

2008. OKTÓBER 22., SZERDA

ELNÖKÖL: MAREK SIWIEC ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosítása - A gyógyszerek hamisítása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az alábbi jelentésekről szóló közös vita:

- Françoise Grossetête jelentése a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság nevében az Európai Parlament és Tanács irányelvére irányuló javaslatról, amelynek tárgya a 2001/82/EK és 2001/83/EK irányelvnek a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosítása (COM(2008)0123 - C6-0137/2008 - 2008/0045(COD)) (A6-0346/2008)

- A Bizottság jelentése a gyógyszerek hamisításáról.

Françoise Grossetête, előadó. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék őszintén gratulálni ahhoz az együttműködéshez, melyet a Tanács, a Bizottság és az árnyékelőadók a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosításaival foglalkozó dokumentáció elkészítése során nyújtottak.

Biztosítani kell, hogy a forgalomba hozatali engedélyeztetési eljárás típusára való tekintet nélkül, valamennyi gyógyszerre azonos értékelési, jóváhagyási és igazgatási szempontból azonos kezelési kritériumok vonatkozzanak. Ezek a „módosításokként” ismert változtatások érinthetik például a gyártási folyamatot az új terápiás javallat bevezetését éppúgy, mint a betegeknek szóló leírások naprakésszé tételét és az igazgatási eljárással kapcsolatos módosításokat. Ezeket a módosításokat a gyógyszerkészítmény forgalomba hozatali engedélyének jogosultjai kötelesek jelenteni az illetékes hatóságoknak.

A módosítások kezelésének jelenlegi rendszere egyre kevésbé hatékony, és már nem kielégítő sem a hatóságok, sem a gyógyszeripar egésze számára. Túl sok a bürokrácia, ami káros hatással lehet a betegekre, akik csak késéssel tudnak hozzáférni a legjobb gyógyszerekhez.

A gyógyszeripar jogszabályban előírt feladatainak egyre nagyobb hányadát e módosítások kezelése teszi ki. Például egy közepes méretű, generikus gyógyszerkészítményeket gyártó és több mint 400 termékkel rendelkező vállalat esetében az évente benyújtott módosítások száma meghaladja a 4000-et. Nagy vállalatok esetében ez a szám elérheti a 19.000-et is. A kizárólag nemzeti forgalomba hozatali engedélyek módosítása a tagállamok egyéni, az európai jogszabályi követelményektől eltérő rendelkezéseivel összhangban történik.

Minthogy mind az emberi, mind az állatgyógyászat területén az összes gyógyszerkészítmény 80%-át nemzeti eljárás útján engedélyeztetik, e felülvizsgálat jelentős hatást fog gyakorolni az Európai Unió gyógyszerpiacára. A különböző tagállamokban nemzeti eljárással engedélyezett készítményeket érintő ugyanazon módosítást tehát különbözőképpen kezelik a benyújtandó dokumentációt és az értékelési eljárást illetően.

Ennek a helyzetnek van néhány negatív következménye: további indokolatlan igazgatási terheket ró az illetékes hatóságokra és a gyógyszeripari cégekre; nehezebbé válik a módosítások végrehajtásának tervezése; nagyobb eltérések jelentkezhetnek a termék tulajdonságainak összefoglalójában, illetve az egészségügyi dolgozók és a betegek számára kiadott tájékoztatóban alkalmazott módosítások határidejében, ami befolyásolja a gyógyszerek belső piacának általánosságban vett működését. Végezetül pedig, negatívan érintheti a betegeket is, mivel az egyes gyógyszerek hatékonyságát javító módosítások késhetnek, vagy ami még rosszabb, esetleg egyáltalán meg sem valósulnak.

A jelentésem fő célkitűzését tehát a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosításával kapcsolatos szabályok leegyszerűsítése és harmonizációja jelenti. Ezzel az irányelvvel, minden érintett számára egyértelműbb, világosabb és rugalmasabb lesz a helyzet. A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye módosításával kapcsolatos szabályok mindenhol egyformák lesznek, az engedélyeztetés bármely

típusáról is legyen szó, legyen az nemzeti eljárással, közösen elismert vagy központosított eljárás során megszerzett engedély.

A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyeztetésére vonatkozó feltételek módosításával kapcsolatos eljárás leegyszerűsítése azt eredményezi, hogy a gyógyszer engedélyezésére vonatkozó feltételek módosításával kapcsolatos jogi eljárástól függetlenül, az adott módosításokra azonos engedélyeztetési, adminisztratív és felügyeleti feltételek vonatkoznak.

Egy további módosítást javasoltam a rendszerrel kapcsolatban ott, ahol a módosítás több forgalomba hozatali engedélyre vonatkozik. Ebben az esetben lehetővé kell tenni, hogy egyetlen benyújtott kérelem vonatkozhasson valamennyi forgalomba hozatali engedélyre.

Tisztában vagyok azzal elnök úr, hogy Verheugen úr fog utánam beszélni a gyógyszerek hamisításáról. Sokat várunk a nyilatkozatától, fontos számunkra, hiszen a gyógyszerhamisítás is része ennek a csomagnak. Régóta várunk erre. A gyógyszerhamisítás bűn, ráadásul közegészségügyi vonzata is van. Fontos, hogy Verheugen úr elmondja nekünk, hogy jelenleg hol tart, mivel mielőbb látni szeretnénk ezt a szöveget. Mindenesetre, teljes támogatásunkról biztosítjuk őt.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselők! A mai vita olyan körülmények között zajlik, amikor az egészségügyi ágazat nagyon nagy változásokon megy keresztül.

A szóban forgó változást a társadalmainkban élő egyre nagyobb számú idős polgár jelenti, akiket leginkább az egészségügy kérdése foglalkoztat. Ezt meg kell érteni. Minél több idős ember van a társadalomban – és egyre többen lesznek ebben a csoportban – annál fontosabb lesz az egészségügy kérdése, és az, hogy hogyan tudunk minél jobban gondoskodni ezekről az emberekről, milyen terápiákkal és milyen gyógyszerekkel. Az a fontos kérdés is felmerül, hogy hogyan tudjuk biztosítani, hogy ezek az emberek megkapják azt a tájékoztatást, amire szükségük van ahhoz, hogy ne romoljon az egészségi állapotuk, és mindent meg tudjanak tenni az egészségük megőrzése érdekében. Ez adja a mai vitánk hátterét.

Ma kifejezetten a módosításokat érintő rendelet kérdésével foglalkozunk. Örülök, hogy sikerült kompromisszumra jutnunk ebben a kérdésben. Ez a rendelkezés vonatkozik minden módosításra, amire azt követően van szükség, –akár közegészségügyi vagy gazdasági megfontolásból – hogy a gyógyszer már rendelkezik forgalomba hozatali engedéllyel. Nem nézhetjük tétlenül, hogy miután a gyógyszer már rendelkezik forgalomba hozatali engedéllyel, módosításokra – legyen szó bármilyenről is – kerüljön sor. Mondani sem kell, hogy szabályozásra és alapos vizsgálatra van szükség. Az Önök mai döntése tisztelt képviselőtársaim, jelentősen hozzájárul annak biztosításához, hogy a gyógyszerek a jövőben is biztonságosak és hatékonyak legyenek.

A hatályos jogszabályok számos problémát vetettek fel, ezeket már elemeztük. Például a jelenlegi jogszabály, jelentős pénzügyi és igazgatási terhet jelent minden érintett számára. Ennek lehet az a következménye, hogy nem hajtanak végre bizonyos módosításokat –erre van példánk is – annak ellenére, hogy a betegek érdekében ezekre szükség lenne.

Volt például olyan eset, amikor egy adott ponton szükség lett volna a gyógyszerek továbbfejlesztésére, erre azonban a módosítások engedélyeztetési eljárásának túlságosan magas költsége miatt nem került sor. Ezért nagyon fontos, hogy a ma elfogadásra kerülő javaslat, mind az egyszerűség, mind a pontosság, mind pedig a rugalmasság tekintetében javítson a hatályos jogszabályokon. Ez egyben azt is jelenteni fogja, hogy ez a megoldás összhangban lesz a jobb jogalkotási programunkkal.

Grossetête asszonynak és mindenkinek, aki hozzájárult a jelentés elkészítéséhez, szeretném megköszönni azt a munkát, amit ezen a bonyolult dokumentáción végzett. Szeretném a tisztelt Háznak is megköszönni azt a komoly támogatást, amit az Európai Parlamenttől már számos esetben megkaptam a gyógyszerek hamisítása elleni küzdelem kérdésében. Megértem Grossetête asszony türelmetlenségét a javaslat elfogadásával kapcsolatban, amit én is osztozok, de természetesen ebben az esetben is, fontosabb a minőség, mint a gyorsaság. Mindjárt elmondok néhány dolgot az ütemtervről. A Parlament részéről, a gyógyszerek hamisítása elleni küzdelem kapcsán kifejtett nyomás hasznos és fontos. Kérem Önöket, ne gondolják, hogy ez zavar engem; épp ellenkezőleg, megerősít.

Hogyan is állnak most a dolgok? Jelenleg ijesztő mértékben emelkedik azoknak a hamisított gyógyszereknek a száma, amiket az Európai Unió belül találunk. Régebben mindig abból indultunk ki, hogy Európa a harmadik országokba szállított illegális termékek tranzitterülete. Emlékszem, hogy amikor először beszéltünk erről a témáról, én azt az álláspontot képviseltem, hogy ez valójában nem Európa számára, hanem Afrika és különösen a világ kevésbé fejlett részei számára jelent problémát.

Ez a helyzet időközben megváltozott: most már számunkra is problémát jelent. Maga az európai piac egyre inkább a hamisított gyógyszerek célállomásává válik. Ez pedig, nagyon komoly veszélyt jelent a közegészségügyre. Sok ember életébe kerülhet ez, ezért a Bizottság eltökélt szándéka, hogy cselekedjen.

A Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása tartalmaz egy rendkívül jelentős megállapítást, ami az én elképzeléseim kiindulópontját is jelenti, nevezetesen, „hogya a gyógyszerhamisítás önmagában véve nem szabadalmi ügy”. Nagyon fontos, hogy ezt leszögezzük. A vita tárgyát itt nem a szellemi tulajdonjog vagy a szabadalmi jogok, hanem a bűncselekmények jelentik. A gyógyszerhamisítás bűncselekményt jelent független attól, hogy az érintett gyógyszer még szabadalmi oltalom alatt áll-e; ebben az esetben ez a szempont teljesen mellékes. A hamisítás minden esetben hamisítás és a gyógyszerek esetében ezt minden esetben bűncselekményként kell kezelni.

Majd a Parlament így folytatta: „a hamisítás leküzdésére irányuló intézkedéseket a büntetőjog [...] és a gyógyszer szabályozás területén kell meghozni a nemzeti hatóságok szabályozási képességének megerősítésével, nem pedig a szellemi tulajdonjogok védelmi szintjének további emelésével”. A gyógyszerhamisítások elleni küzdelemről szóló javaslatában, a Bizottságot pontosan az Önök, tisztelt képviselők által kifejtett elképzelések vezérelték.

Az elkövetkező néhány hét során a Bizottság egy jogszabályt fog benyújtani a jelenlegi jogi keretek erősítése érdekében. Ennek az a célja, hogy szinte teljes biztonsággal, azaz amennyire emberileg csak lehetséges megakadályozzuk, hogy további hamisított gyógyszerek csempészet útján bekerüljenek a legális ellátásába és értékesítési hálózatba. Mint ahogy Önök is tudják a Bizottság még nem foglalkozott a javaslattal. Még be sem terjesztettem a Bizottság elé, mivel még számos, igen nehéz kérdést kell először tisztázni, és a javaslattal kapcsolatos végső döntésemnél, szeretném a mai vita eredményét is figyelembe venni. Azonban a legfontosabb alkotórészeket, az alapokat, már most vázolhatom Önök előtt.

Mint ahogy azt már korábban említettem, első lépésben az értékesítési láncot kell megerősíteni. Ezért tehát biztosítanunk kell, hogy a gyártótól a fogyasztóig – azaz a betegig történő szállítás során, bármikor ellenőrizni tudjuk minden egyes csomag hitelességét. Ehhez azonban arra van szükség, hogy a csomagolás és a gyógyszer származása a gyártótól a betegig vezető úton, minden pillanatban nyomon követhető legyen. Elképzelhetik, hogy ez mit jelent. Ez egy nagyon ambiciózus követelmény, ami kemény technikai követelményeket jelent az értékesítési lánc minden egyes pontján, kezdve a gyártóktól egészen a gyógyszertárakig, és ami nagyarányú beruházásokat tesz szükségessé. Örömmel mondhatom azonban, hogy minden érintett fél helyesnek és szükségesnek tartja ezt, és már léteznek a gyógyszerek nyomon követéséhez szükséges technikai megoldások.

Másodszor, az importőrök kezén átmenő termékekre vonatkozó szabályoknak teljesen egyértelműnek kell lenni és minden érintett felet szigorúbb felügyeletnek kell alávetni. Ezzel összefüggésben világossá kell tenni, hogy a határainknál természetesen jóval nagyobb lehet a kockázat, mint az Európai Unión belül; azaz fennáll annak a kockázata, hogy az Európai Unióba kívülről hoznak be hamisított gyógyszereket. Ezen problémák ellen, közvetlenül a külső határoknál kell felvenni a harcot. A javaslat tehát, tartalmazni fogja az erre vonatkozó javító intézkedéseket is.

Végezetül, van még egy fontos kérdés. Arról is gondoskodni kell, hogy a hatóanyagok, amik a gyógyszerek legfontosabb összetevői, olyan jogszabály alapján kerüljenek legyártásra, ami megfelel az EU-n belül érvényes biztonsági előírásoknak. Tisztelt képviselők, miért jelentene ezt problémát? Mellesleg, meglepődtem, amikor a következőkkel szembesültem: tény, hogy a hatóanyagok, a gyógyszerek legfontosabb összetevői nagyon gyakran, sőt valójában általában, Európán-kívüli, harmadik országból származnak. Ezzel kapcsolatban biztosítanunk kell, hogy az ilyen hatóanyag az előállítás helyétől függetlenül, a nálunk érvényes előírások alapján kerüljön legyártásra. Ez viszont, egy nagy ambiciózus és nehéz feladat lesz.

Én azonban hiszem, hogy globalizált világunkban, Európának egy dinamikus és versenyképes gyógyszeriparra van szüksége annak érdekében, hogy élni tudjon a globalizáció nyújtotta lehetőségekkel. Ezzel együtt, a közegészségüggyel kapcsolatos kihívásokra is választ kell találnunk.

A Bizottság közeljövőben várható javaslata mértéktartó, megalapozott és kiegyensúlyozott lesz, ugyanakkor eltökélt és világos lesz ott, ahol eltökéltségre van szükség. A társadalmunk jogosan tart arra igényt, hogy a lehető leghatékonyabban megvédjük a hamisított gyógyszerek ellen. Amikor hamarosan, néhány hét múlva abban a helyzetben leszünk, hogy megvitassuk a Bizottság javaslatát, arra kérem Önöket, hogy azt, a következő alapelv alapján ítélik meg: megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy a hamisított termékek ellen hatékonyan megvédjük az európai embereket?

Petya Stavreva, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (BG) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ez a mai napon megvitatott jelentés, a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek harmonizálásával kapcsolatos nagyon fontos kérdéseket érint. Az Európai Parlament Mezőgazdasági Bizottsága véleményének előadójaként szeretném elmondani, hogy támogatom a Bizottság javaslatát. Jelenleg a gyógyszereknek csak nagyon kis hányada felel meg az európai jogszabályoknak. A jelenlegi módosításokról szóló európai jogszabályok nem rendelkeznek a kizárólag nemzeti engedéllyel rendelkező termékekről, azokat konkrét és eltérő nemzeti szabályok szabályozzák. Mindez amellett, hogy eredménytelen, a gazdaságra nézve jelentős költségeket jelent és befolyásolja a belső piac megfelelő működését is.

A jelen irányelv végrehajtása jogalapot biztosítana a harmonizációhoz, ami nagyon előnyös lenne a fogyasztók és az ipar számára. Továbbá felgyorsítaná a legújabb gyógyszerkészítményekhez való hozzáférést az összes tagállamban. A szabályozás összehangolásának hiánya azt jelenti, hogy minden egyes ország saját, eltérő nemzeti szabályát alkalmazza. Ez a helyzet további igazgatási terhekkel és akadályokkal nehezíti a belső piac működését, miközben eltérő biztonsági kritériumokhoz is vezet. Különös figyelmet kell szentelni annak, hogy az új jogszabály végrehajtása milyen költségeket jelent a tagállamok számára. Nem hiszem, hogy az európai országok képesek lesznek belső szabályaikat ilyen rövid időn belül úgy módosítani, hogy azok megfeleljenek a magas költségekkel járó újabb változtatásoknak.

Gratulálok az előadónak és kérem Önöket, hogy szavazzanak Grossetête asszony jelentése mellett.

Cristina Gutiérrez-Cortines, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! A témával kapcsolatban két dolgot kívánok tenni: először is gratulálni szeretnék a Bizottságnak és Grossetête asszonynak, másodsor pedig a szubszidiaritásról akarok beszélni.

Gyakran bíráltam az Európai Uniót ezzel összefüggésben, mint például a szolgáltatási irányelvvel kapcsolatban és a gyógyszerterek ellen a liberalizmus nevében indított támadások esetében. Ezekben a példákban, az Európai Bizottság olyan területekre tévedt, amelyek egyébként a szubszidiaritás alá esnének, és melyeket minden egyes társadalomra külön alakítottak ki, és amivel elégedettek ezek a társadalmak. Más szóval, az Európai Unió beavatkozása zavart okozhat a hatékonyan működő területeken, mint például a gyógyszerterek esetében.

Jelen esetben azonban úgy gondolom, hogy egyértelműen üdvözölni kell a jelentést, hiszen szem előtt kell tartani, hogy ez az egyetlen módja a minőség ellenőrzésének és a jó egészség megőrzésének. Hogy miért van ez így? Ennek az az oka, hogy amennyiben a gyógyszereknek nincs ellenőrzési pontjuk, akkor túl sok kiskapu marad nyitva és a rendszer sokkal kiszolgáltatottabbá válik a káros és engedély nélkül beszivárgó termékekkel szemben. Ez a hatóanyagokra is igaz, ezekről tavaly készült állásfoglalás, amit Sartori asszony és jómagam terjesztettünk elő, és amivel, ahogy látom, a Bizottság is foglalkozott.

Ezért úgy gondolom, hogy ez egy jó javaslat, amivel jelentős mértékben csökkenteni lehet a bürokráciát és ami megfelelő védelmet nyújt a társadalom számára. Üdvözlöm továbbá a tájékoztatás jelentőségének kihangsúlyozását is, mert egyértelmű, hogy egy olyan társadalomban, ahol a betegek mobilitása olyan amilyen, ahol a betegek könnyűszerrel tudnak kezelésre elutazni, és ahol sok idős ember nem a saját hazájában él, hanem más országba költözött, nagyon fontos, hogy az orvosok és az egészségügyi személyzet a munkája során, ugyanazokhoz az információkhoz jusson és azonos kritériumok alapján dolgozzon.

Dagmar Roth-Behrendt, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Szeretném őszintén megköszönni Grossetête asszonynak a jelentésben végzett munkáját. Élvezet volt vele dolgozni, és ezzel a tető alá hozott kompromisszummal, kétségtelenül sikerült két dolgot elérnie. Először is, egyszerűbbé és kevésbé bürokratikusá tette az eljárást és másodsor, sikerült azoknak a kisvállalkozásoknak az igényeit és elvárásait is rugalmas módon kielégítenie, amelyek a tisztán nemzeti rendszerre és nemzeti engedélyezésre épülő tagállamokban működnek, és ezzel nagy szívességet tett nekik.

Grossetête asszony jelentése kapcsolódik a megbiztonsághoz is és ez egy másik olyan kérdés, amit ma megvitatunk. Tág értelemben beszélünk az emberek biztonságáról, a megbiztonságról. Verheugen biztos úr helyesen rámutatott arra, hogy a társadalom korosodásával, az embereknek egyre nő az egészségüggyel kapcsolatos igénye és a betegségtől való félelme. A félelem olyasmi, ami már egyébként is hosszú ideje egyre jobban nő a társadalomban, és rajtunk múlik, hogy ott ahol van beleszólásunk és ahol képesek vagyunk rá, ott minimális szintre szorítsuk vissza ezt a félelmet, vagy amennyire csak lehet, kezeljük vagy keressünk rá megoldást.

Az ezzel kapcsolatos intézkedések jelentős része a hatáskörünkbe tartozik, és képesek vagyunk tanácsot adni. A sok kérdés egyikét, kétségtelenül a betegek tájékoztatásának és a gyógyszerbiztonságnak a kérdése jelenti. A betegeknek joguk van átfogó tájékoztatást kapni betegségükről, és amennyiben teljes körűen tájékozottak és megvan annak a lehetősége, hogy az orvosi személyzet egyenrangú félként kezelje őket, akkor nagy valószínűséggel hozzájutnak a biztonságos gyógyászati készítményekhez és biztonságos kezelési módokhoz.

Jelenleg azonban nem ez a helyzet az Európai Unióban, és tisztában vagyunk az egyre növekedő veszéllyel. Én nem szoktam dramatizálni a helyzetet, én vagyok az utolsó, aki félelmet akar kelteni. Attól viszont óvok mindenkit, hogy átnézzen, vagy szemet hunyjon egy létező probléma felett. A bankázzat válsága jó példa arra, hogy mi történik akkor, ha nem oldunk meg apró problémákat, amiket útközben meg tudnánk oldani, ha azonban túl sokáig várunk: akkor egy szököő nagyságú óriási hullám fog magával ragadni bennünket.

Éppen ezért köszönöm Verheugen biztos úrnak, amit a mai napon mondott, és arra kérem, hogy tartson ki az elmondottak mellett és lépjen fel a hamisított gyógyszerekkel szemben. Nem könnyű megoldást találni erre a problémára, de akik úgy gondolják, hogy a betegek biztonságának és a gyógyszerek biztonságának kérdése csak a párhuzamos kereskedelemmel összefüggő kérdés – most felnézek egy pillanatra a páholyra, de valószínűleg még túl korán van ahhoz, hogy a párhuzamos kereskedelem képviselői itt legyenek – azok túlságosan szűk látókörűek és megkérdőjelezzék az én és a képviselőtársaim értelmi képességét.

Most mindent meg kell tennünk a betegek védelme érdekében. Ezt különböző intézkedésekkel tehetjük meg, mint például annak ellenőrzésével, hogy vajon sértetlen-e a gyógyszer csomagolása. Mit mondanának, ha a saját hazájukban olyan terméket vásárolnának, aminek a csomagolásán olyan idegen nyelvű felirat lenne, amit nem értenének, és csak egy kis címke lenne rajta, és belül pedig az összevagdalt buborékcsoomagolás kis darabkái lennének? Lenne bizalmuk ez iránt a termék iránt? Nekem már volt egy ilyen csomagom, ami olyan gyógyszert tartalmazott, amire sürgősen szükségem volt, és elmondhatom Önöknek, hogy nem volt iránta nagy bizalmam. Ez egy olyan dolog, amit meg kell tiltanunk, és biztos vagyok abban, hogy a párhuzamos kereskedőknek – mert ők azok, akik nyilvánvalóan azt gondolják, hogy fenyegetni akarjuk a létüket, ami azonban nem igaz – meglesz a kellő intelligenciájuk ahhoz, hogy másik megoldást találjanak. Talán új csomagolással fognak előállni, de legalábbis felhagynak majd a buborékcsoomagolás feldarabolásával.

Mint ahogy arra Verheugen biztos úr rámutatott, léteznek technikai megoldások is. A gyógyszeripar felkészült a teljes nyomon követhetőség rendszerére egy olyan vonalkód segítségével, ami minden egyes gyógyszer esetében lehetővé teszi annak nyomon követhetőségét. Emellett van erre egy kísérleti projekt is. Svájc és Belgium is bebizonyította, hogy ez működik. A mi feladatunk, hogy megadjuk a betegeknek ezt a biztonságot.

Végül szeretnék néhány szót szólni a hatóanyagokról, ahol nem csak a gyógyszerek hamisításáról van szó. Mint ahogy Önök előtt is ismeretes, óriási botrány volt a heparinnal kapcsolatban – ami egy véralvadást gátló. Ha az emberek hamisított gyógyszereket szednek, abba bele is halhatnak; ez rendkívül veszélyes. Ezeket a hamisított készítményeket Kínából szereztük be. A mi feladatunk annak biztosítása is, hogy a harmadik országbeli kereskedelmi partnereink ne állítsanak elő hamisított készítményeket vagy hatóanyagokat és hogy piacaink megfelelő védelemben részesüljenek ezek ellen.

Ezzel kapcsolatban két dologra van szükség: rendesen meg kell védenünk a határainkat, nyomon követhető rendszerekre van szükségünk, és gondoskodnunk kell országaink biztonságáról.

Elnök. – Most a Liberális Képviselőcsoport nevében Donato Tommaso Veraldi úrnak adom meg a szót, de arról értesítettek, hogy nincs a teremben, ezért megadom a szót... szóval ott van. Biztosan bujkált valahol.

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök úr, én nem Veraldi úr vagyok, hanem Matsakis úr. Én később fogok beszélni az ALDE képviselőcsoport nevében, és azt szeretném megtudni, hogy képviselőtársam, Veraldi úr távollétében felhasználhatnám-e a hozzászólási idejét.

Elnök. – Nem, sajnálom, nem lehet: be kell tartanunk a felszólalók sorrendjét. Majd ha Önre sor kerül, akkor megadom Önnek a szót.

Alessandro Foglietta, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Támogatom ezt a jelentést, amely teljes mértékben összhangban van azzal az elkötelezettséggel, amit Európa régóta képvisel a magasabb szintű szabályozás kapcsán. A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyekkel kapcsolatos új rendszere jelentős mértékben leegyszerűsíti majd az eljárást a kisebb módosítások, illetve az új tudományos felfedezések esetében, és az üzleti vállalkozásokra nehezedő technikai és igazgatási terheket jelentős mértékben csökkenteni fogja.

Mindez, teljes összhangban áll azokkal a célokkal, amiket az európai intézmények az évezred elején beindított lisszaboni stratégiában meghatároztak. A jobb szabályozást, az európai gazdasági növekedés és munkahelyteremtés egyik alappilléreként határozza meg. Kétségtelen, hogy az üzleti vállalkozások versenyképességét gyengítik azok az elmúlt évtizedek során felhalmozódott, gyártásra nehezedő felesleges jogalkotási és bürokratikus feltételek, amik a kis- és középvállalkozások számára jelentenek nagy és elviselhetetlen terhet, ezek a vállalkozások pedig több tagállamban is, a nemzeti termelési rendszer gerincét alkotják.

Hogy méginkább a tárgyra térjek, most, amikor a nemzetközi válság gazdaságaink működőképességét veszélyezteti, nem engedhetjük meg, hogy vállalkozásainkat további hátrányok éri azáltal, hogy újabb felesleges költséggel és adminisztratív időhúzással terheljük őket. A jogi keretek meghatározása kötelességünk és egy megbonthatatlan kötelezettségünk. Örülök, hogy Tanács is egyetértett azzal a kis- és középvállalkozások védelmét szolgáló Európai Parlament részéről megfogalmazott kéréssel, hogy ne vonatkozzanak rájuk a tagállamok által 1998-ig kiadott forgalomba hozatali engedélyek. Ez lehetővé teszi a kis- és középvállalkozások számára, hogy minden további erőfeszítés nélkül képesek legyenek az érvényes jogszabályoknak megfelelni.

Jiří Maštálka, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (CS) Először is köszönetet szeretnék mondani az előadónak a jelentéssel kapcsolatban végzett kiváló munkájáért, és úgy tűnik, hogy eredményesnek bizonyultak az irányú erőfeszítései, hogy a Tanáccsal és a Bizottsággal sikerüljön kompromisszumra jutson. Szeretném a Bizottságnak is megköszönni, hogy a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyének területén erőfeszítéseket tett az igazgatási eljárás egységesítésére és megköszönöm azt is, hogy ezen erőfeszítéseknek köszönhetően egy magasabb biztonsági szintet sikerül majd biztosítani a betegek számára.

Teljesen egyértelmű, hogy a gyógyszerek engedélyeztetése területén szükség van a jogszabályok összehangolására. A belső piacon található gyógyszerekre egységes igazgatási szabályokat kell alkalmazni annak érdekében, hogy elkerülhessük azokat a hatásokat, amik az emberi egészségre károsak. Ezért őszintén üdvözlöm a jelentés célkitűzését, ami biztosítani kívánja, hogy minden forgalomba hozott gyógyszerre azonos kritériumok vonatkozzanak, beleértve azokat a gyógyszereket is, amelyek kizárólag nemzeti szinten kerültek jóváhagyásra. Szeretnék részletesebben foglalkozni a kizárólag nemzeti szinten jóváhagyott gyógyszerekkel. Annak ellenére, hogy én magam azt az elképzelést támogattam, hogy kivétel nélkül, minden gyógyszerre azonos kritérium vonatkozzon, úgy gondolom, hogy a 36. módosításban javasolt szöveg, ami lehetővé teszi, hogy azokra a gyógyszerekre, amelyeket kizárólag nemzeti szinten engedélyeztek és 1998. január 1-e előtt hagytak jóvá, továbbra is a nemzeti rendelkezések legyenek érvényesek, nem fogja akadályozni az európai-szintű harmonizációt. Ez azzal magyarázható, hogy jól átgondolt és megfelelő garanciákat nyújt, ilyen például az a követelmény, hogy a Bizottságot tájékoztatni kell arról, amennyiben továbbra is a nemzeti szabályozások alkalmazása mellett határoznak illetve, hogy át kell térni az európai szabályozásra, ha a gyógyszert már egy másik tagállamban engedélyezték.

Ami a több azonos módosítás egyetlen kérelemmel történő benyújtásának végrehajtását illeti, úgy gondolom, hogy ez a nagy gyógyszeripari cégek számára bizonyos könnyebbséget fog jelenteni, ami igazán jó dolog. Abban azonban nem vagyok teljesen biztos, hogy a kedvező hatás az egyes tagállamok igazgatási terheinek csökkenésében is jelentkezni fog. Eltekintve ezektől a kisebb fenntartásoktól, úgy vélem, hogy a vita eredményeként létrejött szöveg egy komoly előrelépést jelent a gyógyszerek engedélyezése területén, főképpen ha figyelembe vesszük, hogy milyen nehéz út vezetett ehhez a kompromisszumhoz, és árnyékelőadóként elfogadásra érdemesnek ajánlom a politikai képviselőcsoportom számomra. Különben ennek van egy gyakorlati oka is, mert abban az esetben, ha ezt az irányelvet nem sikerülne még ebben az évben, első olvasatban elfogadni, a cseh elnökségre fog hárulni az a feladat, hogy megoldást találjon erre a roppant nehéz kérdésre. Tehát, itt a lehetőség előttünk.

Elnök. – Szeretném kihangsúlyozni, hogy nem az elnök nagylelkűségének köszönhető, hogy több hozzászólási időt kapott, erről a képviselőcsoport döntött. Talán a közelgő ünnepek miatt történt.

Kathy Sinnott, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az emberek sok mindent tudni akarnak a gyógyszerekről mielőtt bevennék, vagy az állataikon alkalmaznák őket: azt akarják, hogy biztonságosak és hatékonyak legyenek, hogy megbízható forrásból származzanak és tudni akarják, hogy milyen kölcsönhatásban vannak más gyógyszerekkel. Ezekkel kell elsősorban az engedélyezési eljárásnak foglalkoznia. Ami pedig az üzleti tevékenységet illeti, a vállalatok biztonságban akarják tudni a beruházásaikat. A leegyszerűsítés nem lazaságot fog eredményezni, hanem a lényeghez való ragaszkodást.

Miközben a forgalomba hozatali engedélyek témájáról beszélek, szeretném felhívni a Bizottság figyelmét arra a tényre, hogy az ír ivóvízbe hexafluór-kovaszavat tesznek, holott nincs engedélyezve; a korábbi ír

kormányok sem próbálták engedélyeztetni, és ennek ellenére Írországbán, ma ez az egyik legszélesebb körben használt gyógyszer. Ha komolyan akarjuk venni az engedélyeztetés kérdését, és javítani akarjuk az engedélyeztetési eljárást, akkor fel kell lépünk az eljárással kapcsolatos hasonló botrányos visszaélések ellen.

Irena Belohorská (NI). – (SK) A tagállamok többségében a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye területén még nem került sor a közösségi joggal való harmonizációra, ezért ezekben az országokban eltérő gyakorlatok alakultak ki. Ennek a javaslatnak az a célja, hogy minden gyógyszerre, függetlenül a forgalomba hozatali engedély eljárásától, a módosítások jóváhagyásának igazgatási eljárása során azonos értékelési kritériumok vonatkozzanak.

Üdvözlöm az ilyen kezdeményezéseket, amelyek célja a keretek leegyszerűsítése, miközben az emberi és állategészség védelméhez szükséges kritériumokat sem hagyják figyelmen kívül. A harmonizációra elsősorban azért van szükség, mert az a tény, hogy a gyógyszerek módosításának értékelése során a tagállamok különböző típusú tudományos kritériumokat alkalmaznak, veszélyt jelent a közegészségre. E nélkül a jogi módosítás nélkül, a jelenlegi helyzet akadályozza a gyógyszertermékek szabad mozgását, ami hátrányosan érinti a betegeket.

Az irányelv módosításának megfogalmazásával kapcsolatos megbeszélések megmutatták, hogy számos tagállam támogatja ezen a területen a harmonizációt. Az igazgatási terhek és a logisztikai nehézségek azonban mindenkit érintő, megoldandó kérdések. Ezért ki kell hangsúlyoznunk, hogy a rendszert érintő javítások, minden egyéb mellett, elsősorban a betegek javát fogják hosszú távon szolgálni, hiszen jobban fogjuk használni a gyógyszereket és jobban tudjuk majd felhasználni azokat az erőforrásokat, amiket az illetékes hatóságok a közegészségügy megóvása érdekében alkalmaznak.

Ennek ellenére, a tagállamokban jelentkező rejtett költségekkel kapcsolatban óvatosságra intenek. Gondoskodni kell arról is, hogy a gyakorlati végrehajtáshoz ésszerű határidőt biztosítsunk. Nem lehet felszólítani a tagállamokat arra, hogy változtassák meg a belső jogszabályaikat csak azért, hogy képesek legyenek betartani ezt a rendelkezést, sokkal inkább abban kell nekik segíteni, hogy a rendkívül rövid végrehajtási határidők ne jelentsenek komoly kiadásokat számukra.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Elnök úr! Szeretném megköszönni képviselőtársamnak, Grossetête asszonynak kiváló jelentését. Fontos a forgalomba hozatali engedély jogszabályának reformja, mivel az jelentősen csökkenteni fogja az engedélyezési eljárással járó igazgatási terheket. Egyúttal lehetővé válik, hogy az erőforrások fontosabb célok felé irányuljanak, amelyeknek alapvető jelentőségük van a gyógyszerbiztonság és a közegészség biztonság szempontjából, ami magunknak a kezelésre szoruló betegnek is érdeke. Végül is, a legfőbb szempontot végső soron a betegek érdeke jelenti.

Egy olyan rendszert támogatok, ahol azonos szabályok vonatkoznak a nemzeti szinten és az EU keretein belül nyújtott forgalomba hozatali engedélyek esetében. Jelenleg a forgalomba hozatali engedélyek kibocsátásának kérdésével kapcsolatos szabályok összehangolása független attól, hogy milyen kibocsátási folyamatot alkalmaztak az engedélyezés során, azonban a forgalomba hozatali engedély feltételeinek módosításai esetében nem ez volt a helyzet. Ennek megfelelően az egyes tagállamokban részben eltérő szabályokat alkalmaznak az olyan esetekben, mint a módosítási kérelmek besorolása és ezek értékelési eljárása. A gyógyszeripar számára fontos, hogy a jövőben is képes legyen egy teljes és új kérelmet benyújtani egy olyan gyógyszerkészítmény forgalomba hozatali engedélyezése esetén, ami már rendelkezik eggyel, de aminek más a kereskedelmi neve és más a termék jellemzőinek összefoglalása. Ez olyan esetekben fontos, amikor a forgalomba hozatali engedélyeket új célra felhasznált gyógyszerkészítmények esetében nyújtják be és az új név használatának engedélyezése a beteg számára is egyértelműbbé teszi, hogy a gyógyszerkészítmény más célra kerül felhasználásra, mintha megtartanák ugyanazt a nevet. Ezért támogatom a 4. és 18. módosítást, ami ezzel foglalkozik.

Mivel a gyógyszeripari vállalatok sok esetben az egész EU-t ellátják gyógyszerkészítményekkel, fontos hogy összehangolják az egyes országok igazgatási eljárását. Minden más megközelítés nemcsak további óriási igazgatási terhet jelentene az ipar számára, de logisztikai problémákhoz is vezetne. Remélem, hogy a Parlament támogatni fogja a holnapi szavazáson Grossetête asszony jelentését. Remélem továbbá, hogy még ebben az évben a tagállamok is támogatni fogják a Parlament véleményét és ez esetben, a forgalomba hozatali engedélyre vonatkozó jogszabályok reformját még az év vége előtt le lehet zárni.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek bármilyen módosítására vonatkozó jóváhagyásnak és igazgatásnak a harmonizációja előnyökkel jár a betegek számára, mert hosszú távon könnyebben és biztonságosabban jutnak hozzá a gyógyszerkészítményekhez.

Annak ismeretében, hogy az emberi és az állatgyógyászati területen használt gyógyszerkészítmények mindössze 20%-a kerül csak közösségi eljárás útján engedélyeztetésre, ennek az irányelvnek a felülvizsgálata jelentős hatással lesz az Európai Unió gyógyszerpiacára. A gyógyszergyártással összefüggő minden módosításnak, legyen az a csomagolással, vagy egyszerűen a gyártó címváltoztatásával kapcsolatos, felülvizsgálatára és leegyszerűsítésére van szükség ahhoz, hogy biztosítani tudjuk a közegészségügy lehető legmagasabb szintű védelmét. Egy egyszerű és rugalmas jogi keretet kell ahhoz kialakítanunk, hogy minden gyógyszerkészítményre - független attól, hogy milyen eljárást alkalmaztak a forgalomba hozatali engedély kiadás során - azonos értékelési és jóváhagyási kritériumok legyenek érvényesek.

Ezzel az intézkedéssel lehetővé válik a gyógyszerek szabad mozgása az Európai Unión belül azáltal, hogy megszűnik az importált gyógyszerek minőségének garantálásához szükséges ellenőrzés, valamint elősegíti a belső piac kialakulását és annak hatékonyabb működését. Ezáltal a fogyasztók és a gyógyszeripar is gyorsabban tud hozzáférni a legújabb gyógyszerkészítményekhez, miközben megszűnnek a nemzeti rendelkezések és a harmonizált rendszer megteremtése között fennálló ellentmondások.

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök úr, remélem ennek semmi köze sincs a gyógyszerek hamisításához. Kaphatok esetleg egy kis plusz hozzászólási időt?

Elnök. – Tekintettel arra, hogy senki más nincs itt a képviselőcsoportjából, úgy gondolom, hogy nagyon hosszan beszélhet! Nem tudom, hogy mi van a többiekkel akik a listán szerepelnek, de az biztos, hogy Ön rajta van.

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök úr, nem fogok nagyon hosszan beszélni, de lehet, hogy a megszabott időnél kicsit hosszabb lesz.

Azt szeretném a biztos úrnak mondani, hogy az vitathatatlan tény, hogy a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosításaival foglalkozó jelenlegi rendszer nem kielégítő, és sok esetben ellentétes a gyógyszeripar és – ami sokkal fontosabb – a betegek érdekeivel. Ezért van rendkívüli jelentősége annak, hogy mielőbb sor kerüljön a felülvizsgálatára.

Ebben a vonatkozásban, a Bizottság javaslata és különösen Grossetête asszony jelentése összességében megalapozott és megbízható, ezért támogatásunkra érdemes. Szeretném azonban fenntartásaimat ismertetni a következő ponttal kapcsolatban, ami a forgalomba hozatali engedély kiterjesztésének kérdését érinti.

Ha jól értem, mind a Bizottság, mind az előadó egyetért abban, hogy egy engedélyezett gyógyszerkészítmény neve teljesen megváltozhat, amennyiben ez alkalmasnak bizonyul egy új betegség kezelésére. Például az aszpirin, aminek a szalicilsav a hatóanyaga, a Bizottság javaslatának elfogadása esetén, több név alatt is forgalomba kerülhet annak ellenére, hogy a hatóanyaga továbbra is pontosan ugyanaz – a szalicilsav marad. Ennek következtében elképzelhető, hogy egy beteg végül három különböző tablettát szed három különböző betegségre, amelyek ugyan másképp néznek ki, más a nevük, de a valóságban, mindhárom tablettát kémiai összetevője egy és ugyanaz, ami azt jelenti, hogy a beteg valójában három aszpirin tablettát szed.

Ez véleményem szerint félrevezető és megtévesztő a beteg és az orvos számára egyaránt, és növeli a túladagolás és a káros mellékhatások kialakulásának kockázatát. Ezért, arra kérem a Bizottságot és az előadót is, hogy ezt a pontot újra gondolják át.

Mivel még van néhány másodpercem, el szeretném mondani, hogy a gyógyszerek hamisításának kérdésében teljes mértékben egyetérték a biztos úr véleményével, hogy ez egy bűncselekmény, ami veszélyezteti a betegek életét. De mégsem értem a késlekedés okát. Meglátásom szerint, a helyzet teljesen egyértelmű. Ezeket a regisztrált gyógyszergyárak által készített gyógyszereket, regisztrált gyógyszerészek által felírt receptek alapján adják el. Ha nem tudunk ennek a végére járni, és nem tudjuk kideríteni, hogy van-e közöttük hamisítottan gyártott gyógyszer, akkor nem tudom, hogy mi az, amit mi itt az EU-ban meg tudunk tenni. Úgy gondolom, hogy ez sokkal inkább rendőrségi ügy, nem pedig jogszabály módosítás kérdése. Biztos úr, a lehető leggyorsabban a dolgok végére kell járnunk.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Elnök úr! Engedje meg, hogy felvázoljak egy általános, átfogó helyzetet, mivel mostanáig a gyógyszerkészítmények jogszabályának uniós szintű harmonizációja csak a dán szabályok lazulását és a gyógyszereladások növekedését eredményezte. A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyezésének új javaslata könnyítést jelent a gyógyszeripar számára. Általánosságban könnyebb lesz kisebb módosításokat végrehajtani a gyógyszereken úgy, hogy közben a gyógyszer változatlan néven kerül forgalomba, ahogy azt az előző felszólaló is elmondta, ugyanakkor könnyebb lesz a termék nevének megváltoztatása, amennyiben azt más betegség kezelése céljából értékesítik. Attól félünk, hogy ezek miatt

a változtatások miatt, a fogyasztó nehezebben látja majd a fától az erdőt, és a gyógyszeripar helyzete is bonyolultabb lesz. Azt a tényt is meg kell vizsgálnunk, hogy a gyógyszerkészítmények engedélyéhez való könnyebb hozzáférés és a fogyasztók számára jelentett magasabb kockázat közötti összefüggés, sok esetben sajnos egyenes arányban áll. Nem azt mondom, hogy az ipar elé felesleges igazgatási akadályokat kell állítani, de nem engedhetjük meg, hogy lazuljon a gyeplő csak azért, hogy a gyógyszeripar könnyebben juthasson nyereséghez, amikor az emberek egészsége és az állatok egészsége a tét. Amennyiben ezt tesszük, akkor egyszerűen hamis úton járunk. Ha tágabb összefüggésben nézzük, akkor ez az irányelv annak az erőfeszítésnek a része, amely révén az ipar az USA-hoz viszonyítva, növelni akarja nyereségét. Ne legyünk naivak. Nem engedhetjük meg, hogy a betegekkel és fogyasztókkal kapcsolatos jól hangzó, de üres állítások megtévesszenek bennünket.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) A javasolt irányelv, ami nagymértékben leegyszerűsíti az emberi és állati célra felhasznált gyógyszerek forgalomba hozatalát az európai piacon, egy nagyon jó hír a betegek és az európai gyógyszeripar számára is. A technológiai haladás folyamatos javulást hozhat a már engedélyezett gyógyszerek esetében. Minden változást azonban egy jóváhagyási folyamatnak kell alávetni, mivel az egészségről és a biztonságról van szó. Miközben a nemzetközi szintű engedélyeztetésre ugyanazok a szabályozási követelmények érvényesek, mint az európai eljárás keretei között történő engedélyezésre, az eljárással kapcsolatos változásokra vonatkozó követelményeket nem egységesítették. Ez a helyzet felesleges igazgatási terheket jelent és semmilyen új értéket sem hoz létre. Most már egyetlen egy nyilatkozat is elég lesz az egész belső piac számára.

Ezért őszintén üdvözlöm a Bizottság javaslatát, és gratulálok az előadónak a jelentéséhez, amitől lényegesen jobb és pontosabb lett a javaslat. A javasolt módosítások révén, az új termékek forgalomba hozatali engedélyeztetési eljárásához kötődő igazgatási terhek könnyebbek lesznek. A nemzetközi szinten működő gyógyszergyártó vállalatok jobb együttműködésre lesznek képesek, és ezáltal mindenki számára, de különösen a legrászorultabbak számára, gyorsabb lesz a legújabb gyógyszerkészítményekhez való hozzáférés.

Európa azonban igen veszélyes helyzettel áll szemben a hamisított gyógyszerek terjedése terén. Ez már nem csak Afrika és Ázsia számára jelent problémát. Európában is, az emberek sok esetben az interneten keresztül, illetve a gyógyszertárakon kívül vásárolnak gyógyszereket. Ezért van arra szükség, hogy a gyógyszerek forgalomba hozatala esetében magasabb követelményeket állítsunk, ami egyszerre teszi lehetővé, hogy a csomagok alapján visszakéreshető legyen a gyártó és ellenőrizni tudjuk azt is, hogy valóban engedélyezett termékről van-e szó. Minden gyógyszert vonalkóddal kell ellátni és olyan módon kell becsomagolni, hogy a csomagolásból az utca embere is láthassa, hogy a gyógyszer biztonságos vagy hamisított, illetve azt, hogy a gyógyszert nem gyógyszertárban vásárolták. Véleményem szerint a két év elegendő idő a tagállamoknak ahhoz, hogy felkészüljenek az irányelv gyakorlatba való átültetésére.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretném elismerésemet kifejezni Grossetête asszony és a jelentésben közreműködő képviselőtársaim munkájával kapcsolatban. Ez egy nagyon fontos kérdés, mivel az egészségünkről szól. Ez a jelentés egy nagy előrelépést jelent a belső piac harmonizációjának irányába de vonatkozik ez a fogyasztók, elsősorban az idősebb fogyasztók védelmére is.

Mint ahogy azt Verheugen úr elmondta, a lakosságunk hosszabb ideig él, aminek természetesen örülünk, ez a kérdés azonban egyre fontosabbá válik. Az irányelv megvalósításával, a gyógyszereken feltüntetett leírások minden tagállamban azonosak lesznek, ami egyértelműséget és átláthatóságot fog biztosítani az európai felhasználók számára, függetlenül attól, hogy betegekről, állatorvosokról vagy gazdálkodókról van-e szó.

Hasonlóképpen, a forgalomba hozatali engedély egyetlen kérelemben történő benyújtásával, ez a jelentés nagymértékben hozzájárul majd a jelenlegi eljárások leegyszerűsítéséhez mind az igazgatási, mind a technikai szinten.

Valóban nem lesz többé szükség arra, hogy a tagállamokban 27 kérelmet nyújtsanak be. Az Európai Gyógyszerügynökséghez benyújtott egyetlen kérelem elegendő lesz. Ez a jelentés, egy további lépést jelent az európai integráció irányába.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Gratulálni szeretnék Grossetête asszonynak a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosításáról szóló jelentéstervezetéhez.

Két rövid megjegyzést kell tennem a korábbi felszólalásokkal kapcsolatban. Az én meglátásom szerint az új gyógyszerekkel megteremtődik az egészségügyi állapot kezelésének és gyógyításának a lehetősége, és a

kockázat arányos. Ezen túlmenően, a Németországi Szövetségi Köztársaságban például, a hatóanyagok már különböző formákban léteznek, és más-más név alatt szerepelnek anélkül, hogy megnőtt volna a kockázat. A rendelet központi elemét azonban a módosítások leegyszerűsítése jelenti; azaz egy gyógyszerkészítmény gyógyszerformájának részbeni kiterjesztéséről vagy módosításáról van szó. A jelenlegi gyakorlat rendkívül nehézkes és jelentős mértékű bürokratikus terhet jelent a vállalatok számára, az illetékes hatóságoknak, pedig olyan intézkedésekkel kell foglalkozniuk, amik nem kifejezetten hatékonyak. Ezért a módosítással egy olyan ritka helyzet alakul ki, ahol mindenki nyertes.

A jelentéssel meglehetősen javul a belső piac biztonsága és megbízhatósága. Ezen túlmenően, a bizottságban végzett munkának köszönhetően, számos egyéb érdeket is figyelembe vettek, ami felgyorsítja, illetve tovább egyszerűsíti az eljárást. Például, megfelelő mértékben vették figyelembe a nemzeti forgalomba hozatali engedélyezések kérdését, ami elkerülhetővé teszi a párhuzamos erőfeszítéseket.

Kellő mértékben eleget tettek Németország és a német gyógyszeripar igényeinek is. A tervezetet, a 2008/32/EU omnibusz javaslatához igazították. A más néven bejegyzett forgalomba hozatali engedély kiterjesztése kifejezetten leegyszerűsödött. Könnyebbé vált a termék tulajdonságainak kiegészítése illetve kiterjesztése.

Ma épp olyan elégedett és pozitív vagyok Grossetête asszony jelentésével kapcsolatban, mint amennyire elégedetlen voltam tegnap este a Jørgensen jelentéssel. A Grossetête jelentés abba a helyes irányba halad, hogy ez a térség a lisszaboni folyamat célkitűzésének megfelelően, a világ leghatékonyabb tudásalapú területévé váljon. Támogatom ezt a jelentést.

Elnök. – Elnézést kell kérnem. Némi zavar támadt a Titkársággal, mert más az a lista, ami előttem van, mint ami megjelenik a képernyőn. Amíg én elnökölök az ülésen, addig a saját listám alapján fogok haladni. Ha majd a Titkárság ül a helyemen, akkor majd követhetik a saját listájukat.

Ezért Buşoi úr majd Grabowska asszony után kap szót.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Elnök úr! Először is gratulálni szeretnék az előadónak, mivel technikai szempontból ez a jelentés nagyobb biztonságot fog nyújtani a betegeknek és nagyobb biztonságot fog jelenteni azoknak az európai uniós polgároknak, akik gyógyszert szednek. Helyes, hogy megszüntetjük a különbséget a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyének kibocsátása és az ezzel kapcsolatos módosításokra vonatkozó eljárások között.

Hivatkozni szeretnék Verheugen biztos úr szavaira, és elégedettségemet fejezem ki azzal a hírrel kapcsolatban, hogy új, közös szabályozásokkal tudunk majd fellépni a gyógyszerek hamisítása és illegális forgalomba hozataluk ellen. Ön azt nyilatkozta, hogy mindent megtesznek annak megakadályozása érdekében, hogy a hamisított gyógyszerek bekerülhessenek a legális értékesítési hálózatba. Azt kérdezem, hogy mi történik majd a legális értékesítési hálózaton kívül? Erre is vonatkoznak az új szabályozások, vagy csak egyszerűen a gyógyszeripar körmére koppintanak? Az utolsó kérdésem így szól: terveznek-e olyan megoldást beépíteni az új szabályozásba, ami a polgárok gyógyszerekkel kapcsolatos jobb tájékoztatását szolgálja?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Határozott meggyőződésemm, hogy ez az irányelvtervezet valóban jelentős előrelépést jelent, mivel gyorsabb lesz a gyógyszerkészítményekhez való hozzáférés. Gratulálni szeretnék a bizottságnak, Verheugen biztos úrnak és az előadónak is ehhez a kezdeményezéshez. Mivel az áruk szabad mozgása jelenti a belső piac egyik alapelvét, természetesnek tűnik számomra, hogy ez a gyógyszerekre is vonatkozzon.

A már kapható gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosítását érintő igazgatási eljárások összetettsége és sokfélesége, jelenleg zavart okoz a belső piac tényleges működésében. Természetesen ez a helyzet érinti a gyógyszeripart és a hatóságokat is, elsődlegesen azonban a betegeket sújtja, mivel ezen összetett eljárások révén nem jutnak hozzá időben az új gyógyszerekhez. Ezért teljes mértékben egyetértek a bizottság javaslatával, hogy össze kell hangolni a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosítására vonatkozó eljárásokat, mivel az egyszerűsítés racionalizálni fogja az egész rendszert, és mindenekelőtt a közegészségügy magasabb szintű védelmét fogja biztosítani.

Támogatom továbbá a Grossetête asszony által felvázolt elképzelést is, ami a módosítások egyetlen eljárással történő engedélyezésének szükségességét vázolja, és ami nagyobb hatáskört fog biztosítani. Az utolsó megjegyzésem, ami a bizottság azon javaslatával kapcsolatos, hogy tartsuk meg a gyógyszer eredeti nevét az engedély kiterjesztése esetében is, támogatom az eredeti név megtartásának elképzelését, mivel a gyógyszerek nevének gyakori változtatása összezavarhatja a betegeket, akiknek a kezelésüket megelőzően

ügyis minden esetben orvoshoz kell fordulniuk, és az orvosnak pedig naprakész ismeretei lesznek a gyógyszer új terápiás javallatairól.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nagyon örülök ennek az irányelvnek. Biztosítani fogja, hogy a módosításokkal kapcsolatos szabályok világosabbak, egyszerűbbek, rugalmasabbak és valóban összehangoltak legyenek. Gratulálok Önnek, Grossetête asszony.

Örömmel hallok a bizottság választ a jómagam, Grossetête asszony, Gutiérrez-Cortines asszony és Ulmer úr által benyújtott számos állásfoglalással kapcsolatban, hogy lesz egy irányelv, amely a gyógyszerek hamisítása elleni küzdelmet szolgálja. Ez megköveteli majd a gyártóktól és importőröktől azt, hogy igazolást szerezzenek a helyes gyártási gyakorlatról, amit a gyártás helyszínén történt kötelező vizsgálatot követően az európai hatóságok állítanak ki. Azzal, hogy nyomon követhetővé válik a termék, az ország, a gyártó és a gyártási telep tekintetében, ez az intézkedés megakadályozza majd a Közösségen kívüli termékek újracímkezését és újracsomagolását.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Üdvözlöm Françoise Grossetête asszony jelentését, amelynek célja a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosítására vonatkozó szabályozó rendszer leegyszerűsítése és javítása. A módosításokkal kapcsolatos eredeti igazgatási eljárási rendszer nem hatékony és nem is kielégítő, főként az új tudományos ismeretek és technológiai folyamatok tükrében. Az Európai Unió tagállamai esetében, nemzetközi szinten óriási különbségek vannak a forgalomba hozatali engedély engedélyezési folyamatában. Eltérés van a gyógyszerkészítmények áttekintésének eljárása, a módosítások végrehajtásához szükséges időtartam, és az okmányok benyújtására vonatkozó követelmények tekintetében is.

Szilárd meggyőződésem, hogy ezeknek a tényezőknek az összehangolása jelentős mértékben hozzájárul majd a közegészségügy védelméhez. Egy hatékonyabb rendszer kedvező hatással lesz a gyógyszeripar egészének helyzetére. Támogatom az előadó által javasolt javításokat. Egyetértek azzal a véleménnyel, hogy minden gyógyszernek, függetlenül attól, hogy a forgalomba hozatali engedélyeztetése milyen eljárással történt, ugyanannak az értékelési és jóváhagyási kritériumnak kell megfelelnie. Egy új, jobb szabályozási rendszer előnyös lesz a betegek, a jóváhagyó testületek és a gyógyszergyártó vállalatok számára is.

Dagmar Roth-Behrendt (PSE). – (DE) Elnök úr, további két kérdésem van még Verheugen biztos úrhoz. Biztos úr, egyetért Ön azzal, hogy a csomagolás és a csomagoláson szereplő vonalkódok érintetlensége nem jelent akadályt a kereskedelem egyéb formái számára, sőt épp ellenkezőleg, egy kis intelligenciával, egy vonalkódot bármely más terméknel is alkalmazni lehet, és a betegeknek szóló tájékoztató füzetet egy átcsomagolt termékbe is betehetjük? Egyetért Ön azzal, hogy az a kis intelligencia és rugalmasság, amit minden európaítól elvárunk, elvárható azoktól is, akik itt az Európai Unióban részt vesznek a gyógyszerek kereskedelmében és forgalmazásában?

Még egy utolsó kérdésem van. A jövőben egyre több problémával fogunk találkozni a harmadik országokból érkező hatóanyagokkal kapcsolatban. Lát-e lehetőséget olyan ösztönzők megteremtésére, amelyek révén több hatóanyagot lehetne ismét előállítani itt az Európai Unióban, hogy a gyógyszerek gyártói inkább az EU-n belülről, mintsem olyan országból szerezzék be ezeket az anyagokat, ahol nem tudjuk garantálni azok biztonságát?

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Elnök úr! Először is gratulálni szeretnék Grossetête asszonynak. A biztos úrnak is köszönöm a beszédét, különös amit a kalózkodással és hamisítással kapcsolatban mondott.

Az elmúlt évben bekövetkezett 300%-os növekedés, nem egy kis szám, és ez veszélyt jelent az európai polgárok egészségére. De el kell azon is gondolkodnunk, hogy honnét erednek ezek a kalózkodások, mi a forrásuk. Ezzel kapcsolatban azt látjuk, hogy a hamisított termékek 80%-a internetes kereskedelemből és csak 20%-a származik csempészésből. Ebből kell kiindulnunk.

A csempészett termékek esetében, mozgósítanunk kell a vámhatóságunkat, új technológiákat kell igénybe vennünk, és alaposabban meg kell vizsgálnunk azt a kérdést, hogy a buborékcsoomagolás esetében hogyan tudjuk a biztonságot garantálni. Természetesen arról is gondoskodnunk kell, hogy az interneten működő gyógyszertárak biztonságosak legyenek, és hogy a polgárok tisztában legyenek azzal, hogy melyek a biztonságos gyógyszertárak.

Új alapelvekre is szeretném felhívni a figyelmet. Egy olyan egységes megközelítésre van szükségünk, ami a következő elven alapul: „Ismerd az ellátót és ismerd a fogyasztót.”

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Számos európai országban, hivatalos szempontból a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyezésére vonatkozó eljárás meglehetősen egyértelmű és jól szabályozott. Szeretném azonban felhívni arra a figyelmet, hogy egyes engedélyezési eljárások túl gyorsak, ami azután a gyógyszerek túladagolása, az ad hoc módon bevett gyógyszerek, illetve az előzetesen nem megfelelően kivizsgált mellékhatásokat okozó gyógyszerek következtében sok ember halálához vezet.

Úgy gondolom, hogy a csodahatású új, javított gyógyszerek forgalomba hozatalát túlságosan könnyen engedélyezik, amiket aztán rövid időn belül ki is vonnak a forgalomból. Ki a felelős ezeknek a gyógyszereknek a minőségéért és az általuk okozott mellékhatásokért? Üdvözljük a forgalomba hozatali engedélyezésre vonatkozó eljárás harmonizálására irányuló, Európában egyhangúlag elfogadott kezdeményezést. Azonban az új gyógyszereket is elemzés alá kell vonni, amit egy nemzetközi szakértői bizottság végez.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Köszönöm a lehetőséget, hogy hozzászólhatok a Grossete előadó asszony által elvégzett kiváló munkájával, és a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye valamennyi típusának közösségi szabályozását biztosító irányelvjavaslattal kapcsolatos vitához.

Ez egy pozitív irányelv, üdvözljük a közegészségügy megvédésére és a bürokrácia csökkentésére irányuló célkitűzéseit. Az irányelvre vonatkozó javaslat jogi természetű, ami a módosításokról szóló szabályok hátterét jelentő jogi alappal kapcsolatos egyszerű módosításokat vezet be, ilyenek például új terápiás javallatok, vagy új igazgatási módszerek bevezetése olyan gyógyszerek forgalomba hozatala esetén, melyeket emberi vagy állatgyógyászati felhasználásra szánnak.

A harmonizáció szükségessé vált ezen a területen, sőt kulcsfontosságúvá, mert egy egységes közösségi jogi keret nélkül a nemzeti engedélyekre vonatkozó módosítások továbbra is a nemzeti jogszabályok hatálya alá fognak tartozni, ezek viszont tagállamonként lényeges eltérnek egymástól, mint ahogy ez a jelenlegi helyzetben is így van.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, gratulálok az előadónak, és a biztos úr által elmondottakkal kapcsolatban két megjegyzésem lenne. Először is, ami a hamisított gyógyszerekre vonatkozó kereskedelmet illeti, meglepődve értesültünk arról, hogy egy részüket az Európai Unió két országában is gyártják, majd pedig egy harmadik országon, nevezetesen Svájcban keresztül kerülnek a forgalomba. Biztos úr, feltétlenül meg kell vizsgálnia ezt a kérdést.

A második megjegyzésem a gyógyszertermékek alapanyagát előállító iparral kapcsolatos, mely lehet, hogy 20 évvel ezelőtt virágzott, napjainkban azonban lassan haldoklik. Ez elsősorban a magas költségekkel, másodsorban pedig az innováció védelmével függ össze, amivel mindannyian egyetértünk, és aminek következtében az európai vállalatok nem tudnak olyan gyógyszer alapanyagokat gyártani, amelyekre az innováció védelmének szabálya vonatkozna. Ennek eredményeként, a kutatóközpontok Kínába és Indiába költöztek. Léteznek bizonyos politikák, amelyeket alkalmazhatnának annak érdekében, hogy ezek visszatérjenek Európai Unióba.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselők! A vita megerősítette, hogy széles körű egyetértés van a módosító rendelet kapcsán, így erről nem kívánok részletesebben beszélni. Most tehát, a jelenlegi állapotának megfelelően kell hatályba léptetnünk, és ügyelnünk kell arra, hogy ez a lehető leghatékonyabb történjen meg. Úgy gondolom, hogy ezen túlmenően a többi felvetett kérdés összességében még nagyobb jelentőséggel bír.

Engedjék meg, hogy néhány nagyon alapvető megjegyzést tegyek. Természetesen, nem az én feladatom, hogy elmagyarázzam Önöknek a technikai szabályokat, csak szeretném elmondani, hogy miért teszünk, illetve miért nem teszünk meg bizonyos dolgokat.

Társadalmunkban ellentmondás alakult ki egyrésről az egészségügyi bürokrácia igényei, másrésről a betegek igényei között. Ez teljesen világos. Azok a javaslatok, amelyekkel a jövőben foglalkozni fogunk, ennek a konfliktusos területnek a lényegét érintik. A tagállamok egészségügyi bürokráciájának nem érdeke, hogy a betegek jól tájékozottak legyenek. A jól tájékozott beteg több munkát és sok fáradtságot igényel. Azok, akik a betegek miatt vannak ott, arra kényszerülnek, hogy tájékoztassák őket, hogy olyan kérdésekre válaszoljanak, mint: miért pont ezt a gyógyszert, és miért nem inkább azt a gyógyszert kapom? Miért ezt a kezelést, és nem azt a kezelést kapom? Az embereknek igenis joguk van ahhoz, hogy megtudják mindezt.

Számomra egy sziklaszilárd alapelvet jelent a következő. Egy demokratikus társadalomban nem fordulhat az elő, hogy annak kelljen az igazát indokolnia, aki tájékoztatni akar, és annak ne kelljen igazolnia magát,

aki nem akar tájékoztatást nyújtani. Maguknak a tagállamok egészségügyi bürokratáinak kell azt megmagyarázniuk, hogy miért nem akarnak jól tájékozott betegekkel találkozni. Nekem nem kell megmagyaráznom, hogy miért akarok jól tájékozott beteget látni.

Hogy teljesen egyértelmű legyek, egy heves, élénk, ellentmondásos vitára fog ma sor kerülni, és remélem, hogy az Európai Parlament a Bizottságot és engem fog támogatni ebben a vitában. Végül is, ez egy alapvető kérdés, ami nemcsak a közegészségügyet, de a szociálpolitikát is érinti. Arról a kérdésről van szó, hogy mit jelent számunkra a polgárok szabadsága az egészségügy területén is.

Ami a hamisításokra vonatkozó második kérdést illeti, egyetértek mindenkivel, aki azt mondta, hogy ez egy bűncselekmény. Az illegális értékesítési hálózatokban forgalmazott hamisított gyógyszerekkel a rendőrségnek kell foglalkozni. Ami illegális, az illegális – mi nem tudunk ennél többet tenni. Azt azonban igenis gondolom, hogy javaslatainkkal végső soron gyakorlatilag lehetetlenné válik, hogy hamisított gyógyszerek kerüljenek be a legális értékesítési csatornába. Ez az, amit mi tehetünk.

Roth-Behrendt asszonynak teljesen igaza van. Véleményem szerint arcátlanság azt gondolni, hogy itt valójában arról lenne szó, hogy versenyek miatt különböző akadályokat állítanánk a gyógyszerkészítmények bármilyen módon történő forgalmazásának az útjába. Ez engem teljesen hidegen hagy. A párhuzamos kereskedelem legális tevékenységnek számít az Európai Unión belül. Ezt a tényt az Európai Bíróság egyértelműen leszögezte. Egyáltalán nem gondolok a párhuzamos kereskedelem betiltására, de azt azonban le kell szögezmem, hogy mindenkire, aki érintett a gyógyszerek forgalmazásában, ugyanazoknak a szigorú biztonsági követelményeknek kell vonatkoznia. Nem látom be, hogy miért élvezne valaki mentességet a biztonsági követelmények alól csak azért, mert az egyik tagállamban olcsóbban veszi meg azt a gyógyszert, amit egy másik tagállamban magasabb áron árulnak, majd visszaviszi a drágább országba és ott magasabb áron újraértékesíti. Nem értem ezt.

Önök közül azok, akik egy kicsit is kiismerik magukat az élelmiszerjogban, bizonyára már feltették maguknak azt a kérdést, mint ahogy én is megtettem, miért van az, hogy szigorúan megtiltjuk Európában, hogy gyártótól a fogyasztóig terjedő úton felnyissunk egy doboz spagettit – és valóban szigorúan tilos – miközben a gyógyszerek esetében, ami akár rossz adagolás esetén halálos is lehet, megengedjük, hogy kinyissák a dobozokat a gyártótól a fogyasztóig vezető úton.

Érdemes azon elgondolkodni, hogy miért van ez a megdöbbentő eltérés, miért tilos ez például a spagetti, és miért nem tilos a létfontosságú gyógyszerek esetében. Ez nehezen érthető számomra.

Találunk majd olyan megoldásokat, ami minden fél számára lehetővé teszi, hogy folytathassa a tevékenységét, pontosan abban a szellemben amiről Roth-Behrendt asszony is beszélt: egy kis kreativitásra van szükség, használni kell a fejünket, el kell ezen gondolkoznunk, a biztonsági követelményeknek azonban teljes egészében, kivétel nélkül mindenkire vonatkoznia kell!

Úgy hiszem, hogy minden kérdésüket megválaszoltam, és sikerült Önöket ráhangolnom a várhatóan élénk vitára. A javaslatokat néhány héten belül be fogjuk terjeszteni, és csak azt tudom mondani ezzel kapcsolatban, hogy még fogunk itt, ebben az ülésteremben találkozni és akkor majd tovább tudjuk tárgyalni ezt a témát.

Françoise Grossetête, előadó. – (FR) Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani azoknak a képviselőtársaimnak, akik a részt vettek a vitában és támogatták a jelentésemet. Emlékeztetni szeretném azokat, akik sajnos már nincsenek itt, de aggályukat fejezték ki, hogy az eljárásokat illetően ez valóban egy javulást, harmonizációt és egyszerűsítést jelent. Az eljárások leegyszerűsítése azonban, nem jelent gyengébb minőséget, vagy kevesebb ellenőrzést. Ez alacsonyabb költséget jelent az ipar és mindenekelőtt a kkv-k számára, ami alapvetően fontos. Alacsonyabb költségek és időmegtakarítás: más szóval, az európai betegek végre gyorsabban hozzájuthatnak a gyógyszerekhez. Azonban őszintén remélem, hogy sikerül ezt első olvasatban lezárunk. Mindent elkövettünk annak érdekében, hogy sikerüljön megállapodásra jutni, és természetesen szeretném még egyszer megköszönni a Bizottság és a Tanács támogatását.

A hamisítással kapcsolatban Verheugen úr, örömmel hallottuk azt a tájékoztatást, amit a hamarosan benyújtandó szövegével kapcsolatban most itt adott, mivel tisztában van azzal, hogy már türelmetlenül várjuk. Mint ahogy azt a képviselőtársaim is elmondták, a hamisítás bűncselekmény és amikor erről van szó, akkor azonnal lépniünk kell. Tudjuk, hogy az interneten keresztül értékesített gyógyszerek nagy többsége hamisított gyógyszer, ami ezért veszélyt jelent polgáraink egészségére.

Nos, Ön beszélt a hatóanyagokról és azok ellenőrzéséről, beleértve azt az esetet is amikor ezek előállítására, gyártására az Európai Unión kívül, egy harmadik országban kerül sor. Igen, ennek alapvető jelentősége van. Segíteni fogunk Önnek, mert foglalkoznunk kell a nyomon követhetőség, a szabálysértők megbüntetésénél

és az értékesítési lánc biztonságának kérdéseivel. Fontos, hogy a betegek 100%-os bizalmat érezzenek az iránt a gyógyszer iránt, amit felírnak számukra: nem lehet megengedni, hogy ez a gyógyszer kinyitható, vagy átcsomagolható legyen.

Ezt akartam minden képviselőtársam nevében elmondani. Verheugen úr, szeretném ha tudná, hogy ma amikor elmegy, a Parlament teljes támogatását tudhatja maga mögött, és fontos hogy meggyőzze a Biztosok Kollégiumát arról, hogy nincs több elfecsérelni való időnk és végre fel kell lépünk a gyógyszerek hamisítása ellen.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma, 2008. október 22-én kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyezésénél és általában, minden gyógyszerkészítmény esetében, az Európai Uniónak világos és szigorú szabályozásra van szüksége. Ennek szükségességét egy példán keresztül szeretném bemutatni, amire Romániában került sor a közelmúltban. Szeptemberben meghalt egy nő egy műtétet követően, ahol Kínából importált nem steril, sebészeti cérnát használtak. Más betegeknél is életveszélyes komplikációk léptek fel.

A román Egészségügyi Minisztérium vizsgálóbizottsága minden kétséget kizáróan elismerte, hogy a kérdéses sebészeti cérnán nem szerepelt a CE minőségi jelölés. A termékek követelményeknek való megfeleléséről szóló jogszabály alapján egyértelmű, hogy a bűntört az illetékes minisztérium kapuin belül kell elsősorban keresni, mivel egyértelműbb szabályok és nagyobb átláthatóság esetén nem alakulhatott volna ki ez a helyzet.

Marian Zlotea (PPE-DE), írásban. – (RO) Annak ellenére, hogy az Európai Közösség gyógyszerkészítményeire az első pillanattól kezdve a nemzeti kormányok és a Közösség által hozott szabályozások vonatkoznak, a bizottság szabályozásai és a tagállamok rendelkezései között meglévő eltéréseknek hátrányos következményei vannak mind a közegészségügyre, mind pedig igazgatásra, valamint a belső gyógyszerpiac általános működésére nézve is.

Ennek a jelentésnek az a célja, hogy biztosítsa, hogy a Közösségen belül forgalmazott minden gyógyszerkészítményre, beleértve a nemzeti szinten engedélyezett gyógyszereket is, azonos adminisztratív jóváhagyási és módosítási kritériumok vonatkozzanak, függetlenül a gyógyszerek engedélyezése során alkalmazott eljárástól. Ez a javaslat egyszerűbbé teszi a tagállamok számára az igazgatási eljárást, és megkönnyíti a gyógyszerekre vonatkozó követelmények értékelésének és felügyeletének összehangolását.

A jelentés elfogadásával, nő a fogyasztók védelme, akik közvetlenül élvezik majd a nagyobb hatékonyság, a szilárd keretek között működő szervezet, az egyértelműség és az átláthatóság előnyeit. Ez lesz az eredménye egy egyszerűbb, egységes szabályozó rendszer bevezetésének, ami elősegíti Európában a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyezését.

3. A fogyasztók védelme az ingatlanok időben megosztott használati jogának egyes szempontjai tekintetében (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Toine Manders jelentése (A6-0195/2008) a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében az ingatlanok időben megosztott használati joga, a hosszú távra szóló üdülési termékek, azok továbbértékesítése és cseréje egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0303 - C6-0159/2007 - 2007/0113(COD)).

Toine Manders, előadó. – (NL) Elnök úr! Most is mint mindig, azzal kezdeném, hogy köszönetet mondok mindenkinek, aki részt vett a munkában: Kuneva biztos asszonynak, az árnyékelőadónak, és a Tanács három elnökségének is, mivel ezen a jelentésen még 2007-ben, a portugál elnökség alatt kezdtünk el dolgozni. Ezt a szlovén elnökség, majd végül a francia elnökség követte, és végül ezek segítségével sikerült tető alá hoznunk egy kompromisszumot. Sajnálatos, hogy Luc Chatel államtitkár úr nem tud jelen lenni, mert természetesen csodálatos megélni, hogy megszületett egy kompromisszum, mégpedig első olvasatban.

Az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló irányelvet 1994-ben hagyták jóvá, ami alaposan átvizsgálta az ágazatot. A nagy problémát az jelentette, hogy az egyes tagállamok eltérő módon alkalmazták az irányelvet. Ez a jogszabályok és megfelelések szövevényes hálójához vezetett, ami akár tudatosan, akár

nem tudatosan de eltérő volt az egyes területeken, ez pedig kétségeket ébresztett a fogyasztókban a határokon átnyúló ingatlanok időben megosztott használati jogának megvásárlásáról szóló döntésekor.

Most pedig egy új irányelvről tárgyalunk. Mivel az 1994-e irányelvben számos olyan terméket nem definiáltak megfelelően, ha egyáltalán definiáltak, mint például a hosszú távra szóló üdülési termékek vagy a termékcseré, hogy csak néhányat említsek, a jelenlegi irányelv hatáskörét valamelyes kiterjesztettük. Véleményem szerint, jelentős fejlődést értünk el ezen a területen, és mind az ágazat, mind pedig a fogyasztók elégedettek az eredménnyel. Remélem, hogy politikusként is azok vagyunk. A különböző képviselőcsoportok európai parlamenti képviselőivel dolgoztunk szoros együttműködésben és kecsegtető eredményt sikerült elérnünk.

Itt van például az előlegfizetés tilalma, amivel sok fogyasztó volt elégedetlen. Ha már egyszer kifizetted, lehetetlen volt visszaszerezni ezt az előre kifizetett 1000 eurós vagy 1500 eurós összeget.

Véleményem szerint a 14 napos gondolkodási idő is egy nagyon fontos kérdés.

Következésképpen, aminek én személy szerint nagyon örülök, lesz egy ellenőrző lista, egy egységes formanyomtatvány, ami tartalmazza a vásárlás részleteit és azt a lehetőséget, hogy tizennégy napon belül minden indok nélkül el lehet állni a szerződéstől.

Az ágazat rendelkezik nem kötelező érvényű magatartási kódexekkel, valamint fő jellegzetessége a minőségi jelzések elismerése, és itt van a Bizottság arra vonatkozó ígérete is, hogy mindezeket figyelemmel kíséri. Ez zene füleimnek, mert véleményem szerint tényleg üdvözlendő a Bizottság ígérete a magatartási kódexek figyelemmel kíséréséről. Különösen örülök annak, hogy a Bizottság a háromoldalú egyeztetések során abba is beleegyezett, hogy ellenőrizni fogja azt, hogy a tagállamokban milyen mértékben tesznek eleget ezeknek a szabályozásoknak.

Bizonyos esetekben, a fogyasztók számára egyszerűbb lesz a nemzeti bírósághoz fordulni. Sajnálattal tölt el, hogy az irányelvben nem található kifejezett utalás az igazságszolgáltatásra, egy illetékes bíróság létrehozására. Ezt sajnálom, de egy kompromisszum megkötése esetén néha engedményeket kell tennünk. Sajnálatos továbbá, hogy például amennyiben nem áll rendelkezésre egy döntő fontosságú információ, a szerződés még további egy évig érvényben marad.

Mindez lehetséges egy kompromisszumban. Összességében, óriási előrelépés történt mind a fogyasztók, mind pedig az ágazat vonatkozásában, különösen a maximális harmonizáció megvalósításának tekintetében. Ez mindenesetre sok esetben megkönnyíti majd, hogy az érintett fél a saját tagállamának nemzeti bíróságához forduljon. Az ágazat számára pedig egyszerűbb lesz majd a határokon átnyúló kereskedelem.

Meglátásom szerint, itt most egy jó eredmény van előttünk, amire mi mint Parlament, a Bizottsággal és a Tanáccsal együtt büszkék lehetünk.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is köszönetet szeretnék mondani az előadónak, Manders úrnak és az árnyékelőadónak, különösen Harbour úrnak és McCarthy asszonynak a politikai elkötelezettségükért és támogatásukért, valamint az IMCO titkárságnak és DG SANCO-nak a nagyon szoros együttműködésükért. Remélhetőleg első olvasatban sikerül lezárnunk ezt az ügyet. Nagyra értékelem az Önök óriási erőfeszítését és nagyon hálás vagyok azért, hogy végre sikerült tető alá hoznunk ezt a megállapodást. Mindezt természetesen a francia elnökségnek is hálával tartozunk.

Ez a javaslat nagyon jelentős javulást fog hozni a fogyasztók számára az ingatlanok időben megosztott használati jogának és a hasonló, hosszú távra szóló üdülési termékek piacán. Nagyon időszerű volt már az ingatlanok időben megosztott használati jogára vonatkozó jelenlegi szabályok felülvizsgálata. A fogyasztókat gyakran megtéveszti, hogy az ingatlanok időben megosztott használati jogához gazdaságilag hasonló de nem a jelenlegi irányelv meghatározása alá eső termékeket vásárolnak. Itt olyan termékekről beszélek, mint a kedvezményes üdülési klubok, ahol a fogyasztóknak sok esetben, akár 6.000 eurótól egészen 20.000 euróig terjedő jelentős összegeket kell előre befizetni egy klubtagságért, ami kizárólag jövőbeni nyaralásokra nyújtott kedvezményre jogosít. Gondolok itt továbbá az ingatlanok időben megosztott használati jogának továbbértékesítésére és cseréjére is, ami jelenleg nincs szabályozva.

Mély meggyőződése, hogy szükség van egy panaszokkal foglalkozó adatbázisoldal kidolgozására, mivel a panaszokra vonatkozó adatok azt mutatják, hogy a fogyasztók lényegesen több problémával szembesülnek ezeknek a szabályozatlan termékeknek a piacán, különösen a kedvezményes üdülési klubok esetében, mint az ingatlanok időben megosztott használati joga kapcsán. Ezért ahhoz, hogy tisztességesebb feltételek alakuljanak ki az üdülési piacon, feltétlenül szükség van arra, hogy azonos szabályok vonatkozzanak ezekre a termékekre.

A mai napon szavazásra kerülő javaslat megszünteti a jelenlegi jogszabály hiányosságait, mivel az irányelv hatályát nemcsak az ingatlanok időben megosztott használati jogára terjeszti ki, de a hosszú távra szóló üdülési termékekre valamint és az ingatlanok időben megosztott használati jogának továbbértékesítésére és cseréjére is.

Az új szabályok értelmében, a szerződést megelőzően a kereskedőnek biztosítania kell a megalapozott választáshoz szükséges teljes körű tájékoztatást a fogyasztó számára.

A Parlament módosításainak köszönhetően, melyeket teljes szívemből támogatok, ezt a tájékoztatást egy formanyomtatványon kell megadni, ami a fogyasztók számára megkönnyíti az információk feldolgozását. A formanyomtatvány a szolgáltatók életét is megkönnyíti, különösen mivel minden uniós nyelven hozzáférhető lesz. Az ilyen típusú termékeket vásárló fogyasztók számára előnyös lesz az elállási jog és az előlegfizetési tilalom, ahogy az már az ingatlanok időben megosztott használati joga esetében megvalósult.

Egyértelmű lesz, hogy az elállási jog gyakorlásáról a kereskedőt levélben, e-mailben, faxon vagy más hasonló módon lehet értesíteni. Ezenfelül a hosszú távra szóló üdülési termékeket vásárló fogyasztók további védelemben is részesülnek. A tagsági díjakat nem egy összegben előre, hanem éves részletekre elosztva kell kifizetni. A fogyasztóknak jogában áll majd a szerződés megszüntetése az éves részletkifizetést megelőzően.

A teljes mértékben összehangolt irányelvek a fogyasztók érdekeit szolgálják. Jelenleg, ha egy fogyasztó üdülés közben egy időben megosztott használati jogot kíván megvásárolni egy másik országban, akkor az adott ország szabályait kell alkalmazni, ami viszont nem feltétlenül nyújt ugyanolyan védelmet, mint amit a saját országának szabályai jelentenek. Az új, teljesen összehangolt irányelv révén a fogyasztók tudni fogják, hogy azonos fogyasztóvédelmi szabályok vonatkoznak rájuk, függetlenül attól, hogy az időben megosztott üdülési termékek használati jogát saját hazájukban vagy külföldi nyaralás közben vásárolták.

Emanuel Jardim Fernandes, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményének előadója. – (PT) Elnök úr, biztos asszony! Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Manders úrnak, az árnyékelőadónak Hasse Ferreira úrnak, minden előadónak és kollégának az együttműködésért, és azért hogy készek voltak párbeszédet folytatni a kompromisszum megszületése érdekében.

The ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló irányelv hatályát új tevékenységekre is kiterjesztjük, ami kedvező hatással lesz az európai idegenforgalom, a piaci szereplők és a fogyasztók helyzetére. A fogyasztók képezik azt a csoportot, amely a legkevésbé tájékozott a jogait és kötelezettségeit illetően és amely a legkevésbé felkészült a tárgyalások lefolytatására. Ezért támogattam a fogyasztók magas szintű védelmét a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban, különösen ami az irányelv alapvető fogalom meghatározásainak kiterjesztését és naprakésszé tételét, a nyelvezetére vonatkozó követelmények megerősítését, a szerződésekről szóló információk tartalmának javítását és az elállási jogot illeti, hogy ezáltal egy olyan egyértelmű és stabil piacot tudjunk biztosítani, ami kizárja a rejtett költségek lehetőségét a fogyasztók számára.

A folyamat beindítását követően, kezdeményezés történt a fogyasztóvédelemre vonatkozó közösségi vívmányok horizontális felülvizsgálatára. Én amellet érveltem, hogy ne várjuk meg ezt a felülvizsgálatot, tekintettel azokra a súlyos problémákra, amikkel a fogyasztók jogaik gyakorlása során főként nemzetközi szinten szembesülnek, és amik az ingatlanok időben megosztott használati joga kapcsán jelentkező új tevékenységekkel összefüggésben felmerülnek. Ezek a problémák nem a terület harmonizált közösségi jogszabályainak hiányából fakadnak, hanem abból, hogy nincs világos közösségi jogi keret, amit adott esetben szigorúbb nemzeti jogi keretek egészítenének ki, és ami megjutalmazná a jogkövető vállalkozásokat és fogyasztókat. Ennek az irányelvjavaslatnak alapvető célja, és mindenkit arra kérek, hogy támogassa.

Antonio López-Istúriz White, a Jogi Bizottság véleményének előadója. – (ES) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is sajnálatomat fejezem ki amiatt, hogy az Elnökök Értekezlete a jelentéssel kapcsolatban nem tette lehetővé a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Jogi Bizottság közötti szoros együttműködést.

Véleményem szerint a Jogi Bizottság nem akarta az Európai Bizottság által javasolt jogalapot vagy a jogi eszközöket megváltoztatni. Az elsődleges cél az volt, hogy megvédjük a fogyasztókat az egyes „üdülési klubok” által elkövetett visszaélésekkel szemben anélkül, hogy ez hátrányosan befolyásolta volna az olyan törvényesen működő és munkahelyteremtő vállalkozások fejlődését, mint amilyen az „ingatlanok időben megosztott használati jog” néven ismert vállalkozás.

Véleményem szerint nem elegendő, ha egyszerűen csak az időben megosztott használati jogra jellemző garanciákat alkalmazzuk az üdülési klubok esetében. Ennél tovább kell mennünk, mivel ennek a két rendszernek a jogi természete lényegében tér el egymástól.

Az időben megosztott használati jog tényleges tulajdonosi jogokat érint, míg az üdülési klubok pusztán szolgáltatási szerződések. Tulajdonképpen az üdülési klubok esetében, a fogyasztó egy nagy pénzösszeget fizet ki és ezért cserébe idegenforgalmi szolgáltatásokra kap egy hosszú távú ígéretet.

Nem szabad megfélekezni arról, hogy a fogyasztók részéről érkező panaszok többsége az üdülési klubok visszaéléseivel és nem az időben megosztott használati joggal kapcsolatos, amit mindenki ismer. Ahogy Kunévá biztos asszony is utalt rá, az a cél, amivel a Jogi Bizottság is egyetért, hogy szabályozzuk az átláthatatlan ágazatokat és olyan szabályokat állítsunk fel, amelyek lehetővé teszik a tisztességes üzletemberek számára tevékenységeik fejlesztését, amely végső soron a fogyasztók érdekeit szolgálja.

Meggyőződésem, hogy ezzel a jelentéssel és a javasolt intézkedésekkel a helyes irányba haladunk.

Malcolm Harbour, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Nagy öröm számomra, hogy a képviselőcsoportom nevében és mint a témáért felelős második árnyékelőadó, üdvözölni tudom a mai napon a Tanáccsal tető alá hozott megállapodást. A Tanácsnak is szeretném megköszönni az együttműködést.

Szeretném, ha jegyzőkönyvbe kerülne, hogy milyen nagy hálával tartozunk Luisa Rudi Ubeda asszonynak, akit nyáron beválasztottak a spanyol parlamentbe, mivel valójában ő végezte az irányelvvel kapcsolatos árnyékmunka nagy részét. A Jogi Bizottság előadója által elmondottakhoz kapcsolódóan azt szeretném kihangsúlyozni, hogy ebben az irányelvben valószínűleg az üdülési klubokat érintő külön rész jelenti a legnagyobb előrelépést az ilyen típusú termékekkel kapcsolatban, és ez elsősorban Rudi Ubeda asszony kitartásának köszönhető. A Tanács és a főleg a Bizottság kezdetben nem nagyon lelkesedett a témáért, de örülök annak, hogy végül sikerült megállapodásra jutnunk. Ezt rendkívül fontosnak tartom.

Előadóm, Toine Manders, kiváló munkát végzett ezzel kapcsolatban, minden elismerésem az övé és a vele együtt dolgozó csapat többi tagjáé és Kuneva asszonyé, akik több kérdéssel is foglalkoztak, azonban fel szeretném hívni a figyelmet arra a két nagyon fontos kérdésre, ahol jelentős előrelépést értünk el.

Az első a reklámozás kérdése. Ha megnézzük a reklámozási záradékot, az egyértelműen kimondja, hogy az időben megosztott használati joggal és az üdülési klubokkal kapcsolatos promóciós tevékenységet egyértelműen jelezni kell a hirdetésben. A szabványos formájú tájékoztatásnak, amit kértünk, mindenkor és minden promóciós eseményen rendelkezésre kell állnia, ezáltal nem lehet majd félrevezetni az embereket egy vonzó úttal, látogatással vagy ajánlattal. Teljesen egyértelművé kell tenni, hogy miről van szó, és nem pedig befektetésként kell azt eladni.

Másodszorban – és most a Tanácshoz fordulok, habár sajnálatos módon a miniszter úr nincs jelen – rendkívül fontos, hogy a tagállamok szorgalmazzák a magatartási kódexek bevezetését és a jogviták peren kívüli rendezését.

Összességében, ez egy komoly előrelépést jelent a fogyasztóvédelem területén. Teljes mértékben támogatom, és biztos vagyok abban, hogy megkapja a Parlament elsőprő többségének támogatását.

Joel Hasse Ferreira, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A most megvitattott irányelvtervezet, ami egyéves parlamenti munka eredménye, jelentős előrelépést jelent a 2007-ben közzétett dokumentumhoz képest. Az európai fogyasztók joga, független attól, hogy az időben megosztott használati jog vagy az üdülési tagkártyák és klubok lehetséges vagy jelenlegi ügyfeleiről van-e szó, különböző szinteken megerősítésre került.

Ez a javaslat három különböző időtartamról rendelkezik, ezek különböző esetekre alkalmazandók, és lehetővé teszik, hogy a fogyasztó egyoldalúan elálljon a szerződéstől. Meghatározza azokat az alapvető tényezőket, amiknek feltétlenül szerepelnie kell a szerződésekben. Ezen túlmenően tisztázza és elmagyarázza a szerződés elkészítésének nyelvét, ami szintén lényegesen előnyösebb lesz a fogyasztók számára, valamint a reklámozás szabályait, aminek különleges figyelmet szenteltünk. Ez tehát egy jó irányelvjavaslat, ami a különböző parlamenti csoportok részéről folytatott kemény és részletes tárgyalásokat követően kerül most a Parlament elé, és amit már a Bizottság és a Tanács is jóváhagyott.

Elnök úr, gratulálok a szlovén elnökségnek a szöveggel kapcsolatban felmerülő véleménykülönbségek áthidalása érdekében tett erőfeszítéseit. Külön szeretnék gratulálni a francia elnökségnek, különösen Léglise-Costa nagykövet úrnak a tárgyalások végső szakaszában végzett munkájáért, és a Bizottság

képviselőinek a háromoldalú egyeztetések és a kétoldalú kapcsolatok során tanúsított készségükért és műszaki ismeretükért.

A Parlamentben, elsősorban Manuel Jardim Fernandes úr, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményének előadója érdemel dicséretet, de ugyanez vonatkozik a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tagjaira, különösképpen előadójára, a képviselőcsoportok árnyékelőadóira és koordinátoraira, és végül de nem utolsósorban Arlene McCarthy elnök asszonyra.

Mielőtt befejezném, szeretnék még köszönetet mondani a fogyasztói egyesületeknek, különösen a brit és a portugál DECO egyesületnek és az ágazat Európai Üzleti Egyesületének azért a hasznos közreműködésért, amit az egész munka során biztosítottak számomra. Kiválónak tartom az ingatlanok időben megosztott használati jogáról, valamint a tagkártyákról és üdülési klubokról szóló irányelvet. Ezért kérem Önöket, hogy fogadják el.

Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, „belső európai piac”-unk most is és a jövőben is egy olyan Európa kell hogy legyen, ami mind nagyobb mértékben az európai fogyasztók védelmét szolgálja.

ELNÖKÖL: ROTHE ASSZONY

alelnök

Heide Rühle, *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Elnök asszony, biztos asszony! A képviselőcsoportom árnyékelőadója nevében, aki sajnos ma nem lehet jelen, én is köszönetet szeretnék mondani az előadónak konstruktív együttműködéséért. Úgy gondolom, hogy nagyon jó együttműködés alakult ki Manders úrral, és büszkék lehetünk azokra a megbízható eredményekre, amiket sikerült elérnie.

Különösen fontosnak tartom, hogy az irányelv hatályát kiterjesztettük az üdülő klubokra – ami egy komoly probléma – a tengeri személyszállító hajókra, a lakóhajókra és a lakóautókra is. Ezáltal számos hiányosságot sikerült kiküszöbölnünk, ami a korábbi irányelv esetében sajnos fennállt. A nagyobb átláthatóság megteremtése, az előző felszólalók által már említett szerződéskötést megelőző tájékoztatás a tájékoztató nyomtatványok és a szabványos információszolgáltatás segítségével, szintén nagyon fontos.

Szintén fontosnak tartom, és ki kívánom emelni, hogy 14 napos lett az elállási jog időtartama az információval való visszaélés esetében és további három hónap áll a fogyasztó rendelkezésére, illetve további egy év a tájékoztatási kötelezettség szándékos elmulasztása esetén. Ez nagyobb átláthatóságot és jogi biztonságot teremt, ami nemcsak a fogyasztók, de az ágazat érdekeit is szolgálja, akiknek természetesen érdekében áll, hogy távol tartsák magukat a tisztességtelen szolgáltatóktól.

Az ágazattal, a tagállamokkal és a fogyasztói szervezetekkel közösen most végre egyszer s mindenkorra tisztességesen tehetjük ezt az ágazatot. Ezért úgy gondolom, hogy ezt a képviselőcsoportom teljes mértékben támogatni fogja. Nem valósítottunk meg mindent amit akartunk, de komoly előrelépést tettünk.

Leopold Józef Rutowicz, *az UEN képviselőcsoport nevében.* – (PL) Elnök úr, biztos asszony! Az európai országok gazdaságában az idegenforgalmi ágazat egyre fontosabb szerepet játszik, amibe beletartozik az ingatlanok időben megosztott használati joga és a hosszú távra szóló üdülési termékek, továbbá az ingatlanok időben megosztott használati jogának továbbértékesítése és cseréje is, ami korábban sok esetben megkárosította a fogyasztókat.

Az irányelv lépéseket tesz a probléma megoldására és megteremti azokat a feltételeket, melyek ahhoz szükségesek, hogy az alapvető szabályokat tartalmazó csomag elfogadásával összehangolják a szolgáltatásokat az európai piacon, ami nagyobb átláthatóságot teremt és biztosítja a fogyasztók védelmét többek között az egységesített szabványszerződések létrehozásával, valamint azzal, hogy a szerződéseket a fogyasztó országának a nyelvén is meg kell írni, ezzel javítva a fogyasztó döntéshozatali lehetőségét és gondolkodási időt hagy számára, aminek során a fogyasztó elállhat a szerződéstől anélkül, hogy azt indokolnia kellene. Az irányelv a módosításokkal együtt, megteremti a szolgáltatások fejlődésének feltételeit és növeli a fogyasztók bizalmát.

Köszönöm a kitűnő jelentését Manders úr. A Nemzetek Európájáért Unió Képviselőcsoportja támogatja ezt az irányelvet.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Mi is azzal szeretnénk kezdeni, hogy köszönetet mondunk az előadónak, az árnyékelőadónak és az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja Jogi Bizottsága előadójának. Ez a Parlament megmutatta, hogy amikor egy piac kifordul a rendes működési kereteiből – mint ahogy az az ingatlanok időben megosztott

használati joga esetében történt – akkor hajlandók vagyunk együttműködni. Újra el kell itt mondani, hogy az ingatlanok időben megosztott használati jogának hagyományos piacán egyre növekvő számban jelentek meg a piacbomlasztó ajánlattevők – például a klubok és üdülőhelyek területén – akik Európa szinte minden pontján megtalálhatók, és akik valóban elmulasztották a fogyasztókat áttekinthetően tájékoztatni az ilyen jellegű befektetések lehetőségéről és hátrányáról. Az új rendszer ebből a szempontból, jelentős előnyöket fog eredményezni.

Már említették, hogy az elállási időtartam 10 napról 14 napra nőtt. Helyesnek tartom azt is, hogy mentességet kapott a több évre szóló szállodai megrendelés, mivel a fogyasztó számára ez teljesen mást jelent, mint amikor éves alapon fektet be az üdülési klubokba és az üdülőhelyekbe.

Már sok minden elhangzott, de szeretnék rámutatni arra, hogy a fogyasztók anyanyelvi vagy lakhely szerinti nyelvű tájékoztatását előíró szabály, végül kiszorítja a piacról a komolytalan mintaszerződések jelentős részét és ezzel általánosságban ismét tisztességes alapokra helyezi az ingatlanok időben megosztott használati jogának piacát, ugyanakkor biztosítani fogja az ilyen létesítményekben üdülést vásároló fogyasztók befektetéseinek biztonságát is.

A felülvizsgálati záradék, ami nem szerepelt az előző irányelvben, lehetővé teszi a Ház számára, hogy három év múlva értékelje, hogy az általunk javasolt út valóban megoldást jelent-e vagy maradnak még további megoldásra váró problémák.

Köszönöm Önnek, Kuneva biztos asszony. Úgy gondolom, hogy a belső piacra nézve ez egy nagyon kedvező intézkedés.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Elnök asszony, biztos asszony! Úgy gondolom, hogy jó munkát végeztünk és nemcsak a belső piac szempontjából, mint ahogy Schwab úr az imént elmondta, de a polgárok érdekében is – és ez sokkal fontosabb számomra, mivel mi azt akarjuk biztosítani, hogy a polgárok egy pozitív értelemben együtt haladó Európában találják magukat, és úgy gondolom, hogy ebben az esetben valóban ez történik.

Koordinátorként, külön megköszönöm Hasse Ferreira úrnak, árnyékelőadónknak azt a kiváló munkát, amit az előadók és a többi árnyékelőadóval együtt végzett.

Az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja jobban örült volna a hatály még szélesebb körű kiterjesztésének – ezt magától értetődik – de kompromisszumok esetében néha nincs mit tenni. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy jó megoldást sikerült találnunk. Az ajánlatok összehasonlításának megkönnyítése és az elállási és reklámozási jog, jobb feltételeket biztosít majd a jövőben polgáraink számára, így egy olyan piacon ami valaha egy igazi dzsungel volt, most királynak érezhetik magukat.

Ez a kusza piaci növekedés azt eredményezte, hogy sok ember, aki talán nem fordított elég nagy figyelmet az üdülésére, végül nagyon nehéz helyzetbe került. Ezt akarjuk megakadályozni a jövőben, és úgy gondolom, hogy ezzel a kompromisszummal ez lehetséges is lesz.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Elnök asszony! Sajnos hazámban, Svédországban, elég jól ismerjük ezt a problémát. Arra bírnak rá felszabadult hangulatú turistákat, hogy megosztott tulajdonjogot vásároljanak olyan lakásokban, amikkel hazatértük után már nem annyira elégedettek, ha van egyáltalán valami, amit a vásárlással kapcsolatban fel tudnak mutatni. Az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló irányelv sokkal jobb védelmet jelent majd, ha az EU-n belül mindenhol azonos szabályok vonatkoznak majd az ingatlanok időben megosztott használati jogára. Megfelelő fogyasztóvédelemre van szükség, ha azt akarjuk, hogy az emberek biztonsággal élvezhessék a belső piac jelentette szabadságokat. A fogyasztónak erősnek, biztosnak és biztonságban kell éreznie magát.

Meg kell tiltani az eladónak, hogy előleget kérjen a gondolkodási időszakra, ami ráadásul 10 napról 14 napra nyúlik. Ezáltal, a fogyasztónak nem kell aggódnia az előleg miatt, ha elégedetlen lenne, vagy ha a gondolkodási idő alatt úgy döntene, hogy eláll a vásárlástól. Az irányelv valószínűleg elriasztja majd a komolytalan szolgáltatókat, akik nem felelnek meg a gyanún felül álló forgalmazás és az ésszerű értékesítési szerződés követelményének. Úgy gondolom, hogy jelenleg sokan éppen azért tartózkodnak attól, hogy más tagállamban vásároljanak ilyen szolgáltatást, mert nem érzik magukat biztonságban, és nem bíznak a fogyasztóvédelemben.

A harmonizáción és az irányelvben megfogalmazott intézkedéseken keresztül a fogyasztó erősebb védelemben fog részesülni. Ez pedig hozzájárulhat ahhoz, hogy egyre többen veszik majd igénybe más tagállamban az olyan szolgáltatásokat, mint például az ingatlanok időben megosztott használati joga, és ezt mindannyian üdvözljük. Más szóval, ez egy kiváló javaslat, ami széleskörű támogatást kapott. A napimádó északiak szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak és az előadónak, valamint az árnyékelőadónak is.

Arlene McCarthy (PSE). – Elnök asszony! Az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló jogszabály már régóta esedékes volt. A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság 2001-ben tartott először meghallgatást ebben a témában, ahol feltárta a piacon tapasztalható problémákat. Természetesen nagyon örülünk annak, hogy ma elérkeztünk ehhez a ponthoz, amit ma fel tudunk mutatni a fogyasztóknak. A jogszabály hatályát kiterjesztjük minden időben megosztott használati joghoz hasonló termékekre, főként a problémás kedvezményes üdülési klubokra. Vonatkozik ez a továbbértékesítésre és a cserére is, így a fogyasztók számára nagyobb védelmet és előnyösebb feltételeket biztosítunk. Én személy szerint úgy vélem, hogy a fogyasztókat azonos jogok illetik meg független attól, hogy Várnában a Fekete-tengernél vagy Valenciában a Costa Blancán vásárolnak.

Ennek a jogszabálynak az értelmében a szabványosított tájékoztató nyomtatványon kell ismertetni a fogyasztókkal a kulcsfontosságú információkat – beleértve az összes költséget és díjat – és amennyiben a szolgáltató ezt nem teszi meg, akkor a jogszabály értelmében az elállási jog időtartama három hónapra hosszabbodik. Amennyiben nem tájékoztatják a fogyasztót az elállási jogról, akkor az elállási idő egy évre nő. Ezek nagyon hasznos jogok a fogyasztó számára. Ezáltal a kereskedők, felelős kereskedőkké válnak, a fogyasztók pedig tájékozottak lesznek és védelemben részesülnek, ami azt jelenti, hogy a piacról eltűnnek majd a tisztességtelen szolgáltatók és a csaló kereskedők.

Ma megmutattuk, hogy amikor a fogyasztók panasszal élnek, akkor az Európai Parlament Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottsága nemcsak választ ad, de cselekszik és eredményeket is elér. Kérem Önt, biztos asszony, hogy kövesse figyelemmel, mint ahogy mindig is teszi, a végrehajtással kapcsolatos kérdéseket. Használunk kell a határokon átnyúló végrehajtással foglalkozó új hálózatunkat, ha meg akarjuk oldani azokat a problémákat, amikkel a fogyasztók folyamatosan szembesülnek, és ha csökkenteni akarjuk az időben megosztott használati joggal kapcsolatban jelentkező problémák számát, amik egyre nagyobb számban jelentkeznek a 27 tagállam fogyasztói központjaiban.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Mindig az a célunk, hogy olyan jogszabályokat fogadjunk el, amik a fogyasztók számára nagyobb előnyöket biztosítanak. Ezért támogatom ezt az új irányelvet, ami megteremti az ingatlanok időben megosztott használati jogának leegyszerűsített keretét. Úgy gondolom, hogy üdvözlendő a javaslat, ami a fogyasztó számára 14 napos gondolkodási időt biztosít a szerződéstől való elálláshoz, és megtiltja ebben az időszakban az előlegkérést. Remélem, hogy a változások az ezzel kapcsolatos európai jogszabályok harmonizációján keresztül, hozzájárulnak majd egy megfelelően működő belső piac kialakulásához, ami a fogyasztók magasabb védelmi szintjét fogja eredményezni.

Azt is biztosítanunk kell, hogy a fogyasztók a szerződés aláírásakor teljes körűen tájékozottak legyenek, és a szerződést megelőzően rendelkezésükre álljon a felmerülő költségekre és az igénybevett szolgáltatásokra vonatkozó minden fontos információ. Bátorítani szeretnénk az időben megosztott használati joggal kapcsolatos ügyletek, és a hosszú távra szóló üdülési termékek fejlődését. Ezért kell megerősítenünk a külföldön vásárolt üdülési csomagok iránti fogyasztói bizalmat és arra kell ösztönöznünk a külföldön értékesítő szolgáltatókat, hogy minél nagyobb mértékben használják ki az egységes piac nyújtotta előnyöket.

Arra kérem Kuneva biztos asszonyt, hogy járjon el a hitel-megállapodások kérdésében is, mivel a jelenlegi pénzügyi zűrzavar közepette, a bankok többsége megváltoztatta ezeket a hitel-megállapodásokat is és folyamatosan rászedi a fogyasztókat. Szeretnék gratulálni az előadónak az erőfeszítéseivel és remélem, hogy sikerül megteremtünk egy olyan piacot, ami a fogyasztók érdekeit szolgálja.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Ma egy 14 éves irányelv szükséges megújításáról fogunk szavazni. Ez több millió embert érint Európában, részben az idegenforgalomban dolgozókat, részben pedig azokat a fogyasztókat akik, az időben megosztott használati joggal vásárolt üdüléseket vagy az üdülőklubokat veszik igénybe.

Ez az éves szinten több mint 2 milliárd eurós és több mint 200.000 embert foglalkoztató ágazat, a liszaboni stratégia keretei között működő piac egyik fő hajtóereje, különös tekintettel azokra az előrejelzésekre, amik azt mutatják, hogy ezeknél a szolgáltatásoknál rendkívül gyors növekedés várható. A gazdasági érvek, még ha jelentősek is, nem akadályozhatják azt, hogy az a számtalan ember, aki igénybe veszi ezeket a szolgáltatásokat ne részesüljön még nagyobb védelemben, akiknek sok esetben szerény a nyaralásra szánt pénzügyi kerete, és akiknek nagyobb védelemre és jogi egyértelműsége van szüksége.

A szerződéstől való elállás feltételeinek összehangolása, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalma, mint amilyen a gondolkodási idő alatt kért előleg is, és az hogy a szerződést pontosan, világosan és jogszerűen, a fogyasztó által meghatározott nyelven kell elkészíteni, jelentős előrelépést jelent a fogyasztóvédelem és a jogosítványok területén. Ezzel a szöveggel végre lehetőségünk lesz véget vetni a

jelenlegi irányelv hiányosságaiból fakadó elfogadhatatlan gyakorlatoknak, és képesek leszünk visszaállítani egy olyan ágazat hitelességét, amit erősen visszavetett a róla kialakult negatív kép. Ezért minden okunk megvan azt remélni, hogy egy részről a gátlástalan versenytársak kizárásával a szolgáltatók új, pozitív lendülethez jutnak, másrészt pedig, újra megerősödik a fogyasztók bizalma.

Ezért szeretnék az előadónak, Manders úrnak, és az árnyékelőadónak és különösen barátomnak, Joel Hasse Ferreira úrnak gratulálni sikeres munkájukhoz, amivel kapcsolatban sikerül majd első olvasatban megállapodásra jutnunk, és ami sok olyan eredményt tartalmaz, ami a Parlamentnek köszönhető, de amit a Tanács elvetett.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Elnök asszony! Évek óta foglalkoztat az a tény, hogy az időben megosztott használati jogról szóló jelenlegi jogszabály nem vette figyelembe a piacon megjelenő új típusú termékeket. Éppen ezért üdvözlöm a javaslatban szereplő módosításokat.

A hatály kiterjesztése az üdülési klubokra és más hasonló termékre nagy előrelépést jelent a fogyasztók védelme szempontjából azokon a területeken, ahol korábban könnyű prédát jelentettek a gátlástalan szolgáltatók számára. Ez az irányelv egyértelműen megmutatja, hogy az EU tesz azért, hogy mindig egy lépéssel előrébb járjon.

Azt azonban el kell mondanom, hogy csalódott vagyok amiért a Parlamentnek le kellett mondania a 21 napos gondolkodási időt megállapító rendelkezésről azért, hogy megállapodásra juthasson a Tanáccsal. Azonban ez nem azt jelenti, hogy az elért eredményeknek nincs hatása a jelenlegi irányelvre, mert valóban üdvözlendő, hogy a gondolkodási idő alatt nem kell előleget fizetni. Komoly erőfeszítésekre volt szükség ahhoz, hogy végül sikerüljön a Tanáccsal kompromisszumra jutni, és remélem, hogy a mai napon nagy többséggel sikerül elfogadni ezt a jelentést.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Üdvözlöm az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló tizenöt éves irányelv felülvizsgálatát. Ez kibővíti majd a hosszú távú szabadidős termékek fogalm meghatározását, lehetőséget fog biztosítani egy magasabb szintű fogyasztóvédelemre és biztosítja majd a tisztességes szolgáltatók versenyképességét. Más szavakkal, az irányelv megakadályozza, hogy olyan új termékek jelenjenek meg a piacon, amelyeknek kizárólag az a céljuk, hogy kijátsszák a szabályokat. Az időben megosztott használati joggal kapcsolatos termékek jellegüknél fogva olyan szolgáltatások, amelyek kínálata átnyúlik a nemzeti határokon. Ezért örülök annak, hogy Európán belül teljesen harmonizált lesz ez a piac, és hogy a fogyasztók minden országban azonos jogokkal fognak rendelkezni, ilyen például a tizennégy napos időtartam, ami alatt előlegfizetés nélkül, lehetőség nyílik a szerződéstől való elállásra, vagy az a szolgáltató számára előírt kötelezettség, hogy a szerződést a fogyasztó által választott nyelven kell elkészíteni. Ez nagyon jó hír a nyaralni vágyó cseh fogyasztók számára. Támogatom továbbá az európai nyilvántartási rendszer bevezetésének gondolatát, az utazási ügynökségeknél használt rendszerekhez hasonlóan, ami információforrásként szolgálna jogi viták esetében, és a fogyasztók számára egy garanciaalapot lehetne létrehozni arra az esetre, ha a vállalat csődbe menne. Gratulálok a biztos asszonynak és az előadónak is.

Meglena Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Európa-szerre biztosítanunk kell, hogy a fogyasztók megfelelő védelemben részesüljenek az időben megosztott használati joggal összefüggő és a hosszú távra szóló üdülési termékek piacán fellépő szélhámos kereskedők agresszív értékesítési taktikaival szemben.

Annál is inkább szükség van közös fellépésre uniós-szinten, mivel a megosztott használati jogra vonatkozó szerződések többsége határokon átnyúló jellegű.

Emellett, mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a fogyasztók bízzanak a szabályozási keretben, és nyugodtan merjenek külföldön vásárolni időben megosztott használati joggal összefüggő termékeket tisztességes kereskedőktől. Ezeknek és a hosszú távra szóló üdülési termékeknek az egészséges piaca elősegíti majd a növekedés fellendítését és munkahelyek megteremtését az Európai Unión belül.

Szilárd meggyőződésem, hogy az a kompromisszumos csomag, amiről ma szavazunk jelentős mértékben hozzájárul majd céljaink eléréséhez. Az ALDE, PPE-DE és PSE képviselőcsoportok által benyújtott módosítások – melyekkel a Tanács is egyetértett – véleményem szerint tisztességesek és ésszerűek. A csomag a Bizottság eredeti javaslatával is összhangban van.

Véleményem szerint ez a csomag azokat a lehetőségeket tartalmazza, amelyek a legjobban megfelelnek a fogyasztók és a kereskedők érdekeinek. A csomag megszavazása egyet jelent a hosszú távra szóló üdülési termékek iránti fogyasztói bizalom növelésével, a fogyasztók egyértelmű tájékoztatásával és egy versenyképes és felelős üdülési iparággal.

Ezért arra kérem a tisztelt Ház képviselőit, hogy a mai napon szavazzák meg az időben megosztott használati jog és hasonló üdülési termékek szabályairól szóló megállapodást, ami egész Európában, minden üdülő ember számára igazán hasznos lesz.

Toine Manders, előadó. – (NL) Elnök asszony! Amennyiben ma délután elfogadásra kerül ez az irányelv, még abban az esetben is, ha az irányelv csak a belső piac kis szegmensét érinti, az egy hatalmas lépést fog jelenteni az európai fogyasztók számára. Ez az irányelv végül is a fogyasztóvédelem horizontális jogszabályának előfeltétele.

Előadóként, én tettem először javaslatot arra, hogy különböző szempontokat fektessünk le egy jogszabályban. Végül sikerült maximális harmonizációt megvalósítanunk, és véleményem szerint ez a maximális európai harmonizáció nemcsak a fogyasztók, de a szóban forgó kereskedelemben érintett *bona fide* vállalatok számára is jelentős védelmet fog biztosítani. Az idegenforgalomnak ez óriási lendületet fog adni, és a belső piac csakis abban az esetben tud jól működni, ha megvan a fogyasztók bizalma.

Örülök annak, hogy ezzel a maximális harmonizációval minden európai fogyasztó azonos jogokat fog kapni. Azon a véleményen vagyok, hogy az európai fogyasztóknak, függetlenül attól, hogy melyik országot részesítik előnyben, azonos jogokkal kell rendelkezniük, javak, szolgáltatások vagy bármi más vásárlásakor a belső piacon. Ez az irányelv ezt fogja biztosítani.

Remélem, hogy a tagállamok a jogszabályok betarttatása és az ellenőrzési eljárások során azonos szabályozást fognak érvényesíteni, annak érdekében hogy a fogyasztói bizalom magas szinten maradjon. Végül is egy belső piac, és ezért hiszek Európában, csak abban az esetben tud jól működni, ha az ipar, a kormány és a fogyasztó részéről is megvan a bizalom.

Ha mindezt sikerül megvalósítanunk, akkor véleményem szerint ez egy előfeltétele, egy nagyon fontos mutatója annak, hogy minden fogyasztóvédelemmel kapcsolatos horizontális jogi eszközt minden fogyasztói vásárlás esetében teljes egészében harmonizálni kell.

Meglátásom szerint ez óriási előrelépést jelent, mivel a belső piaci számos területén már sikerült optimalizálni a helyzetet, a fogyasztói bizalom esetében azonban még nem. Úgy gondolom, hogy ezzel az irányelvvel egy fontos lépést teszünk ennek elérése érdekében. Ezért köszönet illeti mindazokat, akik pozitív szerepet vállaltak ebben.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma délután kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Az időben megosztott használati jog, az üdülési termékek egy formája. Sok fogyasztó nyaralása során, a hely bűvöletében dönt ilyen szolgáltatások megvásárlásáról, amit sajnálatos módon kihasználnak a gátlástalan kereskedők, akik nem nyújtanak teljeskörű tájékoztatást a kínált szolgáltatásokról.

Az irányelvvel bevezetett változtatások nagyobb védelmet nyújtanak a fogyasztóknak az ilyen gyakorlatok ellen. Különösen vonatkozik ez a fogyasztók számára biztosított 14 napos gondolkodási időre, ami alatt következmények nélkül elállhatnak a megállapodástól, ezzel megkönnyítve számukra a döntés átgondolását. Azon információk köre is kiterjesztésre kerül, amiket a kereskedőknek a lehetséges vevők számára biztosítani kell. A fogyasztónak joga lesz a teljeskörű tájékoztatáshoz, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban vásárolja meg a szolgáltatást, és ami még ennél is fontosabb, ezt a tájékoztatást írásban kell megadni a fogyasztó anyanyelvén vagy az állampolgársága szerinti nyelven. Amennyiben a fogyasztókat nem tájékoztatják a 14 napos gondolkodási időhöz való jogáról, akkor a gondolkodási idő egy év és 14 napra nő.

Ezek a megoldások mind nagyon előnyösek a fogyasztó számára, különösen amikor a külföldi utazások ilyen elterjedté váltak, és aminek következtében a fogyasztók egyre kiszolgáltatottabbak annak a tisztességtelen gyakorlatnak amit egyes piaci szereplők folytatnak.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az Európai Parlament mindig is komolyan foglalkozott a fogyasztói jogokkal az idegenforgalom területén, következésképpen a hosszú távon fenntartható európai idegenforgalomra irányuló új felhívásokról és új kilátásokról szóló állásfoglalásiban elfogadta a 94/47/EK irányelv felülvizsgálatának szükségességét.

A felelőtlen ügynökségek mindig könnyen kijátszották ezt az irányelvet, ezért annak érdekében, hogy ezen a területen kialakuljon a fogyasztóvédelem optimális szintje, az IMCO bizottság (Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság) több kulcsfontosságú területen is szorgalmazta a harmonizált szabályok elfogadását. Ezek hozzásegítik majd a fogyasztókat ahhoz, hogy helyes döntéseket hozzanak függetlenül attól, hogy melyik országból származnak, vagy hogy hova mennek nyaralni.

Az ingatlanok időben megosztott használati joga magában foglalja az ingatlanok vagy más ingatlan javak időben korlátozott használatát az egy évnél hosszabb időre szóló szerződések értelmében, ami a fogyasztót feljogosítja, egy vagy több szálláslehetőség egyszeri vagy többszöri használatára egy bizonyos díj ellenében. A szerződéseknek tartalmazniuk kell egy ellenőrző listát a fogyasztó figyelemfelkeltése céljából, és ami érthetőbbé teszi számára a szerződéstől való elálláshoz való jogát.

Üdvözlöm a területen működő vállalkozókra vonatkozó etikai kódexet, a minőségi jelzéseket, a határokon átnyúló kampányokat és az egységes formanyomtatványokat. Az egyik fontos szempontot az jelenti, hogy a reklámok tájékoztassák, ne pedig félrevezessék a fogyasztókat. Az irányelv meghatározza a hosszú távra szóló üdülési termékek jogi keretét. A fogyasztóknak úgy lesz idejük döntésük átgondolására, hogy közben senki sem tud nyomást gyakorolni rájuk. Úgy gondolom, hogy ezzel az irányelvvel megoldódnak majd azok a problémák, amikkel a fogyasztók a hosszú távra szóló üdülési termékek esetében találkoztak.

Salvador Domingo Sanz Palacio (PPE-DE), írásban. – (ES) Elnök úr! Örömmel támogatom ezt a jelentést és szeretnék köszönetet mondani az előadónak Manders úrnak, és kollégámnak Harbour úrnak kiváló munkájukért, valamint az árnyékelőadóknek is. Ez egy kiváló csapatmunka volt. Ez az intézkedési csomag a Bizottság, a Parlament és a Tanács részéről tanúsított jelentős erőfeszítések eredménye.

A spanyol küldöttség mindig az érthetőség, az egyértelműség és a jogi biztonság mellett érvel, melyek a teljes harmonizációval együtt optimális fogyasztóvédelmet biztosítanak.

Két ok miatt akartunk világos szabályokat és jobb piaci szabályozást: először is az üzletemberek miatt, hogy üzleti tevékenységüket magas színvonalon és biztonsággal tudják folytatni és másodszor a fogyasztók miatt, hogy magabiztosnak érezhessék magukat amikor megjelennek ezen a piacon, hogy bármilyen szerződés aláírását megelőzően rendelkezzenek a szükséges információval, és hogy jogaik védelmére minden szükséges biztosíték rendelkezésre álljon.

A jó szabályozás ösztönzi a piaci tevékenységet és a fogyasztók és az üzletemberek érdekeit egyaránt szolgálja. Ezt akartuk és ezt, sikerült is elérnünk ezzel a megállapodással.

(Az ülést délelőtt 10.55 órakor berekesztik a Lux díj átadása miatt és délelőtt 11.30 órakor folytatják)

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

4. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredménye és részletei: lásd a jegyzőkönyvet)

*

* *

Gay Mitchell (PPE-DE). – Elnök úr! Az eljárási szabályzat 166. cikke szerint ügyrendi javaslatot kívánok tenni, hogy felhívjam az elnök figyelmét arra, hogy nem tartották tiszteletben a parlamenti eljárási szabályzatot, különösen a tegnapi kérdések órája esetében. Ez, a szavazások órájával egyetemben egy vándorünneppé vált ebben a Parlamentben. A kérdések sorrendjét a Bizottság és a Tanács és nem pedig a képviselők érdeke határozza meg; majd összevonják a kérdéseket, és együtt tárgyalnak össze nem tartozó kérdéseket. Tegnap csak 12 kérdést tudtunk megvitatni. Azok számára, akik csak ritkán kapunk felszólalási lehetőséget, ez szinte lehetetlenné teszi a plenáris ülésen való részvételt. Azért választunk elnököt, alelnököt és képviselőcsoport-vezetőket, hogy a Parlament és a képviselők érdekeit képviseljék. De ez nem történik meg. Ezért kérem, hogy vizsgálják ezt meg, a képviselőknek – akik a nyilvánosságot képviselik – a plenáris ülésen betöltött szerepét meg kell védeni, nem pedig semmibe venni minden egyes alkalommal, amikor valaki bejön

az ülésterembe és előáll valamivel. Az elnökség feladata a képviselők jogainak megvédése, nem pedig megsértése minden adandó alkalommal. Erőteljesen tiltakozom az ellen, ami itt a plenáris ülésen történik.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm Mitchell úr. Az Elnökség a következő ülésén foglalkozni fog a megjegyzésével és panaszával.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Csak figyelmeztetni szeretném Mitchell urat: nekem évek óta minden egyes alkalommal azt mondják, hogy az Elnökség a következő ülésén fog ezzel foglalkozni, de hát soha semmi sem változik.

(Taps)

Elnök. – Posselt úr! Az Ön megjegyzését is továbbítom az Elnökségnek.

(Nevetés)

*

* *

4.1. Catherine Ashtonnak az Európai Bizottság tagjává történő kinevezésének jóváhagyása (szavazás)

4.2. Az Európai Tanács 2008. október 15-16-i ülése (szavazás)

- A szavazás előtt:

Pervenche Berès (PSE), a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke. – (FR) Elnök úr! A válság kezelése során, a Parlament tanúbizonyságot tett felelősségérzetéről. Ennek szellemében foglalkozott hétfő este a Gazdasági és Monetáris Bizottság a „CRD”-ként ismert tőkekövetelmény-irányelv felülvizsgálatával, amit a Bizottság sarkalatos pontnak tart az Európai Unióban tapasztalható súlyos pénzügyi válság kezelésében.

Arról szeretném tájékoztatni a plenáris ülést, hogy a Bizottság nem tartotta fontosnak, hogy részt vegyen ezzel kapcsolatban a Gazdasági és Monetáris Bizottság hétfő esti munkájában.

- A (6) bekezdésről történő szavazás előtt:

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Ezt már megkapták írásban. Javasolom, hogy a következő angol nyelvű mondatot egészítsük ki a szöveget:

„Sajnálja a gazdaság többi ágazatára is kiható láthatóan negatív hatásokat, ezért...”

HU(DE) Ez a kiegészítés egyértelművé teszi, hogy a pénzügyi válság a gazdaság egészére van negatív hatással.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Mindössze arra szeretnék rámutatni, hogy most négy politikai képviselőcsoport által benyújtott közös állásfoglalásra irányuló indítványról szavazunk, akik megegyeztek abban, hogy a közös szöveghez nem nyújtanak be módosítást. A szóbeli módosítás is módosítás és a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportja is aláírta a közös állásfoglalást. Ezért legnagyobb sajnálatunkra elleneznünk kell minden további módosítást, beleértve a szóbeli módosításokat is.

- A 6. módosításról történő szavazás után:

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr! Nem azt kérte, hogy a (6) bekezdésről szavazzunk? Várom válaszát.

Elnök. – Nem, ezzel a bekezdéssel kapcsolatban nincs kérdés külön szavazásra.

- A (9) bekezdésről történő szavazás előtt:

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Csak a (9) bekezdés mellett szereplő szavakat szeretném beszúrni, és akkor a következőképpen szólna a szöveg:

„a szerződés rendelkezéseinek való megfelelésük,” az egyértelműség kedvéért. A szöveg tehát így hangzik: „a meghozott intézkedésekre hozott állami támogatásokról szóló szabályok és a szerződés rendelkezéseinek való megfelelésük”.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

- A (29) bekezdésről történő szavazás előtt:

Ona Juknevičienė (ALDE). – Elnök úr! Úgy gondolom, hogy a PPE-DE képviselőcsoportból hamarosan szót fognak kérni, de mielőtt ezt teszik, kérem őket, hogy gondolják át, hogy mennyiben sértené az elveiket ha támogatnák a szóbeli módosítást ami két szó beszúrását jelentené, amelyek kiemelik a Balti-térség elszigeteltségét az energiaágazatban és Oroszországtól való 100%-os függőségét. Szeretnénk kihangsúlyozni és egyben üdvözölni a Bizottság és különösen a Tanács azon kezdeményezését, ami megszüntetné a Balti-térség elszigeteltségét az energiaágazatban. Ezért a (29) bekezdésben, ahol Kelet-Európáról van szó, szeretném, ha a Balti-térség is megemlítsre kerülne. Ehhez kérem támogatásukat.

(Taps középről és a bal oldalról)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Azt szeretném javasolni a képviselőtársaimnak a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoportból, hogy a jogos felvetéseiket, azokon a tárgyalásokon vessék fel amiknek kifejezetten ez a célja. Udvariatlanság plenáris ülésen előállni ilyen javaslattal, mivel itt nem lehet erről komoly vitát folytatni. Ez méltatlan a parlamentarizmushoz, ezért el kell vetni.

(Taps)

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

- Az 1. módosításról történő szavazás után:

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Elnök úr! Úgy gondolom semmilyen mentség sincs arra, hogy ma délelőtt 10 óráig egyáltalán nem és utána is csak angolul, lettül és finnül kaptuk meg a módosításokat. Ennek nem lenne szabad megtörténnie.

Elnök. – Tudomásul vettük a panaszát Goudin asszony.

- A szavazás után:

Alexander Alvaro (ALDE). – Elnök úr! Csak arra akartam felhívni a tisztelt Ház figyelmét, hogy egy európai tanácsi találkozóról szóló állásfoglalásról szavaztunk, és szégyenteljes, hogy a Tanács részéről senki sincs jelen, aki figyelembe venné a munkánkat és a véleményünket. Így nem lehet együtt dolgozni.

(Taps)

David Martin (PSE). – Elnök úr! Lehet, hogy a Tanács nincs jelen, de kérem a tisztelt Házat, hogy üdvözölje az új biztosunkat, aki közvetlenül kinevezését követően vette magának a fáradságot és megjelent ezen a szavazáson. Üdvözlöm az ülésteremben Ashton bárónőt.

(Hangos taps)

Elnök. – Valóban, Martin úr. Ma nagyon szemfüles.

4.3. Munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzés (A6-0373/2008, Harlem Désir) (szavazás)

4.4. A gyermekek védelme az internet és egyéb kommunikációs technológiák használata során (A6-0404/2008, Roberta Angelilli) (szavazás)

4.5. Tiszta és energiatakarékos közúti járművek használatának előmozdítása (A6-0291/2008, Dan Jørgensen) (szavazás)

4.6. A gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosítása (A6-0346/2008, Françoise Grossetête) (szavazás)

4.7. A fogyasztók védelme az ingatlanok időben megosztott használati jogának egyes szempontjai tekintetében (A6-0195/2008, Toine Manders) (szavazás)

- A szavazás előtt:

Toine Manders, előadó. – (NL) Elnök úr! Szeretnék még egyszer mindenkinek köszönetet mondani, beleértve a különböző bizottságok árnyékelőadóit és a biztos asszonyt is.

Remélem, hogy sikerül elfogadnunk a szöveget, mivel ez egy óriási előrelépést jelent Európában a fogyasztói jogok területén és komoly fellendülést fog eredményezni az európai idegenforgalmi ágazatban.

Ezért remélem, hogy képviselőtársaim elfogadják majd a kompromisszumot, és egy olvasatban sikerül megtennünk a belső piac optimalizálásának irányába tett fontos lépést.

Elnök. – A szavazást felfüggesztem és az ünnepi ülés következik.

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

Elnök

5. Ünnepi ülés - Az ENSZ képviselete a Civilizációk Szövetségéért

Elnök. – Tisztelt Sampaio úr, a Civilizációk Szövetségének ENSZ főképvisele, tisztelt hölgyeim és uraim! Tisztelt Sampaio úr, nagy megtiszteltetés és öröm számomra, hogy ismét üdvözölhetem Önt itt, az Európai Parlamentben.

1998-ban még, mint Portugália elnöke látogatott el az Európai Parlamentbe. Azóta nemcsak az Európai Unió tagjainak száma nőtt meg, de törekvései és felelőssége is nagyobb lett.

Különösen annak örülök, hogy az ENSZ kezdeményezésre létrehozott Civilizációk Szövetségének ENSZ főképviselejeként van ma jelen, mert a kultúrák közötti párbeszéd idei európai éve miatt, az Ön látogatása rendkívül fontos mindannyiunk számára.

Az ENSZ Civilizációk Szövetségében végzett munkájával jelentős mértékben hozzájárul a nemzetek közötti kölcsönös tisztelet és megértés javításához. Meggyőződésem, hogy az Ön lelkesedése és sok éves tapasztalata hasznára válik az Ön által vezetett szervezet részéről indított kezdeményezéseknek, az ifjúság, az oktatás, a média és a migráció területén. A kultúrák közötti párbeszéd szempontjából különös jelentősége van az oktatásnak, a médiának és a szórakoztatás területének.

A magas szintű szakértői munkacsoport Civilizációk Szövetségéről szóló végső jelentése mindkét témával kapcsolatban részletes és hasznos javaslatokat tartalmaz. Például megfogalmazza a további, új tananyagok kidolgozásának, például kölcsönös megértést jobban elősegítő tankönyvek, szükségességét.

Végül is a kultúrák közötti párbeszéd sikeressége nem korlátozódhat kizárólag olyan nagy jelentőségű, egyszeri intézkedésekre, mint például szimpóziumok, közös nyilatkozatok és jelképes lépések. A kultúrák közötti párbeszéd európai évének részeként, az Európai Unió és az Európai Parlament arra törekedett, hogy a pusztán szándéknyilatkozatokon túl, konkrét kezdeményezések segítségével járuljon hozzá a különböző kultúrák közötti megértéshez.

Sok vezető személyiséget hívtunk meg a plenáris ülésre, és Ön az egyik..

Most az a fontos, hogy a kultúrák közötti párbeszédet ne korlátozzuk kizárólag a 2008. évre, hanem a következő néhány évben és még azon túl is folytassuk.

Sampaio úr! Hálásak vagyunk Önnek, hogy el tudott ma jönni ide a Parlamentbe, ami 27 országot és közel 500 millió polgárt képvisel. Nagy örömömre szolgál, hogy megkérhetem Önt, tartsa meg beszédét. Hölgyeim és uraim, Sampaio úr, Öné a szó.

Jorge Sampaio, A Civilizációk Szövetségének ENSZ főképvisele. – (PT) Tisztelt elnök úr, tisztelt főtitkár úr, tisztelt hölgyeim és uraim! Az anyanyelvemen, portugálul akartam üdvözölni Önöket, de meg fogják érteni, hogy jelenlegi minőségemben egy másik nyelvet kell használnom.

Méltóságos hölgyeim és uraim! Engedjék meg, hogy először is őszintén megköszönjem Pöttering úr kedves üdvözlő szavait. Azt is el szeretném mondani, hogy nagy megtiszteltetést és örömet jelent számomra, hogy felszólalhatok ez előtt a prominens testület előtt az Egyesült Nemzetek főtitkára nevében, és a Civilizációk Szövetségének főképviselőjeként.

A főtitkár úr meghívást kapott arra, hogy felszólaljon ezen a parlamenti ülészen, de sajnos nem tud ma itt lenni közöttünk. Arra kért, hogy a kultúrák közötti párbeszéd európai éve kapcsán az alábbi üzenetet tolmácsoljam Önöknek, idézem:

„Nagy megtiszteltetés számomra, hogy üdvözetemet küldhetem az Európai Parlament kultúrák közötti párbeszédrel foglalkozó fontos ülészen minden tisztelt résztvevőjének.

„Történelme során, Európa számos szörnyű fegyveres felkelés kirobbanásának volt szemtanúja, ami sokszor előítéletből és gyűlöletből fakadt. Ugyanakkor az európai kontinens termékeny talajt jelentett a világ legfigyelemreméltóbb újításai, művészeti alkotásai és a tudományos haladás számára. Európa óriási sokszínűségével, stratégiai fontos földrajzi elhelyezkedésével, az új és a régi migrációs útvonalak középpontjában, a kultúrák közötti kölcsönhatások és a vallások közötti párbeszéd meghatározó területévé vált. Különösen a földközi-tengeri térséggel fenntartott szoros kapcsolatai révén, Európa fontos összekötő szerepet tölt be a civilizációk között.

„A világ sok más térségéhez hasonlóan, Európa is számos kihívással néz szembe a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítása kapcsán. A migráció, a gazdasági bizonytalanság és a politikai feszültségek egyre feszültebbé teszik a kapcsolatot a különböző kulturális, etnikai és vallási csoportok között. Azonban pontosan az Önök térségében, ahol az évszázadok során kialakult építő jellegű kapcsolatok tették azt lehetővé, hogy az emberiség hatalmas lépésekkel megteremtse a megbékélés és együttműködés lehetőségét.

„Ez a mai rendkívüli ülészen egy nagy ígéretet hordoz magában. Arra kérem Önöket, hogy ragadják meg ezt az alkalmat olyan gazdasági projektek, oktatási csereprogramok és más olyan kezdeményezések támogatására, melyek javulást hoznak az emberek életében, és gátat szabnak az intoleranciának, a vallási fundamentalizmusnak és a szélsőségeknek.

„Az Egyesült Nemzetek Szervezete mindent megtesz, hogy Európában és azon túl is támogassa és erősítse az Önök erőfeszítéseit.

„A Civilizációk Szövetsége az egyik fontos eszköze ennek a munkának. Célja, hogy a társadalmak közötti egyre növekvő megosztottságot, az emberek közötti kölcsönös tisztelet paradigmájának megerősítése révén kezelni. Ennek megvalósítása érdekében közös fellépésre buzdít. A Szövetség legfőbb kezdeményezései közé tartozik az Ifjúsági Szolidaritási Alap létrehozása, mely célja a párbeszéd előmozdítása, valamint a Globális Szakértő Kereső, ami egy potenciálisan megosztó kérdéseket megvilágító médiaszerkesztő csapatot biztosít.

„Ha még egyszer kezdeném, akkor a kultúrával kezdeném.” Ezek a híres szavak, amiket leginkább Jean Monnet-nek tulajdonítanak, aki oly fáradhatatlanul dolgozott Európa egységéért, még ma is döbbenetesen helytállóak.

„A kultúrák közötti tolerancia, párbeszéd, tisztelet és megértés jelenti az alappillért annak a jobb világnak, melyet fel akarunk építeni. Nagyon biztató érzés tudni, hogy Önök milyen határozottan elkötelezettek emellett.

„Dolgozzunk együtt annak a számtalan embernek az érdekében, akik szélsőségek között élnek, és akik méltóságra és békére vágnak, és annak érdekében, hogy a kultúrák közötti párbeszéd eredményes lehessen. Ennek szellemében szeretnék minden jót kívánni a vitáik sikerességéhez.

Ezzel zárul a tisztelt főtitkár úr üzenete.

(Taps)

Egykori parlamenti képviselőként tudom, hogy a Parlament most is és a jövőben is a demokrácia otthona lesz. A képviselőkre néha az a hálátlan feladat hárul, hogy az általuk képviselt emberek elé egy fenntartható jövőképet állítsanak.

Ami Európát illeti, mindannyian tudjuk, hogy milyen lassan ment végbe a parlamenti intézmények kialakulása, és milyen nagy kihívást jelent a demokrácia sajátos európai modelljének megvalósítása.

Csak dicsérni tudom az elvégzett munkát, és az erőfeszítést, amely egy nagyobb részvételre épülő, pluralistább Európa megvalósítása érdekében történt, egy olyan Európáért, amely közelebb kerül polgáraihoz, végső soron minden polgárhoz. Ez jelenti munkájuk eredményét, és éppen ezért szeretném őszintén üdvözölni ennek a közgyűlésnek minden képviselőjét, aki törvényes képviselője a nemzetek közösségének, amely elkötelezte magát egy olyan eredeti és egyedülálló projekt megvalósítása mellett, amiben az elmúlt században oly sokan reménykedtek, és amivel szemben, ebben a században olyan nagyok az elvárások.

Ma azért jöttem, hogy a Civilizációk Szövetségéről beszéljek Önöknek, ami jóllehet egy olyan kérdés, ami talán távolabb áll és távolibbnak tűnik a mindennapi életünktől, valójában azonban nagyon is mélyen beágyazódik abba. Valójában egy tudományos vita kapcsán merült ez fel olyan tudósok között, akik a történelem végét és a civilizációk összeütközését jósolták meg, ebből végül egy fontos aktuális társadalmi téma, a demokrácia kihívása és a nemzetközi politika kulcskérdése lett, különösen a globalizáció, a növekvő bevándorlás és a szeptember 11-i események hatására. Ez egy olyan kérdés, amit végre az Egyesült Nemzetek Szervezete az átfogó programok körében kiemelt helyen tud kezelni.

Miről is beszélek? A társadalmainkban meglévő óriási – etnikai, kulturális és vallási sokszínűsége, és az együttélés során jelentkező egyre több nehézségre utalok. A különböző típusú megosztottság elmélyüléséről, a társadalmi kohézió gyengüléséről és a társadalmak között tátongó egyre szélesebb szakadékokról beszélek. Utalok itt az egyre szélesebb körben tapasztalható rossz közérzetre is, amely megmutatkozik a közösségeken belül és a közösségek között érzékelhető növekvő feszültségekben, a kölcsönös bizalmatlanságban, a szélsőséges felfogásokban és világnézetekben, az identitásápoláson kibukkanó konfliktusokban és természetesen a szélsőséges nézetek térnyerésében.

Emellett beszélek arról, hogy a vallást, kivétel nélkül mindenki eszközként alkalmazza és különböző célok és hatások eléréséhez használja fel és él vele vissza. Utalok itt a politikai hatalmak diszorientációjára is, melyet még súlyosabbá tesz a kizárólag biztonsági alapon történő és/vagy elnyomó megközelítés, és a kulturális sokszínűség megfelelő irányítását lehetővé tévő megfelelő szakpolitikák és eszközök hiánya.

Mindez annak alátámasztását szolgálja, ami számomra egy megcáfolhatatlan bizonyíték, hogy a kulturális sokszínűség egy olyan meghatározó politikai kérdéssé vált, amely kihívás elé állítja a modern demokráciákat, a pluralizmust, az állampolgári jogokat, a társadalmi kohéziót, valamint a nemzetek közötti békét és stabilitást.

A napnál is világosabb számomra, hogy még akkor is, ha olyan súlyos nehézségek, mint a jelenlegi pénzügyi és gazdasági zavarok kötik le figyelmünket, véleményem szerint egyszerűen nem engedhetjük meg, hogy a jelenlegi vészhelyzet miatt ne foglalkozzunk napjaink alapvető problémáival, és ne védekezzünk a holnap válságai ellen.

Nyersen fogalmazva: mit is jelent mindez számunkra, az Európai Unió számára, ha csak a dolgok pusztá lényegét nézzük? A következőket jelenti: hogyan kell integrálni a kisebbségeket, az összes kisebbséget, különösen az európai muzulmán kisebbséget? Hogyan tudjuk továbbfejleszteni kapcsolatainkat a földközi-tengeri térséggel? Hol kell meghúzni a vonalat az európai projektek esetében? Hogyan tudjuk elősegíteni az európai külpolitikát úgy, hogy az az általunk egyetemesnek tartott értékeket közvetítse a világ felé?

Véleményem szerint ezek olyan alapvető kérdések, melyek az értékekkel, a meggyőződéssel, a hozzáállással és a magatartásformákkal állnak összefüggésben. Mindez a demokráciáról, a jogállamiságról, az emberi jogokról, a kulturális sokszínűség tiszteltben tartásáról; az igazságosságról, a társadalmi kohézióról és a befogadó társadalmakról; az országokról, a szekularizációról és szekularizmusról vagy világiasságról; a közszféráról, az egyéni tettekről és a vallási újjáéledésről szól. Ez mind, az európai identitásról és értékekről szól. Én ezt így látom.

(Taps)

Az idő nyilvánvaló rövidsége miatt nem tudok minden pontot részletesen kifejteni, ezért az Európában élő muzulmán kisebbség kérdésére fogok koncentrálni.

Miért van egyre nagyobb aggodalom a muzulmánok Európába való integrálódásával kapcsolatban? Azért, mert ez egy demográfiai kérdés? Igen természetesen az! Mivel ez egy integrációs kérdés? Kétségtelenül az! Véleményem szerint a muzulmánok jelenléte Európában nem az iszlám és a Nyugat kérdését, hanem az integráció égető problémáját veti fel.

Szerintem azonban van egy másik dolog is: itt van az identitás kérdése. Valóban, a bevándorlók bármely társadalomba való beérkezése kihat az egész fogadó ország önérzetére. Ebben az esetben azonban arról van

szó, ahogy azt már valaki megfogalmazta „a gát, amely elválasztotta a keresztény Európát a muzulmán Kelettől léket kapott, megváltoztatva Európa kultúráját”.

Miért váltott ki például az előző Európai Alkotmány preambulumáról folytatott vita ilyen heves érzelmeket? Miért vezet Törökország Európai Unióhoz való csatlakozásának kérdése ilyen szenvedélyes és harcias vitákhoz? Ezek a kérdések mind összefüggnek egymással és ezek mind az úgynevezett európai értékekre és identitásra utalnak.

Annak érdekében, hogy ezt sikerüljön megerősíteni, az európai identitásnak magába kell olvasztania az egyes állampolgárok kötelezettségeit, és el kell fogadnia a kulturális örökségeket.

(Taps)

Európa olyan hely, ahol egyenlőként élhetünk, de az egyre több és több állampolgárság miatt a kulturális sokszínűség jobb irányítására van szükség.

Ahhoz, hogy megbirkózzunk a muzulmánok Európába és az európai társadalmakba való integrálódásával, minden szinten új szakpolitikákra van szükségünk. Európai fellépésre, de ugyanakkor a nemzeti kormányok kezdeményezéseire és helyi intézkedésekre is szükség van. A kulturális sokszínűség demokratikus irányítása szükséges. Integrált szemléletre és szakpolitikákra van szükség az oktatás, az ifjúság, és a bevándorlók integrációjának területén is.

A megfelelő kultúrpolitika kialakítása érdekében, megfelelő kulturális statisztikákat és mutatókat kell kidolgoznunk a döntéshozók tisztánlátása és a döntéshozatali folyamat megkönnyítése érdekében, melyekkel nyomon követhetjük és értékelhetjük ezen szakpolitikák végrehajtását. Demokratikus állampolgárságot és részvételt kell kifejlesztenünk.

Szükség van arra, hogy az emberi jogokra oktassunk, hogy állampolgárságra és egymás tiszteletére, a kultúrák közötti megértésre és párbeszédre, médiaismeretekre tanítsunk, és ismereteket közvetítsünk a vallásokról és hitekről, valamint szükség van a vallásokon belüli és vallások közötti párbeszédre. Meg kell ismernünk, és polgárainknak is meg kell tanítanunk az interkulturális készségeket.

A kultúrák közötti párbeszédhez városi stratégiákat és szakpolitikákat kell kialakítanunk. Egyenlő esélyeken alapuló ifjúságpolitikára van szükség. Az egész civil társadalmat, az ifjúságot, a vallási vezetőket és a médiát is be kell vonnunk. Ugyanakkor a kultúrák közötti párbeszéd programját ki kell terjesztenünk és fejlesztenünk kell a nemzetközi kapcsolatok terén is, és természetesen prioritásként kell kezelnünk ezt a kérdést.

Hogyan élhetünk együtt a globalizált világunkban, ahol egy összeütközés a világ egy pontján a világ többi részén is összeütközéshez vezet, és ahol a kulturális és vallási szakadékok megosztják társadalmainkat? A Civilizációk Szövetsége ezzel a globális kihívással szembesül, és erre kell konkrét válaszokat adnia.

Ezeknek a globális kihívásoknak helyi célokká alakítása jelenti a Szövetség fő feladatát. A helyi alatt azt értem, hogy a megvalósítandó céloknak globális megközelítéseken kell alapulnia, ugyanakkor végrehajtásuknak helyi szinten kell megtörténnie.

Ez azt jelenti, hogy a Szövetség jelentős mértékben épít az Európai Unióra a kulturális sokszínűség jó kormányzásáról szóló programnak az európai térségben történő végrehajtása során, amely nemcsak az Európai Unió tagállamait, hanem a szomszédos országokat, főként a földközi-tengeri országokat is érinti.

Ezért örülök annak, hogy sikerült megállapodni az Európai Unió és a Civilizációk Szövetsége közötti együttműködésről szóló cselekvési tervben, ami szilárd alapot teremt a konkrét célok megvalósításához és a gyakorlati projektek megvalósításához.

Ezzel összefüggésben engedjék meg, hogy kihangsúlyozzam, milyen fontos és milyen nagy jelentősége lesz annak, ha a kultúrák közötti párbeszéd európai évéből egy olyan hosszútávú és fenntartható keret jöhetne létre, amely az interkulturális sokszínűség jó kormányzását szolgálja, és nagyra értékelem a tisztelt elnök úr ezzel kapcsolatos szavait.

Biztos vagyok abban, hogy ez fantasztikus hatással lenne a kultúrák közötti párbeszéd nemzeti stratégiáinak fellendítésére, amelyek tartalmazzák azokat az oktatással, médiával, bevándorlással és ifjúsággal kapcsolatos intézkedéseket és programokat, melyek elkészítésére és végrehajtására felkértem az országokat. Erre a múlt áprilisban előterjesztett javaslatomra szeretném felhívni az Önök figyelmét, és arra kérem a tisztelt parlamenti képviselőket, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Egy másik terület, ahol a Szövetség nagyon szívesen együttműködjön, az Unió a mediterrán térségért kezdeményezés, mivel ez is elősegítené és biztosítaná a kultúrák közötti sokszínűséget és a kultúrák közötti párbeszédet, beleértve az európai és muzulmán társadalmakon és közösségeken belül és között meglévő vallások közötti kérdéseket.

Világosan fogalmazva: a jelenlegi nemzetközi nehézségek és a kölcsönös megbecsülésben való együttéléssel kapcsolatban mindannyiunk által érzett növekvő aggodalmak erősítik azt a hamis nézetet, miszerint a kultúrák egy olyan pályán haladnak, amelyen elkerülhetlenné válik az összeütközés és amely a civilizációk összeeséséhez vezet.

Egyre nagyobb polarizációval állunk szemben, ami azzal az egyre növekvő feszültséggel függ össze, amit egy sor politikai kérdés és az egyre növekvő kulturális sztereotípiák vált ki. Magától értetődő, hogy a politikai konfliktusokat csak politikai tárgyalások útján lehet megoldani. A muzulmán és a nyugati társadalmak közötti feszültségeket addig nem lehet hosszú távon megoldani, amíg az ellenségeskedés jól ismert forrásaira nem találunk sikeres megoldást.

Hasonlóképpen igaz az is, hogy csak ritkán lehet a béke-megállapodásokat betartani akkor, ha ezeket az érintett közösségek jelentős mértékben nem támogatják. Számos olyan békét kötöttek a múltban, ami azért nem volt sikeres, mert változatlanul megmaradt az a mélyen gyökerező gyanakvás és ellenségeskedés, ami az embereket a kulturális és vallási határok mentén megosztotta.

Most pontosan arról van szó, hogy vizsgálataink kivétel nélkül egy nagy fokú megosztottságot mutatnak azzal kapcsolatban, hogy hogyan látják egymást a nyugatiak és a muzulmánok. A muzulmánok a nyugatiakat lekezelőnek és uralkodónak, a nyugatiak pedig fanatikusnak és intoleránsnak tartják a muzulmánokat. Mindemellett a társadalmi-gazdasági marginalizálódás és diszkrimináció elégedetlenséghez és intoleranciához is vezet, és növeli a nyugati és a muzulmán társadalmak közötti szakadékot.

Ez az úgynevezett megosztás, amely két egymással szembenálló fiktív monolitikus tömbre, az Iszlámra és a Nyugatra épül, további sztereotípiákat és polarizációt szít és a szélsőségeség kialakulásához vezet. Szeretném azonban kihangsúlyozni, hogy a népek túlnyomó többsége minden társadalomban elutasít mindenféle szélsőségeséget és a vallási és kulturális sokszínűség tiszteletben tartását támogatja. Mind a muzulmánokat, mind a nem-muzulmánokat aggasztják a biztonsággal kapcsolatban jelentkező kihívások és a társadalmi polarizáció veszélye. Több millió muzulmán család fél attól, hogy gyermeke a vallási és politikai szélsőségeség áldozatául esik.

A probléma megoldása érdekében olyan új stratégiákat kell kidolgoznunk, amelyek az egyetemes emberi jogokon alapuló kulturális sokszínűség részeként, kezelni és támogatni tudják a vallások közötti párbeszédet. Más szóval, a fenntartható békéhez szükséges feltételek megteremtéséhez egy másfajta erőfeszítésre van szükség, amely képes megváltoztatni a megosztott közösségek gondolkodásmódját. Ez az első megállapításom.

A második megállapításom arra vonatkozik, hogy politikai prioritást kell biztosítani a kulturális sokszínűség demokratikus kormányzásával kapcsolatos fejlődésnek.

Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió polgáraiban egy kollektív identitást kell kialakítani – függetlenül a származásuktól, az etnikai hovatartozásuktól, filozófiai meggyőződésüktől, politikai és vallási kötődésüktől – annak érdekében, hogy közös értékeket, magatartásokat képviseljenek, és olyan közös projekteken vegyenek részt, amivel megteremtik a közösen építendő jövő lehetőségét. Ezért van arra szükség, hogy a kulturális sokszínűség párosuljon az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok és az esélyegyenlőség védelmével, a gazdasági szolidaritással és a társadalmi kohézióval.

Ezeket a kérdéseket rövidtávon nem lehet megoldani – sajnos ez így van – hosszú távú erőfeszítésekre van szükség. Természetesen mindig nagy a kísértés arra, hogy feladjuk ezt a munkát, de soha sem szabad feladnunk ezeket az erőfeszítéseket, mert a körülményekben bekövetkezett kis változtatások, a magatartásban nagy változtatásokat eredményezhetnek. Pontosán ez kell ahhoz, hogy meglegyen az akarat arra, hogy kölcsönös tisztelettel és elismeréssel viseltessünk egymás etnikai, nyelvi, kulturális és vallási különbségei iránt.

A feladat sürgősségét nem lehet alábecsülni. De úgy gondolom, hogy az Önök munkájával és elkötelezettségével képesek leszünk arra, hogy integrált közösségekben tudjunk majd együtt élni. Nagyon köszönöm a figyelmüket.

(A Ház felállva ünnepli a szónokot.)

Elnök. – Tisztelt Sampaio elnök úr! Az Európai Parlament nevében szeretném megköszönni Önnek ezt a nagyszerű beszédet, és az elkötelezettségét amit az ENSZ főképviselőjeként, a civilizációk szövetsége és a kultúrák közötti párbeszéd iránt mutat.

Mivel megemlítette az Unió a mediterrán térségért kezdeményezést, megragadom az alkalmat, hogy tájékoztassam Önt arról, hogy az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés október 12-én és 13-án Jordániában tartott rendkívüli plenáris ülésén – melyen jelen voltak Izrael és Palesztina, az Arab államok, az Európai Parlament és az Európai Unió nemzeti parlamentjeinek képviselői is – elfogadtak egy nyilatkozatot a közel-keleti békefolyamatról.

Novemberben, több száz fiatal fog itt Strasbourgban, az Európai Parlament üléstermében találkozni, akik olyan országokból érkeznek, amelyek az Unió a mediterrán térségért kezdeményes érdekében dolgoznak és civilizációk közötti párbeszédet – kultúrák közötti párbeszédet folytatnak. Elkötelezték magukat az Ön céljai mellett elnök úr, és sok sikert kívánunk a Civilizációk Szövetsége iránti elkötelezettségéhez. Az Európai Parlament támogatja Önt. Az Önök törekvései azonosak a mi törekvéseinkkel.

Köszönöm Sampaio elnök úr, hogy látogatást tett az Európai Parlamentbe. *Obrigado.*

(Taps)

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

6. Szavazások órája (folytatás)

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Nos, akkor most a Civilizációk Szövetsége után, vissza kell térnünk a földre és folytatnunk kell a szavazást.

6.1. Az Ausztrália-EU PNR-megállapodás értékelése (A6-0403/2008, Sophia in 't Veld) (szavazás)

- (1) bekezdés g) pontjának szavazása előtt:

Sophia in 't Veld, előadó. – Elnök úr! A PPE-DE, PSE és a Verts/ALE képviselőcsoport árnyékelőadóival egyetértésben, szóbeli módosítást szeretnék tenni a (1) bekezdés g) pontjával kapcsolatban. Két kisebb változtatásról van szó.

Az első változtatás az, hogy második mondatban a „nem elégít ki” szavak helyett a „lehet, hogy nem felel meg” szavak kerülnének, tehát a második mondat így hangzik „ennek eredményeként, a megállapodás lehet, hogy nem felel meg az uniós és a nemzetközi adatvédelmi előírásoknak”.

A második kisebb változtatás az utolsó mondatban lenne, ahol a „elé állítja” szó helyébe szeretném, ha a „elé állíthatja” szó kerülne, ez tehát így hangzik „úgy gondolja, hogy ezáltal a megállapodást jogi kihívások elé állíthatja”.

Elnök. – in 't Veld asszony, lenne egy kérdésem. Helyesen gondolom, hogy amennyiben az Ön szóbeli módosítása elfogadásra kerülne, akkor az kiváltaná a részenkénti szavazást? Más szóval, ha elfogadjuk a szóbeli módosítását, akkor a teljes bekezdésről szavazhatunk? Így van??

Sophia in 't Veld, előadó. – Elnök úr, igen, legalábbis ami engem illet igen, mivel a PSE képviselőcsoport azért kért részenkénti szavazást, mivel nem értettek egyet a középső résszel. Ha elfogadják az én szóbeli módosításomat – és most ránézek a PSE képviselőcsoport árnyékelőadójára: igen, ő egyetért velem – akkor egyetértene a bekezdés egészével, tehát a teljes bekezdésről egyszerre szavazhatunk.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

6.2. A kollektív megállapodásokkal szembeni kihívások az EU-ban (A6-0370/2008, Jan Andersson) (szavazás)

- A szavazás előtt:

Jacek Protasiewicz, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Tájékoztatni szeretném, hogy a tegnapi a PPE-DE képviselőcsoport ülését követően, képviselőcsoportunk három módosítást von vissza. A (9) bekezdés 6. módosítását; a (15) bekezdés 8. módosítását, és a (24) bekezdés 10. módosítását. Örömmel tájékoztatom Önt arról, hogy a képviselőcsoport visszavonta ezt a három módosítást.

- A szavazás után:

Emilio Menéndez del Valle (PSE). – (ES) Elnök úr, a legnagyobb tisztelettel a következő megjegyzést kívánom tenni.

Azt követően, hogy a Civilizációk Szövetségéről nagyon helyénvaló és tényszerű beszédet hallhattunk az ENSZ

főképviseletől, Ön többé-kevésbé a következő szavakkal, – talán kéznél van – folytatta az ülést:

„Nos, akkor most a Civilizációk Szövetsége után vissza kell térnünk a földre”.

Elnök úr, sajnálattal kell megállapítanom, hogy az Ön megjegyzése nem felelt meg a Parlamenttől elvárható udvariasságnak és nem volt méltó az Ön elnöki tisztséghez.

Elnök. – Ön bizonyára tisztában van azzal, hogy az elnök hatáskörébe beletartozik – és ezt az alelnök kollégáim is gyakran megteszik – hogy ártalmatlan megjegyzéseket teszünk azokról az eseményekről amelyek a Házban folynak. Ezeket a megjegyzéseket a megfelelő szövegkörnyezet és szándék szerint kell értelmezni.

Biztosíthatom Önt kedves képviselő, hogy teljes mértékben pozitív szándékkal tettem.

Ugyanakkor, ha bármelyik képviselő mégis kivetnivalót talált ebben az ártalmatlan és jóindulatú megjegyezésben, akkor kérem tekintsék visszavontnak.

6.3. Demokrácia, emberi jogok és új partnerségi és együttműködési egyezmény az Európai Unió és Vietnam között (szavazás)

- A szavazás előtt:

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Én mindössze egy tényszerű helyesbítést szeretnék tenni. A Vietnámi Egyesült Buddhista Egyházzal kapcsolatban azt említették, hogy valaha dél-, és közép-Vietnámban ez volt a legnagyobb buddhista szervezet. Ez valójában arra a tényre utal, hogy már nem létezik a szabad és megbízható tájékoztatás, és ezt az alábbiak szerint kellene kijavítani: “ami a legnagyobb buddhista szervezet Vietnámban”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- **Határozatra irányuló javaslat: Catherine Ashtonnak az Európai Bizottság tagjává történő kinevezésének jóváhagyása (B6-0575/2008)**

Toomas Savi (ALDE). – Elnök úr! Üdvözlöm Ashton bárónőnek az Európai Bizottság tagjává történő kinevezését, és hangsúlyozni szeretném, hogy az a tény, hogy a Lordok Házának elnöke volt, megmutatja azt a kiváló munkát amit az Egyesült Királyságért végzett. Biztos vagyok abban, hogy éppannyira méltó lesz a biztos munkára, mint az a nemes aki előtte dolgozott itt. 1984-ben Margaret Thatcher kormánya nevezte ki az Egyesült Királyság biztosává Lord Cockfieldet. Kivételes brüsszeli pályafutása során ő tette le az egységes piac alapjait.

Ashton bárónő azzal írhatná be a nevét az Európai Unió történelmébe, ha a dohai fordulónak új lendületet tudna adni. Ez egy nagy kihívást jelent, de a forduló sikeres lezárása óriási mértékben segítené a fejlődő országokat.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Európai Tanács (B6-0543/2008)

Jim Allister (NI). – Elnök úr, azért szavaztam az Európai Tanács csúcsértekezletéről szóló közös indítvány ellen, mert kétszínű az ír népszavazás kérdésében, és nevetségesen ragaszkodik az éghajlatváltozással kapcsolatos gazdaságilag veszélyes célkitűzésekhez. A közlemény álszent módon megerősíti a Lisszaboni Szerződés ír elutasítását, majd rögtön ezután ezeknek a dokumentumoknak a kódolt nyelvén amellet érvel, hogy az írek beállnak a sorba. A szavazók demokratikus döntésének úgynevezett tiszteletben tartása egyértelműen hamis.

Most mindannyian egy mély gazdasági válsággal nézünk szembe, a lehető legrosszabb amire többségünk emlékezni tud, és az Európai Unió mégis amiatt aggódik, hogy sikerül-e betartani az éghajlatváltozással kapcsolatos célokat. Sem az iparunk és a gazdaságunk nem tudja elviselni ezeket, a minden eddigi méreteket meghaladó zöldadó terheket. Nem fogunk mást elérni, mint hogy egyre több és több feldolgozóipart kényszerítünk arra, hogy a Távol-Keletre menjen.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök úr! A 3. módosításról szeretnék beszélni, amivel kapcsolatban számos biztost is bíráltunk azért, mert nem vette figyelembe az Európai Parlamentnek azon kéréseit, amelyek a pénzügyi piac felügyeletének javítását célzó jogszabályra tettek javaslatot. Ez a valós helyzet, de úgy gondolom, hogy a tagállamoknak is felelősséget kell ezért vállalniuk. Még abban az esetben is, ha a Bizottság megpróbált volna lépni, úgy gondolom, hogy nagy fokú ellenállással találkozott volna. A Bizottság azonban felelősséggel tartozik a dolgokért, és annak ellenére, hogy alapelvek és nem szabályelvek által vezérelt jogszabályaink vannak, ennek akkor is szigorúnak kell lennie, valamint a nagyvonalú szabályozás sohasem működött.

Szeretném megemlíteni a (20) bekezdést is, ahol a Parlament elismeri az ír népszavazás, és a többi tagállam ratifikációs eljárásainak eredményét. Az ír népszavazással kapcsolatos vita során újra és újra elhangzott az az állítás, hogy a Parlament nem fogja elismerni az eredményt. Minden egyébtől függetlenül azonban, a Parlament se nem illetékes és hatásköre sincs arra, hogy bármilyen más értelemben járjon el. Allister képviselőtársammal ellentétben, én üdvözlöm ezt a nyilatkozatot.

Végezetül pedig úgy gondolom, hogy a (20) bekezdéssel megfelelő választ adunk az ír emberek aggályaira még az európai választás előtt, de nem szabad alábecsülni a még hátralévő teendőket. Megállapítja továbbá, hogy a Parlament kész segíteni egy szélesebb körű és nagyobb tájékozottságon alapuló konszenzus kialakításában. Úgy gondolom, hogy ennek valójában így kellene hangoznia: „egy jobb tájékoztatáson alapuló konszenzus kialakítása”.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr! A legveszélyesebb kifejezés napjaink politikájában az, hogy „valamit tenni kell”. A politikusok értelmetlenül és aránytalanul félnek attól, hogy nem tűnnek aktívnak, és hogy ez a „valami” mit takar az csak másodlagos, mint ahogy ezt a pénzügyi válság során is láthattuk. Nem számít, hogy mit jelent ez a „valami” – 500 milliárd font az Egyesült Királyságban vagy 500 milliárd euro Európában vagy 850 milliárd dollár az USA-ban – igen ez már „valami”, csináljuk hát meg. Ne törődjünk azzal, hogy a gyakorlatban milyen következményei lesznek.

Az az igazság, hogy nem lehet jogszabályokat hozni a recesszió ellen, ugyanúgy ahogy nem lehet szabályozással megváltoztatni a nap vagy hold keringési pályáját sem. Amit most látunk az nem más mint annak a könnyű hitelezés időszakának az elkerülhetetlen korrekciója, amit ugyanezek a kormányok tettek lehetővé, amelyek túl sokáig túl alacsony szinten tartották a kamatokat. Ez nem piaci, hanem politikai döntés eredménye volt, és most túlpumpált léggömb kidurrant. Az egyetlen gyakorlati változás bankjaink államosítása és a hatalmas mentőcsomagok kiosztása volt, amivel adócsökkentések helyett, ami könnyebbé jelentene az embereknek ezekben a nehéz időkben, inkább óriási mennyiségű új többletterhet teszünk a vállukra. Az adófizetőink nagy árat fognak fizetni az önteltségünkért.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – Elnök úr, a 9. módosítással kapcsolatban, amit a képviselőcsoportom leszavazott, alapvetően fontos volt a képviselőcsoportom számára, hogy a demokratikus folyamat, demokratikus deficithez vezető kitérők nélkül menjen végbe, főként most, amikor a kibocsátáskereskedelem kapcsán nem lehet hízog szavakkal illetni a Parlament szerepét. Félrevezető trükköket és manipulációt láthattunk, sőt végül az előadó saját képviselőcsoportjának szándékát is figyelmen kívül hagyta.

Ez még nyilvánvalóbbá vált a Tanács múlt heti ülésén kialakult patthelyzet esetében. A PPE-DE képviselőcsoport megoldást javasolt azokra az ipari károsodásokra, amelyek az éghajlatváltozás enyhítésének folyamata során jelentkeznek. Ennek következtében nemcsak az EU ipara, de a szakszervezetek is támogatják azt a teljesítményértékelő javaslatunkat, ami a költséges árvverezési rendszer helyébe lépne. Egységesek vagyunk abban, hogy a káros kibocsátást vissza kell szorítani. Ehhez nem fér kétség.

Csak az a kérdés, milyen módon kell ezt megtenni. Elsősorban a bolygónkkal kell foglalkoznunk, de biztos vagyok abban, hogy éghajlatváltozást megállító intézkedéseket nem segíti, ha az élenjáró éghajlatbarát gazdaságok gazdasági visszaesése következtében munkanélküliség lesz az Európai Unióban.

Peter Skinner (PSE). – Elnök úr! Az EPLP üdvözlí a pénzügyi környezetről és a tágabb értelemben vett gazdaságról szóló közös állásfoglalás és indítvány tartalmát. Ami a következő lépéseket illeti, való igaz, hogy a Parlament ezzel kapcsolatban egy sor igényt támasztott – ami bizonyos fokig egy kívánságlista – és konkrét javaslatokat fogalmazott meg. Néhány esetben még a Bizottságnál is továbbmentünk. Való igaz, hogy egyes esetekben – nemzeti vagy politikai érdekekből kiindulva – azt tapasztaltuk, hogy a Parlament egyidejűleg rontott a szövegeken, de javasolt is jó szövegeket.

De ezek felhívások ma meglehetősen fontosak és a jelenlegi körülményeinkből indulnak ki. A felügyeleti rendszer nemcsak európai szintű de globális megerősítésére is van szükség. Meg kell azt is néznünk, hogy mi történik az Európai Unió kívül. Ebből következik, hogy meg kell néznünk, hogy mi történik világszerte a fejlesztési segélyekkel. Egyre többet kell a fejlődést érintő kérdésekkel foglalkoznunk, nem mehetünk el mellettük, és remélem, hogy ezáltal sikerül majd megteremtünk az egész világ számára oly fontos gazdasági egyensúlyt. A mi feladatunk, hogy felhívjuk ezeket a kérdésekre a figyelmet. A mi feladatunk, hogy még többet tegyünk ezek érdekében, és ezen kérdésekkel kapcsolatos észrevételeimet még írásban is be fogom nyújtani.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Elnök úr, szeretném összefoglalni, hogy miért szavaztam az állásfoglalás ellen. Először is, az állam szerepének megerősítése rossz válasz a pénzügyi zűrzavarból való kilábalásra. Másodszor, a nagyobb szabályozás és az új páneurópai felügyeleti hatóság kialakítása anélkül, hogy egyértelmű hatáskörökkel rendelkezne, nem jelent gyógyírt a válságra. Harmadszor, az ír nép elutasítása miatt, a Lisszaboni Szerződés nem léphet hatályba. Ezért kell az Európai Tanácsnak tiszteletben tartania az ír népszavazás eredményét. Negyedszer, az Európai Tanács nem hajlandó lemondani az éghajlatváltozással kapcsolatos irreális és rendkívül költséges célkitűzéseiről. Ez pedig végső soron kedvezőtlen hatással lesz az átlagemberek életszínvonalára.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Elnök úr! Először is szeretném elmondani, hogy az valóban igaz, hogy csak abban az esetben léphet hatályba a Lisszaboni Szerződés ha azt mind a 27 tagállam jóváhagyta, de ez nem jelenti azt, hogy közben Európa nem haladhat tovább, és én nem szeretném ha Európa, Írország nélkül haladna előre. Mint a Fine Gael párt választási igazgatója a legutóbbi népszavazási kampány során, egyértelművé akarom tenni, hogy az az ír álláspont, és annak is kell lennie, hogy központi helyet akarunk magunknak Európában. Nem akarunk többé egy olyan sziget lenni egy másik sziget mögött, amit brit érdekek határoznak meg. Tiszteljük, hogy az Egyesült Királyságnak megvannak a saját érdekei – és megvan a joga is ezekhez. A mi érdekünk azonban máshol keresendő, és nem akarom, hogy az Egyesült Királyság bármely parlamenti képviselője itt felálljon és az én választóim vagy az ír érdekek nevében beszéljen.

Szeretném elmondani, hogy a PPE-DE képviselőcsoport Fine Gael parlamenti képviselői támogatják az Európai Tanács üléséről szóló jelentés általános irányvonalát, de nem fogadják el azt, hogy a Parlament megfontolás tárgyává tegye, hogy „az ír nép által megfogalmazott aggályokat orvosolni kell annak érdekében, hogy még az európai választások előtt egy mindenki számára elfogadható megoldás születhessen”, mivel az ír emberekre kell azt bízni, hogy ebben a kérdésben hogyan és mikor döntenek. Ezt a pontot kell jegyzőkönyvbe vennünk.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Nem igazán vagyok meglegedve a közös állásfoglalás tartalmával, sem pedig a Tanács elnökének, Sarkozy úrnak a teljesítményével. Ennek ellenére, rendkívül fontosnak tartok egy megállapodást, vagy legalább is azt, hogy képesek legyünk egyetérteni valamilyen közös megközelítésben, mivel a legrosszabb üzenet Európa népei számára az lenne, ha képtelenek lennénk bármiben is megállapodni. Mindemellett még egy kis józan észre is szükség lenne. Három tényezőről van itt szó. Az egyik természetesen a pénzügyi válság, a második a recesszió és a harmadik pedig lényegében a globalizáció hatása a belső piacunkra. Már számos hónapja, sőt jó néhány éve beszélek erről. Úgy tűnik, hogy képtelenek vagyunk megállítani az európai iparral szembeni igények növekedésének mértékét, és képtelenek vagyunk arra, hogy WTO szinten megvitassuk ezt a növekedést. Ez az összeegyeztethetlenség, komoly problémát jelent számunkra.

- Ajánlás: Harlem Désir (A6-0373/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Ahogy azt mindannyian tudjuk, a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzés óriási méretekben terjed az Európai Unióban. Ez egyrésztől jó, mivel sok munkahelyet teremt, de az egyes nemzeti szabályozások között mutatkozó nagy eltérések miatt, ez idáig azonban jellemzően

negatív hatással volt elsősorban a munkavállalókra, mivel az alacsony bérek bérdőmpinghez vezetnek, ami kiszorítja a helyi munkavállalókat a munkaerő piacról. Végül soron ez a verseny torzulásához vezet, ami különösen a kis- és középvállalkozások területén jelentkezik, és azok számára jelent előnyöket, akik kevés pénzért minél nagyobb számban alkalmaznak kölcsönzött munkavállalót.

Ezért az irányelv célja, hogy az egész Európai Unióban szabályozzuk a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzést és hogy előírjuk azt, hogy a kölcsönzött munkavállalókat ugyanolyan munka és foglalkoztatási feltételek illessék meg, mint az állandó munkavállalókat. Ez lenne Európa, mint termelési egység, és különösen a munkavállalók érdeke, valamint megakadályozná a vállalkozások versenytorzulását.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr! Az irányelvvel kapcsolatos bármilyen idevágó módosítással jelentősen elhúzódná a jogalkotási folyamat, aminek következtében a kölcsönzött munkavállalók még jelentős ideig jogi védelem nélkül maradnának. Ez az irányelv már több éve esedékes volt. Tükrözi a szociális partnerek között létrejött megállapodásokat. Ezért szavaztam bármiféle módosítás ellen.

- Jelentés: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Azért szavaztam a jelentés mellett, mert komolyan foglalkoztat az internetet használó gyermekek védelme. Választóközetemben, Közép-Nyugat Angliában, többen is felvetették ezt a kérdést. Tudom, hogy sok szülő és tanár is egyre jobban aggódik amiatt, hogy milyen helytelen és potenciálisan veszélyes tartalmakhoz férhetnek hozzá a gyermekek.

Azzal, hogy az internet egy hatalmas, világméretű médiummá nőtt, a fiatalok világszerte, egyre nagyobb veszélynek vannak kitéve. Az Egyesült Királyságban a közelmúltban végzett kutatások kimutatták, hogy az internetes chatszobákat minden tizedik gyermeket megkörményeztek pedofilok az interneten keresztül. Miközben elismerjük, hogy az internet a gyermekek számára szórakozást, lehetőséget és tudást is kínál, olyan intézkedésekre is szükségünk van, ami az internettel kapcsolatos biztonságukat szolgálják. A mi felelősségünk, hogy megóvjuk a gyermekeket az ártalmas tartalmaktól és azoktól, akik online vonalakat működtetnek.

Az Európai Parlamentnek kulcsfontosságú a szerepe van abban, hogy visszaszorítsa a helytelen és a jogellenes tartalmak elérhetőségét, és hogy a lakosságban mind jobban tudatosítsa az internetben rejlő veszélyeket. Ezért üdvözlöm ezt a jelentést és a gyermekek védelmében hozott uniós erőfeszítéseket. A gyermekek számára biztosítani kell a technológia nyújtotta előnyöket úgy, hogy ne kelljen közben azoktól tartani, akik veszélyt jelenthetnek számukra.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, önmagában az internet egy nagyon jó találmány, azonban egyre nagyobb mértékben használják a bűnözők, ami a bűncselekmények egyik legundorítóbb formájának, a gyermekpornográfia kereskedelmének exponenciális növekedéséhez vezetett.

Ha arra gondolunk, hogy csak az előző évben 16%-kal több hasonló tartalmú anyag jelent meg az interneten keresztül – és ezt hozzávesszük ahhoz a tényhez, hogy a képek elkészítése érdekében egyetlen év alatt körülbelül 20.000 gyermek esetében kerül sor visszaélésre – akkor elképzelhetik, hogy milyen méretekről lehet szó. Céljainkat a következők szerint kell megfogalmazni: zéró tolerancia a gyermekekkel való szexuális visszaélés esetében, nagyon kemény büntetés a bűnösök számára és maximális védelem az internetet használó gyermekek számára.

Üdvözlöm az Európai Parlament által támogatott intézkedéscsomagot, ami érinti a segélyvonalakat, a különböző blokkoló rendszerek bevezetését, az oktatást, a rendőrség megerősített szerepét és a pénzügyi mozgások nyomon követhetőségét.

Ez az európai parlamenti jelentés nagy jelentőséggel bír, mivel ez egy nagyon határozott jelzés számunkra társadalmunk leggyengébb tagjainak, a gyermekeinknek a védelmében.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Az internet komoly segítséget, ugyanakkor elsősorban a gyermekekre nézve, nagy veszélyt is jelent. A gyermekek sokkal jobban értenek a számítógéphez mint szüleik, ezért a felnőttek sok esetben nincsenek is tisztában azzal, hogy milyen sok veszély fenyegeti elsősorban a gyermekeket, akik több órát töltenek az interneten szörfözéssel. Üdvözlöm ezt a jelentést és mellette szavaztam.

Hiszem, hogy a „Biztonságosabb internet” program segítséget jelent majd a tudatos internethasználat területén a meglévő óriási generációs szakadék áthidalásában. Tájékoztató kampányt kell szerveznünk a szülők és az oktatók számára. Üdvözlöm a kapcsolattartó pontok létrehozását a tagállamokban, ahol lehetőség nyílik majd az internetbiztonsággal kapcsolatos illegális tevékenységek bejelentésére.

Finnországban, Matti Juhani Saari olyan videofelvételeket tett fel az internetre, beleértve a YouTube weboldalt is, amelyek őt mutatták amint fegyverrel lövöldözik egy lőtérén. Később egy finn kisváros, Kauhajoki iskolájában tíz fiataalt gyilkolt meg ez a lövöldöző őrült. Hölgyeim és uraim! Hiszem, hogy ezzel a programmal csökkenteni tudjuk a kockázati szintet és biztosítani tudjuk azt, hogy a fiatalok az interneten ne férhessenek hozzá az ilyen jellegű videofelvételekhez.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Támogattam az Angelilli jelentést, mert hiszem, hogy segíteni fog a gyermekek ellen elkövetett internetes visszaélések elleni harcban. Szeretném, ha minél jobb eszközök állnának a rendőri erők rendelkezésére. Konkrétan ez azt jelenti, hogy létre kell hozni a gyermekpornográfiáról szóló európai adatbázist és egy forródrótot a rendőrség számára. Ez nagyon hasznos eszköz lesz azokban az esetekben, amikor a képek megvételére a felhasználók közötti kapcsolat útján kerül sor, mivel ennek segítségével beazonosíthatóvá válik, hogy az adott kép már korábban is megjelent-e az interneten, és folyik-e ellene vizsgálat, ezáltal elkerülhetővé válnak a felesleges, párhuzamosan folytatott vizsgálatok. Egy további fontos intézkedés lenne a gyermekpornográfiát tartalmazó weboldalakon történt kifizetések nyomon követése, természetesen a magán és banktitok védelmére vonatkozó szabályok teljes betartása mellett.

Napjainkban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyermekek védelmét az interneten, csak többretegű megközelítéssel lehet biztosítani, amibe be kell vonni a gyermekeket, a családokat, az iskolákat, a távközlési vállalkozásokat, az internet szolgáltatókat és az állami szervezeteket. Mind jobban fel kell hívni a figyelmet erre a problémára, és mind többet kell tenni a megelőzése érdekében, ami műszaki szempontból segítené és könnyebbé tenné az ilyen esetek bejelentését, ez pedig megnövelné a rendőrségi kivizsgálások esélyét. Hiszem, hogy a „biztonságosabb internet” program képes hozzájárulni mindezek megvalósításához.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Engedje meg, hogy kiegészítsem a hétfői vitánkat, aminek témája a gyermekek védelme az internet és egyéb kommunikációs technológiák használata során. Természetesen támogattam a jelentést, amit őszintén üdvözlök. Ennek ellenére az általunk elfogadott program nem helyez hangsúlyt a veszélyes tartalommal kapcsolatos terminológia összehangolására. Az egyes tagállamok eltérő nézeteket képviselnek azzal kapcsolatban, hogy mi az, ami csak nem engedélyezett és mi az ami már bűncselekménynek számít. Ez természetesen hátráltatja a számítógépes bűnözés elleni harcot, ami nem ismer határokat sem az államok, sem a földrészek között. Gyermekeik érdekében, akár tetszik akár nem, prioritásként kell kezelni ennek a területnek a harmonizációját.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Elnök úr! Én egyértelműen a jelentés mellett szavaztam. Nagyon üdvözlendő tény, hogy Európa valamit tenni akar annak érdekében, hogy a gyermekeket megvédje az internet jelentette veszélyektől. Az ifjúság már nagyon fiatalon megismerkedik az internettel, és ezzel párhuzamosan annak veszélyeinek is ki van téve.

A becslések szerint 8 és 16 év közötti gyermekek körében 10-ből 9 találkozik pornográf témával az interneten. A pornográf felvételekkel online kereskedők egyre vakmerőbbé válnak. Az internetes pedofilek és pornográf képekkel kereskedők mellett ott vannak az agresszív marketing technikákat alkalmazó online kaszinók is. Különösen a fiatal gyermekek nincsenek mindig tisztában azzal, hogy ezek milyen veszélyeket jelentenek.

Ezért a szülők, az iskolák és tanárok, valamint a politikusok feladata, hogy mindentől megvédjék a gyermekeket. A társadalom legfiatalabb tagjainak ellenőrzésére és felvilágosítására van szükség, mivel ők a leginkább befolyásolhatók és a veszélyeztetettebbek.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Köszönöm, elnök úr! A jelentés mellett szavaztam, mert kivételesen fontosnak tartom. Nagyon nehéz egy dokumentummal megoldani azokat a problémákat, amik a kommunikációs technológiák használata során merülnek fel a gyermekek esetében. Ennek a programnak azonban, szervezeti alapokra kell épülnie. Amikor az új technológiák hatásait említjük, akkor hajlamosak vagyunk annak társadalmi, oktatási, kulturális és egyéb előnyeiről beszélni, és a negatív hatásokat csak túl későn vesszük észre. A negatív hatású termékek visszaszorítását szolgáló jelenlegi mechanizmusoknak nagy szerepe van a kockázat minimalizálásában, de emellett megelőző programok is szükségesek. Most, hogy már van egy közös Európai Programunk, az a cél, hogy minden egyes tagállam is rendelkezzen egy ezzel összefüggő nemzeti programmal.

Egyre jobban tudatosítani kell a társadalomban a probléma létezését, és meg kell tanítani a gyermekeket az ikt (információs és kommunikációs technológiák) értelmes használatára. Egy másik kérdés, amivel foglalkoznunk kell, az a „számítógép-függőség” veszélye. Integrált erőfeszítésekre van szükség, amiben a nemzeti kormányoknak is szerepet kell vállalniuk.

- Jelentés: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Elnök úr! Köszönöm, hogy szót kaptam és szeretnék köszönetet mondani Grossetête asszonynak a javasolt irányelvről szóló jelentéséért, ami a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek módosításával foglalkozik. Én támogattam a szavazás során. Ez előrelépést jelent a jogi szabályozás harmonizációja és a fogyasztóvédelem területén, csökkenti a bürokráciát, növeli a rugalmasságot és a betegek biztonsága és tudatossága szempontjából is előnyös. Ugyanakkor egyszerűbbé teszi a működést és csökkenti a középmezőre jutó gyógyszergyártó vállalatok költségeit.

Nagyráértkelem Verheugen biztos úr egyértelmű állásfoglalását a gyógyszerhamisításokkal és a gyenge minőségű generikus gyógyszerekkel kapcsolatban, ezek hatása sok esetben nem több mint egy placeboé, tiltott kábítószerké vagy oltóanyagé, amik a fekete piacon keresztül jutnak el az európai polgárokhoz. Az ilyen tevékenység bűncselekménynek számít. A közeljövőben a Bizottság, intézkedéseket fog kidolgozni a meglévő jogszabályok megerősítése érdekében, hogy megakadályozza az ilyen jellegű készítmények forgalmazását. A biztos úr megerősítette azt is, hogy a hatékony gyógyszereket az elfogadott európai szabványok és gyártási folyamatok alapján kell előállítani.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Reagálnom kell a mai vitára, aminek során én természetesen azt mondtam, hogy üdvözlöm ezt a jelentést. Bekerült azonban egy követelmény, miszerint minden azonos hatóanyagot tartalmazó gyógyszert ugyanazzal a vállalatnévvel kell ellátni annak érdekében, hogy ne zavarjuk össze a betegeket és ne vegyenek be feleslegesen nagy adagokat. Ez ésszerűen hangzik a nem-szakértők számára, de a gyógyszereket folyamatosan újítják sőt, az azonos vagy hasonló hatóanyagból készült gyógyszerek számos egyéb alkotórész tekintetében különbözhetnek is egymástól. Abszurd lenne szemrehányást tenni a Bizottságnak azért, mert nem rendelte el a vállalatnevek szabványosítását, ami a rendszer működésének nem ismerésére utal, és független attól, hogy az Európai Unió általában milyen hatáskörrel rendelkezik.

- Jelentés: Toine Manders (A6-0195/2008)

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Igazán örülök annak, hogy a Parlament végre foglalkozik az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló 1994-es irányelv hiányosságaival, így a fogyasztók befektetéseiknél jobb védelemre számíthatnak. Hosszútávon ez 40.000 európai munkahely megmentését is jelenti. Különösen fontos volt számomra ez a jelentés, mivel olyan kérdéssel foglalkozik, ami nagyon sok választómat közvetlenül is érint. Nálunk az Egyesült Királyságban, több időben megosztott használati jog tulajdonos van, mint Európa bármely más országában. Ez az irányelv nagy részüket meggyőzi majd arról, hogy védelmük megóvása érdekében, Európa fellép a csaló kereskedőkkel szemben. Az Egyesült Királyságban az ingatlanok időben megosztott használati jogával foglalkozó ágazat körülbelül 157 millió euro összeget tesz ki évente, és ezzel az irányelvvel egy fontos lépést teszünk a gátlástalan ügynökök kizárásának irányába, akik nehézséget okoznak a fogyasztóknak és káros helyzetbe hozzák a törvényesen működő vállalkozásokat. Ezek az új, leegyszerűsített szabályok biztosítani fogják, hogy a fogyasztók EU-szerte azonos védelemben részesüljenek, és hogy az időben megosztott használati jog és a többi népszerű üdülési termék piacán egyenlő versenyfeltételek alakuljanak ki.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Nagyon örülök, hogy minden politikai kísértés ellenére sikerült megállapodásra jutnunk a jogszabály harmonizációjának kérdésében, ami védelmet nyújt minden európai számára aki külföldön akar nyaralni, és kockázatmentesen akar külföldön szállást bérelni. Az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló irányelv felülvizsgálatával megszűnik a megbízhatatlan szolgáltatók bejegyzésének lehetősége, ennek következtében csökkenni fog annak az esélye, hogy az emberek csalásnak essenek áldozatul, ami napjainkra oly jellemző.

A fogyasztók számára a szerződéstől való elállásra, mindenféle előlegfizetés nélkül, tizennégy napos időtartam áll rendelkezésre, sőt magát a szerződést is számukra érthető nyelven kapják kézhez, ez pedig a cseh állampolgárok számára is jó hír.

Gary Titley (PSE). – Elnök úr! Osztom barátom és képviselőtársam, Gill asszony örömét azzal kapcsolatban, hogy ebben az irányelvben megszüntetjük a hiányosságokat.

Az ingatlanok időben megosztott használati joga egy nagy ágazat, amivel sokan vissza is élhetnek. Foglalkozom egy Európai Timeshare Tulajdonosok Szervezete nevű vállalattal, ami Spanyolországban működik – de gibraltári címen van bejegyezve – és voltak olyanok a választóközteremtőből, akik elmondták nekem, hogy megkereste őket ez a vállalat és felajánlotta, hogy újraértékesíti az időben megosztott használati

jogukat. Amikor pedig drága pénzért Spanyolországba utaztak, senkit sem találtak, aki meg vette volna a megosztott használati jogukat, ez a vállalat viszont további megosztott használati jogot akart nekik eladni.

Hetek óta próbálok kapcsolatba lépni ezzel a vállalattal és csak ezen a héten jártam sikerrel, mivel csodálatos módon az általuk megadott telefonszámot senki sem veszi fel – és úgy tűnik, hogy a levelekre sem válaszolnak.

Nagyon remélem, hogy most már lecsapunk az Európai Timeshare Tulajdonosok Szervezetéhez hasonló szervezetekre, mert rossz fényben tüntetik fel az időben megosztott használati jogot, és őszintén szólva rontják a spanyol üdülési ágazat hitelét, ami tudom, hogy az Ön számára is nagyon fontos.

- Jelentés: Jan Andersson (A6-0370/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Képtelen voltam megszavazni az Andersson jelentést. Nem tetszik az a tény, hogy azok akik elégedetlenek voltak az Európai Bíróság ítéletével, ma ezzel a jelentéssel próbálják kijátszani a svédországi Laval-esettel kapcsolatban hozott bírósági ítéletet. A szolgáltatások szabad mozgása az Európai Unió egyik előnyét jelenti és a tagállamoknak sokkal nagyobb figyelmet kell arra fordítaniuk, hogy mind a munkavállalók mind a munkaadók tájékozottabbak legyenek a munkavállalók kiküldetéséről szóló jelenlegi irányelv alapelveit illetően. Ez a helyes módja az illegális foglalkoztatás és az EU munkaerőpiacát elárasztó illegális munkavállalók elleni fellépésnek, nem pedig a joghatóságok megkérdőjelezése. A demokratikus társadalmakban a jogokat kitartóan követelni és nem pedig aláásni kell.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök úr! A 24. módosítás első része elismeri, hogy a szociális dömpingnek fontos szerepe volt abban, hogy az írek „nem”-et mondtak a Lisszaboni Szerződésre. Egyetértek ezzel, és azzal a kifejezéssel is, ami arra kéri a Tanácsot, hogy lépjen fel az egyenlő munkáért járó egyenlő bérezés biztosítása érdekében. A módosítás arra szólítja fel a tagállamokat, hogy tartsák tiszteltben az ír népszavazás eredményét. Ez magától értetődő, hiszen az eredmény minden tagállamra nézve különben is jogilag kötelező.

Mindezek alapján azonban felmerül a meglévő szerződések alapos felülvizsgálatának szükségessége annak érdekében, hogy megnyissuk az utat egy szociális Európa előtt. Ágyúval löni verébre! „A meglévő szerződések alapos felülvizsgálata” úgy hangzik nekem, mintha szét akarnánk tépni a szabálykönyvet. Már létezik egy diszkriminációellenes nagyon pozitív jogszabály, melynek tökéletesítése jelenleg is folyamatban van. Sikertült közös álláspontot kialakítanunk a kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelvvel kapcsolatban. Ez biztos alapokra helyezi a munkavállalók jogait és megmutatja, hogy Európa szociális szíve továbbra is lüktet.

A 16. módosítás arra szólítja fel a tagállamokat, hogy lépjenek fel az Európai Bíróság ítéleteivel szemben. Nem így kell dolgozni. A munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv felülvizsgálatára valóban szükség van, és biztosítanunk kell az irányelv szabályszerű átültetését az egyes tagállamokban, valamint amennyiben felmerül a változtatás igénye, akkor azt meg kell tennünk, de a szerződések alapos felülvizsgálatára nincs szükség.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr! A szavazással kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a Fine Gael képviselők, akiknek én is tagja vagyok, azért szavaztak az Andersson-jelentés mellett, mert azokkal a fontos kérdésekkel foglalkozik amelyek a Viking-, a Laval- és a Rüffert-üggyel kapcsolatban hozott Bírósági ítélet során merültek fel, biztosítva az azonos munkáért járó azonos elbánás és azonos bérezés alapelvét.

A jelentés nagyon egyértelműen megállapítja, hogy a jogszabály nem kielégítő, és jobb egyensúlyt kell teremtenünk a munkavállalók joga és a szolgáltatások nyújtásának szabadsága között, de erre nem az érvényes uniós szerződések alapos felülvizsgálata jelenti a választ, mint ahogy az a 24. módosításban szerepel. A választ a jogszabály kiigazítása jelenti, ezért szavaztunk a 24. és a 16. módosítások ellen, amik feleslegesek és haszontalanok mivel nem foglalkoznak a jogi kötelezettséggel.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr! Az Andersson-jelentés ellen szavaztam, nemcsak azért mert a szöveg a munkajogot érinti – ami a tagállamok hatáskörébe tartozik – de azért is, mert folyamatosan hivatkozik az Alapjogi Chartára és a Lisszaboni Szerződésre.

Ez természetesen nem az első olyan jelentés, ami elköveti ezt a bűnt, és mély megvetést mutat a Szerződést megghiúsító ír szavazók iránt, sőt minden európai szavazó iránt, akiknek eddig nem volt lehetősége, hogy demokratikus módon véleményt nyilvánítson a Lisszaboni Szerződésről.

Újra és újra megígérjük, hogy Európa tiszteltben fogja tartani az emberek akarát, hogy teszünk valamit a demokratikus deficit megszüntetése érdekében, és újra és újra kiderül itt a Parlamentben, hogy Európa nem váltja be ígéreteit. Az Európai Unió hiteltelenségének problémája legalább akkora gondot jelent, mint maga a demokratikus deficit.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr! Együtt dolgoztam Andersson úrral, a Nemzetek Európájáért Unió Képviselőcsoportja árnyékelőadójaként, és teljesen tisztában vagyok azzal, hogy a jelentésben szereplő kérdések mennyire fontosak a saját szakszervezetem, a Szolidaritás, és más szakszervezetek, valamint a szociális kérdések iránt érzékeny politikai képviselőcsoportom számára is. A kezembben van egy ezzel kapcsolatos levél a Szolidaritás szakszervezet elnökétől, Janusz Śniadektől.

A jelentés középpontjában a szakszervezeti jogok tiszteletben tartásának szükségessége, a szociális partnerek közötti párbeszéd fontossága, az ilyen párbeszéd eredménye, különös tekintettel a kollektív megállapodásokra, és az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének tiszteletben tartása áll. Ezért szavaztam a jelentés mellett, annak ellenére, mint ahogy azt néhány képviselő itt a Parlamentben már korábban említette, jelenleg indokolatlan a Lisszaboni Szerződésre való hivatkozás.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Szeretném elmagyarázni, hogy miért szavaztam Andersson úr jelentése mellett.

Annak ellenére, hogy ez a jelentés az eredeti változathoz képest sokkal kiegyensúlyozottabb, én képviselőcsoportom több kelet-európai tagjával együtt tartózkodtunk. Természetesen támogatjuk az egyenlő elbánás elvét, de ebben azt a veszélyt látjuk, hogy ezzel a jelszóval megpróbálják majd megakadályozni az Európai Unió egyik alapvető szabadságjogának megvalósulását – nevezetesen a munkaerő szabad mozgását. Ez különösen fontos Kelet-Európa számára; a mi munkavállalóink szeretnék bejutni a nyugat-európai munkaerő piacra, még ha ideiglenes jelleggel is, a nagyobb fizetés reményében, de úgy gondolom, hogy ez az egész Európai Unió gazdasági fejlődése szempontjából is fontos.

Az a véleményem, hogy ahelyett, hogy megváltoztatnánk a szabályozást uniós szinten, mint ahogy ezt kérték, nagyobb figyelmet kellene fordítanunk az irányelv végrehajtására és a tagállamokban létező szabályozásokra.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Határozatra irányuló javaslat: Catherine Ashtonnak az Európai Bizottság tagjává történő kinevezésének jóváhagyása (B6-0575/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Megszavaztam a 2201/2003/EK rendeletnek a joghatóság tekintetében történő módosításáról és a házassági ügyekben alkalmazandó jogra vonatkozó szabályok bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot jóváhagyó jogalkotási állásfoglalást, ami a német képviselőtársam, Gebhardt asszony jelentése alapján készült. Azzal hogy felgyorsult a polgárok mobilitása ez Európai Unión belül, nőtt a „nemzetközi” házaspárok száma. Másképp fogalmazva, ahol a házastársak különböző állampolgárságúak vagy szokásos tartózkodási helyük különböző tagállamokban van, vagy olyan tagállamban, amelynek legalább az egyik házastárs nem állampolgára és mivel magas a válások száma az Európai Unión belül, alapvető fontosságú volt a házassági ügyekben alkalmazandó jogra vonatkozó szabályok és a joghatóság szabályozása, ami minden évben egyre több állampolgárt érint. Minden esetben rá kell mutatnunk arra, hogy a szerződések a szabadságon, a biztonságon és az igazságosság érvényesülésén alapuló közös terület fokozatos kialakításához vezetnek olyan intézkedések előmozdítása révén, melyeknek „a tagállamokban alkalmazandó kollíziós, illetve joghatóságra vonatkozó szabályok összeegyeztethetőségének” előmozdítására kell irányulnia.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom Catherine Ashton új kereskedelmi biztosként való kinevezését. Örülök, hogy végre nő került a kereskedelmi biztos posztra, az első brit biztos asszony. Úgy gondolom, hogy nagyon fogékony és nyitott biztos lesz, aki szorosan együttműködik majd a Parlamenttel.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Európai Tanács (B6-0543/2008)

Colm Burke, Avril Doyle, Jim Higgins és Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – Szeretnénk elmondani, hogy a PPE-DE képviselőcsoport Fine Gael parlamenti képviselői támogatják az Európai Tanács üléséről készült jelentés érdemi részét, de nem fogadják el azt, hogy a Parlament megfontolás tárgyává tegye, hogy „az ír nép által megfogalmazott aggályokat orvosolni kell, hogy még az európai választások előtt egy mindenki számára elfogadható megoldás szülessen”, mivel az ír emberekre kell bízni azt, hogy ebben a kérdésben hogyan és mikor döntenek.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), írásban. – Én és brit konzervatív képviselőtársaim támogatjuk ennek az állásfoglalásnak azon elemeit, amelyek a jelenlegi pénzügyi válsággal kapcsolatos országok közötti együttműködéssel, és ezzel összefüggésben a kkv-k támogatással foglalkoznak. Támogatjuk továbbá, hogy az Európai Unió fenntartsa az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásait is. Üdvözljük, hogy

az állásfoglalás kiáll Grúzia mellett azt követően, hogy az oroszok a közelmúltban behatoltak az ország területére.

Mivel azonban erőteljesen ellenezzük a Lisszaboni Szerződést, nem tudjuk támogatni a szöveget ebben a kérdésben. Ellenezzük az Európai Unió közös bevándorlási politikáját is.

Ezen okok miatt tartózkodtunk a végső szavazásnál.

Sylwester Chruszcz (NI), írásban. – (PL) A mai napon az Európai Tanács brüsszeli ülésének állásfoglalása ellen szavaztam, mert az EU-csúcson megvitatott témák közül legalább két kérdésben nem értek egyet a képviselők többségének álláspontjával. Véleményem szerint a Lisszaboni Szerződés ratifikálási folyamata az ír népszavazás eredményével egyértelműen lezárult. Ez azt jelenti, hogy értelmetlen az Európai Unióban tovább erőltetni az alkotmányozási folyamatot. Nem értek egyet az energia és éghajlatváltozással kapcsolatos többségi állásponttal sem. Szeretnék rámutatni arra, hogy a kieroszakolt megoldások veszélyt jelentenek több ország iparára és fogyasztóira is, melyek közé tartozik Lengyelország is.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Én és minden képviselőtársam az ír politikai pártunkban, a Fine Gaelben, megszavazta és azt akarja, hogy az ír kormány a lehető legrövidebb időn belül egyértelműen ratifikálja a Lisszaboni Szerződést. Ugyanakkor kockázatos dolog a részünkről gyerekként kezelni az ír választókat. Politikailag egyértelművé kell tenni, hogy mi a különbség a június 12-i szavazás eredménye és egy második ratifikálási kísérletre vonatkozó bármilyen döntés között.

Gyorsabban fogunk célba érni, és nagyobb esély lesz a sikerre, ha képviselőtársaink nem adnak diktátumot a ratifikációs folyamatunk időpontját illetően, úgymint az a (20) bekezdésben szerepel „az európai választások előtt”, amit ma nem szavaztam meg.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Megszavaztam az Európai Tanács (2008. október 15-i és 16-i) következtetéseiről szóló közös állásfoglalásra irányuló indítványt, mert egyetértek azzal a döntéssel, hogy be kell avatkozni a pénzügyi piacokba. Ez érthető volt, hiszen sürgősen reagálni kellett az európai polgárok félelmeire és biztosítani kellett a piac likviditását és kiszámíthatóságát és az ezzel járó összes előnyt a családok és kkv-k számára.

Ugyanakkor nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy ez az állásfoglalás olyan alapvető intézkedéseket szorgalmaz, melyek célja a nemzetközi pénzügyi rendszer szerkezeti átalakítása, elsősorban a közösségi szintű szabályozások közötti együttműködés és koordináció megerősítésével, valamint egy tisztességesebb és hatékony felügyeleti rendszer kialakításával. Feltétlenül szükség van a pénzügyi piac erősebb szabályozására, de mindenekelőtt jobb szabályozásra van szükség. Ez az állásfoglalás ezt az irányt követi.

Patrick Gaubert (PPE-DE), írásban. – (FR) Örülök, hogy a Parlament támogatja az Európai Menekültügyi és Bevándorlási Paktumot az Európai Tanács 2008. október 15-16-i ülésének állásfoglalásáról szóló szavazás kapcsán, melyet megszavaztam.

A képviselők üdvözltek az Európai Unió francia elnökségének ezt a kezdeményezését, ami javasolja a bevándorlás egységes és kiegyensúlyozott megközelítését és megerősíti az Európai Unió azon felelősségteljes határozatát, amely előmozdítja a legális bevándorlási politikát és határozottan fellép az illegális bevándorlás ellen.

A globális cselekvési keret kialakításának sikeressége a francia elnökség azon erőfeszítéseinek köszönhető, melyek lehetővé teszik a jelenleg tárgyalás alatt álló irányelvjavaslatok gyors elfogadását és amelyek következtében az ambiciózus nyilatkozatok kézzelfogható tettekké válnak. Különösen vonatkozik ez az összevont eljárásról és a jogok meghatározásáról szóló irányelvre, az úgynevezett „kék kártya” irányelvre, ami a magasan képzett külföldiek belépési feltételeit szabályozza, valamint az Európai Unióban illegálisan tartózkodó állampolgárok munkáltatóival szembeni szankciókra vonatkozó irányelvre.

Ez az egyezmény szerves részét képezi egy valódi, közös bevándorlási és menekültügyi politika kialakításának, amely támogatja az Európai Parlament által is védelt alapvető jogokat és emberi méltóságot.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Tekintettel a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportja által benyújtott 7. módosításra, azt akarjuk elérni, hogy a tagállamok saját megközelítésük szerint járhassanak el a Bretton Woods-i intézmények megreformálásával kapcsolatban.

Mivel az ezzel kapcsolatos kompromisszumos állásfoglalásról és módosításról szóló dokumentumok késve érkeztek meg, nem vettünk részt a szavazáson, mint ahogy a 19. pont szavazásán sem (igaz ezek egyike sem név szerinti szavazás volt).

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A PPE/PSE/ALDE/UEN állásfoglalás megmutatja az EU részéről eddig elfogadott intézkedések korlátait és valódi céljait.

Azzal, hogy figyelmen kívül hagyja a jelenlegi pénzügyi válság valódi okait – amelyek a tőke növekvő akkumulációjában és koncentrációjában, a gazdaság finanszialisációjában, valamint a spekulációban és a tőke szabad és könnyű mozgásában rejlenek, és azáltal, hogy ezekre a pénzügyi piacok „átláthatóságának hiánya” és „hiányos felügyelete” vált jellemzővé, a Parlament többsége a kör négyesződésére törekszik. Másképp megfogalmazva: egy olyan válságtól akarják megmenteni a rendszert, amely annak természetéből fakad, a „piacba vetett bizalom” (pillanatnyi) helyreállításával és állami alapokból történő valódi biztosítékok nélküli tőkejuttatásokkal, mint ahogy ez Portugália esetében történik, ahol egy valóban „biankó csekk” került épp most kiállításra, amely összege megegyezik azoknak a strukturális alapoknak az összegével, amit az ország a jelenlegi közösségi pénzügyi keretek között felhasználhat.

Ugyanakkor ezekkel a Parlament által oly nagyra tartott intézkedésekkel, egyszerűen csak azt érik el, hogy nem nyúlnak az alapvető tényezőkhöz, mint amit az egyes tagállamok fejlesztési szükségleteit szolgáló erős és hatékony állami bankok létrehozása jelentene, ami véget vetne az „adóparadicsomoknak”. Ide tartozik továbbá a tőke mozgás feltételeinek meghatározása és a pénzügyi spekuláció megszüntetése, az EU monetáris politikájának megváltoztatása és a Stabilitási Egyezmény, a privatizáció és a gazdaság liberalizációjának leállítás, és még sorolhatnám.

Ehelyett, a Parlament többsége a neoliberális programját akarja megerősíteni.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – A 2008. október 15-16-án tartott Európai Tanács üléséről szóló állásfoglalás számos fontos kérdéssel foglalkozik, mint például a globális pénzügyi válság hatása a pénzügyi válságból való gazdasági kilábalás stratégiájára, az EU szabályozói és felügyeleti keretének megerősítését elősegítő szabályok hatékonyabbá tétele, valamint az energiával, az éghajlatváltozással és az energiabiztonsággal kapcsolatos kérdések. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy a Bizottság legutóbbi kötelezettségvállalásaival és a francia elnökség következtetéseivel összefüggésben nem sikerült átfogóan foglalkoznunk az energiabiztonság kérdésével. Az Európai Bizottság vállalta, hogy kidolgozza a balti összeköttetés tervét, amit decemberben ismertet az Európai Unió energiaügyi miniszterei előtt. A Tanács prioritásként kezeli Litvániának, Lettországnak és Észtországnak a tágabb európai villamosáram-hálózathoz történő hozzákapcsolását, és a gázforrások diverzifikálását az orosz gáztól való függőség csökkentése érdekében. Javasoltam, hogy ezek a javaslatok kerüljenek be az állásfoglalásba, de nem kerültek szóba a politikai képviselőcsoportok közötti tárgyalások során, éppúgy ahogy a szóbeli módosításom sem. Úgy gondolom, hogy az Európai Parlament nem mutatott szolidaritást a Balti államok iránt, amelyek már így is a Közösség legszigeteltebb energia szigetei, és a gázellátás tekintetében teljesen kiszolgáltatottak Oroszországnak. A fenti okok miatt tartózkodtam a közös állásfoglalás szavazásakor.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Koszovó kérdésében az Európai Unió Pristina oldalára állt, miközben a kaukázusi konfliktusban Grúzia területi integritását követeli. Brüsszelnek egyszer s mindkorra egyértelművé kell azt tennie, hogy a népek önrendelkezési joga mellett vagy ellen van-e. Ha az Európai Unió komolyan gondolja az állandóan hangoztatott fennkölt céljait, akkor fel kell hagynia a kettős mérce alkalmazásával, és ahelyett, hogy állandóan az Egyesült Államok érdekeit képviseli, egy semleges közvetítői szerepet kellene vállalnia.

A pénzügyi válság azonban azt a kérdést is felveti, hogy az EU tisztában van-e önmagával. Végül is az elmúlt évtizedekben az Unió a korlátok nélküli liberalizmus eszközeként állította be önmagát. Nem a polgárok, hanem a neoliberális nézetek könyörtelen megvalósítása kapott központi szerepet. Most nemcsak a pénzügyi piac felügyeletében kell uniószerű szigorú minimumszabályokat érvényesíteni, de a nemzetközi pénzügyi rendszer kedvezményezettjeitől is meg kell követelni a szolidaritási hozzájárulást. Ez bekerülhetne egy biztonsági alapba, amit válság idején például a bankok támogatására lehetne fordítani.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Miközben a tagállamok jobbközép és balközép kormányai a munkavállalóknak még a legkisebb bérkövetelését sem hajlandók teljesíteni azon az alapon, hogy a gazdaság nem tudja támogatni őket, az Európai Tanács arcátlan módon több ezermilliárd eurót nyújt a bankok és monopóliumok számára, melynek következtében megint a munkavállalók kényszerülnek viselni a válsággal járó terheket.

A gyorsabb kapitalista szerkezeti átalakítás, az ipari kapcsolatok szétszakítása, a szociális védelem, a biztosítási rendszer, a teljesítmény alapú bérezés lerombolása és a munkanélküliség, ezek a központi elemei annak az új viharnek, amit az EU-csúcson hozott határozatok elővetítenek. Ezt a brutális támadást még tovább tetézi a bevándorlóról és menekültügyről szóló európai megállapodás, amely embertelen akadályokat állít a bevándorlók elé az Európai Unióban, miközben a monopóliumok számára biztosítja a szükséges olcsó munkaerőt.

Ugyanakkor a Tanács határozatai elfedik az Európai Unió éghajlattal kapcsolatos álszent érdekeit, mivel most az energiaár meghatározása nem a termelési költségektől, hanem a tőzsde szeszélyeitől fog függni, melynek következtében a monopóliumok nyeresége a környezet rovására fog növekedni.

Az emberek számára nem létezik előnyös megoldás a versenyképesség és a tőke szabályozatlan működésének keretei között, amit az Európai Unió és a kormányok újabb intézkedésekkel kívánnak tovább erősíteni, hogy ezáltal állami támogatásban részesíthessék a monopóliumokat, miközben támadást intéznek a hétköznapi emberek ellen, hogy kivezessék a válságból a kapitalista rendszert.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Az Európai Tanács október 15-i és 16-i ülésén figyelemre méltó választ adott a pénzügyi válságra. Léteznek más kérdések is, melyekkel foglalkoznunk kell és meg kell vitatnunk, de szükségszerűen a pénzügyi válság köti le a figyelmünket. Egy pénzügyi válság kibontakozásának tükrében, ahol a hitelhiány, a szó legvalódibb etimológiai értelmében, új problémák és új veszélyek megjelenéséhez vezetett nap mint nap, az európai válasz hatékony szerepet játszott az európai piacokba vetett nélkülözhetetlen bizalom helyreállításában.

Függetlenül attól, hogy mit tartanak a válság okának, vagy az arra adott legjobb válasznak, a tények ezt az értelmezést támasztják alá. Ilyen értelemben üdvözlendő az európai intézmények reagálása. Amikor megnézzük az európai választ, van egy szembeötlő tény. Sem az érvényes szerződések, sem pedig a Lisszaboni Szerződés nem rendelkezik olyan határozatképes ülésekről, amelyek a piaci bizalom helyreállításával foglalkoznának. Ez bizonyítja, hogy Európának – ami ma az államok uniója és remélhetőleg a jövőben is az marad – intézményi rugalmasságra, de mindenekelőtt erős és határozott politikai vezetésre van szüksége. Ez az, ami megvolt, és ennek a ténynek nagyobb szerepe volt abban, hogy az európaiak közelebb kerültek az Európai Unióhoz, mint bármilyen más nyilvános kommunikációs stratégiának vagy intézményi vitának.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Csalódást jelent a 4. módosítás elutasítása. A pénzügyi válság miatt nem feledkezhetünk meg az éghajlatváltozás megoldása érdekében vállalt nemzetközi kötelezettségeinkről és a szegénység elleni harcról.

- Ajánlás: Harlem Désir (A6-0373/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Üdvözlöm, az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportja tagjának, Désir úrnak a jelentését, amely lehetővé tette a Parlament számára, hogy elfogadja a kölcsönzött munkavállalók védelmét biztosító irányelvet, ami megerősítette, hogy ugyanolyan munkakörülményekre legyenek jogosultak mint az állandó munkavállalók. A tagállamokban most el kell fogadni a szükséges jogi, szabályozó és igazgatási rendelkezéseket annak érdekében, hogy az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételétől számított három éven belül megfeleljenek az irányelvnek. Az irányelv további célja, hogy a munkaerő-kölcsönző cégeken keresztüli munka alkalmazásának megfelelő keretet biztosítson, hogy hatékonyan tudjon hozzájárulni a munkahelyteremtéshez, valamint a rugalmas foglalkoztatási formák kialakításához, ami úgy gondolom egy különösen fontos megoldás ebben a válságos időszakban.

Richard Corbett (PSE), írásban. – Üdvözlöm a kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelvet, amely a munkavégzés során végre egyenlő elbánást biztosít legsebezhetőbb munkavállalóink számára.

Már régóta készültünk ezen irányelv megalkotására. A Bizottság hat évvel ezelőtt tett először javaslatot a kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelvre, egy olyan időszakban, amikor a munkaerőpiac állami és a magánszektorában is jelentősen megnőtt a kölcsönzött munkavállalók száma. A munkaerő-kölcsönző cégeken keresztüli munka hozzájárul a dinamikus és rugalmas modern gazdasághoz és sok esetben összekötő szerepe lehet hosszú távon a munkanélküliek munkaerőpiacra történő visszakörülésében. De a kölcsönzött munkavállalókat nem lehet másodrangú munkavállalóként kezelni, és nem lehet megengedni, hogy az ügynökségek a többi munkavállalóhoz képest alacsonyabb bérekkel és rosszabb feltételekkel eltorzítsák a munkaerőpiacot.

Ezért örülök annak, hogy a Parlament azáltal, hogy elfogadta azt a kompromisszumos egyezséget, amely a Miniszterek Tanácsában az európai munkaügyi miniszterek között júniusban jött létre, most biztosította,

hogy ez az irányelv jogerőre emelkedhessen. Ez nagyszerű hír a közel 1,3 millió brit munkavállaló számára, akiknek védelmet fog nyújtani ez a jogszabály és kitűnő példaként szolgál annak megmutatására, hogy az európai közös piacunk egyszerre jelenti a munkavállalók jogának védelmét és a rugalmas munkaerőpiacot is.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Őszintén üdvözlöm a kölcsönzött munkavállalókról szóló, az Európai Parlamentben ma szavazásra bocsátott irányelvet, amely előírja az egyenlő munkáért egyenlő bérezés elvét, ami ezáltal mind a kölcsönzött, mind a teljes munkaidős állandó munkavállalók fizetésének és munkafeltételeinek védelmét is jelenti.

Az ír kormány és az Egyesült Királyság kormánya is évek óta akadályozta a kölcsönzött munkavállalók európai szintű védelmének javulását, akiket mind a munkafeltételek, mind pedig a szakszervezeti tagsághoz való jog területén hátrányos megkülönböztetés ért. A végleges irányelvről történő mai európai parlamenti szavazás, egy döntő győzelmet jelent a visszahúzókkal szemben. Túl hosszú ideig engedték, hogy az ügynökségek a teljes munkaidős állandó munkavállalók fizetése és feltételei alá kínáljanak, ami minden munkavállaló számára káros volt.

Annak érdekében, hogy felgyorsuljon a jogszabállyal kapcsolatos jogalkotás, ez a jelentés módosítások nélkül fogadja el a Tanács közös állásfoglalását. A Tanács valóban visszaküldte második olvasatra az irányelvet a Parlamentnek, miután elfogadta a Parlament első olvasatban benyújtott módosításait. Bármilyen módosítás benyújtása a folyamatnak ezen a pontján, egyszerűen felelőtlen bajkeverés azok részéről, akik ahelyett, hogy polgáraink munka és életkörülményének javítása terén győzedelmeskednének, inkább pártpolitikát játszanak.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Elismerjük, hogy a kölcsönzött munka és a munkaerő-kölcsönző cégeken keresztüli munkáról szóló tanácsi közös állásfoglalás elfogadásának azokban az uniós országokban van jelentősége a munkavállalók számára, ahol nagyon sérülékeny a jogalkotás és ahol a legnagyobb és leg súlyosabb visszaélések jelentkeznek az ilyen típusú munka alkalmazása során.

Ezért alapvető fontosságú, hogy az alkalmazó vállalatnál az alkalmi munkaerő-kölcsönző cégek által kiközvetített munkavállalók egyenlő elbánásban részesüljenek, még a bérezés tekintetében is. Feltétlenül szükség van arra is, hogy az első naptól kezdve érvényesüljön ez az egyenlőség, ettől az elvtől csak a szociális partnerekkel egyetértésben lehessen eltérni, a partnerek között nemzeti szinten létrejött kollektív tárgyalások vagy megállapodások útján.

Ugyanakkor előnyös lenne, ha a javaslatunknak megfelelően nem kerülne sor ilyen kivételekre. Hasznos lett volna világosabban meghatározni a kölcsönzött munka koncepcióját annak érdekében, hogy az alkalmazása ne csak kivételes esetekre korlátozódjon, más szóval ne csak azokra a nagyon forgalmas napokra és időszakokra, amikor az állandó munkavállaló átmenetileg nem képes dolgozni. Sajnáljuk, hogy a többség, beleértve a PSE képviselőcsoportot is, elutasította javaslatainkat.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A módosítások nagy részét, melyekről az Európai Parlament állásfoglalásokat fogad el ebben a jelentésben, dicséret illeti. A módosítások azonban olyan kérdéseket érintenek, melyekkel nem az európai uniós intézményeknek, hanem nemzeti szinten kellene foglalkozni. Ezért szavaztunk a módosítások ellen.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Hat éves tárgyalási időszak után az Európai Parlament végre elfogadta a kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelvet. Ma komoly eltérés tapasztalható az egyes tagállamok kölcsönzött munkaerővel kapcsolatos nemzeti jogszabálya között. A kölcsönzött munka azonban egyre nagyobb szerepet játszik az Európai Unió országaiban és a munkaerőpiac is dinamikusan fejlődik. Becslések szerint Európai Unió-szerte közel három millió ember dolgozik kölcsönzött munkavállalóként közel 20.000 vállalatnál. Ezért sokkal pontosabban kell meghatározni, hogy mi tartozik ennek a munkavállalásnak a körébe.

Ezek a szabályozások, különösen fontosak maguknak a munkavállalóknak. A kölcsönzött munkavállalók számára garanciák fogják azt biztosítani, hogy amikor egy munkáltatónak dolgoznak, akkor a munkáltató ugyanazokat a feltételeket garantálja a kölcsönzött munkavállalóknak, mint amelyeket a közvetlen munkavállalói számára biztosít. Mi több, ezeket a feltételeket a kiközvetített munkavállaló munkába állása első napjától kezdve biztosítani kell.

Ezen túlmenően, maguknak a munkaerő-kölcsönző cégeknek is előnyös lesz a kölcsönzött munkavállalók szabályozása. A kölcsönzött munka lehetővé teszi a vállalatok számára, hogy rugalmasan kezeljék a

személyzetet, különösen olyan szezonális helyzetekben, amikor a vállalat csak több munkaerővel tudja kielégíteni a piaci igényeket.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – (LT) Jelenleg nagyon nagy az eltérés a kölcsönzött munkát szabályozó nemzeti jogi aktusok között. Szinte egyáltalán nincs összehangolva a munkaerő-kölcsönző cégek tevékenysége, amely lehetővé teszi a kölcsönzött munkavállalók kizsákmányolását. Amikor külföldön dolgozó litvánokkal találkoztam, több alkalommal is hallottam, hogy kevesebb pénzt kapnak, vagy sok esetben egyáltalán nem fizetnek nekik az elvégzett munka után, vagy hogy az utaztatási és megélhetési költségeket jogtalanul levonják a bérükből.

Ezen túlmenően, a kölcsönzött munkavállalók sok esetben nehéz és egészségre káros munkakörülmények között dolgoznak. Ugyanakkor nagyobb intenzitású és gyorsabb munkát várnak el tőlük, mint a több munkavállalótól. A kölcsönzött munkavállalók semmilyen tényleges szociális ellátásban sem részesülnek. Az Európai Unió minden országában egyre több kölcsönzött munkavállaló dolgozik, igaz hogy országonként eltérő képet mutat ez a munkavállalói csoport. Egyetértek az Európai Parlament és Tanács általános állásfoglalásával és hiszem, hogy ez az irányelv, javulást hoz majd az emberek többségének munkakörülményében, és biztosítani fogja számukra a szociális ellátást. A munkaerő-kölcsönző cégeket munkáltatóként fogják kezelni, akiknek biztosítaniuk kell a munkavállalók számára, az őket megillető jogokat.

A kölcsönzött munkavállalókra is vonatkozni fog az általános munkajog. Ugyanannyi bért kell kapniuk mint a többi munkavállalónak, és ugyanazokat a társadalombiztosítási feltételeket kell számukra is biztosítani. Ami a Parlament kezdeményezését illeti, ezek a jogok a munkába állásuk első napjától kezdve megilletik őket. A szavazáskor nem támogattam a GUE képviselőcsoport által benyújtott módosítást, ami azt akarta elérni, hogy a tagállamok tiltsák be, vagy korlátozzák a munkaerő-kölcsönző cégeken keresztül közvetített munkalehetőségeket.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a munkaerő-kölcsönző cégeken keresztül munkáról szóló irányelvet. Nagy Britannia a közel 1,3 millió munkaerő-kölcsönző ügynökség által kiközvetített munkavállalóját most az állandó munkavállaló társaikkal azonos jogok fogják megilletni. Teljes mértékben támogatom, hogy azonos jogokat élvezzenek a betegállomány, a nyugdíjjárulék, az egyenlő bérezés és a szakképzéshez való hozzáférés területén.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Üdvözlöm, hogy második olvasatban elfogadásra került ez a jelentés. A tagállamoknak most annak érdekében kell lépéseket tenniük, hogy a kölcsönzött munkavállalók nagyobb védelemben részesüljenek.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A munkaerő-kölcsönző cégek közel három millió embert foglalkoztatnak az Európai Unióban. Becslések szerint az általuk végzett szolgáltatások értéke 75 milliárd euro.

A kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelvtervezet célja, hogy egy minimális védelmi szintet biztosítson a kölcsönzött munkavállalók számára és ezzel egy időben, támogassa a munkaerő-kölcsönző ágazatot is. Egy olyan időszakban került sor erre a példaértékű szociális jogszabályra, amikor mindenhol várakozásokkal telve tekintenek egy szociális Európa elé.

Ennek a jogi aktusnak a legfőbb alapját a kölcsönzött munkavállalókkal szembeni hátrányos megkülönböztetés megszüntetése jelenti a fizetés, a szociális és a munkavállalói jogok valamint az alkalmazott jogszabályok területén.

Nem lesz hátrányos megkülönböztetés a munkaidő, a túlóra, a szabadságolás és a terhes nők védelmének vonatkozásában sem.

A kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelv egyik nagyon fontos tényezője, hogy a munkavállalók helyzete munkába állásuk első napjától kezdve rendezett lesz. Ezen elvtől való bármilyen eltérést mindig egyeztetni kell a szociális partnerekkel.

Kétségtelen, hogy jelenleg óriási különbségek vannak a kölcsönzött munkavállalók munkakörülményeiben és fizetésében. Ezeket a különbségeket a lehető legrövidebb időn belül meg kell szüntetni.

A fentiek alapján annak érdekében, hogy az ilyen munkavállalók mielőbb védelemben részesülhessenek, a szavazáskor a szabályozások elfogadása mellett szavaztam.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az irányelvvel, melyet az Európai Parlament arra való hivatkozással fogadott el, hogy biztosítsa a munkavállalók úgynevezett „egyenlő jogát”, lehetővé válik, hogy a megtevesztő módon „munkaerő-kölcsönző cégek”-nek nevezett rabszolga-kölcsönző cégek nyíljanak meg és közvetítsenek. A tagállamokat arra kéri, hogy töröljék el a működtetésük és tevékenységük útjában álló akadályokat, és biztosítsák a „szolgáltatásukért” járó díjazáshoz való jogot, más szóval a rabszolga-kereskedelemért járó váltságdíjat.

Valójában, ezzel a munkáltatónak semmilyen kötelezettsége sem lesz a munkavállalókkal szemben, akik egy fantom rabszolga-kereskedő cég állítólagos munkavállalói, amely azonban csak papíron alkalmaz alkalmazottakat. Ezáltal a munkáltatóknak nem kell tiszteletben tartaniuk a munka és biztosítási jogszabályok előírásait (mint például a biztosítási járulékok) és mentesülnek minden kártérítés megfizetése alól, mint amilyen például az üzemei balesetek utáni kártalanítás.

Valójában az irányelv nem védi a rabszolga-kereskedelem munkavállalóinak/áldozatainak jogát; éppen ellenkezőleg, minden joguktól megfosztja őket.

A munkavállalók jogának állítólagos védelme valójában a rabszolga-kereskedő cégeknek nyújt védelmet, legitimálja a feketepénzeket és hozzájárul a munkásosztály könyörtelen kizsákmányolásához.

A modern közember igényeinek és jogainak kielégítése feltételezi az Európai Unió közember-ellenes politikájának a megbuktatását, és olyan ellentámadásra van szükség a munkavállalók részéről, ami megteremti egy olyan alulról kezdeményezett szövetség alapját, amely lehetővé teszi, hogy maguknak követeljék saját hatalmukat.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – Az Európai Unió kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelve eggyel gyarapítja az uniós és a brit kormány nagy számú jogszabály táráát, ami a munkavállalók és üzletemberek életét még összetettebbé, drágábbá, még korlátozottabbá, kevésbé rugalmassá és általánosságban sokkal bonyolultabbá teszi. A globális verseny korában, még nagyobb jelentősége van annak, hogy az Egyesült Királyság és a többi európai ország is megőrizze azokat a versenyelőnyöket, melyek a gazdaságában rejlenek. A munkaügyi szabályozás kérdésével ezért, a nemzeti hatóságoknak és nem az Európai Uniónak kell foglalkoznia. Az irányelv egy egész Európára érvényes közös jogi keretet kíván kialakítani, amely a munkaerő-kölcsönző cégek által közvetített munkavállalók fizetését és munkakörülményeit szabályozná. Ez jelentős mértékben károsan hatna az Egyesült Királyság munkaerőpiacára, ahol megközelítőleg 1,4 millió kölcsönzött munkavállaló dolgozik. Ösztönzőleg hat majd a migráns munkavállalókra is, akik számára előnyös lehet ez az irányelv. Most amikor a recesszió időszakába lépünk, még fontosabbá válik, hogy rugalmas foglalkoztatási lehetőségeket biztosítsunk saját polgáraink számára, és segítséget nyújtsunk elsősorban a kisvállalkozások számára, ne pedig további terhekkel nehezítsük a helyzetüket.

- Jelentés: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Támogatásomról szeretném biztosítani a Bizottságnak és a Tanácsnak az internet és a kommunikációs technológiák használatával kapcsolatos javaslatát. Miközben egyrészt a mobiltelefonokhoz hasonló online technológiák számos lehetőséget kínálnak, nem szűntek meg a gyermekeket fenyegető kockázatok és a technológiával való visszaélések. A gyermekek számára kockázatot jelentő tényezők között szerepelnek a gyermekkel való szexuális visszaélésről készült felvételek, vagy annak lehetősége, hogy emberek szexuális visszaélés szándékával (szexuális visszaélés előkészületével) megkörnyékezzék őket, vagy annak kockázata, hogy az online környezetben zaklatás áldozatává váljanak (internetes zaklatás).

Mivel az e területen jelentkező kockázatokat tovább súlyosbította az új technológiák és szolgáltatások megjelenése, alapvető jelentősége van annak a Bizottság által javasolt új programnak, amely nagyobb védelmet biztosít a gyermekek számára a felmerülő új kockázatok ellen, és teljes egészében egyetértek a javasolt lépésekkel és intézkedésekkel.

Pontosan tisztában vagyok annak súlyosságával és veszélyességével, hogy a gyermekek ki vannak téve ennek a veszélynek, mivel a saját lányomat is – aki még alig serdülőkorú – már célba vették. A legtöbb serdülőkorú fiatal kíváncsi és azt gondolja, hogy a pubertáskor elérésével már felnőtté vált. Ez egy nagyon érzékeny korszak az életükben, és az ő érdekükben nekünk mindent meg kell tennünk, hogy valamilyen biztonságot és védelmet biztosítsunk számukra.

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Megszavaztam a „Biztonságosabb internet” programról szóló bizottsági javaslatot, melynek célja a, január 1-től öt éven keresztül. – hála az 55 millió euro összegű anyagi

támogatásnak – az internetet és más kommunikációs technológiákat, mint például a mobiltelefonokat használó gyermekek védelme. Ez a kötelezettségvállalás segíteni fogja a társadalmi tudatosítás érdekében tett lépéseket és a jogellenes tartalom és káros magatartás elleni küzdelmet is, ezáltal biztonságosabbá válhat az online környezet. Gratulálok az előadónak, Angelilli asszonynak ahhoz az alapossághoz, amellyel az olyan súlyos kérdésekkel foglalkozott, mint amilyen a gyermekpornográfia és az online szexuális visszaélés előkészülete, és gratulálok azokhoz a javaslatokhoz, amelyek a „kis szörfölőket” kívánják megvédeni a lehetséges veszélyektől.

Tény, hogy az új technológiák elterjedésével és a számítógépes ismeretek növekedésével, a gyermekek egyre nagyobb mértékben vannak kitéve a jogellenes tartalom és a káros magatartás veszélyeinek. Ezért kötelességünk, hogy biztosítsuk számukra az új médiához való biztonságos hozzáférést.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), írásban. – (SV) Rendkívül fontos és szükséges, hogy legyenek olyan kezdeményezések és intézkedések, amelyek megóvják a gyermekeket attól, hogy bűnözésnek legyenek kitéve az internet használata során. Ezen okból szavaztunk Angelilli asszony a „Biztonságosabb internet” program létrehozásáról szóló jelentése mellett, amely az internetet és egyéb kommunikációs technológiákat használó gyermekek védelmét szolgálja. Szeretnénk ugyanakkor kihangsúlyozni, hogy a jelentésben szereplő számos intézkedést hasznosabb lenne a tagállamok kezdeményezésére bízni és velük megfizettetni. Egyéb intézkedéseket, amelyeket például a gyermekpornográfia elleni küzdelem során alkalmazunk, a probléma globális természete miatt a tagállamok közötti együttműködés keretében kellene kidolgozni.

Derek Roland Clark, Nigel Farage és John Whittaker (IND/DEM), írásban. – Egyetértünk azzal, hogy a gyermekeket meg kell védeni a szexuális ragadozóktól, az internetes zaklatóktól és az interneten jelentkező egyéb veszélyektől. Ugyanakkor két kifogásunk is van ezzel a jogszabállyal kapcsolatban – elsősorban azt a tényt kifogásoljuk, hogy az Európai Unió nagyobb ellenőrzést szerezhet az internet felett, és úgy érezzük, hogy az Európai Unió már most is majdnem monopóliumot élvez a tömegtájékoztatási csatornák területén. Másodsorban, nem gondoljuk, hogy a homályos Europol ügynökséget bármilyen bűnüldözésbe be kellene vonni. Meglátásunk szerint a gyermekvédelem megfelelő eszközét a nemzeti parlamentek és a nemzeti bűnüldözési hatóságok jelentik, amelyek az internet vonatkozásában megfelelő védelmet képesek biztosítani a gyermekek számára. Ezzel megvalósul az a demokratikus legitimitás, amely csak a nemzetgyűlések szintjén jöhet létre és az a hatékony működtetés, amely csak a nemzeti bűnüldözési hatóságok révén valósítható meg.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Üdvözlöm a többéves közösségi program (2009-2013) létrehozását, melynek célja a társadalmi tudatosság növelése, valamint a gyermekek felkészítése az internet biztonságosabb használatára, elsősorban a jogellenes tartalomhoz való hozzáférést, a szexuális visszaélés előkészületét (grooming) és az internetes zaklatást illetően.

Az Eurobarometer legújabb statisztikája szerint a (12 és 15 év közötti) fiatalok közel 74%-a legalább három órán keresztül használja az internetet napi szinten. Ezeknek a gyermekeknek a túlnyomó többsége elismerte, hogy véletlenszerűen már találkozott pornográf felvételekkel.

Feltétlenül szükség van arra, hogy minél előbb elfogadjunk minden olyan intézkedést, amely megóvjá gyermekeinket azokról a növekvő veszélyektől, melyet az egyre nagyobb számú honlapon megjelenő gyermekekre ártalmas tartalmak, különösképpen a gyermekpornográfia jelent.

Meg kell állítanunk azt a növekedést, melyet a gyermekek ellen elkövetett internetes visszaélések esetében mutattak ki – tavaly közel 16%-os volt – amit még tovább súlyosbít az az aggasztó tendencia, hogy az érintett gyermekek életkora csökken.

Ezért támogatom ennek a programnak a létrehozását, az információs pontok és segélyhívó vonalak biztosítását, ahol jelenteni tudják ezeket a tartalmakat, és egy közös „gyermekbiztos” címke kidolgozását a honlapok számára.

Petru Filip (PPE-DE), írásban. – (RO) A pornográfiát és erőszakot bemutató honlapok áradata elleni és kommunikációs technológiákat használó gyermekek védelmére irányuló közösségi program létrehozásának szükségességéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslat nagyon üdvözlendő, igaz túl sokat vártunk tőle.

Ahhoz hogy meg hozzuk ezt a döntést, tényleg meg kellett azt várnunk, hogy lássuk, hogy gyermekek ölnek meg gyermekeket, vagy hogy gyermekek bántalmaznak gyermeket? Néhány évvel ezelőtt az európai társadalomban még nehezen lett volna elképzelhető, hogy ez megtörténjen. Mindez azért történt, mert a

globalizáció, amely a határokon átnyúló kommunikációt is jelenti, egy olyan helyzetet teremtett, ahol az információ árucikké vált, melynek az a kizárólagos és világos célja, hogy bármi áron és bármilyen módon nyereségre tegyen szert ahelyett, hogy az igazság, az oktatás és a szépség eszköze lenne.

Ezért kell a Tanácsnak és a Bizottságnak is rendkívül komolyan vennie ezt a jelentést, és nem akarjuk, hogy olyan helyzet alakuljon ki, ahol saját gyermekeink vezetik a jövő társadalmát a bűnözés, az erőszak és a pornográfia irányába. Annak reményében szavaztam a jelentés mellett, hogy képes lesz egy olyan folyamatot beindítani, amely egy olyan irányelv kidolgozásához fog vezetni, ami kizárja annak lehetőségét, hogy a gyermekek hozzáférhessenek a nem megfelelő tartalmakhoz, ugyanakkor tiszteletben tartja a polgárok tájékoztatáshoz való jogát.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Most már több száz olyan egyszerű, könnyen hozzáférhető és nem drága számítógépes program létezik, amely valóban képes megakadályozni, hogy a gyermekek véletlenül se tévedhessenek nem megfelelő internetes honlapokra. Sőt a legtöbb rendszeres internet olvasó már beépített különböző „gyermekfunkciókat”, – amelyekkel a szülők könnyen figyelemmel kísérhetik, hogy a gyermekük milyen oldalakra látogat el. Nagyon nem világos az a mód, ahogy az előadó azt javasolja, hogy az európai adófizetők pénzéből összejött teljes 55 millió eurós összeget egy uniós propaganda programra költsük, ami véleményünk szerint felesleges, drága és nem hatékony.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A számítógéphasználat képessége és az internethez való hozzáférés az új technológiák terjedésével egyre inkább nő. Az internethasználók egyik legnagyobb csoportját a gyermekek és serdülőkorúak alkotják. Annak ellenére, hogy az internet biztosítja az információhoz való hozzáférést, sajnos sok olyan veszélyt is hordoz, amely leginkább a gyermekeket és az ifjúságot fenyegeti. Az elvégzett tanulmányok azt mutatják, hogy szinte minden gyermek találkozott már pornográf felvételekkel. Ami igazán aggasztó az az, hogy egyre fiatalabb gyermekek esnek ennek áldozatául.

Véleményem szerint, prioritásként kell kezelni az ezen jelenség elleni küzdelmet. Többszintű megközelítésre van szükség, amelybe bevonjuk a szülőket, az iskolákat, a távközlési szolgáltatókat, az internet szolgáltatókat, a civil szervezeteket és az autonóm testületeket. Különösen arra van szükség, hogy egyre inkább legyünk tisztában az ártalmas gyakorlatok elkerülését szolgáló lehetőségekkel, hogy kialakuljon a visszaélésük jelentésének hatékony rendszere és bővíljenek a rendőrség és vizsgálatot végző hatóságok rendelkezésére álló források. Hiszem, hogy egy széleskörű oktatási kampány hatására a gyermekek többet fognak tudni azokról a kockázatokról, amelyek együtt járnak az új technológiák használatával.

Ezért örömmel szavazok mellett, hogy 2008-2013 között 55 millió euro összeget fordítsunk a „Biztonságosabb internet” programra, amely része a szavazásra bocsátott javaslatnak. Remélem, hogy ezek a források lehetővé teszik, a program célkitűzéseinek megvalósítását.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – (LT) Az új technológiák gyors elterjedésével és a számítógépes ismeretek bővülésével, egyre több és több gyermek és fiatal használja az internetet. A kiskorúak gyakran találkoznak az interneten olyan honlapokkal, amelyek az ártalmas magatartásra és a gyermekpornográfiára bátorítanak, amik a fiatalok prostitúcióra ösztönöznek, anorexiához vezető fogyókúrákat reklámoznak, vagy öngyilkosságra buzdítanak. Az Interpol adatai szerint, minden évben egyre több gyermekpornográfiáról készült új felvétel jelenik meg az interneten. Minden szinten meg kell oldanunk a gyermekek internettel összefüggő biztonságának problémáját, bevonva a gyermekeket, a családjukat, az iskolákat és az egész társadalmat. Tájékoztatnunk kell a gyermekeket az új technológiák megjelenéséből eredő internethasználat veszélyeiről. Segítenünk kell a gyermekeknek abban, hogy felismerjék a gyermekekkel szembeni visszaélés, zaklatás, erőszak vagy bármilyen más kockázat lehetséges eseteit, ezek megjelenési formáit és meg kell tanítanunk a gyermekeket arra, hogy hogyan tudják ezekkel szemben megvédeni magukat. Az Európai Bizottság új „Biztonságosabb internet” programja 55 millió euro összeget javasol elkülöníteni az interneten megjelenő, a gyermekekre és az ifjúságra ártalmas tartalmak elleni küzdelemre. Célja az internetes környezet biztonságosabbá tétele és a bűnmegelőzés eszközeinek támogatása. Terveket fogalmaz meg egy közös adatbázis létrehozásáról és a helyes gyakorlat nemzetközi szinten történő megosztásáról.

Roger Knapman és Thomas Wise (NI), írásban. – A gyermekekkel való visszaélés és kizsákmányolásuk az interneten, a mobiltelefonokon és egyéb technológiákon keresztül undorító és elfogadhatatlan, de a védelmüket szolgáló intézkedéseket – és azok megbüntetését akik ártanak vagy ártani akarnak nekik – nemzeti szinten és a nemzeti kormányok közötti együttműködésben kell meghozni. Mint mindig, most is úgy gondoljuk, hogy nem az uniós szinten meghozott lépés a megfelelő válasz.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Angelilli asszony jelentése mellett szavaztam, mert az európai értékek egyik legalapvetőbb és legtartósabb struktúráját az a kötelességünk jelenti, hogy megmentsük az

ártatlan lelkeket, azaz a gyermekeket. A gyermekek joga és azok védelme képezi az emberi értékek központi elemét. Az internet számos veszély forrása, melyekkel szemben a jelenleginél hatékonyabb módon kell megvédenünk gyermekeinket. Ezen a területen indokoltak a közösségi szinten hozott intézkedések. Azonban továbbra is emlékeztetnünk kell egymást a „malomkőre” és a „tenger mélységére”.

Szülőként, tisztában kell lennünk a felelősségünkkel. Minden módosítást támogattam, ami a szülők, a tanárok és a gyermekekkel foglalkozó emberek tájékoztatásának és oktatásának fontosságát hangsúlyozta. Fontos, hogy a szülőket ily módon felvilágosítsuk, és ezáltal előmozdítsuk a felelősségteljes kommunikációs technológiák használatát.

Továbbá fontos a 23. módosítás is, amely a szexuális visszaélés előkészületének, a „grooming”-nak, a számítógépes zaklatásnak és az erőszakos tartalom különböző megjelenési formáinak problémájával foglalkozik. Helyesek és helyénvalók a 23. módosításban szereplő javaslatok, melyek a különböző technikai eszközök bevezetését és a szolgáltatók nagyobb felelősségvállalását kezdeményezik.

Carl Lang és Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) Egy angol szervezet, az Internet Watch Foundation – gyermekekről készült pornográf felvételek birtoklása és terjesztése ellen fellépő szervezet – szerint, a gyermekek kereskedelmi célzatú online szexuális kizsákmányolása egyre növekvő ágazattá válik, ami alacsony kockázat mellett magas nyereséget biztosít. Valóban, ezeknek a felvételeknek az interneten keresztül történő értékesítése, egy több milliárd eurót jelentő aljas üzlet.

Támogatjuk a Bizottságnak és képviselőtársunknak azt a megközelítést, amely véget akar vetni az ilyen tevékenységeknek azáltal, hogy a hitelkártyával vagy elektronikus úton történő fizetésekre létrehoz egy letiltó rendszert arra az esetre, ha az interneten gyermekpornográfiáról készült képek jelennek meg.

Sajnos jelenleg van egy súlyos technikai korlátja a kifejlesztett nemzeti és európai védelmi mechanizmusoknak. Valójában a legtöbb kereskedelmi szolgáltató nem Európában, hanem az Egyesült Államokban, Oroszországban és Ázsiában található. Ezért az egyik országban feltöltött jogellenes tartalom könnyűszerrel megnézhető egy másik országban. Ezért tehát érthető, hogy az interneten keresztül terjesztett pedofília fejlődése elleni hatékony eszközök –bár szükség van rájuk – problematikusak.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – Üdvözljük a gyermekek számára biztonságosabb online környezet megteremtését célzó jelentést. A mi felelősségünk, hogy megvédjük gyermekeinket a gyermekpornográfiától és erőszakot bemutató veszélyes tartalmaktól. A jelentés azonban nem szolgálhat hivatkozási alapként a büntetőeljárás uniós belüli harmonizációjához. Mindenekelőtt a nemzeti jogrendszerek közötti jobb koordinációra van szükség.

David Martin (PSE), írásban. – Teljes mértékben támogatom az 55 millió euro összegű költségvetést, amely biztosítja, hogy a gyermekek, akik közül sokan több mint három órát töltenek naponta az interneten, nagyobb védelemben részesüljenek a veszélyes tartalmakkal szemben. Támogatom annak szükségességét is, hogy a szülők és gondviselők tájékozottabbak legyenek az internet jelentette veszélyeket tartalmazó tájékoztató csomagok segítségével.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az internetet nem ellenőrzik, és a gyermekek és fiatalok ritkán vannak annak tudatában, hogy milyen veszélyek leselkednek rájuk. Az a tény, amit a brit tanulmány megállapított, nevezetesen hogy a gyermekek háromnegyede belebotlott már a weben pornográf vagy erőszakos tartalmú képekbe, ijesztő. Meg kell védenünk a fiatalokat ezzel és az „internetes zaklatásnak” és az „internetes szexuális visszaélés előkészületének” (grooming) drága, tisztességtelen gyakorlatával szemben.

Az utóbbi különösen fontos annak érdekében, hogy az internet ne lehessen a névtelenség miatt, a bűnöző pedofilek paradicsoma. Ezt csak különböző eszközök kombinációján keresztül sikerülhet megvalósítanunk, melyeknek az internetkávézókra is ki kell terjednie. Véleményem szerint ez a jelentés egy jó de nem elég nagy lépést jelent a helyes irányba, ezért mellette szavaztam.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A gyermekek biztonságának alapvető jelentősége van az online kommunikációs rendszerek esetében, mivel az új technológiák szélesebb körű elterjedésével és a terjedő informatikai ismeretekkel a gyermekek egyre jobban ki vannak téve az illegális tartalom és a káros magatartások veszélyeinek. Ezek közé tartozik a molesztálás, a gyermekpornográfia, a gyermek szexuális célzatú online manipulálása (azaz a „szexuális visszaélés előkészülete”), a zaklatás, a rasszista tartalmak terjesztése, vagy az öncsonkításra, anorexiára és öngyilkosságra való buzdítás.

A meghozandó intézkedéseknek vonatkoznia kell a gyermekekre, a családokra és iskolákra és minden érintettre. Közös erőfeszítésre van szükség, melynek célja az ismeretek bővítése és a megelőzés annak

érdekében, hogy a gyermekek tudatosabbá váljanak. Egy nagyszabású kampányt kell a szülők és a pedagógusok körében folytatni a számítógépes ismeretekről annak érdekében, hogy csökkenjen a technológiai generációs szakadék. Támogatni kell a tájékoztatást, az új technológiai eszközök kifejlesztését és a helyes gyakorlatok kicserélését érintő intézkedéseket.

Ezek a javaslatok érvényesek Portugáliára is, ahol a kormány Magalhães számítógépet biztosít a gyermekek számára 6 éves kortól. Felmerül bennem, hogy vajon a portugál kormány figyelembe veszi-e a jelentésben megfogalmazott aggodalmakat, amikor a kérdésben eljár.

Frédérique Ries (ALDE), írásban. – (FR) Az internet szerves része gyermekeink minden napi életének. Minél idősebbé válnak, annál többet használják az internetet. 11 éves kortól a fiatalok naponta szörfölnek az interneten, és 15 éves korra naponta többször is közvetlen kapcsolatba kerülnek a weboldalakkal.

Azonban ennek a jelentős eszköznek a használata, amely a tudáshoz vezető kaput, és a tudásalapú társadalom ugródeszkáját jelenti, veszélyekkel is jár.

Számtalan gyermek akaratlanul is ki van téve a káros felvételeknek és tartalmaknak, mint például a kereskedelmi átverések, a molesztálás, a pornográfia, valamint a rasszizmusra és öngyilkosságra való buzdítás.

Ezek a visszaélések elsősorban a megfelelő nemzetközi szabályozás és együttműködés hiányára vezethetők vissza.

Az európai „Biztonságosabb internet” program, az 55 millió eurós költségvetésével az internetben rejlő veszélyekre kívánja felhívni a figyelmet nemcsak a gyermekek, de a szülők és tanárok körében is. Szűrőrendszerek kifejlesztését kívánja előmozdítani, és ösztönzi a „gyermekbiztos” címkék kidolgozását a honlapok számára.

Ezért szavaztam természetesen Roberta Angelilli, olasz képviselő által készített jelentés mellett, amely az internethasználat biztonságosabb környezetét kívánja megteremteni, biztosítva a gyermekek fizikai és erkölcsi épségének teljes körű védelmét.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Támogatom Angelilli asszonynak az internetet és egyéb kommunikációs technológiákat használó gyermekek védelméről szóló jelentését. Az új technológiák jelentős elterjedésével, melyekhez egyre könnyebben lehet hozzáférni, a gyermekek mind nagyobb mértékben ki vannak téve a jogellenes tartalmak jelentette veszélyeknek, mint például a molesztálásnak, a gyermekpornográfiának, a zaklatásnak, az anorexiára való buzdításnak és így tovább. Közös intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy megelőzzük és leküzdjük ezeket a visszaéléseket. Határozottan támogatom a jelentést, mert egy olyan kérdést helyez előtérbe, melyet a közösségi intézmények gyakran alulértékelnek. Végezetül, üdvözlöm azt a javaslatot, hogy létrehozuk az európai gyermekpornográfiáról készült felvételek adatbázisát, ami valós idejű összeköttetésben áll a forrádrótokon beérkezett és a rendőrség rendelkezésére álló bejelentésekkel, ami a rendőrség számára a lehető legjobb eszközöket biztosítja az ilyen jellegű aberrált viselkedés elleni küzdelemhez.

- Jelentés: Dan Jørgensen (A6-0291/2008)

Liam Aylward (UEN), írásban. – Ez az irányelv a „széntudatos” vezetés előmozdítására javasol új intézkedéseket. Az a kötelezettségvállalás, hogy 18%-kal csökkenjen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása, óriási kihívást jelent Írország számára. Ami a szállítást illeti, ebben az ágazatban a csökkentésre és a nyilvánosság körében a tudatosság növelésére kell koncentrálnunk.

Ez az európai uniós javaslat egy új módszer kidolgozására tesz javaslatot, melynek célja a gépjármű energiafogyasztásával és kibocsátásával kapcsolatos költségek kiszámítása, ez pedig arra fogja ösztönözni az embereket, hogy energiatakarékos gépjárműveket vásároljanak. Ez a módszer, a mentő, a mentéseknél használt és a katonai járművek kivételével minden közúti szállításra vonatkozik.

Támogatjuk az autógyártókat, az olaj- és üzemanyagellátókat, a járműszerelőket, a vásárlókat, a járművezetőket és a hatóságokat is érintő integrált megközelítést. Az a cél, hogy a piac versenyképes áron beszerezhető energiahatékonyabb járművek irányába mozduljon el, az ír állampolgárok számára nemcsak a kibocsátás csökkentését, de gazdasági előnyöket is fog jelenteni. Ez minden szinten előnyös lesz a magán költségek mellett az állami költségek számára is. A kisebb üzemanyag-fogyasztás miatt kevesebb üzemanyag-importra lesz szükség. Ösztönzőleg fog hatni az energiatakarékos járműgyártási technológia egészére, ami egy rendkívül pozitív lépést jelent.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A jobb teljesítményű technológiák széles körű piaci bevezetését sok esetben a magas induló költségek miatt jelentkező elégtelen fogyasztói kereslet nehezíti meg. Ezért közösségi szintű fellépésre van szükség, amely ösztönzi az energiatakarékosabb és kevésbé szennyező járművek gyártásához szükséges beruházásokat, hiszen hosszú távon az ilyen alternatívának alacsonyabb lesz a költsége.

Egyetértek az irányelv célkitűzésével, a tiszta és energiatakarékos járművek piacra történő bevezetésének elősegítésével és ezáltal a közlekedés energiahatékonyságának az üzemanyag-fogyasztás csökkentése révén való növelésével, a széndioxid-kibocsátás csökkentésén keresztül az éghajlat védelmével, valamint a szennyezőanyag-kibocsátás csökkentésén keresztül a levegő minőségének javításával.

Az Európai Parlamentnek példát kell mutatnia a fenntarthatósági feltételek elfogadásával, különösen a közbeszerzések területén.

Támogatom a jelentéssel kapcsolatban megszületett kompromisszumot. Rugalmasabb és kevésbé bürokratikus mint a Bizottság és az előadó eredetileg benyújtott javaslata. Mindenek előtt azonban, azért értek egyet a javaslattal, mert tiszteltetben tartja a szubszidiaritás elvét, és kevesebb terhet helyez a helyi hatóságokra.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A „tisztá és energiatakarékos közúti járművek” előmozdítása technikai szempontból egy alapvető fontosságú környezetvédelmi intézkedés, mert a hagyományos járművek kibocsátása hozzájárul az éghajlatváltozáshoz és a városközpontok légszennyezettségéhez, amelynek nagyon súlyos kihatása van a közegészségre.

Annak ellenére, hogy a munkavállalók tüntetéseken követelték ezeknek a komoly problémáknak a megoldását, az autógyártó ágazat nem hajlandó a verseny keretei között a „tisztá járművek” gyártására, amennyiben előzetesen nem garantált a nagyobb nyereségesség, és követeli, hogy a tiszta jármű kutatásának és fejlesztésének költségeit és a megnövekedett nyereségüket az állami szektor finanszírozza.

Pontosan ezt teszi a javasolt irányelv azáltal, hogy a jármű egész életciklusára megállapított üzemeltetési energiaköltségek, valamint a széndioxid- és szennyezőanyag-kibocsátással kapcsolatos költségek odaítélési kritériumként bekerülnek minden állami közbeszerzésbe, ami pedig felháborító módon azt jelenti, hogy állami pénzeket használ az autógyárak által gyártott tiszta járművek gyártásának támogatására.

A munkavállalók olyan tömegközlekedési vállalatokért harcolnak, melyek magas színvonalú, környezetbarát szolgáltatása megfelel az igényüknek. Elleneznek minden olyan szabályozást, amely az autógyártó ágazat gazdagodását célozza, annak szociális és környezeti kérdésekhez való nehezen igazolható hozzáállásával, ami a nyereségnövekedést tartja szem előtt, az pedig hozzájárul az éghajlatváltozáshoz, az energiaforrások túlzott fogyasztásához és a légszennyezéshez.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Dan Jørgensen tiszta és energiatakarékos közúti járművek használatának előmozdításáról szóló jelentése mellett szavaztam, mert úgy gondolom, hogy az alacsony energiafogyasztással és az alacsonyabb üvegházhatást okozó gázkibocsátással járó járművek fejlesztésére kell az iparágat ösztönözni.

A közhatóságoknak ösztönöznie kell ezt a piacot, és támogatnia kell, hogy a közlekedési ágazat nagyobb mértékben járuljon hozzá az Európai Unió szakpolitikáihoz a környezet, az éghajlat és az energia területén azáltal, hogy a közúti járművek beszerzése során figyelembe veszi azok energiára és környezetre gyakorolt hatásait.

Genowefa Grabowska (PSE), írásban. – (PL) A környezetbarát, energiatakarékos tömegközlekedési járművek magától értetődően előnyösek. Városainknak és a környezetnek is feltétlenül szüksége van rájuk. Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy a „tisztá” járművek használatát beépítsük az éghajlatváltozásról szóló csomagunkkal összefüggő lépéseink sorába. A Környezetvédelmi Bizottság tagjaként ezért támogatom az előadó által javasolt lépések többségét (és különösen a technikai és szervezeti intézkedéseket), melyek hozzájárulnak az alapvető cél megvalósításához, ami a szennyezés csökkentését jelenti az alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátású, környezetbarát technológiákba történő beruházások révén. A szóban forgó járművek közé elsősorban a szolgáltatásokat ellátó járművek (speciális kamionok és működtetési segítségnyújtásra és az infrastruktúra karbantartására használt buszok, utcaseprő járművek, és így tovább) tartoznak.

Azonban a széndioxid-kibocsátási szint kötelező kritériumként való bevezetésére tett javaslat a személyszállító járművek közbeszerzése esetében, kétségesnek tűnik számomra. Véleményem szerint kedvezőbb lenne, legalábbis az új szabályozás kezdeti időszakában, ha az egyes tagállamokban a beszerzésen induló szervezetek (amelyek legtöbbször helyi hatóságok) a gépjárműpark beszerzési eljárása során jogosultak lennének saját

környezetvédelmi kritériumaik meghatározására. Egyetértek azzal az értékeléssel, hogy a közbeszerzés, ami az európai piac rendkívül fontos részét képezi, továbbra is eszközként szolgáljon a környezetbarát járművek előmozdításában, ezt azonban nem szabad mechanikus módon megvalósítani.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Arra szavaztam, hogy a környezetbarát, energiatakarékos járműveket támogassuk a nyilvános pályázati felhívások során.

Üdvözlendő, hogy a közúti járművek közbeszerzésénél a hatóságoknak és egyes vállalatoknak nemcsak a közbeszerzési árra kell tekintettel lennie, hanem a jármű egész életciklusára megállapított energia és környezeti hatásokra is – azaz, az energiafelhasználásra, a széndioxid-kibocsátásra és egyéb szennyezőanyag-kibocsátásra is.

Seán Ó Neachtain (UEN), írásban. – A pénzügyi piacok válságának közepén számunkra, politikacsinálók számára kézenfekvő, hogy az aktuális kérdésekre koncentráljunk és megfigyeljünk az Európai Unió többi céljáról és kezdeményezéséről. Ezért üdvözlöm ezt a jelentést, amely a tiszta és hatékony járművek területén történő előrelépés szükségességét hangsúlyozza.

Véleményem szerint a jelentés legfontosabb szempontja az, hogy nemcsak magukra a járművekre és a fogyasztók szállítására koncentrál, de foglalkozik az állami szektor támogatásával és ösztönzésével is. Helyénvaló, hogy az állami szektor példát mutasson Európa népeinek a tiszta járművek használatának előmozdításával kapcsolatban.

Dicséretes, hogy az előadó kapcsolatot kíván teremteni a közbeszerzési eljárások és a tiszta és energiatakarékos járművek között, és remélem, hogy ez, az alacsony széndioxid-kibocsátású járművek területén végrehajtott beruházások és kutatások növekedéséhez fog vezetni.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Ez az irányelv, egy összehangolt módszert ír elő a tömegközlekedésben használt tiszta és energiatakarékos járművek beszerzésénél a fenntartható tömegközlekedési szolgáltatások érdekében. Valamint segíteni fogja a Lisszaboni Stratégiában lefektetett prioritások megvalósítását is.

Kifejezetten előírja, hogy az energiafogyasztási, valamint széndioxid- és szennyezőanyag-kibocsátási szempontok figyelembe vételét az államháztartási szervek vagy velük szerződéses viszony alapján eljáró üzemeltető által bonyolított közúti járművek beszerzése, illetve a személyszállítási tömegközlekedési szolgáltatásoknál használt közúti járművek beszerzése során.

A legnagyobb gazdasági előnyt azzal lehetne elérni, ha minden közbeszerzési eljárásban odaítélési kritériumként szerepelnének a külső költségek. Ezáltal a járműtulajdonosok hosszú távon közvetlenül élveznék az energiamegtakarításból származó előnyöket, ami viszont jóval meghaladná a jármű feltehetően magasabb árát.

A tömegközlekedési szolgáltatások számára, a kezdeményezés által támogatott közbeszerzéseken keresztül beszerzett tiszta és energiahatékony járművek használatának előmozdítása, serkenteni fogja ezen technológiák piaci fejlődését, és hozzájárul majd az energiamegtakarításhoz és a környezet- és közegészség védelméhez.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Megszavaztam a környezetbarát járművek használatának előmozdításáról szóló Jørgensen jelentést. A Parlament elutasította a Bizottság által 2005-ben benyújtott eredeti javaslatot, mivel az túl sok bürokráciával járt és nem csökkentette a szennyezés mértékét. A régi javaslat szerint a gépjárművek 25%-ának kellett volna környezetbarátnak lennie. Jelen javaslat viszont csak a tömegközlekedésben használt járművekre és ezek szolgáltatásának biztosításáért felelős közhatóságokra vonatkozik. Úgy gondolom, hogy az új javaslat nagyobb tudatosságot fog eredményezni a helyi döntéshozók körében, melynek hatására határozottabb lépéseket fognak tenni a környezet védelmében. Európai szinten, a nagy városi agglomerációkban tapasztalt közúti szállítás torlódásából eredő költségek nagysága Európa GDP-jének 1%-a körül mozog.

A nagy városokon belül csökkenteni lehet a környezetszennyezést tömegközlekedés előmozdítása és főként a tiszta tömegközlekedési szolgáltatások biztosítása révén. A helyi metrórendszerek, a villamosok, a trolibuszok és vonatok vagy a hajószállítás előmozdítása mellett, az európai nagy városok szennyezettsége a környezetbarát buszok bevezetésével is csökkenthető. Az új irányelv arra kötelezi a helyi hatóságokat, hogy a buszok és minibuszok esetében vegyék figyelembe az egész életciklusukra megállapított használati költséget. Szeretnék a prágai helyi hatóságoknak gratulálni ahhoz, hogy állami támogatással vásároltak környezetbarát buszokat, ami mindannyiunk számára követendő példaként szolgál.

- Jelentés: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Liam Aylward (UEN), írásban. – Ez az irányelv, a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyének szabályozásával foglalkozik. Üdvözljük a jelenlegi szabályozás leegyszerűsítését és a harmonizációt célzó uniós kezdeményezést. Ezzel időt és pénzt fogunk megtakarítani, ami kedvező lesz az írországi gyógyszergyártók és fogyasztók számára.

A javasolt módosítások kedvező hatással lesznek az ír gyógyszerpiacra, amely jelentős szerepet tölt be Európában. Hálásak vagyunk azért, hogy a világ első 15 gyógyszeripari vállalata közül 13 jelenleg Írországon működik. Írországon jelenleg több mint 140 gyógyászati termékkel foglalkozó vállalat van, ami 26.000 munkahelyet biztosít. Ezen felül a gyógyászati készülékek éves exportja körülbelül 6,2 milliárd euro, ami Írország összexportjának 10%-a.

Támogatjuk, hogy legyen azonos az értékelési és jóváhagyási kritérium, és igazgatási szempontból kezeljék azonosan a gyógyszeripari termékeken végzett változásokat, amelyek érinthetik például az előállítási folyamatot, a termékek címkéjét vagy a betegeknek szóló leírásokat. Elismerjük, hogy szükség van a tagállamok nemzeti rendelkezéseinek további összehangolására és olyan európai szabályozásra, amely csökkenti az igazgatási terheket, valamint szükség van az olyan rendszert szabályozó változások leegyszerűsítésére, mint amilyen például az egy vagy több azonos módosítás egyetlen kérelemben történő benyújtásának lehetősége. Egyetértünk a bizottsági ellenőrzés felülvizsgálatával, az „anyagokról készített jegyzékek”, a „várakozási idő” és az „elvek és iránymutatások” területén.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A módosítások kezelésének jelenlegi rendszere egyre kevésbé hatékony és már sem a hatóságok, sem pedig a gyógyszeripar egésze számára nem kielégítő.

A különböző tagállamokban nemzeti eljárással engedélyezett készítményeket érintő ugyanazon módosítást tehát különbözőképpen kezelik a beadandó dokumentációt és az értékelési eljárást illetően. Ez a helyzet, különböző területeken okoz problémát: a közegészségügyben, a belső piacon, a jogi és gyakorlati alkalmazások során.

A jelentés bizonyos javításokra tesz javaslatot. A harmonizáció és egyszerűsítés megvalósítása érdekében fontos, hogy a forgalomba hozatali engedély módosításaira az eredeti engedélyeztetési eljárástól függetlenül azonos szabályozási követelményeket alkalmazzanak. Ez minden érintett számára előnyös lesz: a betegek, a hatóságok és a gyógyszeripari vállalatok számára is.

Egyetértek a kompromisszumos állásfoglalásban javasolt módosításokkal, mivel kihangsúlyozzák az igazgatási eljárások leegyszerűsítésének és összeegyeztetésének szükségességét, lehetővé teszik az egy vagy több azonos módosítás egyetlen kérelemben történő benyújtását és kiemelik annak szükségességét, hogy alkalmazni kell a szubszidiaritás elvét.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Megszavaztam Françoise Grossetête jelentését a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélye feltételeinek

módosításáról, mert támogatom, hogy a közösségi piacon egyetlen engedélyezési eljárással forgalomba lehessen hozni gyógyszereket, mivel ez biztonságot fog garantálni az európai polgárok számára.

Szeretném külön kiemelni a szocialista képviselőcsoport Európai Parlamentben elhangzott javaslatát, amely a szubszidiaritás elvének alkalmazását javasolja azokban az esetekben, amikor a gyógyszereket kizárólag a nemzeti piacon értékesítik, védelmet nyújtva ezáltal a gyógynövényalapú gyógyszereket és a homeopátiás termékeket gyártó kis- és középvállalkozásoknak.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) Mivel közösségi szinten egyáltalán nem létezik harmonizáció, a kizárólag nemzeti eljárások útján kiadott forgalomba hozatali engedélyek módosítása a nemzeti jog hatálya alá tartozik. Egyes tagállamokban a nemzeti forgalomba hozatali engedélyezés követelménye azonos a forgalomba hozatali engedélyek módosítására vonatkozó követelménnyel. Az országok többségében azonban nem került sor ilyen összehangolásra és ennek következtében a tagállamok között ellentétes joggyakorlatok léteznek.

Ez a helyzet negatív hatással van a közegészségügyre, az igazgatási terhekre és a gyógyszeripari termékek belső piacának általános működésére.

Minden gyógyszerre, független attól, hogy a forgalomba hozatali engedélyeztetése milyen követelmények alapján történt, azonos értékelési és jóváhagyási kritériumoknak kell vonatkoznia abban az esetben, ha a forgalomba hozatali engedélyeztetésük különböző.

- Jelentés: Toine Manders (A6-0195/2008)

Brian Crowley (UEN), írásban. – Ennek a jelentésnek a központjában a fogyasztóvédelem áll. Egyértelmű, hogy van kereslet az időben megosztott használati joggal összefüggő és más hasonló termékek iránt, és nem akadályozhatjuk meg, hogy a felelősségteljes vállalatok, reagáljanak erre a keresletre. Nem hiszem, hogy bárki is arra próbálna utalni, hogy a területen működő minden vállalkozás helytelen gyakorlatot követ, vagy azzal lenne vádolható, hogy kihasználja az embereket. Mindazonáltal tisztában vagyunk azzal, hogy vannak vállalkozások, amelyek gátlástalan módon kihasználták az európai fogyasztókat, és azzal is, hogy az európai fogyasztók vesztesen kerültek ki a rosszul vezetett vállalatokkal folytatott kapcsolataikból, melyek a terület hiányos szabályozása miatt túlságosan szabad mozgásteret kaptak. Számos ír nyaralót ért jelentős pénzügyi veszteség és jogi nehézség azt követően, hogy az európai kontinensen megállapodott a rosszul vezetett, megosztott használati jogot értékesítő vállalkozásokkal.

Az új irányelv tartalmaz néhány alapvető fontosságú fogyasztóvédelmi biztosítékot például a reklámozás és a szerződések területén. Különösen üdvözlöm az elállási jogra vonatkozó rendelkezést, vagy a gondolkodási időt, amely időt biztosít a fogyasztó számára – akit magával ragadott egy fantasztikus reklám, vagy maga az üdülés – a józan megfontolásra, hogy biztos lehessen az időben megosztott használati jogról szóló megállapodás közép és hosszú távú következményei felől.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A munkavállalók pihenéshez és üdüléshez való joga árucikké vált, amelynek célja a tőke gyarapítása. Azzal, hogy ezen keretek között kívánják előmozdítani a megosztott használati joggal összefüggő és új termékeket, azzal a folyamatosan csökkenő üdülési időt, az egyre alacsonyabb jövedelmeket és a munkavállalók minél olcsóbb, hosszú távú üdülések megszerzésére tett erőfeszítéseit kívánják kihasználni, ez pedig több mint 11 milliárd euro összegű forgalmat eredményez.

A sok esetben fantom vállalkozások által használt trükkös és agresszív módszerekkel a legkülönbözőbb módokon próbálják meg rábeszélni és becsapni a fogyasztókat, kezdve a szerződésekben található kisbetűktől egészen a félrevezető reklámokig, a kimerítő bemutatókig, az ajándékokra tett ígéretekig és így tovább, ami szinte minden esetben a kötelező erejű szerződés azonnali aláírásának kioroszakolásával végződik.

Számtalan panasz érkezik a fogyasztói szervezetekhez a csalással, a többlet karbantartási díjakkal, a hitelkártyákkal kapcsolatban, és amiért a marketing költségekre való hivatkozással lényegesen alacsonyabb áron történik az újraértékesítés, és így tovább.

Azzal, hogy az ingatlanok időben megosztott használati jogáról szóló irányelvbe olyan más termékek is bekerültek, mint a hajós, vagy klubos, vagy a lakóautós üdülések, azzal a tőke számára jogi védelmet és a nyereség újabb forrását biztosítjuk.

A gondolkodási idő, ami 10 napra korlátozódik, és ahol a bírság a teljes összeg 3%-a, nem oldja meg a problémát. Épp ellenkezőleg, az Európai Unió a felelősség terhét a munkavállalókra hárítja, ahogy azt minden fogyasztási termék esetében teszi.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Azért szavaztam Manders úrnak az ingatlanok időben megosztott használati jogával kapcsolatos fogyasztói védelemről szóló jelentése mellett, mert a témában a Tanáccsal elért kompromisszum, jobban szolgálja az európai fogyasztók jogainak és érdekeinek védelmét.

Úgy érzem, hogy az ágazat jobb szabályozása nemcsak a fogyasztók, de az európai idegenforgalom számára is előnyös lesz.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez a jelentés egy sor javaslatot tartalmaz, melyet lényegében elfogadunk, mivel tudjuk, hogy szükség van a fogyasztók üdülési termékekkel kapcsolatos tájékoztatási jogának megerősítésére. Megállapítja, hogy a kereskedő köteles minden olyan lényeges információt biztosítani, amelyre a fogyasztónak a szerződéskötésre vonatkozó, tájékoztatáson alapuló döntés meghozatalához szüksége van.

Továbbá megnyúlik az az időszak, amely során a fogyasztó fizetés nélkül elállhat a szerződéstől, különösen akkor, ha a kereskedő nem biztosította számára a szükséges tájékoztatást. Alapvető fontosságú, hogy megelőzzük a visszaéléseket és az ismétlődő csalásokat. Reméljük, hogy a bármilyen összegű előlegfizetés

tilalma az elállási idő alatt, és a részletfizetés bevezetése a hosszú távú üdülési termékek értékesítése esetében, pozitív hozzájárulást fog jelenteni.

David Martin (PSE), írásban. – Teljes mértékben támogatom a jelentést, amely javítani kívánja a fogyasztóvédelmet ezen a területen. Mivel a brit fogyasztók alkotják az összes európai megosztott használati joggal rendelkező tulajdonosok egyharmadát, ezzel a joggal az Egyesült Királyság fogyasztói választ kaptak aggályaikra. Egyetértek annak szükségességével, hogy az ingatlanok időben megosztott használati jogával foglalkozó kiskereskedők meghosszabbítsák a gondolkodási időt, valamint azzal a kötelezettséggel, hogy részletes tájékoztatást kell biztosítaniuk a vásárlással kapcsolatban, még a szerződés aláírását megelőzően.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Számos fogyasztói panasz alátámasztotta az ingatlanok időben megosztott használati jogával összefüggésben jelentkező súlyos problémákat, melyek kibillentik egyensúlyából a piacot. A kereslet piaci alakulása és a hasonló piaci sajátosságokkal rendelkező új termékek számottevő fejlődése jelentős problémákat okozott a fogyasztóknak és a vállalkozóknak egyaránt.

A ma megszavazott szöveg alapvetően megváltoztatja az irányelv fogalommeghatározásait és hatályát, ami ezáltal az új üdülési termékekre is kiterjed. Egyértelművé és naprakésszé teszi azokat a rendelkezéseket és előírásokat, amelyek a tájékoztatás tartalmára és nyelvére, valamint fogyasztó számára biztosítandó szerződésekre vonatkoznak.

Azok az üzleti tevékenységek, melyeket az irányelv érint, alapvető fontosságúak az európai idegenforgalmi ágazat számára, beleértve a portugál ágazatot is, de leginkább az utazásszervezők és fogyasztók számára. A központi elképzelést tehát az jelenti, hogy erősítsük meg a fogyasztó tárgyalási pozícióját a használati jog megszerzése során. Ezáltal könnyebben lehet fellépni a piacon tapasztalható bizonytalanságok ellen, stabilabb és átláthatóbb környezetet lehet teremteni, melynek eredményeképpen a fogyasztók több és jobb tájékoztatást kapnak.

- Jelentés: Sophia in 't Veld (A6-0403/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Megszavaztam az Európai Parlament Tanácsához intézett ajánlását az Európai Unió és Ausztrália közötti, az Európai Unióból származó utasnyilvántartási adatállomány (PNR) adatainak a légi fuvarozók általi feldolgozásáról és az Ausztrál Vámhatóság részére történő továbbításáról szóló megállapodásról. A közelmúltban ellátogattam Ausztráliába, ahol a kormány képviselőivel folytatott megbeszélések során világossá vált számomra, hogy ez a szavazás egy fontos lépést jelentene Európa és Ausztrália között, az utasbiztonság és az áru fuvarozás területén már működő együttműködés megerősítésében.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy visszalépést jelent, az Európai Parlament állásfoglalásnak az az érdeme, hogy felhívja a figyelmet az EU és a harmadik országok között a „terrorizmus elleni küzdelem”-re való hivatkozással létrejött elfogadhatatlan megállapodásokra, amelyek a légifuvarozók utasnyilvántartási adatállomány (PNR) adatainak feldolgozásával és továbbításával függnek össze.

Egyéb fontos szempontok mellett a jelentés:

- kifogásolja a parlamenti ellenőrzés teljes hiányát a tárgyalások során és a megállapodások jóváhagyásánál, mindössze hét tagállamban van szükség a parlament jóváhagyására;

- figyelmeztet arra, hogy elképzelhető hogy a megállapodás nem felel meg a nemzetközi adatvédelmi jogszabályoknak;

- sajnálatosnak tartja a kért adatok számát, ami megegyezik az Egyesült Államokkal történő megállapodásban kért adatokkal, amibe beletartoznak a szálloda és gépjárműfoglalás, a telefonszámok, az email-címek, személyes és üzleti elérhetőségek, étkezési szokások, hitelkártya számok, a faji és etnikai hovatartozásra vonatkozó személyes adatok, a politikai vélemény, vallás és világnézeti meggyőződés, szakszervezeti tagság, valamint az egészségi állapotra vagy szexuális életre vonatkozó adatok.

Ez megint egy újabb elfogadhatatlan helyzet, ami a biztonság megerősítését célzó jelenlegi törekvések következménye, és ami veszélyezteti polgáraink jogait, szabadságjogát és a számukra biztosított garanciákat.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Ha megnézzük az Egyesült Államokkal kötött utasnyilvántartási adatállományról szóló megállapodást, akkor a terrorizmus elleni küzdelem jegyében nyilvánvalóvá válik egy aggodalomra okot adó fejlemény. Ennek a megállapodásnak az értelmében, a személyes adatokat, mint például a légi utasok telefonszámát, az email-címét továbbítják és évekig megőrzik. Ebben a folyamatban

egyáltalán nem biztosított az adatvédelem. Meg kell előzni minden további, hasonló jellegű adatvédelmi szabálytalanságot.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés megmutatja, hogy milyen álszent az Európai Parlament az emberek egyéni jogainak és a demokratikus szabadságjogoknak kérdésében. Az Európai Parlament által megfogalmazott észrevételek kizárólag eljárási kérdésekre korlátozódnak és arra, hogy az európai polgárok nem részesülnek a jelenlegi uniós jogszabályok szerint őket megillető védelemben. Azonban pontosan ez a jogszabály az, amely durván megsérti a személyes adatvédelem minden formáját, és amely előírja az általános személyes adatnyilvántartásokat, valamint a legérzékenyebb személyes adatok begyűjtését és kicserélését a tagállamok elnyomó mechanizmusai, sőt még a harmadik országok titkosszolgálatai között is.

Az a tény, hogy a jelentés nem meri követelni a megállapodás visszavonását, vagy annak kölcsönösségét, azt bizonyítja, hogy az ellene folytatott mindenféle felszines tiltakozás kizárólag a látszat kedvéért történik. Az Európai Parlamentnek az EU és az USA között meglévő hasonlóan elfogadhatatlan megállapodással kapcsolatban megfogalmazott diszkrét fenntartásai, továbbra is éppúgy lehetővé teszik, hogy a titkosszolgálatok és minden elnyomó mechanizmus a „terrorizmus ellenes együttműködés” keretében hozzájuthasson az uniós munkavállalók személyes adataihoz.

Megint világossá vált, hogy az Európai Parlament és az EU nemcsak hogy nem védik meg a demokratikus jogokat és a polgári szabadságjogokat; ellenkezőleg, olyan mértékben korlátozzák őket a reakciós jogi intézkedések és megállapodások hálóján keresztül, ami a megszűnésükhöz vezet.

- Jelentés: Jan Andersson (A6-0370/2008)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Az Európai Bíróság Laval-, Ruffert- és luxemburgi-ügyben hozott ítéletei azt igazolják, hogy egyértelművé kell tenni szerződésben létrehozott gazdasági szabadságokat értelmezési módját úgy, hogy az ne sértse a tagállamokban és a közösségi jogban elismert alapvető szociális jogokat -ideértve a kollektív megállapodások letárgyalására, megkötésére és érvényesítésére, illetve a kollektív fellépésre való jogot –, valamint úgy, hogy ne sértse a szociális partnerek autonómiáját akkor, amikor ezeket az alapvető jogokat gyakorolják a szociális érdekek és a munkavállalók védelme érdekében.

Feltétlenül szükség van a jelenlegi jogszabályok felülvizsgálatára. A helyzet odáig vezethet, hogy a munkavállalók úgy érzik, befogadó országokban az alacsony béerverseny nyomása alá kerülnek. Csatlakozni kívánok képviselőtársaim azon kezdeményezéséhez, hogy a kiküldetési irányelv következetes végrehajtását valamennyi tagállamban biztosítani kell.

Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy a Bizottság és a tagállamok fogadjanak el intézkedéseket a visszaélések elleni küzdelem jegyében, különösen azon vállalatok tevékenysége tekintetében, amelyek a letelepedés szerinti országban tényleges és érdemi üzleti tevékenységet nem folytatnak.

A nemzetközi kollektív megállapodások jogi keretének megteremtése egyértelmű előrelépést, és mondani sem kell, fontos előrelépést jelent.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok támogatják a munkavállalók sztrájkhoz való jogát, de támogatják azt a jogukat is, hogy amennyiben akarnak, akkor a sztrájk ellen dönthessenek. Támogatjuk az EB ítéleteit, és nem gondoljuk, hogy az ítéletek megkérdőjelezték volna a munkavállalók jogát. Szükségtelen a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv felülvizsgálata, éppúgy mint a jogi alapjának kiszélesítése azok miatt a problémák miatt, amiket az egyes tagállamok a munkaerőpiacuk megszervezése során tapasztaltak. Évente 1 millió munkavállalót foglalkoztatnak sikeresen kiküldetésben.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), írásban. – (SV) Ma úgy döntöttem, hogy tartózkodom az Andersson úr által készített, a kollektív megállapodásokkal szembeni kihívásokról az EU-ban (A6-0370/2008) szóló jelentés végső szavazásánál. A kollektív megállapodások, a szakszervezeti jogok és a szervezett fellépéshez való jogok a Lisszaboni Szerződésben kerültek rögzítésre, amit szeretnék jogilag kötelező erejűnek látni. A Szerződés tartalmazza a munkához való jogot, a vállalkozások folytatásához való jogot és az EU határai közötti szabad átjáráshoz való jogot. Nem lehet kivételt tenni a szakszervezeti képviselőkkel, mint ahogy az a javaslatban szerepel, ha az EK olyan alapvető jogi alapelveinek tiszteletben tartásáról van szó, mint amilyen például az arányosság elve. Ez vonatkozik és kell is, hogy vonatkozzon minden egyes uniós polgárra.

A közösségi jogot és szerződéseket leghatározottabban az Európai Parlamenten belül kellene képviselni. Fennáll annak veszélye, hogy a Parlament jogalapról elfogadott állásfoglalása veszélyeztetheti a szabad

mozgást a jövőben. Nagyon örülök azonban annak, hogy az Európai Parlament a svéd minta és a kollektív megállapodásaink mellett foglalt állást.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az Európai Bíróságnak a Laval-, a Rüffert- és a Viking -üggyel kapcsolatban hozott elfogadhatatlan ítéletéről szóló állásfoglalás, melyet a Parlament többsége elfogadott, teljes egészében helytelen. Nem elég felismerni, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága nem felsőbbrendű az alapvető jogokhoz képest, különösen a szakszervezetek szervezett fellépésére vonatkozó jogot illetően, leginkább azért, mivel ez több tagállamban alkotmányos jog.

Annak ellenére, hogy az állásfoglalás kihangsúlyozza, hogy a Szerződésekben lefektetett gazdasági szabadságjogokat olyan módon kell értelmezni, hogy azok ne sértsék a tagállamokban és a közösségi jogban elismert alapvető szociális jogokat – ideértve a kollektív megállapodások letárgyalásához, megkötéséhez és érvényesítéséhez, illetve a kollektív fellépéshez való jogot – az igazság azonban az, hogy miközben az Európai Bíróság által alkalmazott alapelvek az európai szerződésekben is szerepelnek, nem megfelelően arról, hogy a Lisszaboni Szerződés tervezete is tartalmazza ezeket, senki sem tudja azt garantálni, hogy a jövőben ne szülessenek újra ugyanilyen ítéletek.

Azért szavaztunk tehát a jelentés ellen, mivel az nem az ügy lényegét érintő kérdésekkel foglalkozik, hanem a Lisszaboni Szerződés tervezetének támogatása mellett kardoskodik annak ellenére, hogy Írország népe ezt már elutasította.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Támogattam az Európai Bíróság közelmúltban hozott számos ítéletével kapcsolatosan felmerülő, az EU-ban a kollektív megállapodások előtt álló kihívásokról szóló Andersson-jelentést. Nem vonom kétségbe az ítéletek jogi érvényességét, azt azonban vitatom, hogy munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv elfogadásával ez felelne meg a Parlament, a Bizottság és a Tanács akaratának.

A következtetés egyértelmű: az irányelv felülvizsgálata szükséges annak érdekében, hogy a rendelkezések módosításával ismét az eredeti elképzelésünk érvényesülhessen. Az Európai Bizottságnak ezt prioritásként kell kezelnie. Sürgősen foglalkozni kell ezzel. Ha ez a Bizottság nem javítja ki a helyzetet, akkor ezt a 2009-es európai választások utáni következő Bizottságnak kell megtennie. Én biztosan nem fogom megszavazni semmilyen olyan új Bizottság véglegesítését sem, amely nem veszi fel ezt a kérdést az első 12 hónapos munkaprogramjába.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Andersson úr jelentése állítólag levonta a luxemburgi Európai Bíróság botrányos ítéleteinek a tanulságait, különösen a Laval- és a Viking-ügy kapcsán. Ezek az ítéletek elsőbbséget adnak a szolgáltatásnyújtás szabadságának és az üzleti vállalkozások létrehozására vonatkozó szabadságnak, a nemzeti munkavállalói érdekek védelmével és szociális dömping elleni joggal szemben. A szociális jogok gyakorlását elfogadhatatlan mértékben kötik az „arányosság elvéhez”, amely jelentősen túllépi az ILO egyezményekben és nemzeti jogszabályokban elismert törvényes korlátozásokat (például a közrend és az egészségügy esetében).

Ezek a Bolkenstein-irányelv eredeti változatának színfalak mögötti visszaállítását jelentik, ahol a származási országban érvényes jogot (szociális jogot, munkajogot, fizetést és így tovább) alkalmazzák egy másik tagállamban szolgáltatást nyújtó munkavállaló esetében, függetlenül attól, hogy milyen jogszabályok vagy kollektív megállapodások hatályosak ebben a tagállamban. Ezt a változatot elutasította az európai jogalkotó és túrhetetlen, hogy a bírók a jog értelmezésére való hivatkozással, jogalkotóként léphetnek fel.

Annak ellenére, hogy időnként megfelelő teljesítményt nyújt, Andersson úr túlságosan kötődik az ultraliberális elvekhez, és emiatt alakult ki a jelentésével kapcsolatos támogatásunk körüli helyzet. Ezért fogunk tartózkodni.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja, és a középen álló pártok jobboldala teljes szívvel támogatta az uniós szerződések összes változtatását. Hozzájárultak ezzel ahhoz, hogy az uniós intézményeknek, beleértve az Európai Bíróságot is, nagyobb hatalmuk van a svéd munkaerőpiac felett, mint eddig bármikor. Ezáltal, az EU veszélyt jelent a munkaerőpiac szabályozására, mely a svéd társadalomban gyökerező jogszabályok és tárgyalások útján fejlődött ki.

A jelentés főleg a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel kapcsolatban javasol változtatásokat. Ezért képtelen azt megakadályozni, hogy az Európai Bíróság folyamatosan beavatkozzon a svéd munkaerőpiacra vonatkozó szabályozásba. Először is, mostanra létrejött egy kompromisszum a konzervatívok és a szocialisták között – ez a helyzet pedig, egy gyenge és ellentmondásos megszövegezéshez vezetett. Másodsorban, a belső

piacra vonatkozó elsődleges EU-jog (49.cikk) elsőbbséget élvez a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel szemben. Ennek alapján az Európai Bíróság továbbra is ugyanolyan következtetésekre juthat, mint a Laval-ügy esetében.

Nem szabad az EU-nak olyan feladatokat adni, melyeket a tagállamok maguk is képesek ellátni, és a munkaerőpiac igazán egy olyan ügy, ami a tagállamokra tartozik. A júniusi lista ezért azt ajánlja, hogy az uniós munkaerő-piaci szabályozása alól mentesüljön a svéd piac annak biztosítása érdekében, hogy a jövőben az Európai Bíróság ne ellenőrizhesse a svéd munkaerőpiacot.

Ennek ellenére a jelentés mellett szavaztunk, mert még mindig érvényes az a célkitűzése, már amennyire lehetséges, hogy megakadályozza az Európai Bíróság jövőbeni beavatkozását a svéd kollektív megállapodásokba.

Támogattuk azokat a módosításokat is, amelyek több nemzeti önrendelkezést javasolnak a munkaerő-piacot érintő kérdések esetében, de természetesen nem szavaztuk meg az előadó Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos dicsőítmusát.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Úgy döntöttem, hogy nem szavazom meg Andersson úr jelentését a kollektív megállapodásokkal szembeni kihívásokról az Európai Unióban.

Az előadó bírálja az Európai Bíróságnak a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel kapcsolatban hozott ítéleteit és felszólít az irányelv felülvizsgálatára.

Határozottan ellenzem az előadó megközelítését, valamint hiszem, hogy az irányelv megváltoztatásának kezdeményezése anélkül, hogy tagállami szinten elvégeznék a szükséges elemzéseket, különösképpen az Európai Bíróság ítélete által érintett tagállamokban, csupán egy politikai megfontolásból megtett ésszerűtlen lépés. Különösen az előadó által használt megfogalmazás jelent támadást a szolgáltatásnyújtás szabadsága ellen, ami az Európai Unió egyik alapvető szabadságjoga, és veszélyezteti a szolgáltatási irányelv által biztosított szolgáltatásnyújtás liberalizmusát és a származási ország elvét.

Véleményem szerint, ha a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv megfelelően kerül a tagállamokban megvalósításra, és egyre nagyobb igazgatási együttműködés alakul ki közöttük, akkor az megfelelő garanciát biztosítana egyrészt a munkavállalók jogának védelme, másrészt a szolgáltatásnyújtás szabadságának megvalósítása számára.

Sajnálom, hogy a Ház elutasította a módosításokat, melyeknek az volt a célja, hogy jelentésnek egy fajta kiegyensúlyozottságot adjon.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – (LT) A kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelvnek fontos szerepe van azon erőfeszítéseinkben, hogy Közösségszerte legálissá tegyük a szolgáltatások és munkavállalók szabad mozgását. Nem minden tagállam tartja be az irányelv követelményeit. Egyes esetekben többet követelnek a szolgáltatóktól, mint amit az irányelv előír. Az irányelv szabályozásának torzulása akadályozza a tagállamok közötti szolgáltatások kialakulását, amely ezáltal protekcionista politikát rejt magában. Az Európai Bíróság (EB) kivizsgálta a lett építőipari vállalat, a „Laval” ügyét, melynek megtiltották, hogy építőipari szolgáltatásokat végezzen Svédországban. A svéd törvények értelmében kollektív szerződésre lett volna szükség annak ellenére, hogy a szerződést Lettországból írták alá. Az EB úgy határozott, hogy nem lehet olyan követelményeket támasztani, amelyek nem szerepelnek az irányelvben, vagy amelyek annál szigorúbbak. A jelentésben és a módosításokban bírálják, sőt meg is kérdőjelezzik a „Laval” és más hasonló ügyekben hozott EB ítéleteket.

Ellene szavaztam, mert úgy gondolom, hogy az Európai Parlament túllépi a jogkörét azáltal, hogy értelmezi vagy megkérdőjelezi az EKB ítéletét. Nem értek egyet azokkal a nyilatkozatokkal, amelyek kétségbe vonják az EB ítéletek igazságosságát és azt javasolják, hogy egyes tagállamokban ne alkalmazzák az EB állásfoglalását. Az ilyen nyilatkozatokkal nemcsak hogy megkérdőjelezzük az EB hatáskörét, de kétségbe vonjuk annak pártatlanságát és azt kockáztatjuk az EU intézményi rendszerének torzulását és arra ösztönözzük az embereket, hogy ne bízzanak meg benne. Nem értek egyet az irányelv megváltoztatásának és felülvizsgálatának céljával sem. Ha egyes országokban az irányelv nem úgy működik, ahogy kellene, akkor ezért a Közösség tagállamai a felelősök, mivel vagy nem ültetik át gyakorlatba az irányelv rendeleteit, vagy pedig a nemzeti jogban nem megfelelő módon alkalmazzák őket. Az Európai Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie, hogy az irányelvet helyesen ültetik-e át a nemzeti jogba és hogy a nemzeti jogok összhangban állnak-e az irányelv lényegével és szellemével.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Az Európai Unió által célként kitűzött szociális Európa, egy illúzió, a Lisszaboni stratégia egy bukás, és az élet és munkakörülmények javítását célzó európarát emberek által megálmodott különböző álmítások, azon egyszerű oknál fogva sikertelenek, hogy Brüsszel valódi távlati célja ultraliberális és a globalizációt szolgálja. Más részről viszont mi a szociális dömpinget akarjuk megakadályozni annak érdekében, hogy megvédjük a munkavállalókat függetlenül attól, hogy kiküldetésben dolgoznak-e vagy sem, ezáltal egy kiegyensúlyozott belső piacot kívánunk teremteni, ugyanakkor minden tőlünk telhetőt meg akarunk tenni annak érdekében, hogy az álláskereső és az emberek tömeges bevándorlásán keresztül a gazdasági határainkat egy fokkal szélesebbre nyissuk.

Ez egy állandóan visszatérő példája az igazi európarát skizofréniának. A példa kedvéért, elég ha csak a már befellegzett Lisszaboni Szerződésre tett számtalan utalásra gondolunk, amely megtalálható ebben a zagyva jelentésben. Következésképpen, nem látjuk hogyan tudna világos képet adni arról, hogy miként lehetne egyensúlyt teremteni a szolgáltatások szabad mozgása és a munkavállalók joga között.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Közösség célja, hogy megvédje polgárai alapvető jogait, mind a közélet, mind pedig a munkaerőpiac területén. Az kívánjuk elérni, hogy se hátrányos megkülönböztetés, se pedig a jövővel kapcsolatos bizonytalanság se alakuljon ki.

Az előadó, Jan Andersson úr kihangsúlyozza, hogy az Európai Bíróság egyes ítéletei sérthetik a polgárok egyenlőség iránti érzékét és a munkaerőpiac iránti tiszteletét. Annak érdekében, hogy a jövőben ne fordulhasson elő hasonló helyzet, Andersson úr javasolja, hogy olyan gyors intézkedéseket kell a jogszabály módosításokban beépíteni, melyek megakadályozzák az EB ítéleteinek esetleges szociális, gazdasági és politikai kihatásainak érvényesülését. Idetartozik a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv felülvizsgálata és a kölcsönzött munkavállalókról szóló irányelv azonnali elfogadása.

Összegzésképpen úgy gondolom, hogy ezt a jelentést egy egységes Európa víziójának érdekében kell elfogadnunk.

Kartika Tamara Liotard és Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Sok vállalkozó kísértést érez arra, hogy a lehető legkevesebbet fizessen alkalmazottainak az elvégzett munkáért. Egyéb, munkavégzéssel kapcsolatos költségek, mint a biztonság és a különböző feltételek, szintén mérlegelés tárgyát képezik. A munkavállalók azonban csak abban az esetben tudják megvédeni önmagukat, ha biztosítják számukra, hogy a fizetésük alapját egy egyetemlegesen kötelező erejű kollektív munkaügyi megállapodás jelenti, és ha biztosított számukra a megfelelő jogi védelem abban az országban, ahol dolgoznak és élnek.

Mind a szolgáltatási irányelv eredeti célkitűzései, mind pedig az Európai Bíróság közelmúltban hozott ítéletei kihatnak erre a védelemre. Amennyiben ezek által kevesebb lesz az előnyös külföldi kollektív munkaügyi megállapodás és az alkalmazandó elnyös külföldi jogszabályok száma is csökken, egyre több munkáltató fog elmozdulni ezen költségmegtakarító lehetőségek irányába, és a munkavállalók jövedelme drámai mértékben fog esni.

Egyesek abban a hitben élnek, hogy az EU Alkotmány tervezete vagy a Lisszaboni Szerződés elégséges garanciát nyújt ez ellen. Ezek a dokumentumok elfogadásuk előtt még módosítani kell annak érdekében hogy képesek legyenek a fentiek megvalósítására. Arra számítottunk, hogy az Andersson-jelentés majd biztosítani fogja az említett garanciákat. Azzal a kompromisszummal, amit a szöveggel kapcsolatban elértünk, ez most még kevésbé tűnik valószínűnek, mint ahogy az eredetileg tűnt. Ezért nem tudunk a jelentés mellett szavazni.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Elfogadhatatlan, hogy amíg az egyik oldalon a közbeszerzési szerződéseket Európa-szerte pályáztatni kell, a másik oldalon pedig a megállapított minimálbér kifizetésének kötelezettségét, amit a bíróság döntéséhez kötöttek, most az Európai Bíróság semmisnek nyilvánított azon az alapon, hogy nincs összhangban a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel és a szolgáltatási irányelvvel. Az EU itt igazán színt vallott és megmutatta, hogy nem más, mint pusztán egy gazdasági közösség, ami bagóval és üres szavakkal téveszti meg a társadalmilag hátrányos helyzetűeket. Itt az ideje, hogy az EU reagáljon polgárai segítségért kiáltó szavaira, amivel már jó ideje nem is törődött, és próbálja meg betönni a hézagokat és kiküszöbölni a hiányosságokat. Ennek a jelentésnek legalább törekednie kellene erre, azonban még mindig túl sok visszaélésre ad lehetőséget, és ez az, amiért tartózkodtam.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az európai baloldalhoz hasonlóan, én is teljes mértékben támogatom a munkavállalók alapvető jogainak elismerését. Azért nem voltam hajlandó az Andersson-jelentés mellett szavazni, mert annak ellenére, hogy pozitív elemeket is tartalmaz, még mindig nem megfelelő. Úgy érzem, hogy ezzel a jelentéssel elszalasztottuk azt a lehetőséget, hogy az elsődleges európai jog keretei között

hatékonyan foglalkozunk a munkavállalók jogának kérdésével. Az alapvető jogok gyakorlása, mint ahogy azt elismerik a tagállamokban, az ILO-egyezményekben az Európai Szociális Chartában, idesorolva a tárgyaláshoz való jogot is, nem függhet a bíróság szabad mérlegelésétől, ez mindig csak második helyen állhat, mert ennek alapját a hierarchiában jóval lejjebb elhelyezkedő jogi forrás jelenti. A szakszervezeti fellépéshez való jogot nem lehet veszélyeztetni. Egy „szociális védelmi záradék”-ot kell a szerződésekbe beépíteni.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Andersson úr jelentése, amely a kollektív megállapodások jövőjével foglalkozik az EU-ban, olyan ítéletek, mint például a Laval-ítélet meghozatala után, a mai folyamán átment a szavazáson. Az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja azt követelte, hogy a jelenlegi EU-jogszabályt – ami a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvként ismert – tépjék szét annak biztosítása érdekében, hogy Svédország megtarthassa kollektív megállapodásait.

Én másrésről mind a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban, mind pedig a plenáris ülés előtt is aktív szerepet vállaltam annak érdekében, hogy a kérdés először is a megfelelő szinten: a nemzeti szinten kerüljön megvitatásra. Ennek az az oka, hogy szerintem a PSE képviselőcsoport által kidolgozott stratégia hibás. Azzal, hogy újra és újra megpróbálják a Laval-ítéletet európai szintre emelni, ahelyett, hogy a svéd jogszabály eszközeivel próbálnák azt megoldani, nyomást gyakorolnak annak érdekében, hogy több közös munkaerő-piaci jogszabály jöjjön létre – holott az első perctől kezdve ez okozta a problémát. Amikor egyezség van 27 tagállam között, akkor teljesen elképzelhetetlen, hogy egyedül Svédország olyan jogszabályt hozzon, amely tökéletesen megfelel a tetszésünknek. Végül is a mi modellünk egyedülálló egy európai kontextusban. Mivel Andersson úr és a Parlament elfogadta a javaslatomat, hogy addig ne tépjük szét a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvet, amíg a nemzeti vizsgálatok nem tisztázták, hogy valóban szükség van-e erre, úgy döntöttem, hogy a jelentés mellett szavazok.

Brian Simpson (PSE), írásban. – Megköszönöm előadónknak, Jan Anderssonnak, ezt a nagyon fontos témáról szóló jelentését.

A közelmúltban az EB elé került ügyek és valójában a Bíróság által meghozott ítéletek teszik lehetővé, hogy a munkavállalók jogának és a munkavállalók szolidaritásának a kollektív megállapodásokon keresztül történő érvényesítését veszélyeztessék azok a vállalatok, amelyek kizárólagos prioritása a nyereség, és ha ez a munkavállalók jogának megsértését jelenti, hát akkor úgy legyen: készek arra, hogy megtegyék ezt.

A nyereszkeszédők támadják és komolyan fenyegetik azt az európai szociális modellt, amelyre olyan büszkék vagyunk.

Az importált olcsó munkaerő jelentette fenyegetettség valósággá vált, amit a gátlástalan munkáltatók a kiskapukon keresztül, a szabad mozgásra való hivatkozással hoznak be.

A szabad mozgás elvének sohasem az volt a célja, hogy eszközként szolgáljon az olcsó munkaerő megszerzéséhez vagy a munkavállalók szociális körülményeinek rontásához. Nagyon kíváncsi lennék, hogy mit mondana erről Jacques Delors.

A Viking- és a Laval-ítélet, támadást jelent a szakszervezetek és a munkavállalók joga ellen. Ezért van olyan nagy szükség Andersson úr jelentésére, és ezért fogom támogatni. Helyreállítja azt az egyensúlyt, amit az EB a közelmúltban hozott ítéleteivel egyértelműen felborított.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – (DA) Az Európai Bíróság Vaxholm/Viking-, Line/Rüffert/luxemburgi-ügyben hozott ítéletei egyértelműen a belső piac és a letelepedési jog mellett foglaltak állást a munkavállalók jogának rovására, beleértve a szociális dömping elkerülését célzó sztrájkhoz való jogot is.

Az Európai Bíróság ítéletei azonban nem okoztak meglepetést. Ezen ítéletek alapját az EU alapszerződesei adják, melyeket a munkavállalók kiküldetéséről szóló homályos irányelv egészít ki.

Ha az Európai Parlament többsége valóban meg akarná védeni a munkavállalók érdekeit, akkor alapvető változtatásokat kellene végrehajtani az európai uniós szerződéseken, például egy jogilag kötelező szociális jegyzőkönyv formájában, amely a munkavállalók alapjogait a belső piac és a letelepedési jog elé helyezné.

Az Andersson-jelentés végső változata, ami a szocialista előadó és a konzervatívok közötti együttműködés eredménye, nem tartalmazza ezt a kulcsfontosságú követelményt. A jelentés még csak nem is követeli a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv felülvizsgálatát. Ez azt jelenti, hogy mindössze egy szép szavakkal és vágyakkal körülvett légvárról van szó.

A Népmozgalom számos módosítást nyújtott be, ilyen például az, hogy a szervezett fellépéshez való jog szabályozását továbbra is nemzeti ügyként kell kezelni. A szocialista-konzervatív szövetség minden egyes módosításunkat elutasított.

Ennek értelmében a végső szavazásnál a Népmozgalom nem tudja támogatni az Andersson-jelentést. Ehelyett, mi továbbra is azért fogunk dolgozni, hogy megvédjük a munkavállalókat az alacsonyabb bérektől és rosszabb munkafeltételektől, melyekhez az Európai Bíróság ítéletei kikövezték az utat.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – (SV) A jelentés, amely az EU-ban létrejött kollektív megállapodásokról szól, egy olyan véleménynyilvánítás, melynek nincs jogi értéke. Az a szándéka, hogy a Laval-ítéletet követően megerősítse a munkavállalók helyzetét, de sajnos maga a jelentés tartalma távolról sem áll összhangban ezzel a szándékkal.

Helytelen lenne újratárgyalni az EU munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvét, mint ahogy azt a jelentés javasolja. Ha ezt tennénk, azzal csak azt kockáztatnánk, hogy rontunk a munkavállalók helyzetén. Még nem állunk készen arra, hogy vállaljuk ez a kockázatot, mivel a konzervatív erők uralják az egész európai uniós rendszert.

A jelentésben nincs szó arról, hogy a sztrájkhoz való jog elsőbbséget élvez a piac szabadságával szemben, és hogy ezt egy kötelező erejű szociális jegyzőkönyv formájában szerepeltetni kell a Lisszaboni Szerződésnél. Az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal ezzel kapcsolatban számos módosítást nyújtott be, melyeket azonban a nagy többség elutasított.

Svédország feladata, hogy a Lisszaboni Szerződésbe bekerüljön egy mentesség, amely kimondja, hogy a Laval-ítélet nincs kihatással Svédországra. A GUE/NGL képviselőcsoportnak azonban ezt a módosítást is elutasították. Ehelyett a jelentés a Lisszaboni Szerződést dicsőíti annak ellenére, hogy a szerződés semmilyen módon sem változtat a Laval-ítéleten, egyszerűen csak megerősíti azt.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés megpróbál általánosságban foglalkozni a munkásosztály és a munkavállalók reakcióival, melyeket az Európai Közösségek Bírósága (EKB) elfogadhatatlan ítéletei váltott ki. Ezek jogellenesnek ítélték a munkavállalók sztrájkját, mivel az a keret, amely között és amilyen módon a munkavállalók harcolnak, az ellentmond az EU tagállamokban a versenyképességet, a mozgás szabadságát és a tőke tevékenységének alapvető, kétségbevonhatatlan alapelvét biztosító Maastrichti Szerződésnek és a Lisszaboni Szerződésnek. Az ítéletek védelmezik az alulról jövő politikát és az EU reakciós jellegét. Arról próbálják a munkavállalókat meggyőzni, hogy az EU-n keresztül lehet állítólagosan „egyensúlyt” teremteni a munkavállalók joga és a tőke mozgás joga között, teszik ezt azért, hogy minden olyan lehetőséget megragadjanak, amivel még nagyobb mértékben képesek kizsákmányolni a munkás és az alsóbb osztályokat, biztosítva ezáltal, a monopóliumok védelmét és nyereségük növekedését.

Az európai pártok, amelyek csak egyetlen előrevezető utat látnak, ezen irányvonalak mentén terjesztik azt a veszélyes tévhitet a munkavállalók körében hogy az EU-nak van „szociális arculata”, valamint az EU és a tőke képes társadalmi tudatosságra szert tenni a „szociális védelmi záradékok”-on keresztül.

Az EU felülről jövő támadása a munkavállalók legalapvetőbb joga ellen megmutatja, hogy az EU nem tud megváltozni. Azért hozták létre, és azért létezik, hogy hűségesen kiszolgálja a monopóliumhelyzetben lévő üzleti csoportok érdekeit és biztosítsa a munkásosztály kizsákmányolását.

Lars Wohlin (PPE-DE), írásban. – (SV) A jelentés ellen szavaztam. Minden további, EU-szinten hozott szabályozás azonban valószínűleg csak megerősítené az Európai Bíróság hatáskörét. Véleményem szerint a munkaerő-piaci politika területével kapcsolatos kérdésekben nem az Európai Bíróságnak, hanem a svéd parlamentnek és/vagy az iparágazat két érintett felének kellene döntenie.

A Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban használt pozitív megfogalmazás ellen szavaztam, és nem gondolom, hogy kötelező erejűvé kell tenni az Alapjogi Chartát, mivel ez esetben fennállna annak veszélye, hogy az érvényes jogalkotási hatáskör a svéd parlamenttől átkerülne az Európai Bírósághoz.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Az EU és Vietnám közötti partnerség (RC-B6-0538/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Megszavaztam az Európai Unió és Vietnám közötti új partnerségi és együttműködési megállapodást, amely egy egyértelmű emberi jogi záradékot fog tartalmazni. Szeretném ugyanakkor ezzel összefüggésben kihangsúlyozni annak szükségességét, hogy a vietnámi kormánynak be kell tartania a megállapított feltételeket. Kötelezettséget kell vállalnia az együttműködés biztosítására, az emberi jogok és a vallási szabadság még nagyobb tiszteletben tartására azáltal, hogy hatályon

kívül helyezi a hivatalos állásponttól eltérő vélemények kinyilvánítását büntető jogszabályi rendelkezéseket, és azért, hogy véget vet a cenzúrának.

Bairbre de Brún, Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Mary Lou McDonald, Erik Meijer és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Teljes mértékben támogatjuk az emberi jogok tiszteletben tartását és a demokratikus alapelveket, mint ahogy azok megfogalmazásra kerültek az EU és Vietnám közötti együttműködési megállapodásban, és úgy gondoljuk, hogy Vietnámnak ezen a téren eredményeket kell felmutatnia.

Ezek az alapelvek egyetemlegesek, és minden országgal szemben, legyen az EU-n belüli vagy kívüli, egyaránt alkalmazni kell.

Ezért szavazunk az állásfoglalás mellett annak ellenére, hogy meglehetősen kiegyensúlyozatlan módon került benyújtásra.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Tekintettel az Európai Unió és Vietnám közötti új partnerségi és együttműködési megállapodásról folytatott tárgyalások második fordulójára, melyekre tegnap és tegnapelőtt Hanoi-ban került sor, a Parlament többsége egy olyan állásfoglalást fogadott el, ami leginkább a képmutatáshoz és az emberi jogok eszközként való felhasználásához hasonlít.

A jelentés tartalmának olvasásakor felmerül az a kérdés, hogy vajon ez a parlamenti többség miért nem javasolta azt is, hogy a jövőbeni megállapodás az EU részéről egy olyan záradéknak legyen a függvénye, amely biztosítja a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartását.

Milyen hasznos és nevelő hatású lenne az EP részéről, ha például „megkérné” a tagállamokat és az EU-t, hogy tartózkodjanak a bűnös CIA titkos repülésekkel való együttműködéstől és/vagy tisztára mosásától; hogy tartsák tiszteletben a bevándorlók emberi jogait, amit botrányosan megsértettek a „visszaadási irányelvben”; hogy tartsák tiszteletben a francia, a holland és az ír nép demokratikusan és szuverén módon kinyilvánított akaratát a javasolt „Alkotmányos”/”Lisszaboni” Szerződés elutasítását illetően; hogy tartsák tiszteletben a nemzetközi jogot, különös tekintettel Koszovóra, és ne tegyenek úgy, mintha az egész világot kioktathatnák...

Mi lenne ha Vietnám tenné mindezt? Beleegyezne abba az Európai Parlament, hogy ilyen feltételek mellett tárgyaljon? Beleegyezne abba, hogy kölcsönösen alkalmazzák ezt a záradékot? Nyilvánvalóan nem, mert a „párbeszéd” és a „záradék” csak másokra vonatkozik...

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Megszavaztam a demokráciáról, az emberi jogokról és az EU és Vietnám közötti új partnerségről szóló állásfoglalásra irányuló indítványt. Az EU és Vietnám között folytatott párbeszédnek konkrét eredményeket kell hoznia az emberi jogok területén, amit túlságosan is sok esetben durván megsértenek. Határozottan támogatom ezt az indítványt, mivel Vietnámnak meg kell szüntetnie a média cenzúráját, és hatályon kívül kell helyeznie azokat a jogszabályi rendelkezéseket, melyek korlátozzák az istentisztelet módjának szabad gyakorlását, valamint a politikai és vallási szabadságot – amennyiben aktív részese kíván lenni a nemzetközi közösségnek. Továbbá, Vietnámnak együtt kell működnie az ENSZ-szel a jogok és szabadságjogok kérdésében.

Ezért támogatom ezt az indítványt és újra és újra arra kérem a Bizottságot, hogy állapítson meg világos alapkövetelményeket a folyamatban lévő vietnami fejlesztési projektek értékeléséhez annak érdekében, hogy biztosítani lehessen ezen projektek megfelelőségét az emberi jogokról és a demokráciáról szóló záradék vonatkozásában.

8. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.35-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: ROURE asszony

alelnök

9. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

10. Helyesbítés elfogadott szöveghez (az eljárási szabályzat 204a. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

11. 2009. évi költségvetés tervezete: III. szakasz - A 2009. évi költségvetés tervezete (I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX. szakasz) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az alábbi jelentésekről szóló közös vita:

- a Költségvetési Bizottság nevében Jutta Haug jelentése (A6-0398/2008), az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről (C6-0309/2008 – 2008/2026(BUD)) és az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéhez fűzött 1/2009. számú módosító indítványról III. szakasz – Bizottság (SEC(2008)2435));

- a Költségvetési Bizottság nevében Janusz Lewandowski jelentése (A6-0397/2008), az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről

I. szakasz, Európai Parlament

II. szakasz, Tanács

IV. szakasz, Bíróság

V. szakasz, Számvevőszék

VI. szakasz, Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

VII. szakasz, Régiók Bizottsága

VIII. szakasz, Európai Ombudsman

IX. szakasz, Európai Adatvédelmi Biztos

(C6-0310/2008 - 2008/2026B(BUD)).

Jutta Haug, előadó. – (DE) Elnök asszony, tanácsi soros elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! A 2009-es évre szóló költségvetés első olvasatra vonatkozó előkészületei szinte teljesen lezárultak. Ezért a mai vitát azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönöm a Költségvetési Bizottság tagjainak és a többi szakbizottság tagjainak, akikkel szoros együttműködésben dolgoztam, azt az együttműködést és azt a sok időt, amit erre a munkára áldoztak.

Mint ahogy azt a 2009-es évre szóló költségvetési eljárás legelején is elmondtam, és most ismét örömmel elmondom, egy költségvetési előadó csak annyira lehet jó, mint amekkora a vele együttműködő kollégák száma, ezért nagyon hálás vagyok Önöknek.

Köszönetet kell mondanom a Költségvetési Bizottság titkársága csapatának is: a titkárság munkatársainak kiváló munkája nélkül mi képviselők, a lehető legjobb akarattal sem érnénk semmit, ezért hát köszönöm! Igen, egyetértek, helyénvaló lenne megtapsolni őket!

(Taps)

Szeretnék köszönetet mondani a személyes munkatársamnak és a képviselőcsoportokban dolgozó munkatársaknak is: sok fej és sok kéz kell a jó munkához.

A költségvetésünk első olvasatra való előkészítését, amely során 1400 módosítást kellett elolvasnunk, megértenünk és értékelnünk, jelentős mértékben befolyásolta a pénzügyi válság. Annak ellenére, hogy a 130 milliárd euro körüli költségvetésünk nevetségesen alacsonynak tűnik ahhoz a több száz és száz milliárdhoz képest, amit a tagállamok, közösen vagy egyedül eljárva, védőhálóként szétosztottak a bankok és a reálgazdaság között, az első olvasatra való előkészítő megbeszéléseinkhez jelentős mértékben hozzájárultak az érintett képviselőcsoportok pontosan ezzel a témával kapcsolatban tett észrevételei. Ezáltal már lényegében sejtettük, hogy hogyan fog a Tanács a költségvetési igényeinkre reagálni.

Melyek is tehát a követeléseink? Először is itt vannak a kifizetések. Már júliusban rámutattunk arra, hogy nem tudjuk jóváhagyni azt a 15%-os részt a kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok között, amit a Bizottság a költségvetés-tervezetben javasolt, és amit a Tanács még tovább növelt. Véleményünk szerint, ez nem felel meg a költségvetés teljessége és átláthatósága elvének. Sőt, ha összehasonlítjuk, a jelenlegi pénzügyi terv harmadik évében kimutatott részt az előző pénzügyi terv harmadik évének részével, ami mindössze 3% volt, egyszerűen nem látjuk, hogy egy ilyen hatalmas rés mivel indokolható. Ezért tehát növeltük a

kifizetéseket: nem tudtuk a rést teljesen betömni, de sikerült a felére csökkenteni, most tehát egy 8%-os rés tátong itt.

A kifizetések növelésére nem közfelkiáltással vagy véletlenszerűen került sor, hanem azokban a költségvetési sorokban, amelyek a Parlament olyan prioritásainak finanszírozását segítik elő, mint: az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a szociális dimenzió a munkahelyteremtést szolgáló növekedés vonatkozásában, a globalizáció formálása, a kis- és középvállalkozások támogatása, és egyes sorok, amelyek a polgárok biztonságát erősítik. Összességében, megnöveltük a kifizetéseket a bruttó nemzeti jövedelem 0,89%-áról – ami a Tanács által javasolt szint volt – kerekítve, a bruttó nemzeti jövedelem 0,96%-ára.

Másodszor, úgy döntöttünk, hogy teljes mértékben kihasználjuk azokat a lehetőségeket, melyeket a pénzügyi terv nyújtott számunkra. Az 1a. és a 3b. alfejezetek értelmében az összes pénzt szét akarjuk osztani az általunk fontosnak tartott költségvetési sorok között, és nem akarunk tartalékkeretet hagyni. Nem akarjuk, hogy az 1a. alfejezet címe: „versenyképesség a növekedés és foglalkoztatás szolgálatában” pusztán egy retorikai elnevezés legyen, azt akarjuk, hogy egyedi intézkedéseket tartalmazzon. Nem akarjuk, hogy a 3b. alfejezet címe, „európai polgárság” csak üres frázis legyen – élettelen akarjuk megtölteni, végül is ez az alfejezet hozza össze azokat a szakpolitikákat, amelyek helyi szinten közvetlenül érintik a polgárokat, és amelyeket az Európai Unió különösen jól láthatóvá tud tenni.

Harmadszor, az általunk nyújtott kísérleti projektek csomagjával és az előkészítő intézkedésekkel, melyekkel minden képviselőcsoport egyetértett, és amiket a Bizottság már értékelt is, lendületet adtunk az új politikai elemeknek, új közösségi fellépéseknek és egy esetleges új jogszabálynak.

Negyedszer pedig, követtük politikai értékítéletünket. Senki sem várhat el jó igazgatási munkát, akár a Bizottságtól, akár a decentralizált ügynökségektől, ha a személyzet számára nem biztosítanak megfelelő nagyságú költségvetést, ezért nem tudjuk elfogadni a Tanács csökkentéseit. Visszaállítottuk az előzetes költségvetési tervezet megközelítését, és ennek fejében a Bizottságtól nemcsak köszönetet várunk, hanem azt, hogy a Tanáccsal folytatott viták során, a mi oldalunkon álljon.

Ötödszor, szeretnék rátérni a legnagyobb problémára, nevezetesen a 4. fejezetre, aminek nagyszabású elnevezése: „az EU, mint globális partner”. Amikor létrehozták ezt a fejezetet még a pénzügyi tervről folytatott tárgyalások során, már akkor is reménytelenül alulfinanszírozott volt. Ezért minden egyes évben a költségvetési tárgyalások során ugyanazt hangsúlyoztuk: hogyan fogunk egyszerre finanszírozni mindent, ami finanszírozásra szorul, és közben elég mozgásteret hagyni magunk számára ahhoz, hogy képesek legyünk reagálni a pénzügyi év során felmerülő előre nem látható eseményekre?

Itt és most elmondhatom, hogy nem volt és még most sincs kielégítő megoldás. Mivel a Koszovóban, Afganisztánban, Palesztinában és most Grúziában nyújtott támogatásunkhoz hosszú távú programokra lenne igazán szükségünk, nem pedig arra, hogy állandóan egyik napról a másik napra éljünk.

Nincs ebben semmi új, de idén a Bizottság egy új kihívást állított elénk: az élelmiszerárak globális emelkedésével összefüggésben, júliusban javaslatot tett a kevésbé fejlett országoknak nyújtandó úgynevezett élelmiszersegély-eszközre, amire 2008-ra és 2009-re 1 milliárd eurós költségvetést állapított meg.

Ha a Bizottság gondosan járt volna el, akkor rögtön a szükséges forrásoknak a 2. fejezetből a 4. fejezetbe történő átcsoportosítását javasolta volna. Ezt azonban nem tette meg, nemcsak azért, mert nem járt el gondosan, hanem azért sem, mert félt. Félt attól, hogy nem kapja meg a Tanács jóváhagyását, most pedig itt van a nyakunkon a gond. Arról kell a Tanácsot meggyőznünk, hogy ne csak prédikáljon arról, hogy segíteni kell a legszegényebbeknek, de velünk együttműködésben, segítsen megtalálni a forrásokat – igen, és hogy honnét? – hogy közvetlen élelmiszersegélyt tudjunk nyújtani, és vetőmagot és műtrágyát tudjunk vásárolni.

Meglehetősen egyértelmű volt a Költségvetési Bizottság számára, hogy nem tudjuk megtalálni a 4. fejezet költségvetési soraiban a szükséges pénzeszközöket, ezért létrehoztuk az úgynevezett „csillagozott módosítást”, amelyben 250 millió euro van élelmiszersegélyre, valamint 40 millió Koszovó, 80 millió Palesztina és 20 millió Afganisztán számára. Ezzel a csillagozott módosítással, ami egyértelművé teszi, hogy több pénzt akarunk elkölteni amint amennyi a pénzügyi terv alapján rendelkezésünkre áll, szeretnénk felhívni a Tanács figyelmét.

Reménykedjünk abban, hogy ezt a megjegyzésünket a Tanács felszólításnak vagy követelésnek tekinti majd, és haladéktalanul megkezdje velünk a tárgyalásokat. Nincs több elvesztegetni való időnk – nem hagyhatunk mindent az utolsó pillanatra. Tanácsi soros elnök úr, Önön a sor.

(Taps)

Janusz Lewandowski, előadó. – (PL) Elnök asszony, Grybauskaitė biztos asszony, aki ért lengyelül, de akit valószínűleg kevésbé érdekel az, hogy én milyen mértékben járultam hozzá a költségvetési eljáráshoz.

Egy olyan eljárás végéhez közeledünk, amit „kísérleti” eljárásnak neveztünk. Ez egy jó alkalom arra, hogy kihangsúlyozzuk az Elnökséggel kialakított jó együttműködést, az egyre erősödő bizalmat, ami kialakult a Költségvetési Bizottság és az Elnökség között, ami többek között Rømero főtitkár úr erőfeszítéseinek köszönhető. Azonban „senki sem tökéletes”, ezért továbbra is vannak különbözőségek, ami a 2009-re megállított tartalékokban jelentkezik. A 2009-es évre szóló költségvetésnek számos különleges kihívásnak kell megfelelnie. Ez egy választási év lesz, amely kapcsán különleges igények merülnek fel a nyilvános hírközlés területén, ami finanszírozásra szorul. Ez egy olyan év lesz, amikor az európai parlamenti képviselők új státuszt kapnak, aminek szintén lesznek anyagi következményei. Szeretném továbbá kiemelni a foglalkoztatás és a bérezés új alapelvét, ami átlátható lesz és megfelel majd az asszisztensek korábban jelzett igényeinek és ami a nyugdíj alap korábbi formájának a végét fogja jelenteni. 2008 második félévében át kellett alakítanunk a költségvetést annak az igen valószínű forgatókönyvnek megfelelően, hogy működésünk alapját továbbra is a régi szerződések fogják jelenteni és valószínűleg a Lisszaboni Szerződés, amely megváltoztatná az Európai Parlament hatáskörét, nem fog hatályba lépni.

Sikerült a költségvetést az általunk önkényesen meghatározott küszöbérték alatt tartani, azaz az Európai Unió intézményeinek esetében az igazgatási költség a 20%-os küszöbérték alatt marad. El kell fogadnunk ezeket a szinteket, mind az igazgatás, mind pedig a politikai képviselőcsoportok esetében, mivel ezek a jogalkotási tevékenység jobb működéséhez kötődnek, amely megkönnyíti az európai parlamenti képviselők életét, javulást eredményez az új komitológiai eljárásban, amit 2009-re is biztosítani kell.

Pontosan e célból szeretnénk tartalékokat képezni, azért hogy fokozatosan megszüntessünk bizonyos aránytalanságokat, amelyek e hosszú időszak alatt alakultak ki a parlamenti igazgatás különböző szekcióiban, és hogy elsősorban azon területek számára tudjunk forrásokat biztosítani, amelyek közvetlen kapcsolatban állnak a parlamenti bizottságok munkájával. Megemlítettünk más olyan kezdeményezéseket is, amelyek elősegítik a Parlament működését, főleg a parlamenti könyvtárban különösen ilyen az egységes dokumentációs- és információs gyűjtemény. Megjegyezzük, hogy sajnos az új látogatói központ nem lesz nyitva a választások ideje alatt. Eredetileg azt mondták, hogy nyitva lesz, de végül mégsem. Arra számíthatunk, hogy 2009 vége felé fogják beindítani, ez szintén jelentkezik a személyzeti tartalékainkban.

A költségvetés betartása ismert filozófia a Parlament és a többi intézmény számára is, és különösen a választás éveben nem engedhető meg, hogy az adófizetők fejében az a kép alakuljon ki, miszerint az európai intézményeknek túlságosan nagyra törő a költségigénye van. Ez vonatkozik a többi intézményre is, ahol mérlegeltük mindezt és a Tanács által hozott határozatokat is, és hozzáadtuk ezeket az intézmények igényeiről készült saját értékelésünkhöz. Két vállalat szeretnék kiemelni: a Bíróság számára 39 új álláshely jön létre az új hivatali eljárással összefüggésben és a Számvevőszék számára is 3 új álláshelyet biztosítunk, ami növelni fogja a szervezet lehetőségeit, de azt is lehetővé teszi, hogy az új központját előreütemezéssel finanszírozzuk.

Ez előrevetíti a holnapi szavazás gyors és zökkenőmentes kimenetét, ami a politikai képviselőcsoportok koordinátoraival, a bizottság véleményének előadóival, és Rainer Böge úrral, a bizottsági munka vezetőjével folytatott kiváló együttműködésnek köszönhető. Szeretnék külön köszönetet mondani azoknak, akik segítségemre voltak, nevezetesen Richard Westernnek és Marrianna Parinak.

Dalia Grybauskaitė, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Nagyon jó látni, hogy a Parlament milyen gyorsan és hatékonyan véglegesítette az első olvasatot és készen áll a holnapi szavazásra. Ezt az óriási munkát, a Költségvetési Bizottság, annak vezetői és koordinátorai és természetesen a politikai képviselőcsoportok végezték. Ennek az elvégzendő munkának jelentős része alkotja a jövőbeni tárgyalások alapját. A következő két hónapban meg is kezdjük a komoly együttműködést a költségvetési hatóság és a Bizottság két ága között.

A Bizottság általánosságban nagyra értékeli és osztja azokat a politikai prioritásokat, amelyek esetében az Európai Parlament költségvetési megerősítést és visszaállításokat javasol. A kifizetésekkel kapcsolatban az Európai Parlament az előirányzatok szintjét a felső határon szándékozik jóváhagyni. Ez azonban nem elég meggyőző számunkra, mivel úgy gondoljuk, hogy az előzetes költségvetési tervezet sokkal jobban megfelel, elsősorban a tagállamok tényleges felvevőképességének. Ezen a héten fogom megküldeni a költségvetés végrehajtására vonatkozó tájékoztatást, és akkor látni fogják, hogy számításaink nagyon komolyan megalapozottak.

A Bizottság jelentős mértékben egyetért azzal az új folyamattal, amit a Parlament a kísérleti projektekkel és az előkészítő lépésekkel kapcsolatban javasolt. Megragadom az alkalmat, hogy elmondjam, milyen nagyra értékelem az intézményeink közötti kiváló együttműködést, ami a Haug főeladó asszony által támogatott

új és sikeres együttműködési megközelítésnek köszönhető. Eddigi tárgyalásaink történelme során ez lesz az első alkalom, hogy már nyár előtt megkaptuk és sikerült megállapodnunk ezen kísérleti projektek széles körét illetően.

Számos olyan kérdésre szeretném felhívni a figyelmet, ami még az első olvasatban is, komoly aggodalomra ad okot a Bizottság számára.

Az első és legfontosabb az 5. fejezettel kapcsolatos. Értékeljük, hogy a Parlament visszaállította a személyzet fizetésére szánt Bizottság által kért összegeket. Ugyanakkor ezzel egy időben 37 millió euro került a tartalékba, aminek felszabadítását bizonyos feltételekhez kötötte.

Ezen felül további 16 millió euro összegű kiegészítő tartalékot helyezett két konkrét szakpolitikai terület, nevezetesen a közlekedés és a környezetvédelem, számára tartalékba. Természetesen a Bizottság nagyon nehezen tud majd erre választ adni, különösen az utóbbira, mivel a Bizottságban összesen egy munkáltató van – maga a Bizottság – és például, nem állíthatjuk le a kifizetéseket egy vagy két Főigazgatóságnál, miközben másoknak továbbra is fizetünk.

Ezek a tartalékok – összesen körülbelül 50 millió euro összegben – lehetetlenné teszik a bővítés kapcsán biztosított 250 álláshely betöltését és jövő év januárjától nyugdíjba vonuló személyzet helyébe nem tudunk új embereket felvenni. Természetesen tudjuk, hogy szükség lesz tárgyalási és meggyőző képességünkre, amikor az első olvasat után a lehető legrövidebb időn belül leülünk az Önök embereivel. Megpróbálunk minden szükséges magyarázatot megadni, és teljesíteni a tartalékokkal kapcsolatban megállapított összes feltételt.

Ami az operatív programok igazgatási támogatását illeti, idén a Parlament a Tanácsot követve, megerősítette a csökkentéseket. Tudom, hogy további technikai jellegű magyarázatokra lesz szükség, amit majd az ezen sorokkal kapcsolatos tárgyalások útján próbálunk megoldani.

Egy másik probléma szerintünk az, hogy a Parlament nem állította vissza a közbeszerzések odaítélési eljárására vonatkozó hirdetmény közzétételére kért előirányzatokat. Úgy gondoljuk, hogy ez, különösen a jelenlegi körülmények között megnehezíti a Bizottság számára, a közbeszerzési eljárásról szóló irányelvből adódó kötelezettségeinek teljesítését. Jelenleg is megoldjuk és továbbra is megpróbáljuk megoldani az állami támogatások kérdését és azokat a problémákat, amelyek a tagállamokban ebben a változó gazdasági helyzetben jelentkeznek, és emiatt a Bizottság jogi kifogás miatt akár bíróság elé is kerülhet.

Összefoglalva, a Bizottság részletesen elemezni fogja a Parlament által elfogadott összes módosítást, és november elején megküldjük véleményünket a „végrehajthatósági levélben” – mint ahogy ezt megtesszük minden évben – amiben minden szükséges részletet megmagyarázunk. A novemberi egyeztető ülés és a második olvasat előtt megpróbálunk a lehetőségekhez képest mindent megoldani, amit az első olvasatban még problémásnak találunk.

Mint mindig, a Bizottság most is megpróbál becsületes közvetítőként fellépni a két költségvetési hatóság között, különös tekintettel a 4. fejezetben és az 5. fejezetben jelentkező problémákra és a költségvetésben szereplő kifizetési előirányzatok felső határának kérdésére. Megpróbálunk segíteni azáltal, hogy kedvező feltételek kialakításával törekszünk és arra, hogy egész Európának egy jó költségvetése legyen ezekben a mindannyiunk számára nehéz időkben.

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök asszony, Grybauskaitė asszony, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék Woerth úr távollétéért elnézést kérni, akinek jó ok miatt kellett Párizsban maradnia, mivel ott is költségvetési időszak van és most kell a Parlament felé benyújtani az első államháztartási törvénytervezet keretében a pénzügyi tervezetet. Tisztában vagyok azzal, Böge úrral is beszéltem erről, hogy milyen fontos ez a parlamenti vita, és hogy mennyire fontos ez a francia elnökség számára. Ezért szeretnék köszönetet mondani az asszisztenseimnek, valamint a Tanács és Woerth úr asszisztenseinek, akik segítettek felkészülni erre a fontos vitára.

Ez idáig munkánk nagyon pozitív együttműködési légkörben zajlott, és biztosíthatom Önöket arról, hogy a Tanács kész folytatni ezt a magas színvonalú párbeszédet annak érdekében, hogy egy kiegyensúlyozott és mindenki számára kielégítő 2009-es költségvetésben sikerüljön megállapodnunk. Figyelemmel hallgattam Haug asszony és Lewandowski úr szavait, ami kifejezetten kommunikáció orientált volt. Ezzel összefüggésben sikerült ma reggel politikai megállapodásra jutnunk a Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott kommunikációs stratégiájának tervével kapcsolatban, és örömmel veszem tudomásul, hogy eltekintve a véleménykülönbségektől, a célunk közös, nevezetesen: biztosítani akarjuk az Európai Unió politikai prioritásainak finanszírozását, legyen szó versenyképességről, kohézióról vagy növekedésről.

Természetes, mint ahogy arra Ön és Grybauskaitė asszony is rámutatott, hogy a jelenlegi nemzetközi körülmények között biztosítanunk kell Európa számára mindazon forrásokat, amelyek biztosítják, hogy a nemzetközi szinten betölthesse az őt megillető szerepet. Mindezt azonban a 2007-2013-as időszakra megállapított pénzügyi kerettel összhangban kell elérni.

Ezért szeretnék három különösen fontos kérdéstről röviden szólni: az első a kifizetési előirányzatokkal és azok összegével, a második a költségvetési fegyelem és a pénzgazdálkodás hatékonyságának és eredményességének szabályaival; a harmadik pedig, az élmezőnyfinanszírozási-eszközzel kapcsolatos.

Ami a kifizetési előirányzatokat illeti, nem titkolom el Önök előtt azt a tényt, hogy a Tanács komolyan aggódik a kifizetési előirányzatok magas szintje miatt, amiről úgy tűnik, a Parlament első olvasatban kíván szavazni, mivel ez a szándék jóval túlmutat az előzetes költségvetés-tervezetében megfogalmazott eredeti bizottsági javaslaton. A kifizetési előirányzatokat a tényleges igényekhez kell igazítani és különösen fontos, hogy levonjuk a korábbi költségvetési teljesítések tanulságait annak érdekében, hogy képesek legyünk annak meghatározására, milyen mértékben vagyunk ténylegesen képesek végrehajtani az ágazati szakpolitikákat.

A pénzügyi terv megalkotása óta azt látjuk, amit én egy jó ideje más nézőpontból figyeltem, hogy a közösségi költségvetés sosem volt teljes mértékben kihasználva, és ez már 1988 óta így van. A 2008-as költségvetés-módosítás is azt fogja megmutatni, hogy idén ismét jelentősen túlbecsültük a kifizetési előirányzatok igényét, különösen igaz ez, az olyan fontos szakpolitika esetében mint a kohéziós politika, és pillanatnyilag semmi sem bizonyítja, hogy 2009-ben más lenne a helyzet.

Ahogy azt Grybauskaitė asszony is említette, és az ő irányításával, az elmúlt évek során javulás tapasztalható, továbbra is komoly bizonytalanságok vannak a 2009-es pénzügyi évvel kapcsolatban. Október 1-én, a kohéziós politika 433 programja közül összesen két esetben került sor időközi kifizetésre és gondolom ezt értékelni fogják a jelenlegi gazdasági és pénzügyi körökben – nem hasonlíthatjuk az európai költségvetést olyan dolgokhoz, amelyek nem összehasonlíthatóak azokkal a lépésekkel amiket a pénzügyi rendszer megmentésével összefüggésben teszünk a megtakarítók érdekében, és az európai polgárok védelme érdekében – mindenekelőtt, a az európai adófizetők érdekeit kell megvédenünk és el kell kerülnünk hogy bármilyen olyan kifizetési előirányzat kerüljön a költségvetésbe, amit nem tudunk felhasználni.

A második kérdés a költségvetési fegyelem szabályainak való megfeleléssel és a pénzgazdálkodás hatékonyságával és eredményességével kapcsolatos. A Tanács gondoskodni fog a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás teljes körű betartásáról. A kiadások oldalán tiszteletben kell tartani az ezen megállapodásban meghatározott korlátokat és az egyes fejezetek felső határa alatt megfelelő mértékű tartalékkeretet kell fenntartani. Ezek a felső határok, mint ahogy Önök is tudják, nem elérendő célokat jelentenek. Ezeknek a módszeres magasan tartása véleményünk szerint elfogadhatatlan, mivel ezzel veszélyeztetnénk azt, hogy a 2009-es költségvetési év során felmerülő előre nem látható helyzeteket kezelni tudjuk.

Ezzel összefüggésben, szeretném röviden érinteni a 4. fejezetet, amely kapcsán egy módosításról fog a Parlament szavazni, ami jóval túllépi a pénzügyi terv felső határát. Tisztában vagyunk a 4. fejezettel kapcsolatban kialakult valódi feszültségekkel. Átfogó választ kell találnunk a nemzetközi szinten jelentkező különböző uniós prioritásokra, és finomítanunk kell a beavatkozás, elsősorban a közös kül- és biztonságpolitika szerint, amellet hogy jól tudjuk, ezen a területen nagyon gyorsan változhatnak a körülmények. Ezért itt is megfelelő nagyságú tartalékkeretet kell hagynunk annak érdekében, hogy kezelni tudjuk a területen bekövetkező változásokat, valamint a KKBP szerint végrehajtott beavatkozásokkal összefüggő fejleményeket.

A harmadik kérdés az élmezőnyfinanszírozási-eszköz finanszírozásával kapcsolatos. Az elkövetkező hetek során biztos, hogy ez fontos része lesz a Tanácson belül folytatott megbeszéléseknek. Az Európai Tanács idei júniusi ülése egy erős politikai lendületet adott azzal, hogy üdvözölte a Bizottság javaslatbenyújtási szándékát, a Tanács felhatalmazása azonban teljesen egyértelmű: olyan finanszírozási megoldást kell találnunk, amely megfelel a jelenlegi pénzügyi tervnek. Tudom, hogy a Parlament is egyet ért ezzel a véleménnyel, de mindemellett a Tanács erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy megtalálja az összes megfelelő finanszírozási lehetőséget, amely révén valódi tartalmat tudunk adni a politikai kívánságoknak, beleértve az állam- és kormányfők és az Európai Bizottság által megfogalmazott kívánságokat is.

Azt akarom mondani – nehogy fordítási hibaként szerepeljen amit mondtam – tudom, hogy a Parlament ezzel nem ért egyet. Hibáztam, természetesen ez egy nyelvbtlás volt. Ugyanakkor szeretném azt is megemlíteni, hogy az élmezőnyfinanszírozási-eszköz fontos kérdésében voltak olyan pontok is, ahol a Parlament és a Tanács azonos véleményen volt, különösen azzal kapcsolatban, hogy mindkettőnknek

fenntartásai voltak a Bizottság azon javaslatával szemben, hogy ezt az eszközt teljes egészében a 2. fejezet felső értéke alatti tartalékkeretekből finanszírozzuk.

Egyértelmű, – és a Tanács is tudatában van ennek – hogy a rendelkezésre álló források optimális kombinációját kell megcéloznunk ahhoz, hogy a Tanácson belül, a novemberi egyeztető ülésen megállapodásra tudjunk jutni a Bizottság által javasolt teljes összeggel kapcsolatban. Meggyőződésem, hogy a három intézmény mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a novemberi egyeztető ülés során egy átfogó megállapodás születhessen a 2009-es költségvetésről és az imént említett új kezdeményezések finanszírozásáról. Ez a megállapodás, a lehető legjobb kompromisszumot kell, hogy jelentse az Unió, a polgárai és intézményei számára.

Szeretnék néhány szót szólni a saját forrásokra vonatkozó határozatok végrehajtásáról szóló rendeletről, amelyről a Parlament ezen az ülésen fog határozni. Szeretném személyesen és a Tanács nevében is megköszönni Alain Lamassoure úr jelentését és a Parlament szorgalmát és azt, hogy ilyen gyorsan sikerült a kérdést megtárgyalni. A magunk részéről mi nem fogunk elzárkózni a Bizottság javaslata elől. A saját forrásokról szóló határozat ratifikációja jó ütemben halad a tagállamokban, és remélem, hogy képesek leszünk célkitűzéseit teljes mértékben megvalósítani és 2009. január 1-ig teljes körűen hatályba léptetni. Ezt kívántam Önöknek elmondani.

Ana Maria Gomes, a Külügyi Bizottság véleményének előadója. – Elnök asszony! A 4. fejezet krónikus alulfinanszírozottsága állandó politikai vita tárgya. Lehetetlenné teszi számunkra, hogy teljesítsük külföldi kötelezettségvállalásainkat olyan válságterületeken, mint Koszovó, Palesztina, Afganisztán és Grúzia. Képtelenek vagyunk egy szilárd alapokon nyugvó, hosszú távú kül- és biztonságpolitikát kialakítani egészen addig, amíg a Bizottság és a Tanács a külkapcsolatok alulfinanszírozásának költségvetési stratégiáját alkalmazza, és amíg csak ad hoc válaszokat ad a mostani válsághelyzetekre, amelyekre figyelmet kell fordítani és forrásokat kell fordítani, mint például napjainkban Grúzia esetében. Az új prioritások elhomályosítják a régieket.

Ahhoz, hogy az EU globális szereplővé váljon, több pénzre van szükség a 4. fejezetben. A jelenlegi pénzügyi keretből, nem lehet kielégíteni a különböző költségvetési sorok igényét. Ezért a Külügyi Bizottság határozottan támogatja a Költségvetési Bizottság azon stratégiáját, hogy az előzetes költségvetési tervezet minden költségvetési soron állítsa vissza, amely megnövelné a Koszovónak szánt költségvetési sort 40 millió euróval, a Palesztinának szánt sort pedig 139 millió euróval.

Támogatjuk a csillagozott módosítást is. Más szóval, a Tanácsnak és a Parlamentnek lehetővé kell tennie a rugalmassági eszközök és minden más, az intézményközi megállapodás értelmében rendelkezésre álló eszközök felhasználását annak érdekében, hogy 250 millió eurós összeget különítsen el az élelmiszerfinanszírozási-eszközök, 40 millió eurót Koszovó, 80 millió eurót Palesztina és 20 millió eurót Afganisztán számára.

.

Maria Martens, a Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (NL) A Fejlesztési Bizottság tagjaként a bizottságom nevében beszélek és három megjegyzést szeretnék tenni, az első az élelmiszerválsággal, a második a fejlesztési politika értékelésével, a harmadik pedig a 4. fejezet forráshiányával – a már megtárgyalt külföldi kiadásokkal kapcsolatos.

Az élelmiszerválsággal kezdeném, ami természetesen óriási problémát jelent, mivel több millió embert fenyeget éhhalál és nagyon nagy szükség van egy közös európai fellépésre. Azonban teljesen más megközelítésre van szükségünk, mint amit a Bizottság eredetileg javasolt. Tiszteletben kell tartani a költségvetési megállapodásokat, ugyanakkor a Tanács és az Európai Parlament hatáskörét sem hagyhatjuk figyelmen kívül. Ezért örülök annak, hogy a Bizottság hajlandó felülvizsgálni eredeti javaslatát – hogy fel nem használt mezőgazdasági alapokat használjon fel erre.

Az érintett országok számára, meg kell valósítanunk az élelmiszerellátás biztonságát. Mondani sem kell, hogy az élelmiszersegélyre olyan embereknek van szükségük, akik közvetlen életveszélyben vannak, de végső soron gondolni kell a hosszú távra is, ezért az élelmiszertermelésnek újra szerepelnie kell az EU fejlesztési programjában, egy olyan területként, amelyet prioritásként kell kezelnünk.

Ezzel összefüggésben beszélnünk kell az élelmiszertermelés biztonságának tematikus programjáról szóló újraértékeléséről és meg kell vizsgálnunk, hogy hogyan biztosíthatjuk a kistermelők számára a kulcsfontosságú termelési tényezőkhöz való könnyebb hozzáférést. Ezért örülünk annak, hogy elfogadásra került a

mikrohitelek kísérleti projektjéről szóló javaslat, mert a kistermelők számára ez valószínűleg megkönnyíti majd az élelmiszertermelés finanszírozását.

Másodszor, javítani kell a fejlesztési politika értékelésének rendszerén. Az értékelés túlságosan nagy figyelmet szentel a pénzek felhasználására és túlságosan keveset az eredményekre. Ha azt akarjuk, hogy a nyilvánosság továbbra is támogassa a fejlesztési együttműködést, akkor nagyobb betekintést kell biztosítanunk a munkánk eredményébe.

Harmadszor pedig, itt van a külföldi kiadások forráshiányának kérdése, a 4. fejezet, amiről már korábban beszéltünk. Ez nemcsak a fejlesztési együttműködésre szánt, de Koszovónak, a Közel-Keletnek és egyéb célra szánt forrásokat is érinti. Nagy céljaink vannak. Ez így helyes. Ezért van arra szükség, hogy strukturálisan növeljük ezt a tételt.

Helmuth Markov, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, soros tanácsi elnök úr! Két kérdést szeretnék felvetni Haug asszony jelentésével kapcsolatban.

Az első felvetésem azzal kapcsolatos, hogy a Parlament kezdeményezésére egy külön költségvetési sor került be a „kereskedelemmel összefüggő támogatásokról szóló kereskedelempolitika” fejezetbe, – más szóval a „kereskedelmet célzó támogatások”-ba – ami éves szinten 1 milliárd euro összeget tesz ki. Sajnos a Bizottság még nem tájékoztatott minket részletesen arról, hogy hogyan fogják teljesíteni ezeket a támogatási kötelezettségeket, és hogy vajon kivitelezhetőek-e. Öröndetes tény, hogy a Költségvetési Bizottság átvette a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság által javasolt módosítást, amely visszavonja a kereskedelmet célzó támogatások összegének 50%-os csökkentéséről szóló tanácsi javaslatot.

A második felvetésem a fejlődő országok javára végzett gyógyszerészeti technológiatranszferrel és a kapacitásfejlesztéssel összefüggő támogatásokat érinti. Az elmúlt évben a Parlament konkrét lépéseket tett a legszegényebb országok megsegítésére a gyógyszerellátás biztosításával, melynek egyértelmű részét képezi a megfelelő pénzügyi támogatás is. Sajnos világos, hogy sem a Bizottság sem a Tanács nem osztja ezt a nézetet, és ha jól tudom, sajnálatos módon a Költségvetési Bizottság sem nyújtott be módosítást ezzel kapcsolatban.

Lewandowski úr jelentésével kapcsolatban a bizottságom egy fontos szempontot vetett fel, ami az Európai Parlament nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok területén végzett munkáját érinti: a Parlament a genfi székhelyű Interparlamentáris Unióval együttműködik a WTO tanácskozásain. Mivel Parlamentünk az éves ülések egyik szervezője és mivel biztos, hogy jövőre a dohai fordulóval kapcsolatban fontos miniszteri értekezletek lesznek, érdemes lenne több forrást biztosítani erre annak érdekében, hogy a részvételhez meglegyenek a megfelelő infrastrukturális lehetőségeink. Ezen túlmenően, az AKCS-országok képviselőinek a sorsát is a szívünkön viseljük, és fizetjük a parlamenti értekezlettel összefüggő utazási és ellátási költségeiket. Mindkét tényező alkalmas és alkalmasnak is kell lennie arra, hogy fokozza az átláthatóságot és javítsa a parlamentek, a kormányok és a civil társadalmak közötti párbeszédet és végeredményben nagyobb tisztességességet és törvényességet kell a tárgyalások és döntéshozatalok során eredményeznie a WTO-n belül folytatott tárgyalások során is.

Pervenche Berès, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (FR) Elnök asszony, Grybauskaitė asszony, Jouyet úr! A Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében szeretném kifejezni elégedettségemet, sajnálatomat és reményemet.

Az elégedettségem abból a tényből fakad, hogy a Költségvetési Bizottság hajlandó volt elfogadni azt a javaslatunkat, miszerint a felügyelőknek független attól, hogy banki, biztosítási vagy védelmi területről van-e szó, több pénzre van szükségük ahhoz, hogy jobban tudjanak együttműködni. Ez nyilvánvaló, és még azok is egyetértenek azzal, hogy erre feltétlenül szükség van, akik nem tagjai a Gazdasági és Monetáris Bizottságnak.

A sajnálatom azzal magyarázható, hogy annak ellenére, hogy a jelenlegi válságban, ahol az euro az egyetlen támaszunk, az alappillérünk, a Bizottság mégis drasztikusan csökkentette a nagyszerű valutánkkal kapcsolatos kommunikációs tevékenységek pénzügyi forrását.

Abban reménykedem, hogy holnap a plenáris ülés elismeri majd, hogy az eurocsoport forrásait, függetlenül attól, hogy mostantól kezdve milyen szinten tartja összejöveteleit, növelni kell. Ez nem lehet egy súlytalan, tartalom nélküli struktúra. Mára már valósággá vált. Ezért remélem, hogy holnap a Parlament az eurocsoport javára, a források növelésének elve mellett fog szavazni.

Karin Jöns, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök asszony! Először is köszönetet szeretnék mondani a Költségvetési Bizottság tagjainak, hogy ilyen jelentős mértékben osztják a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság költségvetéssel kapcsolatos megközelítését.

Mindazonáltal, még egyszer szeretnék szólni az általunk javasolt szociális párbeszédre szánt megfelelő finanszírozás növelése érdekében. Nem beszélhetünk folyamatosan arról, hogy a szociális párbeszéd jelenti az európai szociális modellünk alappillért, miközben a másik oldalon pontosan ezen a területen csökkentjük a finanszírozást.

Itt szeretném felkérni a Tanácsot is arra, hogy dolgozzon velünk annak érdekében, hogy megoldást találjunk a degresszivitási záradék problémájára. Ennek különösen drámai hatása van a szakszervezeti intézetek munkájára és hosszútávon egyszerűen tarthatatlan a finanszírozás folyamatos csökkentése.

Tekintettel a Bizottság két kísérleti projektjére, engedjék meg, hogy elmondjak egy dolgot. Széleskörű egyetértés volt a kiküldetésben dolgozó munkavállalókat érintő kísérleti projekt kérdésében és biztos vagyok abban, hogy ennek a projektnek az eredménye komoly ismereteket jelent majd a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel kapcsolatos jövőbeni politikai döntéseinknél. Ezért komoly figyelmet fogunk annak biztosítására fordítani, hogy a Bizottság figyelemmel legyen azokra a tényezőkre, amelyeket fontosnak tartunk ebben a projektben, azaz a bérdőmping és a szociális dömping megakadályozására.

A második projekt az idős emberekkel szembeni erőszakra vonatkozik. Ez a projekt egy tabuként kezelt témát érint, amely különösen fontos.

Péter Olajos, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-Biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (HU) Köszönöm szépen, Elnök Asszony! Mint a 2009-es EU költségvetés véleményadója a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részéről, szeretném kifejezni elégedettségemet az előttünk fekvő anyaggal kapcsolatban. Az egyik legfontosabb változás, hogy jövőre 10%-kal több forrás áll majd rendelkezésre környezetvédelmi célokra, mint 2008-ban. A környezetvédelem céljaira így 14 milliárd eurót tudunk majd fordítani.

Külön üdvözlöm, hogy a jövő évi prioritások egyike az éghajlatváltozás. Európának meg kell őriznie vezető szerepét az éghajlatváltozás ellen folytatott nemzetközi küzdelemben, mint azt tegnap Sarkozy elnök úr is kihangsúlyozta. Szeretném kiemelni azt a tényt is, miszerint a LIFE+ költségvetés 9%-kal emelkedik meg. Nagyszerű lehetőségnek tartom az úgynevezett kísérleti, azaz pilot projektek indítását, amelyből idén három környezetvédelmi és közegészségügyi témájú javaslatunkat is támogatja az Európai Bizottság, 7,5 millió euro értékben. Soha még ennyi, éghajlatváltozással, illetve annak hatásaival foglalkozó projekt nem indult egy éves kereten belül.

Az ügynökségek tekintetében a Bizottság által javasolt számokat alapvetően jónak tartom, örülök, hogy a támogatás mértéke mind a humán, mind pedig az eszközök területén növekedett, két ponton mégis módosítást javaslok. Az egyik az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ esetében, itt 10% tartalékkeret felszabadítását javasoljuk, hiszen az ügynökség csak így tudja ellátni a feladatait. A másik esetben, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnál pont ellentétes irányú a kezdeményezés, azaz 10%-os tartalékkeret képzést javaslok, amíg az ügynökség nem tesz tanúbizonyságot a megfelelő működésről. Ezeket a javaslataimat a Parlament Környezetvédelmi és Költségvetési Bizottsága is támogatta. És kérem a képviselőtársakat, hogy a plenáris ülésen is így, azaz támogatólag szavazzanak. Végül szeretném megköszönni Jutta Haugnak, a riportőrnek és Surján Lászlónak az Európai Néppárt árnyék-jelentéstevőjének az értékes segítséget, melyet a munkámhoz nyújtottak. Köszönöm szépen.

Gabriela Crețu, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója. – (RO) A költségvetés nem egy szakpolitikai kérdés, nem egy technikai probléma, hanem egy rendkívül mélyreható politikai probléma. A költségvetésen keresztül meghatározzuk, hogy milyen erőforrásokra van szükség a célok megvalósításához. A vállalt kötelezettségeinkkel egyfajta öszinteség is párosul. A belső piacra vonatkozó rendelkezések megfelelőeknek tűnnek.

Szeretnénk köszönetet mondani Haug asszonynak azért a hatalmas erőfeszítésért, amit az egymástól teljesen eltérő, általánosabb politikai célokból benyújtott kérések koordinálása érdekében tett. Ugyanakkor léteznek még problémák az erőfeszítések ellenére is. Megmutatkoznak a pénzügyi piacok korlátai. Láthatóvá válnak a hiányosságok, amelyek a hétköznapi emberek számára nehezen érthető szabályok mögött vannak elrejtve. Még mindig egyfajta törekenységről árulkodnak.

A javasolt módosítást, amely erőforrásokat kíván elkülöníteni annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottabbak legyenek pénzügyi kérdésekben, a Költségvetési Bizottság többsége elutasította. Ennek az oka, hogy ne legyenek megtakarítások. A kértnél azonban nagyobb összeget hagytak jóvá egy olyan nem meghatározott célra, amely a fogyasztóvédelemmel függ össze. Arra kérjük a bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a vonatkozó fejezetre jóváhagyott összeg felhasználható-e pénzügyi oktató programokra. Egyes emberek teljes tájékozatlansága megteremti a piaci spekuláció előmozdításának és mások gazdaggá tételének lehetőségét. Ez az idő most nem alkalmas arra, hogy megszűnjön a védelem. Kíváncsabb, ha a jól tájékozott fogyasztók saját magukat védik meg önmagukat.

Miloš Koterec, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (SK) Először is szeretném megköszönni Jutte Haug asszonynak és a koordinátoroknak, hogy ilyen rendkívüli érzékenységgel közelítették meg az Európai Unió polgárainak igényét és hogy elfogadták a Regionális Fejlesztési Bizottság ajánlásait, amelynek én is tagja vagyok. A kohéziós politika továbbra is az EU középtávú költségvetési politikája kell, hogy legyen.

Amikor én, mint a Regionális Fejlesztési Bizottság előadója készítettem az európai parlamenti jelentésről szóló bizottsági véleményt az előbb említett költségvetéssel kapcsolatban, akkor egy olyan problémának a megoldásához is hozzá kívántam járulni, amit a tagállamok az egységes európai megközelítés hiányában, saját fejlesztési programjaikon keresztül próbáltak megoldani. Ez a probléma, a roma közösségek Európai Unión belüli integrációjával kapcsolatos. Azzal, hogy kísérleti projektekre teszek javaslatot, amely segíthet ennek a problémának európai szintű megoldásában, az a célom, hogy erősítsük az európai tudatosságot abból a szempontból, hogy a problémával a regionális fejlesztés szempontjából is foglalkozni lehet.

A probléma különösen az új tagállamokban tapasztalható, ahol a kis roma közösségekből álló enklávék komoly fejlesztési és szociális problémát jelentenek. A projektnek tartalmaznia kell az európai intézmények által biztosított megfelelő források fejlesztését, melyek nélkül ennek a problémának a megoldása továbbra is a tagállamokra marad, aminek következtében több millió roma nemzetiségű európai állampolgár válhat az eltérő gazdasági és társadalmi fejlődés és a nagyon alacsony szintű integráció áldozatává.

Kyösti Virrankoski, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (FI) Elnök asszony! A bizottság előzetes költségvetés-tervezetének 2. fejezete, amit a Tanács ismét csökkentett, nem tükrözte a Parlament prioritásait. Ebben, a közvetlenül mezőgazdasági támogatásokra és a marketing költségekre szánt, túlságosan óvatosan tervezett 2.027 millió eurós összeg, nem éri el a többéves pénzügyi keret összértékének felső határát. A Mezőgazdasági Bizottság javasolta, hogy a Költségvetési Bizottság vizsgálja felül a kiadások tervezett összegét, ami meg is történt.

Új elemet jelent a költségvetésben az iskolai gyümölcs és zöldségosztás és a tejipar szerkezetátalakítási alapjának létrehozása. Az előzőre a bizottság 181 millió eurót, az utóbbira pedig 600 millió eurót különített el.

Mivel egy jelentős nagyságú, összességében 9 milliárd euro értékű fennálló kötelezettségvállalás, vagy más néven RAL van a vidékfejlesztési programokban, és mivel a Bizottság javaslatai 30%-os eltérést mutattak a kötelezettségvállalások és kifizetések szintje között, a bizottság 898 millió euróval megnövelte a kifizetéseket.

A bizottság azonnali élelmiszersegély biztosítását javasolja, amely finanszírozását, annak jellegétől függően a 4. fejezetből kell biztosítani. Ez azt jelenti, hogy intézményközi megbeszélésekre lesz szükség.

Emanuel Jardim Fernandes, a Halászati Bizottság véleményének előadója. – (PT) Először is gratulálni szeretnék az előadónak, Haug asszonynak azért az erőfeszítésért, amit a Parlament állásfoglalásának előkészítése érdekében tett. Az évek során a halászathoz rendelt összes előirányzatok nagyságát negatív fejleményként kell értékelni, hiszen már az előző költségvetések is csupán a szükséges minimumot tartalmazták a megfelelő forrásokkal rendelkező közösségi halászati- és tengerpolitika következetes megvalósításához.

A halászati ipar számára az olajárak folyamatos emelkedéséből származó növekvő külső gazdasági nyomás és a halászati termékek árának stagnálása illetve csökkenése, jelentős veszteségeket eredményez az ágazatban és komoly szociális problémákat okoz általában a halászoknak.

Bár a bizottság javaslatot tesz a halászati ágazat a jelenlegi makrogazdasági helyzettel összhangban megvalósuló szerkezeti átalakítására, konkrét lépésekre van szükség az ágazat túlélésének biztosításához. A költségvetési tervezet és a Parlament jelenlegi álláspontja jelentős csökkentésekről rendelkezik, különösen a halállomány ellenőrzése, a nemzetközi együttműködés, a halászati kutatással foglalkozó dolgozók és az adatgyűjtés területén.

Másrészről azonban üdvözlöm azt a tényt, hogy a Parlament jelenlegi álláspontja tartalmazza az általam előterjesztett kísérleti projektet, amely a halászlé piaci árakat megfigyelő intézettel kapcsolatos, és továbbra is támogatja az európai tengerpolitikát és minden ezzel kapcsolatos projektet a kutatásra szánt előirányzatok növelésén keresztül.

Helga Trüpel, a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Még 2004-ben, egy nagy kulturális értekezleten Berlinben, Barroso elnök úr kijelentette azt, hogy az európai kulturális politika arról szól, hogy lelket adjon Európának. A kulturális költségvetés azonban azt mutatja számunkra, hogy ezek a nagy kihívások csak csekély sikerrel jártak. Való igaz, hogy most sikerült beindítanunk egy olyan kísérleti projektet, amely több pénzt biztosít a művészek mobilitásának támogatásához, és növelni akarjuk az életet át tartó tanulásra és diákcserékre szánt kiadások összegét is, de ahhoz a tényhez képest, hogy arra akarjuk ösztönözni az európai polgárokat, hogy minél jobban megismerjék Európát, túl kevés pénzt költünk erre a területre. Ahogy azt Barroso úr már megállapította, az európai emberek ugyan nincsenek kifejezetten elragadtatva az egységes piactól, de többet akarnak megtudni Európa kulturális kincseiről.

Éppen most adtuk át az Európai Parlament filmjét. Több pénzt kell költenünk a filmgyártásra, mert az európai polgárok számára érthetőbbé kell tennünk Európa történelmének és jövőjének európai megközelítését és európai vízióját.

Monica Frassoni, a Jogi Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Az olyan igazságszolgáltatás, amely lassú, szinte alig hozzáférhető és nem egyértelmű mindenki számára, az reménytelen. Úgy gondoljuk, hogy növelni kell a Bizottság, az Európai Parlament és a Bíróság alkalmazottainak számát és erősíteni kell őket a jogi irányítás, a közösségi jog alkalmazásának figyelemmel kísérése, valamint általában a jobb szabályozás területén, pontosan azért, mert a jelenlegi eljárások túlságosan hosszadalmasak és átláthatatlanok.

Úgy érezzük, hogy a Bizottság még mindig nem érti elég pontosan, hogy beruházásokra van ahhoz szükség, hogy megfelelő munkatársak legyenek ezekben az ágazatokban, és teljesen helytelennek tartom azt, hogy a Bizottság nem részletezi, hogy hányan foglalkoznak kifejezetten a jogsértési eljárásokkal és továbbra is azt állítja, hogy minden zökkenőmentesen zajlik.

Ami az Európai Parlamentet illeti, szeretnék rámutatni arra a problémára, amelyet a jogalkotási szempontból nem megfelelő minőségű szövegei jelentenek, és arra, hogy a jogász-nyelvészek munkájába is jobban és többet kell beruházni. Ugyanez vonatkozik a belső átszervezés egész kérdésére, különös tekintettel az európai jog alkalmazásának figyelemmel kísérésére. Végezetül felszólítjuk a Bizottságot, hogy készítsen számunkra egy számmal alátámasztott jelentést arról, többek között gazdasági szempontból is, hogy milyen intézkedésekkel kívánja zölddebbé és fenntarthatóbbá tenni intézményeinket.

Bárbara Dührkop Dührkop, az Állampolgári, Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményének előadója. – (ES) Elnök asszony! Először is szeretném megköszönni a Költségvetési Bizottságnak, hogy támogatta módosításainkat.

Az idő rövidsége miatt csak két pontot fogok röviden érinteni. Az első a Frontex-költségvetés hagyományos módosítása. Mint ahogy Önök előtt is ismeretes, mivel a Bizottság részéről semmilyen kezdeményezés sem történt és mivel a Tanácson belül sincs meg a következetesség, ezért a Frontex cselekvési körét a Parlamentnek kellett meghatározni a költségvetési eljáráson keresztül.

Idén, megállapodtunk abban, hogy 10 millió euróval fogjuk növelni a költségvetését és megpróbáljuk biztosítani, hogy missziói továbbra is állandóak maradjanak. Ennek érdekében, nemcsak költségvetési előirányzatokra van szükség, de a Tanács soros elnökének és a tagállamoknak is teljesíteniük kell az ezzel kapcsolatos feladatukat.

A második pont a romák beilleszkedését szolgáló kísérleti előirányzat jóváhagyásával kapcsolatos. A Bizottság által e hónapban rendezett európai értekezlet nem a végét, sokkal inkább a kezdetét kell, hogy jelentse a romák európai társadalomba való beilleszkedésére vonatkozó koherens politikának.

Costas Botopoulos, az Alkotmányügyi Bizottság véleményének előadója. – (FR) Elnök asszony! Részben, mint az Alkotmányügyi Bizottság véleményének előadója, de részben, mint a Költségvetési Bizottság szocialista tagja kívánok szólni. Többek között ezért van két perc felszólalási időm egy helyett.

az Alkotmányügyi Bizottság véleményének előadója. – (EL) Elnök asszony! Ami az Alkotmányügyi Bizottságot illeti, sajnos azt tapasztaltuk, hogy egy olyan évben, amikor az Alkotmányos Szerződésről népszavazást tartottak Írországból, amely megmutatta – az eredmény mellett – hogy a politikusoknak kommunikálniuk

kell az európai polgárokkal, és az írek elmondják, hogy a „nem” szavazat legfőbb oka pontosan a kommunikáció hiánya volt. Nyilvánvaló tehát, hogy a közelgő választások előtt több kommunikációra van szükségünk.

A javaslataink többségét elfogadták. Azonban helytelen, hogy két alapvető, új politikai intézménynek, nevezetesen az európai politikai pártoknak és az európai politikai intézményeknek megerősítésére tett javaslatok nem kerültek elfogadásra. Talán majd legközelebb.

Néhány politikai megjegyzést kívánok tenni a mostani költségvetéssel kapcsolatban, amiről idén szavazunk, és azért mondom, hogy politikai, mert végső soron a költségvetésnek az a politikai feladata, hogy azon keresztül lehetővé váljon számunkra, hogy Európai Unióként tölthessük be szerepünket. Ahogy Almunia biztos tegnap elmondta, és franciául idézem, mert franciául beszélt: „*Il faut commencer à imaginer le budget de l'Europe*”. Alig van még elképzelésünk a költségvetésről, pedig hozzá kell látnunk.

Nos, mit is látunk idén? Egy olyan költségvetést látunk, amiben alacsony a kifizetések szintje, hatalmas a rés a kötelezettségvállalások és a kifizetések között, és amiben az Európai Unió tényleges politikai prioritásaira adott válasz nem kielégítő. Igen, vannak problémák és igen, ahogy azt Jouyet miniszter úr is elmondta, tartalékkeretet kell hagynunk, hogy reagálni tudjunk a válságokra. Ugyanakkor fontosak az Európai Unió aktuális politikai lehetőségei is. Például nem hiszem, hogy egy választási évben ilyen kevés pénzt kellene elkülöníteni a kommunikációra és egy olyan évben, amelyet világméretű válság jellemez, ilyen kevés pénzt kellene elkülöníteni a külpolitika számára.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadója. – (PL) Tekintettel azokra a nagyratörő célkitűzésekre, amelyeket az Európai Unió kitűzött maga elé, meglepő a már amúgy is alacsony 2009-es költségvetés további csökkentése. Ezek a csökkentések még nagyobb egyensúlytalansághoz fognak vezetni a vállalkozások szintje és kifizetésük között, ami ellentmond az kiegyensúlyozott költségvetés elvének.

Az az összeg, amit a Tanács a kifizetési előirányzatokra jóváhagyott – ami mindössze a GDP 0,89%-a – nem felel meg az Európai Unió nagy számú politikai prioritásának és kötelezettségvállalásának. Ennek az lesz a következménye, hogy a polgárok javát szolgáló fontos kísérleti projektek közül csak néhány fog a gyakorlatban is megvalósulni.

Mint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság költségvetéssel kapcsolatos véleményének előadója, aggódom amiatt, hogy a költségvetés elégtelen mértékben járul hozzá a jelenlegi programok, mint például a PROGRESS vagy a Daphne programok igényeihez. Az Európai Bizottságnak jelentős lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy költségvetése tervezése során érvényesüljön az egyenlőség elve, amit a tagállamoknak is hatékonyan támogatniuk kell a strukturális alapok és az Európai Szociális Alap felhasználásakor.

Mairead McGuinness, a Petíciós Bizottság véleményének előadója. – Elnök asszony! Szeretném én is megköszönni az előadók szorgalmas és hatékony munkáját, nagyon nehéz feladatuk volt konkrétan az ombudsman hivatalának kérdéséről, amiről beszélni szeretnék, ahol a költségvetést közel 6%-kal fogják megemelni. Meglátásunk szerint ez megfelelő, főleg annak tudatában, hogy ennek a felére talán nem is lesz szükség, ha a 2009-es választások után nem kerül sor tényleges változásokra a hivatalban. Azt is el kell ismernünk, hogy az ombudsmani hivatalon belül lépések történtek az állomány és az erőforrások hatékonyabb átszervezésére.

Ha már nálam van a szó, a Mezőgazdasági Bizottság tagjaként el szeretném mondani, hogy az élelmiszersegély kérdése – mondom ezt az itt összegyűlt nyilvánosságnak is – egy olyan dolog, ami igazán mélyen érinti az embereket. Úgy gondolom, hogy a nyilvánosság szívesen nyújtana nagylelkű segítséget az élelmiszersegély kérdésében. Meg tudom érteni, hogy a szabályoknak vannak költségvetési korlátai is, és ez így helyes. Talán ez elmond valamit arról a háttér munkánkról, amit kijelentéseinket megelőzően végzünk azért, hogy jól csináljuk ezt, és hogy eljuttassuk a nyilvánossághoz azt a helyes üzenetet, hogy támogatjuk a fejlődő világot, az éhezőket és a rászorulókat.

Ugyanakkor érdemes arra is rámutatni, hogy a múltban a fejlesztési támogatások főleg a mezőgazdaságra és az élelmiszertermelésre irányultak, ahogy ezt már más felszólalók is megemlítették, és tragikus módon az utóbbi években nem fordítottunk kellő figyelmet a fejlődő világ élelmiszertermelésére. Lehet, hogy most itt, az Európai Unióban sem ismerjük fel ennek jelentőségét. Ha valamit sikerült ennek az élelmiszerválságnak elérnie, akkor az az, hogy felhívta a figyelmünket arra, hogy az élelmiszertermelés sérülékeny és támogatásunkra szorul a fejlődő világban.

Végezetül ezzel a bizonyos kérdéssel kapcsolatban Esther De Lange képviselőtársammal együtt egy kísérleti projektet támogatunk, amelynek az a célja, hogy kapcsolatot teremtsünk a fiatal európai és a fejlődő világbeli gazdálkodók között. Úgy gondolom, hogy jó eredmények születhetnek ebből, mivel nekik segítségre van szükségük, nekünk pedig meg kell értenünk az ő helyzetüket.

László Surján, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (HU) Tisztelt Elnök Asszony! Kedves képviselőtársaim! Legelőször, frakcióm nevében megköszönöm a jelentéstevő munkáját és az együttműködést. A költségvetés közös munka, az eredmény több frakció igényeinek is megfelel. A Néppárt üzenete: Legyen biztonságosabb az Unió polgárainak élete! A biztonság sok mindent jelent, nemcsak a schengeni határok védelmét, az illegális bevándorlás megakadályozását, a terrorizmus elleni küzdelmet, hanem kiemelten a munkahelyek megtartását, a kis- és közepes vállalkozások fokozott támogatása révén, a kutatást, a fejlesztést, de az élelmiszer-biztonságot és élelmiszerellátást is. A biztonság érdekében több, egymástól független energiaforrásra van szükségünk. Minderre több pénz kell, mint amit a Tanács tervezett.

A bankok biztonságos működése érdekében néhány nap alatt előkerült 2000 milliárd euró. Helyes. De tudni kell, az Unió ezt a pénzt húsz év alatt költi el. A Parlament kevesebb, mint 10 milliárd euró többletet tervez a jövő évi programokra, amelyek mind a reálgazdaságot szolgálják. És még így is másfél milliárddal alatta marad annak, amit a hétéves keretköltségvetésben elterveztünk. Nem méltánytalan tehát, ha ebben a mostani helyzetben a költségvetési megszorítások helyett 10 milliárddal többlet akarunk növekedésre, munkahelyteremtésre, polgáraink biztonságára fordítani. A krízis nemcsak pénzügyi, hanem gazdasági kérdés is. Legyen a Tanács társunk az erőteljesebb gazdaságfejlesztésben! A tagállamok pedig szüntessék meg azokat az akadályokat, amelyekkel – például túlzott önrészesedés előírásával – mesterségesen nehezítik az európai fejlesztési támogatások felhasználását. Az Uniónak segítenie kell a világméretű krízis miatt bajba került polgárainak! Bizonyítsuk be, hogy ez az Unió nemcsak az Európából kiinduló háborúkat tudja megakadályozni, hanem úrrá tud lenni az Európát elérő pénzügyi-gazdasági krízisen is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖKÖL: MAURO úr

alelnök

Catherine Guy-Quint, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos úr, tanácsi soros elnök úr! Először is köszönetet szeretnék mondani minden előadónak, különösen Haug asszonynak és Lewandowski úrnak, valamint az egész költségvetési csapatnak és az adminisztrátoroknak a 2009-es évre vonatkozó hagyományos pénzügyi munkálatokban való részvételükért. Ez a harmadik pénzügyi terv, és ez megmutatja, hogy az éves költségvetési eljárás mennyire természetellenes és talán szürreális gyakorlattá vált a jelenlegi európai helyzetben. Ez valójában a számlákkal való bűvészkedést jelenti, ami lehetetlenné teszi, hogy egy általános, közösségi szintű megoldást találjunk a társadalmi problémáinkra.

A Bizottság nagyon szerény tervezetét követően a Tanács azt tette, amit általában tenni szokott, és elküldött számunkra egy korlátozott javaslatot, ami alapján lehetetlen az év során tett ígéreteinek teljesítése. Igaza van Jouyet úr, 1988 óta az európai költségvetés kihasználatlan. Mint ahogy a sportban is, a rendszeres edzés jobb teljesítményhez vezet, és mint egy atléta, az EU költségvetése azáltal, hogy egyre kisebb lesz, egyre kevésbé hatékony és egyre nagyobb mértékben lesz kihasználatlan. Ez egy ördögi kör, ami politikai katasztrófához vezet.

Be kell látni, nem lehet pénzt úgy elkölteni, hogy ne számolnánk az ilyen kiadással, de ha megnézzük ezeket az állandó ígéreteket, akkor a kötelezettségvállalási előirányzatok és nem a kifizetési előirányzatok vannak nyilvántartva. Ez pedig a költségvetési csalás kezdete! Ezért tehát tudnunk kell, hogy az Európai Unió meg akarja-e valósítani céljait, és hogy a tagállamok hajlandóak-e hozzájárulni a közös szakpolitikákhoz.

A Parlament, az előtte álló lehetetlen feladat megoldása során, az előadónk munkáján keresztül, a hatáskörének megfelelően jár el. A költségvetési keret nagyon szoros, és az a tény, hogy a Bizottság részéről semmilyen kezdeményezés sem történt, arra készítette a Parlamentet, hogy új PP-ket és AP-ket hozzon létre, amelyek megalapozhatják a jövőbeni innovációkat. Ugyanakkor rendkívül fontos, hogy akkor, amikor Európa elhatározza, hogy 1.700 milliárd euro összegű tőkeinjekciót juttat az euróövezet bankszektorának megsegítésére, akkor 2009-re, sikerüljön 250 millió eurót találnunk az élelmiszerfinanszírozási-eszközökre. A Parlament nagyon elkötelezett az élelmiszersegélyre szánt alaphoz kapcsolódó kérdésben.

Így tehát november 21-én a Tanács térfelén lesz a labda. A Parlament tiszteletben tartotta az engedélyezett eljárások minden formáját: a pénzügyi terv iránti tiszteletet, azt a kérést, hogy az 530 millió eurós keret felső határa alatt nagyobb legyen a rugalmasság és képződjön egy sürgősségi segélytartalék, mint ahogy az a

pénzügyi tervben is szerepel. Mi a jogosultságainknak megfelelően járunk el, ezért elvárjuk a Tanácstól, hogy a miénkhez hasonló felelősségteljes politikai hozzáállást tanúsítson. Ennek kulcsjelentősége van, amikor arról van szó, hogy Európa munkájának hitelességét kell minden egyes polgár szemében biztosítani.

Jouyet úr, kérelemmel fordulok Önhöz: a politika az előrelátásról szól; a Parlament állásfoglalása lehetővé teszi, hogy előrelássunk, miközben betartjuk azokat a szabályokat, melyeknek mindhárom intézmény hajlandó volt alávetni magát. Bizonyítsa be, hogy eleget tesz kötelezettségeinek!

Anne E. Jensen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani Haug asszonynak azért a kiváló munkáért, amellyel sikerült egybefognia a költségvetési eljárás különböző szempontjait. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportja támogatja a Költségvetési Bizottság szavazásának eredményét. Az ALDE képviselőcsoport számára a 2009-es költségvetés fontos prioritásait az energia- és az éghajlat-politika, valamint a kutatás és innováció jelentette. Egyetértünk Haug asszonnyal abban, hogy az éghajlat és energiapolitika fontossága nem tükröződik kellőképpen a költségvetésben és várjuk, hogy a Bizottság tavasszal, egy egyértelmű javaslatot tegyen arra vonatkozóan, hogy ez a terület hogyan kaphatna EU-szinten költségvetési támogatást. Ami Oroszország Grúzia elleni invázióját illeti, az ALDE képviselőcsoport számára fontos volt, hogy Grúzia számára újjáépítési segítyt biztosítsunk és támogassuk a Nabucco földgázvezeték fejlesztését, amivel Európa gázellátásának biztosítása kikerülne az orosz ellenőrzés alól. Örülünk annak, hogy a többség támogatta ezeket a prioritásokat.

A mostani költségvetési tervezet számos tanácsi megtakarítást megszüntet és realisabb értékelést ad a következő évek kifizetési kötelezettségeiről. A költségvetés többéves megállapodásában három fejezet esetében is el fogjuk érni a felső határt, nevezetesen a kutatásról, oktatásról és közlekedésről szóló 1a. és a jogi, politikával foglalkozó 3b. fejezetnél valamint a külpolitikára vonatkozó 4. fejezet esetében pedig, jóval túl is lépjük a felső határt. A külpolitikai költségvetés felső határa továbbra is jelentősen korlátozott és minden évben harcolnunk kell az új prioritások finanszírozásáért. Furcsa látni, hogy az államfők olyan számlákat nyújtanak be az EU-költségvetéshez, amit saját pénzügyminiszterek sem fogadnak el. A Bizottság javasolta, hogy a fejlődő országoknak szánt élelmezésfinanszírozási-eszközöket az EU export-visszatérítéseinek megtakarításaiból finanszírozzuk. A pénz természetesen a magas élelmiszerárak következtében gyűlt össze, ami viszont éhezéshoz vezet a szegény országokban. Az elképzelés helyes, de a költségvetés szempontjából másképp kell eljárjunk annak érdekében, hogy betartsuk az intézmények között létrejött megállapodásokat. Ezért azt javasoljuk, hogy a Palesztinának, Koszovónak és Afganisztánnak szánt élelmezésfinanszírozási-eszközöket és az újabb előirányzatokat a tartalékok, például a rugalmassági tartalék felhasználásával biztosítsuk. Nem tisztességes dolog úgy hozzájutni ehhez a pénzhez, hogy a szegény országoknak szánt fontos programok finanszírozását csökkentjük.

Az ALDE képviselőcsoport benyújtott egy javaslatot, miszerint a strukturális alapok programjainak alapjából 12%-ot helyezzünk tartalékba. Ennek a javaslatnak az volt a háttere, hogy nyomást akartunk gyakorolni a Bizottságra, hogy tegyen többet annak érdekében, hogy ne ismétlődjenek meg azok a hibák, amelyek a 2006-os költségvetés mentesítéséről folytatott vita során a 12% körül kialakultak. Az volt az elképzelésünk, hogy ezt a tartalékot a 2006-os mentesítés nyomon követésének eszközeként használjuk fel, de ehhez nem kaptunk elég támogatást. Ezt tudomásul kell tehát vennünk, de remélem, hogy a Bizottság lépni fog ebben a kérdésben.

A Parlament és a többi intézmény költségvetésének elkészítésével nagyon érdekes feladatot kapott Lewandowski úr. Úgy gondolom, hogy sikerült egy jó kompromisszumot tető alá hoznia, melyben a Parlament költségvetése az igazgatási költségek 20%-a alatt marad.

Helga Trüpel, a Vets/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, tanácsi soros elnök úr, biztos asszony, hölgyem és uraim! Az Európai Unió 2009-es költségvetése csak aprócska sikereket mutathat fel, mivel a pénzügyi terv kényszerzubbonyában kell a munkánkat végeznünk. A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja a szavazás során világossá tette, hogy a pénzügyi tervnek semmi köze sincs az előttünk álló új kihívásokhoz és feladatokhoz.

Pont most hallottuk a felszólalóktól, hogy az európai költségvetésben a külpolitika alulfinanszírozott. Ugyanakkor tekintettel a globális éghajlatváltozás jelentette kihívásokra is, a mi európai költségvetésünk még csak lehetőséget sem biztosít ahhoz számunkra, hogy ezekre megfelelően reagáljunk.

Szeretném Önöket emlékeztetni Sarkozy elnök úr tegnapi nagyszerű beszédére, melyben rámutatott arra, hogy a gazdasági válsággal és az éghajlatváltozás katasztrófájával összefüggésben milyen sok mindennek meg kell változnia az Európai Unióban. A 2009-es költségvetés mindezt csak nagyon csekély mértékben tükrözi, és ez a mi közös problémánk: európai költségvetésünk egyszerűen nem felel meg korunk kihívásainak.

A mezőgazdasági politikában is itt az ideje, hogy az energiatermelést összekössük a környezetvédelmi célkitűzésekkel és – ahogy azt Barroso úr tegnap mondta – többet kell tennünk a kutatásért és fejlesztésért és mindenekelőtt az oktatáspolitikáért. Végül is ezek alkotják Európa vagyonát. Meg kell szabadulnunk a reaktív költségvetéstől és egy proaktív költségvetés és egy új politikai koncepció irányába kell elmozdulnunk.

Végezetül, többet kell tennünk az éhínség leküzdéséért. Afrikában, Afrika szubszaharai régiójában megint nő az éhínség és ez elfogadhatatlan. Többet kell tennünk a tisztességes kereskedelem előmozdítása érdekében is, hogy a fejlődő és feltörekvő országok végre jó esélyhez jussanak.

Most rátérek a politikai eredményekre. Ahogy azt Sarkozy úr tegnap, elmondta a kapitalizmust zöld formában kell újraindítanunk; egy Zöld Deal-re van szükségünk. Csak ebben az esetben leszünk képesek újra működőképessé tenni az európai költségvetést is.

Wiesław Stefan Kuc, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos asszony! A 2009-es évre szóló költségvetési tervezet, a korábbi költségvetési tervezetekhez hasonlóan, nemcsak hogy nem felel meg a mi elvárásainknak, de ami még ennél is fontosabb, a szavazóink elvárásának sem felel meg. A legnagyobb hibáját az jelenti, hogy nagyon kevés kifizetési előirányzatot tartalmaz. Ha teljesíteni akarjuk az elvárásokat, akkor ezeket legalább a kétszeresére kellene emelni.

Az Európa Tanács korlátozta a pénzügyi forrásokat és számos tétel csökkentését tette szükségessé – ezek a csökkentések elsősorban a III. szakaszt érintik, amibe beletartozik a mezőgazdaság és vidékfejlesztés is – de érintik az európai ügynökségeket és a többi szakaszt is. Nagyon valószínű, hogy az Európai Parlament egyetlen bizottsága vagy politikai képviselőcsoportja sem lesz elégedett ezzel a költségvetéssel.

Annak ellenére, hogy rögzítették a 2009-es év politikai prioritásait, egyetlen prioritást sem lehetett olyan szinten tartani, ami alapján egyértelmű lenne, hogy kedvező pénzügyi elbánásban részesül. Hivatalosan a költségvetés megtartja a többéves pénzügyi keretben megállapított mutatókat, de mi mind, ennél magasabb mutatókra számítottunk. Ezzel magyarázható, hogy a költségvetési tervezet azt javasolja, hogy térjünk vissza az eredeti tervezethez, és tekintsük semmisnek az Európai Tanács csökkentéseit. A javasolt tervezet szavazásánál arra számítottunk, hogy sikerül keresztülvinni a csökkentett költségvetési kiadások megnövelését. Talán sikerülhet.

Esko Seppänen, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, biztos asszony! Jogosan elmondható, hogy a jövő évi költségvetés, költségvetési fegyelemtől tesz tanúbizonyságot. A javasolt alacsony nemzeti jövedelem, közrendet fog teremteni az EU-ban.

A 4. fejezetben szereplő külföldi fellépésekkel kapcsolatos kiadások egyetlen költségvetési feltétel alapján sem kielégítőek. Mindannyian tudjuk, hogy ez a pénz nem elég mindarra, amit a Tanács fontosnak tart, mivel ezen alapok felhasználásával kapcsolatban, a Parlamentnek is megvannak a maga indokolt preferenciái.

Képviselőcsoportunkban, nem szívesen támogatjuk a külföldi kiadások önmagában való növelését. Nem támogatjuk Grúzia újrafelfegyverkezését, miután Grúzia támadást intézett Dél-Oszétia polgári lakossága és az orosz békefenntartó erők ellen, valamint későbbi siralmas vereségét követően. Nem támogatjuk a Tanács közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos prioritásait. Nem értünk azzal egyet, hogy a közös kül- és biztonságpolitikát az európai biztonság- és védelempolitika irányába kívánják fejleszteni, mintha a Lisszaboni Szerződés nem is került volna elutasításra. Elégedjenek meg a tagállamok ezzel kapcsolatban az Athena finanszírozási mechanizmussal.

Nem támogatjuk Irak, Afganisztán és Grúzia nemzetközi szervezeteken keresztül történő támogatását, ha nincs lehetőség arra, hogy ellenőrizhessük az uniós pénzek felhasználását. Nyilvánvalóan az elnyomott nemzetek anyagi támogatása mellett vagyunk, mint például a palesztinok esetében, de ezzel együtt azt mondjuk hogy a Tanács prioritási területeit, a Parlament által fontosnak vélt célok finanszírozására szánt tartalékokból finanszírozzák.

Bár csoportunk úgy gondolja, hogy nem vagyunk túl magabiztosak az Unió külföldi fellépéseivel kapcsolatban, ennek ellenére szeretnénk, ha a tények elismerésre kerülnének. Ez az új feladat most a Tanácsra hárul.

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr! Bizonyos értelemben, ez egy jól kidolgozott költségvetési tervezet. A felkészült és alapos előadók jelenlegi keretek között végzett munkáját minden elismerés megilleti. Ettől függetlenül azonban ez mind teljesen hibás – mert tulajdonképpen mit is kellene az EU-nak valójában tennie? Ezen keretek között a pénznek legalább kétharmada a strukturális alapokra és a mezőgazdaságra megy, beleértve a pocsékolást és a korrupciót is. Amire az EU-nak azonban inkább költenie kellene, azok például az olyan széles körű kutatások, mint a magfúziós projekt Barcelonában,

vagy a közös infrastruktúra kiépítését célzó projektek, mint amilyen a Galileo, vagy a szén-dioxid elkülönítése és tárolása, és még sorolhatnám tovább, ezek jelentéktelen helyet kapnak a költségvetésben.

Itt van egy Globalizációs Alap, amely most 2,4 millió eurót ad Portugáliának és 10 millió eurót Spanyolországnak. Mindkét esetben, az országok bruttó nemzeti terméke ezrelékének csak egy töredékéről van szó. Semmi sem indokolja, hogy más országoktól kapjanak pénzt. Itt van egy Szolidaritási Alap, amelyből 13 millió euro összeget kap Franciaország a Martiniquen és Gaudeloupén tomboló Dean hurrikán okozta károokra. Ez megint csak egy töredékét teszi ki Franciaország bruttó nemzeti terméke ezrelékének. Az egésznek semmi értelme. Olyan gazdag országokról van szó, amelyek önmaguk is képesek megoldani ezeket a problémákat anélkül, hogy a többi tagállamtól morzsákat kapna.

Miért is történik mindez? Úgy gondolom, hogy itt PR-pénzekről van szó, amit az EU reklámozására kívánnak felhasználni. Erre nincs semmilyen más kézzelfogható magyarázat. Legközelebb az alapokat biztosan hőeltakarításra fogjuk felhasználni. Megismétlem: teljes rossz úton járunk. Egy olyan költségvetést vitatunk most meg, amely technikailag jól kivitelezett, de politikailag egy örökség.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) TavalY ilyenkor hasonlóképpen meglepődünk azon, hogy az EU 2008-as évre szóló költségvetésében milyen alacsony a kiadások szintje. Ez a GDP-nek egy töredékét, összesen 0,95%-ot tett ki. Akkor ezt, az évről-évre történő csökkenést mutató spirált, egy hulló falevélhez hasonlítottam. Azt gondoltuk, hogy már nem mehet lejjebb. Tévedtünk.

A 2009-es kiadások a GDP 0,89%-át teszik ki. Ez most már nem is egy spirál: ez már egy szabadesés. Kit érdekel az, hogy a kiadások szintje távolról sem áll összhangban az Európai Unió politikai prioritásaival és kötelezettségvállalásaival? Kit érdekel, hogy egyre nő a rés a kötelezettségvállalások és a kifizetések között? A jelenleg fennálló kifizetetlen kötelezettségvállalások 139 milliárd eurót tesznek ki, ami több mint az Unió éves költségvetése.

Az Európai Tanács politikájában uralkodó zűrzavar mindenki számára világossá vált. A legtöbb tagállam kormánya ebben az évben, nem lesz képes teljes egészében lehívni az uniós alapokat. Az előzőekben említett rés következtében, tovább csökkennek a kiadások a jövő évi költségvetésben. Egyre szélesebb a rés a 2007-2013-as időszakra szóló pénzügyi keret és a tényleges költségvetés között, ez pedig sem a polgárok, sem pedig a régiók érdekeit nem szolgálja, mivel nem jutnak hozzá a szükséges forrásokhoz, főként nem a strukturális és kohéziós alapokból.

Ez, az Európai Parlament gyengesége miatt is van. Saját országunkban sem találunk olyan hatékony módszert, amellyel nyomást lehetne gyakorolni a kormányokra, a minisztériumokra, és a közigazgatás különböző testületeire annak érdekében, hogy ezek a területek megfelelő szintű finanszírozásban részesüljenek. Támogatom, hogy növeljük az uniós költségvetés kiadásait, ahogy azt Haug asszony kiváló jelentésében is javasolja. Ugyanakkor azonban felmerül bennem, hogy vajon nem szélmalomharcot folytatunk-e.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Elnök úr, tanácsi elnök úr, biztos asszony, előadók, hölgyeim és uraim! Mi a végső célja, a *raison d'être* egy európai uniós költségvetésnek egy olyan évben, melyre egy valóságos és totális pénzügyi válság a jellemző?

Az első célt annak biztosítása jelenti, hogy ez a költségvetés ne csak egy újabb terhet jelentsen a nemzeti kasszák számára. Más szóval, ez nem jelenthet felesleges kiadást, csak olyasmire lehet fordítani, amit a tagállamok nem tudnak, vagy nem oldhatnak meg.

A második célt annak biztosítása jelenti, hogy a költségvetés hozzáadott értéket biztosítson. Azokat a programokat, amelyek finanszírozását jóváhagyjuk, a politikai hatóságnak – a Tanácsnak és a Parlamentnek – megfelelő mértékben kell támogatnia és végrehajtó hatóságnak pedig, ami a Bizottság, technikai támogatást kell nyújtania.

A Bizottság szerepe még sohasem volt olyan fontos, mint ebben a mély válság sújtotta évben. A felelőssége most nagyobb mint valaha, mert az európai adófizetők minden egyes befektetett eurójából minden csepp hasznot ki kell préselnünk.

Harmadszor, egy olyan időszakban, amikor a liberálisból szociáldemokrata lesz és a szociáldemokrata liberálissá kezd válni, az EU költségvetésének hatékonynak és anticiklikusnak kell lennie.

Egy spanyol közgazdász, Rafael Flores vezette tanulmány bebizonyította, hogy a közberuházásokra és a foglalkoztatottságra azoknak a kiadásoknak van a legnagyobb hatása, amelyeket a közlekedési

infrastruktúrára és a kommunikációkra fordítanak. Ami az országomnak jó, annak Európa javát is szolgálania kell.

Az EU strukturális és a kohéziós alapjai jelentik azokat a kulcsfontosságú közösségi alkotóelemeket, melyek lehetővé teszik az európai infrastruktúra, következésképpen a foglalkoztatottság fellendítését. Éppen ezen okból támogatja képviselőcsoportom, több egyéb szempont mellett, a transzeurópai hálózatok nagyobb pénzügyi támogatását, amiről a Tanács felelőtlenül megfeledezett, az energiahálózat nagyobb finanszírozását és több pénz megítélését a konvergencia fejezete alatt szereplő kifizetési előirányzatok számára.

Thijs Berman (PSE). – (NL) Elnök úr! A többi intézmény költségvetése képes ésszerű egyensúlyt teremteni a még nagyobb létszámú személyzet iránti hatalmas igény, a szinte krónikus igény és a kiadások szigorításának szükségessége között.

Az Európai Parlament, mint az óvatos költségvetési hatóság, a megállapított keretek között marad (az intézmények költségvetésének egyötöde), de ugyanakkor a tudásba oly módon fektet be, hogy megemeli a képviselőcsoportok alkalmazottainak számát és megnöveli a könyvtár kapacitását. Ez azért szükséges, mert az előttünk álló kérdések változatlanul összetettek, és a globalizációval és a világméretű kérdésekkel függnek össze. A képviselői és asszisztensi szabályzat bevezetéséhez szükséges alapok megvannak, és ez a társadalmi igazságosságnak egy olyan kérdése, amely már régóta esedékes.

Több munkatárs tud majd az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek között kapcsolattartással foglalkozni, ami létfontosságú, igaz itt csak kis számokról van szó. Ez a nemzeti parlamentekkel folytatott tapasztalatcserékről szól, amin javítani kell. A nagyvárosainkban sokszor semmit sem tudnak a brüsszeli programokról és a szubszidiaritás kérdéseiről, miközben az európai polgárok, egyre gyakrabban tesznek fel bíráló kérdéseket azzal kapcsolatban, hogy mit kell nemzeti és mit kell európai szinten szabályozni.

A többi intézménnyel kapcsolatban engedjék meg, hogy azt mondjam, a polgárok betekintésének biztosítása mindenekfelett való. Ezért is fontos megemelni az ombudsmannal együttműködők számát, csak hogy egy szempontot említsek. Az Európai Uniónak minden polgára felé nyitottnak kell lennie, különösen azon polgárok felé, akiknek panasa van.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék köszönetet mondani a Költségvetési Bizottságból két képviselőtársunknak - Lewandowski úrnak és természetesen Haug asszonynak – akik nagyon odaadóan és hatékonyan irányították munkánkat.

A rendelkezésemre álló időben először is röviden el szeretném mondani, hogy általánosságban elégedett vagyok számos iránymutatással, melyeket sikerült megőrizni egy olyan költségvetés keretei között, ami nagyon korlátozott, sőt szoros, mint ahogy azt néhány képviselőtársunk is elmondta. Megtartották a növekedéssel, a foglalkoztatottsággal és az éghajlatváltozással kapcsolatos alapvető iránymutatásokat, sőt ezen prioritások kifizetésének teljes szintje is megemelkedett.

Továbbá, másodszor, különösen örülök egy még konkrétabb tényezőnek, annak a ténynek, hogy a Költségvetési Bizottság javaslatával sikerült olyan költségvetési sorokat létrehoznunk, amelyek a kutatást és innovációt és minden olyan területet érintenek, amiktől érthetőbbé válnak a strukturális alapok, ezáltal pedig gyakorlati válaszokat biztosítanak polgáraink számára.

Egy ilyen súlyos mértékű és sajnos hosszan tartó válsággal terhelt időszakban szeretném kiemelni Európa összehangolt fellépésének fontosságát. Ennek szükségessége, nemcsak hogy most a leginkább nyilvánvaló, de kulcsfontosságú is akkor, amikor az európai gazdaság fellendítése céljából hatalmas infrastrukturális projektek beruházásaihoz nyújtunk támogatást.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr! Egyértelmű, hogy a Lisszaboni Szerződés nem fog jövőre hatályba lépni, de ennek ellenére szükségünk lesz szabályozásra. Lehet, hogy nem lesz új szerződés, de új igények azért vannak. Léteznek olyan feladatok, amelyek nem tartanak lépést az intézményi tempóval. Elég, ha csak megnézzük az új pénzügyi és környezeti válsággal kapcsolatos híreket. A folyamatábránkban erőforrásokra lesz szükségünk.

A 2009-es év egy kicsit különleges, mivel egy érzékeny, európai polgárnak nevezett fajjal van találkozónk, nevezetesen a választókkal. Ezért nem szabad fukarkodnunk a kommunikációra és az együttműködésre szánt forrásokkal. Ebben a témában is találnunk kell megfelelő forrásokat a webtelevízióknak, a választási kampány, a látogatói központ és a polgárok fóruma számára, és még sorolhatnám.

Ami az épületeket illeti, szinte az összes épület a tulajdonunkban van. Itt most a három legfontosabb épületünkre utalok. A luxemburgi építkezési területen, ami még nem a miénk, az elkövetkező hetekben fogjuk elkezdni a munkákat. Ez egy hatalmas, nagyratörő építési terület, ahol a világ egyik legnagyobb olyan épülete kerül felépítésre, amely teljesen önálló energiaellátással fog rendelkezni. Büszkék lehetünk erre, büszkék lehetünk a tulajdonainkra, de mint ahogy ez a terem is igazolhatja, a tulajdon karbantartásra szorul! Tehát tulajdonosként, nekünk most meg kell találnunk a magas színvonalú tulajdon biztosításához szükséges forrásokat.

Ami a környezetvédelmi politikát illeti, 2008-ban az egyike voltunk azon intézményeknek, amelyek elsőként kapták meg az EMAS-tanúsítványt – erre nagyon büszkék lehetünk. Már két napja megvan a szén-dioxid-kibocsátással foglalkozó tanulmányunk eredménye. A tisztelt Ház 200.000 tonna CO₂-t fogyaszt minden egyes évben. Ha 12 éven belül el akarjuk érni és meg akarjuk valósítani a 30% alatti célkitűzést, akkor ehhez forrásokra lesz szükségünk.

Befejezésképpen méltatni szeretném barátomnak, Lewandowski úr munkáját és nagyon nagy szerencsének tartom, hogy ő volt a vezetőnk ebben az új, általunk bevezetett egyeztetési módszerrel elvégzett munkában.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Elnök úr, biztos asszony! A vitával kapcsolatban négy dologra szeretném felhívni a figyelmet. Először is annak ellenére, hogy a költségvetésben az előirányzatokra szánt 124 milliárd eurós kiadás, az Európai Unió történelmében az eddigi legmagasabb szintet jelenti, a 27 tagállam bruttó nemzeti termékéhez viszonyítva viszont ez az eddigi legalacsonyabb szint. Egyébként ez az a szint, amit az Európai Parlament Költségvetési Bizottsága javasolt, mivel az Európai Bizottság még ennél is alacsonyabb támogatási szintet javasolt, és a Tanács még tovább nyirbálta ezt a már amúgy is szerény költségvetést.

A 2007-2013-as időszakra szóló pénzügyi tervben a kifizetési előirányzatok felső határa a bruttó nemzeti termék 0,97%-a volt, más szóval jelentős eltérés mutatkozik a három évvel ezelőtti finanszírozási elképzelések, és az Unió mai finanszírozási céljai között. Negyedszer, sem nagyobb Európát, sem pedig mélyebb integrációt nem lehet ilyen kevés pénzből megvalósítani, és az Európai Unió sem lehet megbízható, globális partner, ha fennáll annak veszélye, hogy saját kötelezettségvállalásait sem tudja ezen a területen teljesíteni.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) A 2009-es közösségi költségvetésről folytatott vitát az Európai Tanács e hónapban meg nem hozott határozataival kellene jellemezni. Azokról a költségvetési intézkedésekről kellett volna feltétlenül beszélni, amelyek a kisméretű, családi mezőgazdasági, halászati, a textil- és ruhaipari, a hajóépítő ipari vállalkozások, a mikrovállalkozások és a kis- és középvállalkozások hatékony támogatásához szükségesek. Ezen túlmenően, további intézkedésekre is sürgősen szükség van a tagállamok, különösen a kohéziós országok termelő ágazatainak védelme, valamint a munkavállalóknak tisztességes fizetést és jogokat biztosító foglalkoztatottság érdekében.

Amiről mindenképpen beszélni kellett volna, az a közösségi költségvetési politikával való szakítás szükségessége. Ez a politika egy olyan gazdaságpolitikát erősít meg, amely az egyik kiváltó oka az Európai Unióban régóta tartó szerkezeti válságnak és amely a termelő ágazat leértékelődésének, a munkanélküliségnek, a bizonytalan munkának, a növekvő társadalmi egyenlőtlenségeknek és a tagállamok közötti mély különbségeknek a gyökere.

Ashley Mote (NI). – Elnök úr! Látom, hogy még mindig több millió eurós nagyságú közpénzeket különítenek el társadalmi kapcsolatokra és arra, hogy az EU társadalmi támogatottságot szerezzen magának a tagjelölt országokban, a tagállamokban és másutt. Még mindig vannak olyan útjaink és hídjaink, amelyek nem vezetnek sehova, Karíniában kicseréljük a járdát egy török kaszinó előtt, és 400 millió eurót adunk a koszovói villamosenergia-ellátás kiépítésére, ahol egyszerűen eltűnnek az utólagos nyugták.

A közpénzek elköltésének ezen politikai indíttatású felhasználásai komolyan megkérdőjelezhetők. Nem csoda, hogy a hazámhoz hasonló nettó befizető országok adófizetői egyre jobban tiltakoznak az ellen, hogy olyan országok részesüljenek az uniós alapokból, ahol alacsonyabbak az adóterhek – néha sokkal alacsonyabbak – és amely hatékonyan képes pótolni a hiányzó helyi adóbevételeket.

Ezen szabálytalanságok jellegének ismeretében, a közelmúltban írásban fordultam a Számvevőszékhez, hogy tisztázza azokból a közalapokból történő kifizetések jogosságát, melyeket a nemzetközi pénzügyi számviteli előírások alá sorolnak.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Elnök úr, az egyik előnye annak, hogy az utolsók között szólalunk fel az, hogy nem kell elmondani egy sor dolgot, amit már előttünk elmondtak. Ezért rögtön rátérek arra a két

témára, amit különösen fontosnak tartok. Most hogy Európában egyre több a túlsúlyos gyermek, nekünk mint társadalomnak, több pénzt kell arra fordítanunk, hogy megtanítsuk az egészséges táplálkozási szokásokat.

Az a javaslatunk, hogy a költségvetésből több pénzt fordítsunk az iskolákra, kiválóan illeszkedik ebbe a célkitűzésbe. Azzal a további 1,3 millió eurós összeggel, amit szeretnénk felretenni, növelni szeretnénk az iskolák számát, és szélesíteni kívánjuk az egészséges élelmiszertermékek kínálatának körét. Sajnálatos, hogy a Bizottság, véleményem szerint, nagyon lassan reagál az iskolagyümölcs-programhoz hasonló kezdeményezésekre.

Az Európai Parlament már 2008-ban is szeretett volna pénzt kapni erre a programra. Már 2009 lesz, mire a gyermekek az iskolákban ingyen juthatnak gyümölchöz, és mindössze csekély 1,3 millió eurót különítettünk el hálózatépítésre és tájékoztatásra. Ezt sajnálatosnak tartom. A nyári szünet után az iskolagyümölcs nem az égből fog az iskolákra hullani. Rengeteg terepmunkát kell végezni a programmal kapcsolatban, és ehhez a következő évben is szükségünk lesz pénzre. Ezért egyértelműen előnyös lenne egy kicsivel több dinamizmus.

Másodszor, szeretném felhívni a figyelmet az élelmiszertermelési lánc hozamának javasolt vizsgálatára. Tisztában van biztos úr például azzal, hogy ennek az almának a gazdasági hozama az Ön élelmiszer-áruházában 22%, míg ugyanez a szám 23% a forgalmazási kereskedelemben, miközben ennek az almának az elsődleges termelője, a gazdálkodó számára, akinek az erőfeszítései nélkül most nem lenne itt ez az alma, a hozam az elmúlt évek során negatív volt, azaz -4%-os volt?

Az általunk javasolt tanulmánnyal azt kívánjuk elérni, hogy figyelemmel kísérjük a gazdálkodók helyzetét. Végül is, ha azt akarjuk, hogy megmaradjon Európában az élelmiszertermelés, akkor figyelemmel kell kísérnünk az elsődleges termelők helyzetét és a láncban belül megvalósuló hatalmi koncentrációkat, mint például az élelmiszer-áruházakat. Remélem biztos asszony, hogy a Versenypolitikánál dolgozó többi kollégájával együtt el akar mélyülni ebben a témában.

Göran Färm (PSE). – (SV) Elnök úr! Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság költségvetési előadójaként, szeretném megköszönni Haug asszonynak, hogy olyan nagy figyelemmel volt a mi prioritásainkra, ami őszintén érezhető a költségvetésben. A svéd euroszeptikus képviselőtársamnak, Lungren úrnak, aki az imént beszélt és aki örülségnek nevezte a költségvetést, csak azt szeretném mondani, hogy az nem javít a helyzeten, hogy ő maga a költségvetés néhány legjobb részének a teljes megszüntetését javasolja, mint ami például a tengerbiztonsági hatósággal vagy a Cselekvő Ifjúság programmal kapcsolatos.

Természetesen azonban problémák is vannak az EU-költségvetéssel. A napjainkban tapasztalt hármass válság megmutatja, hogy pontosan mi is forog kockán. Az éghajlat-, az élelmiszer-, és a pénzügyi válságról beszélek. Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság legalább 5%-os növelést javasol minden éghajlat és energiával kapcsolatos működési előirányzatnál, de ez még mindig csak egy csepp a tengerben. Szocialistaként, látom, hogy szükség van az élelmiszersegélyekre, de a finanszírozásról szóló vita megmutatja a költségvetési rendszer hiányosságait. Megmutatja, hogy milyen nehéz a prioritások rangsorolásának jelentős megváltoztatása. Sarkozy elnök úr tegnap rámutatott arra, hogy a válság következtében közösségi fellépésre van szükség az európai kereskedelem és ipar területén, de a költségvetésben nincsenek ilyen erőforrások. Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság rámutat a kis- és középvállalkozások nagyobb finanszírozásának szükségességére, de ez is csak egy csepp a tengerben.

Ehelyett arra kényszerülünk, hogy egymás után hozzuk létre az átmeneti eszközöket. Itt van a rugalmassági eszköz, a Globalizációs Alap, a Szolidaritási Alap és az élelmiszer-eszköz, és nemsokára lesz egy külön mechanizmusunk is, ami a kibocsátási jogok jövőbeni árveréseken való értékesítéséből származó jövedelmekkel fog foglalkozni. Úgy gondolom, hogy itt az ideje annak, hogy elvégezzük a hosszú távú költségvetés nagyratörőbb és előretökintőbb felülvizsgálatát. Most, hogy egy középtávú felülvizsgálatot kell elvégeznünk, lehetőségünk van annak biztosítására, hogy alkalmasabbá váljon az egyre bonyolultabbá váló valóság kezelésére, amiben élünk és amiben radikális intézkedésekre van szükség. (vita)

Seán Ó Neachtain (UEN). – Elnök úr! Ennek a költségvetésnek a legfontosabb elemét az jelenti, hogy hogyan támogatja és segíti Európa gazdaságának egészét, hogyan tudja fejleszteni és megerősíteni a gazdaságot – amire most pedig igazán nagy szükség van. Ezért üdvözlöm azt a támogatást, amit a költségvetés a kutatási programok és az új technológiák fejlesztésére biztosít, mert ilyen technológiák fejlesztése nélkül nem remélhetünk versenyképességet a gazdaságunkban.

Szeretném látni, hogy ugyanilyen támogatások legyenek elérhetőek Európa-szerte minden régió számára, nemcsak a városiasabb területeken, hanem a vidéki közösségekben is. Szeretném továbbá, ha az elkövetkező

években a KAP állapotfelmérés is komoly támogatásban részesülne annak érdekében, hogy biztosítani tudjuk az egészséges helyi élelmiszerellátást és ne legyünk kiszolgáltatva a távoli vidékekről importált élelmiszereknek.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, egy választási évben egy költségvetésnek két jellegzetes tulajdonsággal kell rendelkeznie: először is a forrásoknak az Európai Unió célkitűzéseit kell tükröznie, másodszor pedig az átlagpolgár elvárásainak megfelelő válaszokat és politikai üzeneteket kell hordoznia, különösen a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben.

Ha az előttünk lévő költségvetési tervezetet ezen követelmények alapján értékeljük, akkor az összeg, ami a közösségi GDP kifizetések 0,96%-ának felel meg, alapvetően megfelelő, de csak abban az esetben, ha a Tanács a második olvasat során nem nyirbálja tovább ezt az összeget. Bízom abban, hogy a miniszter úr különösen figyelni fog erre a szempontra.

Jobb a helyzet a politikai üzenetek és a politikai célkitűzések tekintetében, ahol sikerült felölelnünk a társadalom alapvető prioritásait. Anélkül, hogy belemennék a részletekbe, szeretnék egy különösen fontos kérdést érinteni, ami hazámat és az Európai Unió déli részén fekvő országokat is érinti, nevezetesen az illegális bevándorlás kérdését.

Jelenleg több ezer iraki, kurd, afgán és grúz gyülekezik Törökországban, akik tömegesen akarnak az Európai Unióba bejutni. Görögország és más dél-európai ország szűkös források mellett, óriási erőfeszítéseket tett az illegális bevándorlás megfékezésére. Csak 2007-ben, 110.000 illegális bevándorló volt Görögországban és ez év szeptemberéig ez a szám elérte a 80.000-et.

Ezért örülök annak, hogy most először a közösségi költségvetésben egy külön pontban foglalkozik azzal a szolidaritással, melyet az Európai Unió vállal déli tagállamaival, bízom abban, hogy ez egy jó kiindulópont lesz és remélem, hogy ez a jövőben is folytatódni fog.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Elnök úr! Azon a napon, amikor az Európai Parlament, a Bizottság és a Tanács aláírta a „partnerség az Európaról szóló kommunikációért” nyilatkozatot, amellyel kifejezték az európai polgárok Európai Unióval kapcsolatos tájékoztatásának megerősítésére és összehangolására irányuló közös akarátukat, mi a 2009-es évi költségvetést és az „intézményi kommunikáció” költségvetését vitatjuk meg.

Ebben a választási évben, amikor egyre nagyobb az Unióval szembeni szkepticizmus, kulcsfontossága van annak, hogy felhívjuk a polgárok figyelmét az európai kérdésekre. Reméljük, hogy ténylegesen nagyon magas lesz a választásokon való részvételi arány. Ahhoz hogy ez bekövetkezzen, nagyon fontos minden olyan kezdeményezés, amellyel elmagyarázhatjuk Európát és azokat a hozzáadott értékeket, amit az a mindennapi életben és a jövőre való felkészítésben jelent. Ennek egy részét képezi a hamarosan megnyíló brüsszeli látogató központ, de attól tartok, hogy a bizottságban elfogadott módosítások némelyike késleltetni fogja a nagyon várt megnyitását.

A képviselőcsoportom nevében szeretném kiemelni, hogy mennyire fontosnak tartjuk azt, hogy jelentős összegeket fordítsunk a polgárok és elsősorban a helyi média részére szánt kommunikációs kezdeményezésekre. Minden olyan politikára ösztönözni kell a Parlamentet és a Bizottságot, amely képes a polgárok körében növelni az európai projektek támogatottságát.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! A 4. fejezetet kívánom érinteni, amely az EU külső fellépéseivel foglalkozik. A jelenlegi vagy a korábbi konfliktus sújtotta övezetekben, mint amilyen Grúzia, Koszovó, Palesztina, Afganisztán vagy Pakisztán, az emberek számára javulást, békés és emberhez méltó javulást szeretnénk megvalósítani.

Mivel a pénzügyi terveink nem biztosítottak elég pénzügyi eszközöket, 2009-ben ismét többletforrásokat kell szereznünk a tagállamoktól a megnövekedett munkához. Különösen nem kerülhet sor a kötelezettségvállalások és a kifizetések megnyirbálására a közvetlen szomszédságunkban: fontos, hogy a tagjelölt országok, a kelet-európai szomszédaink és a földközi-tengeri partnereink az EU-t olyan megbízható partnernek tekintsék, amire számíthatnak.

Ha megnézzük a 2008-as költségvetés végrehajtását – például csak Palesztina esetében – és a módosító indítványok számát, már előre látom, hogy hasonló lesz a helyzet 2009-ben is. Ezért az egyeztető üléssel kapcsolatban, egy kéréssel fordulok a Tanács elnökségéhez. November 21-én, javaslatainkkal összhangban, közösen fogjuk igénybe venni a rugalmassági eszközöket, ami azt jelenti, hogy jövőre már nem tudunk majd olyan könnyen rendelkezésre állni, hogyha módosításokat kell hozni. Mint ahogy Önök is tudják, hamarosan választások lesznek, és nem tudjuk, hogy a választások után ki fog előttünk ülni.

Különösen nagy hangsúlyt helyeztünk a külügyek területére, amit kedvező lépésnek tartok. További forrásokat különítettünk el abból a célból, hogy az európai híreket perzsa nyelven is közvetíteni tudjuk, ami Irán és Afganisztán nyelve. Fontosnak tartom, hogy ezeken a területeken is terjesszük politikai nézeteinket, amely lehetővé teszi az emberek számára, hogy megismerjék Európa álláspontját.

Egy másik témával kapcsolatban pedig arra kérem a Bizottságot, hogy változtasson politikáján. Mint ahogy Önök is tudják a politikai alapítványoknak van egy hálózata, ami öt politikai pártot érint és sajnos azt tapasztaljuk, hogy ezeket a pártok valójában kizárják a politikánk végrehajtásából és a demokrácia támogatásából.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Elnök úr, előttünk van a 2009-es évre szóló általános költségvetési tervezet, ami az Európai Unió társadalmi és környezeti dimenzióját, a béke és haladás területeként kívánja megerősíteni.

Szimbolikus értéke miatt különösen két parlamenti javaslatot kell megvilágítanom, melyeket a vitafolyamat során építettünk be. Az első az európai úrkutatásra szánt pénzügyi eszközökkel kapcsolatos, amit a környezet globális ellenőrzésére, a polgárok biztonságára és Csillagászat Nemzetközi Évére kívánunk fordítani.

A második a szociálisturizmussal kapcsolatos kísérleti projekt, amivel a szabadidő új lehetőségei iránt jelentkező igényeket kívánjuk kielégíteni. Sajnáljuk, hogy a költségvetési tervezet nem tartalmaz külön pénzügyi alapot a Karib térség és Ázsia hurrikán és tájfun sújtotta országok helyreállítására és újjáépítésére.

Nem akarjuk, hogy a bolygónkat behálózó jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság, hátrányosan befolyásolja az EU költségvetését.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Én vagyok a szocialista képviselőcsoportban a felelős az „egyéb intézmények” fejezet alá tartozó pénzügyi kérdésekért. Ebből kiindulva kijelenthetem, hogy a költségvetés elkészítésének folyamata és a pénzügyi források hatékony felhasználásának biztosítása jó irányba halad. Azonban itt is vannak fenntartásaim, például az állóeszközökre vonatkozó politikával kapcsolatban Csak abban az esetben tudunk nagyobb pénzügyi megtakarítást elérni, ha a hosszabb távú szemlélettel tervezési intézkedések is párosulnak.

Egy további fenntartást az épületek energiafogyasztásáról készült tanulmányok felhasználása jelenti. Az Európai Parlament szén-dioxid-kibocsátásáról készült legújabb tanulmányok éves szinten 114.000 tonnával egyenértékű szén-dioxidot említene. Egy sor intézkedést kell meghoznunk annak érdekében, hogy a kibocsátás 2020-ra 30%-kal csökkenjen. Maguknak az épületeknek a fűtése és árammal való ellátása, valamint az emberek munkába és hazaszállítása, valamint a három fő intézmény közötti közlekedés jelentik a szennyezés fő forrását.

Várom, hogy az Európai Parlament főtitkára még az év vége előtt a tanulmányok alapján nyújtson be egy cselekvési tervet, amely alapján a lehető legrövidebb időn belül megtehetjük azokat a lépéseket, melyek pénzügyi megtakarításokhoz és tisztább környezethez vezetnek.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Elnök úr! Először is gratulálni szeretnék mindkét előadónak ehhez a kiváló munkához és érdekes, hogy ebben a parlamenti ciklusban sikerült egyetértésre jutnunk, akár talán még politikai téren is, és sokkal nagyobb mértékben mint a korábbi években annak ellenére, hogy közelednek a választások.

Egy témát szeretnék felvetni, nevezetesen azt, hogy a Költségvetési Bizottság most bemutatta a balti stratégiával kapcsolatos saját költségvetési sorát. Ez rendkívül fontos. A Bizottság már készíti a jövő évre vonatkozó saját balti stratégiáját, de egy stratégiának csak akkor lesz jelentősége, ha finanszírozás is társul hozzá, és a finanszírozást így kell megszervezni.

Itt a kérdést elsősorban a környezetvédelem jelenti. A Balti-tenger szinte holt tenger. Ilyen értelemben az európai tájnak csak egy szegényfoltja. Még sok munka vár ránk. Ez, az Oroszországgal fenntartott kapcsolatainkról, az energiapolitikáról, a hajózásról és a gazdaságról szól: ezek mind nagyon fontos kérdések és ezt a költségvetési sort annak biztosítására tudjuk felhasználni, hogy ezek a kérdések a helyükre kerüljenek.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani a két előadónak: Lewandowski úrnak, aki nagyon nagy körültekintéssel és hozzáértéssel dolgozott a parlamenti költségvetés elkészítésén; és Haug asszonynak, aki nagy elkötelezettséggel dolgozott annak érdekében, hogy a Bizottság költségvetéséhez egy hatékony stratégiát ismertessen velünk. Az a széles körű megállapodás, melyet

reményeim szerint a holnapi szavazáson sikerül majd tető alá hoznunk, egy nagyon világos politikai üzenet lesz, különösen a november 21-i egyeztető ülés számára.

Teljesen egyértelmű, hogy különösen a mostani gazdasági helyzetben, a növekedést, a munkahelyteremtést, a transzeurópai hálózatokat, az egész életen át tartó tanulást, az éghajlatváltozás elleni küzdelmet, az európai közlekedési hálózatokat és a külső határaink védelmét úgy kell alakítani, mint ahogy azt megfogalmaztuk. A külpolitikában is, a következetes szomszédságpolitika és az Európai Unió globális fejlődése, válságkezelése és integrációs elvének kérdése fontosabb, mint eddig bármikor. Ezért van tehát biztos asszony, a kifizetésekkel kapcsolatos kérdés. A folyamat végén a kifizetések szintjét a kategóriáktól függően, nagyon különbözőképpen fogják értékelni. Említette a tartalékok kérdését, és ennek alapján tudomásul veszem azt, hogy ettől eltekintve, semmilyen ellenvetése sincs a Parlament prioritásaival és célkitűzéseivel kapcsolatban. Ez pedig egy kedvező jel a tárgyalásokra nézve.

Örülünk annak, hogy ma jelen van a francia elnökség, Jouyet úr, mert többször is előfordult, hogy az elnökség, nem volt jelen az októberi költségvetési vitán. Ez bizonyítéka annak a jó együttműködésnek, amit megkezdtünk. Igaz az elején úgy kellett beszélnie, mint egy pénzügyminiszternek: minden túlságosan drága, minden túlságosan magas. Mi itt jelenleg, beleértve azt is amiről szavazunk, jóval a többéves pénzügyi terv felső korlátja alatt működünk.

Habár a sorok között, de világossá vált, hogy hajlandó tárgyalni, ahogy Ön mondta: az élelmiszersegély-eszközökről, és szeretném kihangsúlyozni, hogy nemcsak itt, de más külpolitikai prioritások esetében is – a KKBP, Koszovó, Palesztina, Afganisztán és Grúzia kérdésében – tárgyalásokra van szükség és arra, hogy megtaláljuk az eszközök optimális kombinációját. Mi készen állunk erre, felhasználva minden lehetőséget, ami az intézményközi megállapodás és a költségvetési alapelv értelmében rendelkezésünkre áll. És ezzel összefüggésben, örömmel várjuk a konstruktív tárgyalásokat.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, biztos asszony! 2009 egy nagyon különleges év lesz, mivel a kohéziós politikával összefüggő befektetések megfelelő végrehajtásával lesz kapcsolatos. Ez az év lesz sorban a harmadik, ami az n+3 alapelvre épül. Ez tehát egy olyan időszak lesz, amikor a reményeinket nem a megállapodások aláírásához fűzzük, hanem nagyon is konkrét vállalkozások teljes megvalósításához, ezért ami a kohéziós politikát illeti, minden olyan próbálkozás, amely a finanszírozást kívánja csökkenteni nagyon veszélyes lehet.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Európai Parlamentben vannak olyan hangok, melyek összekötik az Európai Számvevőszék ellenőrzésének eredményeit a költségvetési tervezéssel és ennek eredményeként azok a közel tucat százaléknyi nem minősített kiadással kapcsolatos jól ismert megjegyzések, most a költségvetési vitát veszik célba. Remélem, hogy sem a Ház, sem a biztos asszony nem ért egyet semmilyen ilyen jellegű, a tartalékokra vonatkozó képzettársítással vagy feltételezéssel.

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Már túlságosan hosszan beszéltem, de valóban nagyon érdekfeszítő volt ez a vita. El szeretném mondani, hogy egyetértünk az Önök előadói által és Böge úr által felvázolt prioritásokkal, és ténylegesen szándékunkban áll szoros együttműködést folytatni.

Sajnálom, hogy sajnos nem pénzügyminiszterként beszélek Böge úr, de ebben az elnökségben ez már csak így van, és csak biztosítani tudom arról a tisztelt Házat, hogy még ennek az eljárásnak a keretében megállapodásra kívánunk jutni.

Biztosítani kívánom Önöket arról is, hogy a Tanács az említett korlátok között, tanúbizonyságot fogja adni annak a konstruktív hozzáállásnak, amely megvalósítására valójában törekszünk az említett prioritások keretei között – és itt a Bizottsághoz és a Házhoz szólok. Megfigyeltem, hogy különleges hangsúlyt kaptak a külpolitikával, a kommunikációval, a pénzügyi szabályozással és az euróval kapcsolatos kérdések. Tudomásul vettem a különböző szempontokat, éppúgy, mint az intézményünkkel kapcsolatban felmerült igényeket és a vita végén két tényezőt kell külön kiemelnünk.

Az első, az európai költségvetés jövőjét érintő megbeszélésekkel kapcsolatos. Hallottam Guy-Quint asszonyt és másokat is, de a felvetett észrevételek jelentős részét a pénzügyi keret felülvizsgálati záradéka keretében kell megtárgyalni. Ezzel összefüggésben kell a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a tagállamoknak kialakítania álláspontját és megterveznie a jövőre vonatkozó többéves pénzügyi keretet. Böge úrral már beszéltünk erről. A jelenlegi körülmények miatt, mi mint az elnökség, egyéb szintén sürgős témákra is koncentráltunk.

A második, a 2009-es költségvetési eljárásban megoldandó kérdéssel függ össze. Ezzel kapcsolatban egy reális és kiegyensúlyozott költségvetést kell kidolgoznunk és megoldást kell találnunk az élelmezésfinanszírozási-eszköz finanszírozására – és ezt jegyzőkönyvbe mondom – mivel ez továbbra is közös célunk marad. Ez ma, minden közösségi intézmény számára fontos politikai prioritást jelent, és reméljük, hogy ebben a témában is biztosítani tudjuk majd a különböző források optimális kombinációját.

Jutta Haug, előadó. – (DE) Elnök úr! Hálás vagyok mindazoknak, akik részt vettek ebben a vitában. Önnek pedig biztos asszony, azt szeretném mondani, hogy tudom, mint ahogy mindannyian tudjuk, hogy a Bizottság sohasem kifejezetten boldog, ha a Parlament tartalékokat képez. Ezt megértjük, mert érzik a szorítást, de idén az volt a célunk, – és ezt meglátjuk a holnapi szavazás során – hogy meghatározzuk a tartalékok feloldásának feltételeit, melyeket Önök képesek lesznek önállóan teljesíteni.

Ezek a körülmények nem egy olyan szürreális feltételezésre épülnek, ahol a szükséges pénz majd másoktól függően vagy a rájuk gyakorolt nyomás hatására fog befolyjni – a Parlament nagyon reálishan kezelte ezt a helyzetet. Az esetek túlnyomó többségében viszonylag gyorsan, a második olvasatra fel tudjuk majd szabadítani ezeket a tartalékokat, mivel addigra teljesíteni fogják az általunk előírt feltételeket – erről határozottan meg vagyok győződve.

Jouyet úr, tisztában vagyok azzal, hogy nem tud itt és most konkrét ígéretet tenni számunkra, de úgy gondolom, hogy komolyan gondolta azt, amit az együttműködés légkörének megértésével és megváltoztatásának szándékával kapcsolatban mondott. Engedje meg, hogy egy megjegyzést tegyek azon kérésével kapcsolatban, hogy legyünk tekintettel arra a pénzügyi kontextusra, amelyben működünk: úgy gondolom, hogy ez a kontextus a kelletnél egy számjeggyel nagyobb. A mi költségvetésünk alig valamivel 130 milliárd euro alatt van; összességében a mozgásterünk mindössze pár száz millió. Vitatkozhatunk itt erről, de ennek semmi köze sincs ahhoz a szélesebb körű kontextushoz, amire Ön utalt.

Még egyszer, nagyon hálás vagyok minden képviselőtársamnak. Úgy hiszem, hogy képesek leszünk a jól előkészített vitát holnap viszonylag gyorsan elfogadtatni.

Janusz Lewandowski, előadó. – (PL) Elnök úr, szeretném a többlet időt arra használni, hogy felszólaljak a különböző politikai képviselőcsoport azon képviselőinek a védelmében, akik a költségvetések 4. fejezetével kapcsolatos kritikus helyzettel összefüggésben szólaltak fel, amely az Európai Unió nemzetközi törekvéseinek finanszírozásával foglalkozik. Jól emlékszem a pénzügyi terv vitájának a végére, és a Parlament ezzel kapcsolatos véleménye egyértelmű – ennek a résznek a pénzügyi támogatása nem kielégítő. Ez évről évre megismétlődik, és minden alkalommal új tényezők hátráltatják a költségvetési tárgyalásokat. Ugyanez a helyzet idén is, amikor hatalmas kötelezettségvállalásaink vannak az élelmiszersegéllyel, Koszovóval, Afganisztánnal és Palesztinával kapcsolatban, amiket oly gyakran felhoztak ebben a Házban, valamint Grúziával kapcsolatban, ahol nemcsak az ország politikai irányvonalának, de az alternatív energiaellátás biztosításának a kérdése is felvetődött. A választ, egy intézményközi megállapodás felülvizsgálatáról szóló megállapodás jelenti, nem pedig a pénzügyi szabályok toldozása-foldozása minden évben, amikor szorult helyzetbe kerülünk. Köszönetet szeretnék mondani mindenkinek, aki hozzászólt a Parlament és a többi intézmény költségvetésének kérdéséhez.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap október 23-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Louis Grech (PSE), írásban. – Az a kérdés, hogy az EU vajon rendelkezik-e elég forrással és képes-e elég alapot létrehozni ahhoz, hogy megfelelően tudja végrehajtani a mérsékléssel, a stabilizációval, és kibocsátásokhoz való alkalmazkodással kapcsolatos intézkedéseket.

Általában véve, az EU költségvetése a jelenlegi formájában nem képes hatékonyan és hatásosan kezelni az éghajlatváltozással összefüggő kérdéseket. Néhány kezdeményezéstől és programtól eltekintve az EU költségvetése az éghajlat-változási kérdések kezeléséhez nem rendelkezik világos és egységes stratégiával.

Ebből a szempontból tehát vitatom, hogy egy konkrét „éghajlatváltozási alapnak” vagy egy költségvetési sornak a létrehozásával jelentősen javulna az EU azon képessége, hogy költségvetési és pénzügyi szempontból hatékonyan lenne képes kezelni az éghajlatváltozással összefüggő kérdéseket.

A finanszírozás fő forrását az európai kibocsátáskereskedelmi rendszernek megfelelően lebonyolított kibocsátási egységek árveréséből kell biztosítani. Becslések szerint, a rendszer éves szinten több milliárd

eurós jövedelem létrehozására lehet képes. A rendszerrel és annak koordinálásával az EU foglalkozik, biztosítva ezzel a regionális önkényességet.

A határokon átnyúló szennyezést a leghatékonyabban a nemzetek feletti szinten lehet kezelni, különösen amikor a források és támogatások elosztására kerül sor, mivel ezt az igények és a legnagyobb hatékonyság alapján kell megtenni nem pedig úgy, hogy előzetesen szétosztjuk az országok és térségek között.

12. Az EK és Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás - Az EK és Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az alább témák közös vitája

- a Külügyi Bizottság nevében Pack asszony jelentése (A6-0378/2008) az egyrészt az Európai Községek és tagállamok, másrészt Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás megkötéséről szóló tanácsi és bizottsági határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0182 – C6 0255/2008 – 2008/0073(AVC));

- a Tanács és a Bizottság nyilatkozatai: az EK és Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodásról.

Doris Pack, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos úr, tanácsi soros elnök úr, hölgyeim és uraim! A közelmúltban olvastam, hogy Bosznia egy jó szándékú állam, de egy olyan állam, amely nem működik. Ennek az országnak a daytoni megállapodással kell beérnie, ami hála istennek, véget vetett a háborúnak 1995-ben, de amely túl keveset tartalmaz ahhoz, hogy az állam egésze működhessen, ahhoz viszont túl sokat, hogy tönkremenjen.

Az országnak olyan politikai osztálya van, amely szinte teljesen használhatatlan, amikor felelősségvállalásra kerül sor. A politika színteret két politikus uralja és úgy hatnak egymásra, mint két egymásba kapcsolódó cső. Az egyik a 1999-es évek előtti korszakhoz akar visszatérni; más szóval a két entitás szétszakadását akarja. A másik pedig, egy saját entitásán alapuló államot akar megteremteni az államon belül.

Azonban Bosznia-Hercegovina állama csak abban az esetben tud működni, ha mindenki szembenéz a tényekkel és belátja, hogy az alkotmányos reform csak mindhárom etnikai csoport megállapodásával lehetséges. Mindkét entitásnak az állam egészét kell erősítenie. Éppen ezért maguknak a bosnyák politikusnak kell hozzájárítaniuk az alkotmányos reformhoz az illetékes intézményeken, elsősorban a parlamenten keresztül, és biztosítaniuk kell, hogy a folyamatba a civil társadalmat is bevonják.

Példaként szolgálhat a Muzulmán-Horvát Föderáció. A közösségek működésképtelen szerkezetének kialakítása, tíz kanton és egy szövetségi korány, nem az ő hibája volt, de teljesen értelmetlen. A döntéshozatalt a lehető legalsóbb szintre kell levinni, olyan közel a polgárokhoz, amennyire csak lehet, ha meg akarnak felelni a stabilizációs és társulási megállapodás és az EU-hoz való csatlakozás feltételeinek.

Közel 167 miniszter és minden ami ezzel jár, jelenti a legnagyobb igénybevételt az állam számára. A két, korábban említett politikus és sleppje közötti versengésnek végzetes következményei vannak. Azzal a kipróbált és bevált módszerrel fordítják egymás ellen az etnikai csoportokat, hogy félelmet és bizalmatlanság szítanak. Az etnikai megosztottság inkább kiszélesedett, semmint beszűkült volna. Ahelyett, hogy mindannyian a közös energiaellátás problémájának a megoldásával, egy működőképes közös piac megteremtésével, az általános oktatási rendszer javításával és azzal foglalkoznának, hogy hiteles politikával külföldi befektetőket vonzzanak az országba, a jelenlegi politikát a pártok közötti politikai veszekedések, és a határtalan bizalmatlanság jellemzi.

Valóban szüksége van még mindig Szarajevónak a főképviseletre? Már régóta nem él a széles körű hatáskörével. Már senki sem tart az utasításaitól, még ha lennének is ilyenek; ezért feltehetjük magunknak a kérdést, hogy miért is ne vállalhatná át az EU különleges képviselője a tisztségét, és miért ne gondoskodhatna ő az európai uniós feltételek teljesüléséről, hogy a bosnyák politikusok végre nekiláthassanak az ország előmozdításához szükséges reformokhoz.

A politikusok ennél tétlenebbek már nem is lehetnének, még a távozás után sem. Csak abban lehet reménykedni, hogy akkor majd talán felébrednek és sorsukat a saját kezükbe veszik. Az EU évek óta finanszírozással és know-how-val próbálja az országot kiszabadítani ebből az agóniából, de nem lehet kifejezetten lenyűgöző eredményekről beszélni. Azok az emberek, akik vissza akarnak térni, nem tehetik ezt meg, és ennek következtében az etnikai megosztottság egyre áthághatatlanabbá válik. Az áttekinthetetlen privatizációk és korrupció, a sajtószabadság hiánya az ország egyes részein, a nem kormányzati szervezetek

megfélemlítése: mindezek ahhoz vezetnek, hogy az emberek elveszítik hitüket, és hátat fordítanak az országnak.

A politikai reformról szóló szűnni nem akaró viták jellemezték a politikai színteret az elmúlt három év során, mígnem egy rendkívül jelentéktelen törvénnyel kapcsolatban végre megállapodásra jutottak. Az EU ebbe a szalmaszálba kapaszkodott és aláírta a megállapodást, hogy végre más fontos politikai projektek is beindulhassanak az országban.

Mi itt a Parlamentben szintén támogatjuk ezt a lépést, és várjuk, hogy a politikusok kihasználják ezt a lehetőséget. Szeretném újra kihangsúlyozni, hogy csak Bosznia-Hercegovina állam egésze lehet az EU tagja. Az, aki hátráltatja működőképességét, az nem akarja elérni ezt a célt, akármit is mondjon. Ezért csak arra kérhetem a térség parlamenti képviselőit, hogy egyszer s mindenkorra térjenek észhez és politikájukkal a polgáraik jólétét szolgálják.

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soro elnöke. – (FR) Elnök úr, biztos úr, kedves Rehn úr, Pack asszony, hölgyeim és uraim! Először is szeretném megköszönni Pack asszonynak kiváló minőségű jelentését és azt, amit az imént elmondott, mert ez lehetővé teszi, hogy rövidebben szóljak erről a nehéz kérdésről.

Ahogy azt Önök is tudják, a Tanács nagyon nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy a nyugat-balkáni országok európai perspektívát kapjanak, ahogy ezt ma is csak megerősíteni tudom. A Balkán európai integrációja érdekében tett lépés a francia elnökség kezdeményezésére történt, amely továbbra is nagyon támogatja ezt a célkitűzést. Ezt a folyamatot 2000-ben indították el, amikor az Európai Uniónak a zágrábi csúcstalálkozón, első alkalommal sikerült egy asztalhoz leültetnie ezeket az országokat, és ahol elismerésre került az Unióhoz való csatlakozási törekvésük.

Mára, minden egyes balkáni ország előtt megnyílt ez a perspektíva, amely biztosítja a térség stabilitását, valamint minden egyes ország mind politikai, mind gazdasági fejlődését. Ezen túlmenően a perspektívának jelentősége is van, és különös jelentősége van Bosznia-Hercegovina vonatkozásában, ez az az ország a térségben – szükséges erre emlékeztetnem Önöket? – amely a volt Jugoszlávia felbomlásából eredő konfliktusok miatt a legtöbbet szenvedett. Napjainkra azonban – ahogy erre Pack asszony, Ön is rámutatott – ez az ország egy válaszút elé került, ahol döntenie kell arról, hogy az európai perspektívát kövesse, ami elviszi egészen az Európai Unióhoz való csatlakozásig, vagy egy múltba tekintő, nacionalista retorikát folytatva bezárkózik önmagába.

A 2008 első negyedében elért figyelemre méltó fejlődés lehetővé tette az Unió számára, hogy meghozza azt a történelmi jelentőségű döntést, hogy aláírja Bosznia-Hercegovinával ezt a stabilizációs és társulási megállapodást. Ez jelezte, hogy akarattal és elszántsággal az ország politikusai képesek megegyezésre jutni, és elindítani a szükséges reformokat. A Tanács pedig, ezt az elszántságot kívánta azzal elismerni, hogy júniusban aláírta ezt a megállapodást, miután eleget tettek a négy feltételnek. Emlékeztetni kívánom Önöket erre a négy feltételre: a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel folytatott jó általános együttműködés; a közcélú műsorszolgáltatás reformja; a közigazgatás hatékonyságának javítása; a rendőrségi reform beindítása.

A megállapodásnak és az ideiglenes megállapodásnak június 16-án, Luxemburgban történő aláírása, az Unió és Bosznia-Hercegovina közötti kapcsolatok egy különösen fontos állomása volt. Ez új lendületet ad azoknak az erőfeszítéseknek, melyeket az ország az Európai Unióhoz való csatlakozás érdekében tesz. Ezt a lendületet haladéktalanul kamatoztatni kell.

Emlékeztetni szeretném Önöket arra, hogy az ideiglenes megállapodás július 1-én lépett hatályba. Ez az első lépés, de azt mondanám, hogy ez nem jelenti a kezdet végét! Sok még a teendő. Ezt mondtuk mi és Rehn biztos úr is, aki most jelen van itt a Házban, az ország tisztviselőinek, amikor az ENSZ Közgyűlése kapcsán és a Trojka-találkozón találkoztunk velük.

A megállapodás és az európai partnerség kulcsfontosságú területein, nemcsak az eredmények megszilárdítására, hanem mint ahogy azt Pack asszony, Ön is kihangsúlyozta, a reformok felgyorsítására is szükség van. Rendkívül fontos, hogy a reformok a mainál sokkal erősebb lendületet vegyenek a jogállamiság, a demokratikus szabályoknak való megfelelés, és a rendőrség reformjával kapcsolatos kérdések vonatkozásában.

Nem szeretnénk azt hallani, Bosznia-Hercegovinában problémák vannak a politikusok és a közvélemény megosztottsága miatt, mert minden felmérés azt mutatja, hogy Bosznia-Hercegovina lakosságának európai törekvései nagyon erősek. A lakosság több mint 80%-a nyíltan csatlakozni akar az Európai Unióhoz! Mi az,

ami megakadályozza Bosznia-Hercegovina politikusait abban, hogy az ország lakosságának jogos törekvéseire reagáljanak?

Mi a magunk részéről, az Unió adta keretek között, minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy gazdaságilag és pénzügyileg is támogassuk ezt az országot, hogy segítsük előrehaladni a haladáshoz és biztonsághoz vezető úton, és támogassuk a rendőrségi erők modernizálását az általunk kialakított rendőri missziókkal és a katonai missziókkal egyetemben.

A legutóbbi csatlakozások tapasztalata – és itt befejezem – azt mutatja, hogy megtérülnek az európai menterenddel kapcsolatban tett erőfeszítések. Szeretném, ha Bosznia-Hercegovina politikai vezetői megértenék a következőket: a stabilizációs és társulási megállapodás szilárd alapot és ösztönzést jelent az ország mélyreható kötelezettségvállalásai számára. Továbbra is segíteni fogunk nekik, de mi teljesítettük azt, ami a mi felelősségünk volt. Most már az ország politikusain a sor, hogy valóban megértsék, hogy az országnak milyen kötelezettségei vannak, és hogy ezeket teljesítsék annak biztosítása érdekében, ami az egyetlen járható utat jelenti számukra, nevezetesen egy megbonthatatlan kötelezettségvállalást arra vonatkozóan, hogy szorosabb kapcsolatokat alakítsanak ki az Európai Unióval.

ELNÖKÖL: McMILLAN-SCOTT úr

alelnök

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is szeretném megköszönni Doris Packnak a kiváló jelentését. Üdvözlöm a lehetőséget, hogy megvitathatjuk Önökkel Bosznia-Hercegovina kérdését ma, egy olyan pillanatban, ami kulcsfontosságú az ország és európai törekvései szempontjából.

A stabilizációs és társulási megállapodás (STM) tavaly júniusi aláírása egy jelentős előrelépést jelentett Bosznia-Hercegovina számára. A vízumról megkezdett párbeszéddel együtt, egyértelmű jelzést küldött az ország lakosai felé arra vonatkozóan, hogy jövőjük az Európai Unióban van.

Az EU tavaly decemberben megkezdhette, és júniusban aláírhatta az STM-et, mert az ország politikai vezetői összefogtak és a főbb feltételekben egyezsége jutottak, különösen ami a rendőrségi reformot illeti. Ez bizonyítja, hogy akkor lehet haladást elérni és a válságot leküzdeni, ha megvan a politikai akarat, ahogy erre Jouyet úr helyesen rámutatott.

Ez a konszenzus azonban, azóta összeomlott és a reformokat leállították. A helyzet rosszabbodásának egyik oka az októberi helyi választásokat megelőző nacionalista retorikában keresendő. Azonban az ország politikai problémái ennél sokkal mélyebben gyökereznek.

Az a tény, hogy az ország vezetőinek nincs közös jövőképe az országról, és az EU reformokkal kapcsolatban nincs konszenzus, súlyosan csorbitja az európai jövőjét. A legtöbb politikai kérdésben nyílt véleménykülönbség van, miközben hiányzik a politikai patthelyzet feloldásával kapcsolatos felelősségérzet és mielőbbi fellépés.

Komoly aggodalmam fejeztem ki az ország elnökségének, amikor néhány nappal ezelőtt látogatást tettem Szarajevóban. Kihangsúlyoztam, hogy Bosznia-Hercegovinának politikai menetrendje első helyén kell szerepeltetnie az EU-val kapcsolatos reformokat, és foglalkoznia kell az európai partnerség prioritásaival, beleértve az állam és az intézmények kiépítését.

Az Önök állásfoglalása határozottan azt üzeni Bosznia-Hercegovina vezetőinek, hogy folytassák a reformokat, és az juttassák vissza országot az Európához vezető útra.

Hasonlóképpen, Bosznia-Hercegovinának egy véleményt kell ahhoz képviselnie, hogy képes legyen az európai integráció irányába előrehaladni. A népszámlálás jelenti az ország másik lakmusz próbáját, amivel be tudja azt bizonyítani, hogy képes végighaladni az Európai Unió-integrációhoz vezető úton. Az Európai Unió szemszögéből – ahogy azt mindannyian tudjuk – a népszámlálási adatoknak kulcsfontosságú jelentősége van a társadalmi és gazdasági tervezés és fejlesztés, valamint a legtöbb közösségi szakpolitika szempontjából.

A Bizottság november 5-én az értékelő jelentésében fogja ismertetni a bosznia-hercegovinai helyzetre vonatkozó értékelését. Önökhöz hasonlóan mi is ki fogjuk emelni azt a tényt, hogy Bosznia-Hercegovina vezetői vagy folytatják a veszekedést és lemaradnak szomszédaik mögött, vagy pedig továbbviszik a reformokat és előrehaladnak EU-hoz vezető úton.

Állásfoglalásuk aláhúzza azt a tényt, hogy továbbra is a főképviselő hivatalának (OHR) megszüntetése és az EU különleges képviselőjének megerősített szerepe kell, hogy a nemzetközi közösség és a helyi vezetők végső célkitűzése legyen. Egyetértek ezzel.

Az OHR jövőjéről a Békevégrehajtási Tanácsnak kell határoznia, de egyértelműen az Bosznia-Hercegovina érdeke, hogy eljussunk egy olyan pontra, amikor már nem lesz szükség az OHR-re, ami kikövezi az utat egy erősebb EU-jelenlét és az ország uniós kilátásának felismerése előtt. Más szóval, most amikor kapcsolataink következő szakaszába lépünk, Bosznia-Hercegovinának saját kezébe kell vennie a reformfolyamatot, amely megalapozza az európai uniós törekvéseit. A nyáron aláírásra került STA, egy olyan lehetőséget jelent, melyet nem hagyhatunk kárba veszni. A Bosznia-Hercegovina vezetői előtt álló kihívást, most egy bizonyos fokú politikai konszenzus elérése jelenti, ami más nyugat-balkáni térségben már felmutatott eredményeket az EU-integráció területén. Ez már sikerült nekik a múltban, így most is meg tudják tenni.

Anna Ibrisagic, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr! Ez év júniusában Bosznia-Hercegovina egy stabilizációs és társulási megállapodást írt alá az EU-val. Az ország ezzel egy jelentős lépést tett az európai uniós tagság irányába, de a munkának ezzel még távolról sem fejeződött be. Az EU kötelezettségvállalásai ezzel nem csökkenhetnek és nem is szabad csökkenniük abban a hitben, hogy most már minden automatikusan elrendeződik. Továbbra is egy sor kihívás áll még előttünk. Az alkotmányos reform még nem valósult meg. Az állami tulajdon kérdése Brčko körzetben még mindig megoldatlan.

Egyértelműen jelentős véleménykülönbségek vannak magán Bosznia-Hercegovinán belül és a nemzetközi közösségen belül is azzal kapcsolatban, hogy mikor és hogyan kell bezárni a főképviselő hivatalát. Határozottan úgy gondolom, hogy ennek a hivatalnak a bezárása önmagában nem lehet egy célkitűzés. Sokkal inkább azt kell célként meghatározni, hogy végrehajtásuk a Békevégrehajtási Tanács által Boszniával kapcsolatban előírt követelményeket és feltételeket annak érdekében, hogy a főképviselő hivatalából kialakulhasson az EU különleges képviselőjének hivatala. Ezzel összefüggésben, mint ahogy a Bosznia előtt álló többi kihívással kapcsolatban is nagyon fontos, hogy a nemzetközi közösség egységes legyen. Azt gondolni, hogy Boszniában a helyi pártok önmagukban képesek lesznek megállapodásra jutni például az alkotmányos reform kérdésében, naivitást jelent és azt kell mondani, hogy kifejezetten veszélyes is.

Az új alkotmánynak egy erős és egységes államhoz kell vezetnie, amennyiben az ország közelebb akar az EU-hoz kerülni. A Boszniában zajló politikai párbeszéd azonban semmi jelét sem mutatja annak, hogy ennek megvalósítására törekednének. Ugyanilyen veszélyes azt gondolni, hogy az európai közösség csökkentheti kötelezettségvállalásait most, hogy Boszniának sikerült bizonyos eredményeket felmutatnia és a nemzetközi katonai jelenlétet is folyamatosan csökkentik. Éppen ellenkezőleg, most kell magának az EU-nak nagyobb felelősséget vállalnia. Bizonyos intézkedések, mint például az emberek utazásának és külföldön tanulásának megkönnyítése, valamint a demokrácia kialakulásának elősegítése és a szükséges reformok végrehajtása, csak néhány példa azokra a területekre, ahol az EU aktívabb lehet és kell hogy legyen.

A kötelezettségvállalásunk és az a mód, ahogyan az elkövetkező néhány hónapban és évben a Boszniában kialakult helyzetet kezelni fogjuk, döntő jelentőségű lesz nemcsak Bosznia jövője és biztonsága, de az egész térség biztonságának jövője szempontjából is.

Libor Rouček, a PSE képviselőcsoport nevében. – (CS) A stabilizációs és társulási megállapodás jelenti az első átfogó nemzetközi megállapodást Bosznia-Hercegovina és az EU között. A megállapodás megkönnyíti és meggyorsítja majd Bosznia-Hercegovina számára, hogy egy jól működő jogi állammá és egy teljesen működőképes gazdasággá váljon. A megállapodás betartásával megteremtődnek Bosznia-Hercegovina jövőbeni teljes jogú EU-tagságának alapvető előfeltételei. Az azonban, hogy a megállapodás milyen gyorsan lép hatályba, kizárólag Bosznia-Hercegovina polgárainak és politikai vezetőinek közös óhaján és akaratán fog múlni.

A megállapodás aláírására Bosznia-Hercegovina egészével került sor, nem pedig az egyes különálló entitásaival. Ha Bosznia-Hercegovina valaha is az Európai Unió tagja akar lenni, akkor mindkét entitás és mindhárom csoport érdeke, hogy együttműködjön egy egységes és megfelelően működő állam létrehozása érdekében. A bosnyákok, szerbek és horvátok együttes erejének, a legfőbb politikai pártjaikon keresztül arra kell törekednie, hogy az ország igazgatását minden szinten megerősítsék. Ennek a folyamatnak az egyik fontos része a jövőbeni intézményi szabályozások kérdése. A nemzetközi közösség, idesorolva az EU-képviselőket is, segítséget tudnak ebben nyújtani. Bármilyen intézményi szabályozás azonban csak egy olyan önkéntes megállapodásnak lehet az eredménye, amely Bosznia-Hercegovina polgárai között jött létre. Véleményem szerint az is fontos a társulási folyamat szempontjából, hogy figyelembe vegyünk az ország gazdasági teljesítményét. Ezen a területen is szükség van a két entitás közötti együttműködésre annak érdekében, hogy

egész Bosznia-Hercegovina számára kialakulhasson egy közös belső piac. Elképzelhetetlen helyzet egy ország számára, hogy a közös európai piachoz kíván csatlakozni, miközben saját piaca szétaprózódott. Befejezésképpen szeretném elismerésemet kifejezni Doris Pack jelentésével kapcsolatban, és arra kérem az EU tagállamait, hogy mielőbb ratifikálják ezt a megállapodást.

Jules Maaten, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, tanácsi soros elnök úr! Holnap fogunk szavazni az EU és Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodásról szóló állásfoglalásról. Azzal együtt, hogy képviselőcsoportom támogatja a megállapodást, azt akarjuk, hogy ez biztosítékot jelentsen arra vonatkozóan, hogy az ország számos kulcsfontosságú területen reformokat és modernizálást hajtson végre.

Bosznia még messze nem készült fel az EU tagságra. Ami a kormány formáját és az igazságszolgáltatást területét illeti, még rengeteg Boszniában a teendő. Több figyelmet kell fordítani a háborús bűnösök felkutatására és bíróság elé állítására, valamint a korrupció és a nemzetközi bűnözés elleni harcra. Azonban mindennek előtt, és ezt már számos esetben elmondták, a belső struktúrát, a bürokráciát és a belső együttműködést kell igazán megoldani.

Be kell vallanom, hogy a legutóbbi Sarajevóba tett látogatásom során teljesen megdöbbenett, hogy az ország politikusai e tekintetben mennyire felelőtlenek. A biztos úr már érintette ez a kérdést és Pack asszony is jelentős figyelmet szentelt ennek nagyszerű jelentésében.

Az embernek olyan érzése van, mintha az országot szorongató problémák minden okát az országon kívül kellene keresni és éppen ezért minden megoldásnak is kívülről kell jönnie. Úgy néz ki, mintha az országon belül különböző szinteken és különböző dimenziókban zajló ping-pong játszma a külvilág hibája lenne, és ezért nekünk is kellene ezt megoldani. Azonban ez nem így működik. Nemcsak a mi érdekünk, hogy Boszniában a dolgok újra sínre kerüljenek, és hogy Bosznia felúton az európai sorsához vezető úton összetalálkozzon velünk, ez Bosznia érdekében is áll.

Amit azonban kedvezőnek találtam, és ezt szeretném nyomatékosan kiemelni, az a legkülönbözőbb vállalkozók, legyen az nagy vagy kis vállalat részéről tapasztalt erőfeszítés, akik gazdaságilag megpróbálnak valamit beindítani – annak ellenére, hogy ezt megnehezíti számukra a belső piac hiánya – a nem kormányzati szervezetek munkája, akik megpróbálnak véget vetni a tiltásoknak és hasznos tevékenységet végeznek, és különösen Európa hozzájárulása: az ott állomásozó európai csapatok, a főképvisező és nem utolsósorban a Bizottság ottani munkája. Úgy gondolom, hogy a Bizottság jó munkát végez ott, amiért büszke vagyok arra, hogy európai vagyok.

Gisela Kallenbach, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, először is szeretném megköszönni az előadónak a tőle megszokott kitűnő együttműködést. Ez az állásfoglalás határozott üzenetet küld bosznia-hercegovinai partnereinknek, egy világos többpárti „igen”-t mond az EU integrációs folyamatának folytatására, egyértelműen elismeri az eddig elért eredményeket, de határozott „nem”-et mond minden további nacionalista vagy akár szeparatista tendenciára, amellyel a tisztviselők saját pozíciójukat védik és amit az embereknek kell elszenvedniük.

A jelentős visszatérési programok évek óta csak papíron léteznek. A gyakorlati megvalósításukhoz szükséges valódi és politikai akarat meglehetősen gyenge. A visszatéréshez való jog és lehetőség, a megbékélési projektek és a háborús bűncselekményekkel kapcsolatosan minden lehetséges szinten lefolytatott büntetőeljárások jelentik az alapvető előfeltételt a jogállam remélt békés, és demokratikus fejlődésének Európának ezen a részén. A döntő alapot az jelenen, ha a daytoni egyezményt egy alkotmány váltaná fel, melyet Bosznia-Hercegovina demokratikusan megválasztott képviselői fogadnának el a civil társadalom bevonásával, nem pedig pártvezetők dolgoznának ki zárt ajtók mögött.

Egy kéréssel fordulok a Bizottsághoz: térjenek le a jól kitaposott útról és legyenek annyira rugalmasak amennyire csak lehetséges, hogy az EU-alapokat sokkal hatékonyabban és célirányosabban lehessen felhasználni. Engedjék meg, hogy végezetül még egy utolsó felhívással forduljak a tagállamokhoz: a stabilizációs és társulási megállapodást ratifikálják minél hamarabb annak érdekében, hogy tanúbizonyságot adják megbízhatóságuknak.

Ryszard Czarnecki, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! A mi feladatunk, hogy felgyorsítsuk Bosznia-Hercegovina Európai Unióhoz való csatlakozását. Az Európai Uniónak büntudatot kell éreznie, és felelősséget kell azért vállalnia, hogy hallgatott, hogy megtette azokat a szegyenletes vagy nem megfelelő lépéseket, és hogy egyáltalán semmit sem tett, amikor 1990-ben véres események zajlottak a Balkánon, beleértve Bosznia-Hercegovinát és több ezer ember vesztette el az életét. Ezért kell ma segítenünk

Bosznia-Hercegovinának, és meg kell könnyíteniünk az Európai Unió felé való menetelését, miközben tudjuk, hogy hegynek felfelé vezető út vezet Brüsszelhez, ami sem gazdaságilag, sem nemzetileg nem egyenes. Nem szabad elbátoraltatnunk Sarajevót, de ugyanakkor szemünket rajta kell tartanunk az ottani hatóságokon. Adjunk zöld utat a bosnyák járműnek. Reméljük, hogy Boszniát nem éri baleset útközben, és nekünk, mint Európai Uniónak nem kell majd büntető pontokat kiosztanunk, és ne ítélkezzünk most arról, hogy a Brüsszelbe érkező jármű ugyanaz a jármű lesz-e, mint ami útnak indult. Adjuk meg az ott élő embereknek azt a jogot, hogy maguk dönthessenek saját jövőjükéről.

Erik Meijer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! 16 évvel Jugoszlávia összeomlása után Bosznia-Hercegovina még mindig egy külföldi felügyelet és külföldi katonai ellenőrzés alatt álló protektorátus. Nincs megállapodás a három népcsoport és legfőbb politikai pártjaik között a jövőbeni kormányzati struktúra kérdésében. Az Európai Uniónak a struktúra kialakítására irányuló minden erőfeszítése sikertelen volt és a jövőben sem fog sikerrel járni. A szerbeknek, horvátoknak és bosnyákoknak saját maguknak kell ezt megoldani. Aki össze akarja tartani ezt a zsebkendőnyi Jugoszláviát, annak egy olyan szövetségi vagy államszövetségi megoldást kell találnia, amelyben mindhárom népcsoport egyenértékű és egyenlő felelősséggel viseltetik a kormánya és saját területe iránt.

A képviselőcsoportom támogatja a társulási megállapodást, amit véleményünk szerint már jóval korábban jóvá kellett volna hagyni, az igazgatási reform követelménye nélkül. A Külügyi Bizottságban, a képviselőcsoportom módosításokat nyújtott annak céljából, hogy olyan hosszú távú megoldásokat keressünk, amit minden egyes igazgatási egység végrehajt, és ami megvédi az ottani gazdaságot. Ezzel lehetővé válik, hogy az Európai Unió minden ottani területről mielőbb visszavonuljon. A többség elutasította ezeket a megoldásokat és továbbra is Boszniában kíván maradni. Ez sajnos azt jelenti, hogy a képviselőcsoportom nem tudja támogatni a Pack jelentés végkövetkeztetéseit.

Bastiaan Belder, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Engedje meg, hogy egy általános megjegyzéssel kezdjem. Az általam képviselt két holland párt jelentős mértékben támogatja, hogy Bosznia-Hercegovinának legyen egy európai jövőképe.

Két kérdésem van a Tanács és Bizottság számára. Múlt héten egy cikk jelent meg a holland sajtóban, melynek ijesztő címe volt: „Bosznia a robbanás szélén”. A cikk a bosnyák helyzetről készített riport volt, amit egy bennfentessel, a bosnyák helyzet valódi szakértőjével készítettek. Azt szeretném megkérdezni a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy egyetértenek-e ezzel a vészjelzéssel, hogy Bosznia valóban a robbanás szélén áll, és mit gondolnak arról, hogy az országban ilyen széles körben elterjedt a fegyvertartás.

A második pont amit érinteni kívánok, véleményem szerint még ennél is súlyosabb: már egy jó ideje olvasok a Bosznia-Hercegovinában tapasztalt szalafizmus és a muzulmán radikalizmus jelenségéről szóló írásokat, amit tudományos kutatások, beleértve a saját hazámban folytatott kutatások is támogatnak. Azt szeretném megkérdezni a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy mi a véleményük Boszniáról, mint egy olyan országról, amely menedéket nyújt és működési bázist jelent a Balkánon és Európában működő radikális muzulmánok számára. A szakértők szerint az európai intézmények egyszerűen nem vesznek tudomást erről a súlyos problémáról. Elővigyázatosnak kell lennünk. Azt szeretném megtudni Önöktől, hogy mi a véleményük erről a problémáról. Végül is ez egy elég súlyos probléma: Bosznia hamarosan csatlakozni fog és ezekkel a radikális muzulmánokkal...Az országon belül és kívül, aktívan tevékenykednek az EU-tagállamokban, Ausztriában, Hollandiában, Skandináviában – nem szabad egyszerűen átsiklanunk e felett a kérdés felett. Értékelném az ezzel kapcsolatos válaszukat.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr! Úgy gondolom, hogy rendkívül óvatosan kell eljárunk és át kell gondolnunk, hogy valóban bölcs dolog-e felkínálni Bosznia-Hercegovinának az EU-tagság lehetőségét. Pont az imént mutattak rá arra, hogy számos feltétel még nem teljesült.

Annak ellenére, hogy magától értetődő, szeretném megemlíteni az iszlám fundamentalizmus növekedésének problémáját Boszniában. Egyre világosabban látszik, hogy a szalafista hálózatokat a Szaúd-Arábiából érkező pénzügyi és logisztikai támogatással hozzák létre. Ezek a hálózatok nemcsak magában az országban fenyegetik a békét, de veszélyeztetik egész Európa biztonságát is.

Ezért szeretnék csatlakozni a Belder úr által felvetett kérdésekhez. Elmondaná-e a Tanács és a Bizottság, hogy milyen intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy megakadályozza a lehetséges terrorista hálózatok problémájának az Európai Unióba való begyűrűződését?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, tanácsi soros elnök úr! A társulási megállapodás megkötése kétségtelenül jó dolog mindkét oldal számára – az Európai Unió és Bosznia-Hercegovina számára is – de

csak bizonyos feltételek megvalósulása esetén; nevezetesen ha mielőbb sor kerül a ratifikálására, és ami a legfontosabb, ha a reformok megvalósítása – különösen Bosznia-Hercegovina igazgatásának és politikai döntéshozatali folyamatának reformja területén – gyorsan megtörténik.

Mindannyian tudjuk, hogy daytoni egyezmény egy részből békét hozott, más részből azonban, a különböző kormányzatok és parlamentek rendkívül bonyolult szerkezetének kialakulásához vezetett, melyben ismét figyelembe vették az etnikai összetételt. Más szóval további tíz kanton van és körülbelül 13 felelős miniszter kell ahhoz, hogy az országban elfogadhassanak egy menekültügyi törvényt. A rendszer összetettsége miatt a politikai folyamat megvalósítása valószínűleg küzdelmes lesz.

Ezek a nehézségek a rendőrségi reform során váltak nyilvánvalóvá. Évekig tartott, amíg sikerült az akadályokat megszüntetni és hozzá lehetett fogni ezen rendőrségi reformok végrehajtásához, ami az egyik előfeltételt jelenti. Számomra ez azt jelenti, hogy Bosznia-Hercegovinának is rendelkeznie kell azzal az akarral, hogy a jelenlegi korlátok között és azokon túlmenően is együttműködjön, és képes legyen saját maga megvalósítani a reformokat minden lehetséges szinten.

A rendőrségi reformot követően, Bosznia-Hercegovinában most lehetőségünk van arra, hogy valódi óvintézkedéseket tegyünk a határvédelemmel kapcsolatban, hogy határozzunk a vízumszabályozás kérdésében, és hogy a korábbiaknál sokkal jobban összehangoljuk a szervezett bűnözés, a kábítószer- és emberkereskedelem elleni küzdelmet.

A biztonságra és bizalomra feltétlenül szükség van ahhoz, hogy a polgárok megbízzanak Bosznia-Hercegovina államában. Ezért meglátásom szerint Bosznia-Hercegovinának fel kell számolnia a még létező belső akadályokat. Az Európai Unió a társulási megállapodással megmutatta, hogy kész volt és most is kész segíteni, de a valódi eredményeket, magától az országtól kell elvárni.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök úr! Először is szívből gratulálni szeretnék Pack asszonynak jelentéséhez, és leginkább az elkötelezettségéhez. Szeretném visszautasítani azokat a néhány képviselőtársam részéről megfogalmazott vádakokat, hogy Bosznia-Hercegovinát kizárólag a feltételezett vagy valóságos iszlám terroristahálózatok szempontjából kell nézni. Ez teljesen tisztességtelen, amit az is bizonyít, hogy a képviselőtársunk, aki megkérdezte a Bizottságtól, hogy mit lehet ezzel kapcsolatban tenni, már el is hagyta az üléstermet. Ilyen komolyan veszi ezt a problémát.

Rehn biztos úr is elmondta, hogy 2009 sorsdöntő év lehet a balkáni országok számára. Remélhetőleg Macedónia megkezd, Horvátország pedig remélhetőleg lezárja a tárgyalásokat, Montenegró, Szerbia sőt talán még Albánia is elnyeri a tagjelölt státuszt. És ilyenkor az ember felteszi magának azt a kérdést, és mi lesz Bosznia-Hercegovinával? Igazán szégyenletes lenne az országban élő sok elkötelezett ember számára, ha nem kapna lehetőséget arra, hogy előrelépjen az idevezető úton.

Szeretném aláhúzni amit Pack asszony elmondott: meg kell teremteni az ország működőképességét. Mint ahogy azt néhány tisztelt képviselőtársam már elmondta, az országot nem tarthatja túszként sem Dodik úr, sem Silajdžić úr, sem senki más. A kiinduló pontot, az entitások tekintetében is, a status quo-nak kell jelentenie, de a reformokat végre kell hajtani. Az ország Európai Unióhoz való csatlakozási lehetőségének előfeltételeit meg kell teremteni, de teljesen egyértelmű, hogy csak az egész ország csatlakozhat az Európai Unióhoz.

Ami a főképviselet illeti, csak egyet tudok érteni az elhangzottakkal. Nem arról van szó, hogy az országnak többé nincs szüksége valakire, aki hatékonyan ellenőrizné az ország csatlakozási felkészülését, csak arról, hogy ezt a feladatot valószínűleg többé nem a főképviselet, hanem helyette az európai különleges képviselő látná el. Ez az Európai Unióra háruló feladat, amit ennek a Parlamentnek a támogatásával kell ellátnia – különösen Doris Pack és mások támogatásával, akik továbbra is odaadással viseltetnek az ország sorsa iránt. Hamarosan látni fogjuk, hogy ez az ország is megkapja az Európai Unióhoz való csatlakozás lehetőségét.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) A menekültek visszatérése kulcsfontosságú minden nyugat-balkáni ország számára, ezért őszinte támogatásomról biztosítom az előadó és Anna Ibrisagic által javasolt módosításokat, melyek a menekültek poszavina-i térségbe való visszatérésére vonatkoznak.

Ez vonatkozik a különböző népcsoportokhoz tartozó menekültek Bosznia-Hercegovina más területeire való visszatérésére is.

Ahhoz hogy kéréseink és erőfeszítéseink eredménnyel járjanak, további intézkedésekre van szükség, különösképpen olyan befektetések kellenek, amelyek munkahelyeket hoznak létre.

Túl sok esetben fordul az elő, hogy a menekültek és az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek csak egyetlen célból térnek ideiglenesen vissza: hogy eladják tulajdonukat és máshova menjenek. Azért is elmennek, mert nincs megfelelő egészségvédelem, vagy nyugdíj és feszült politikai körülmények közé érkeznek vissza. Azért is elmennek, mert késik a rendőrség politikamentessé tétele és reformja, és mert nincs általános közbiztonság.

A háborús bűncselekményekért felelős személyeket el kell távolítani a rendőrségtől és meg kell akadályozni, hogy a rendőrségben dolgozzanak. Ez az oka annak az ALDE kezdeményezésnek, hogy július 11-ét nyilvánítsák a srebrenicai népirtás áldozatainak nemzetközi emléknapjává. A srebrenicai enklávék Anyáinak Szövetsége és a Žepa Szövetsége elnöke a múlt héten ismertette a szövegtervezetet. Ez olyasvalami, amit igazán meg kell tennünk megnyugvásuk érdekében.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Elnök úr, biztos úr, Jouyet úr! Bosznia jövőjét Európában látom. A béke és stabilitás megteremtésének sikerülnie kell és sikerülni is fog ebben az országban, amelynek több évszázados történelme fogott össze annak érdekében, hogy ez megvalósulhasson. De még hosszú utat kell megtenni. Sokszor jó kiindulópontot jelent, ha a meglehetősen általános és mindennapi élet problémáinak megoldására keresünk gyakorlati eredményeket és együttműködést, mint amilyen például a kereskedelem, a rendőri erők struktúrája, az energiaellátás, és az, hogy lehetővé tesszük az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült sok személy számára, hogy ismét otthonra leljen. Ezért fontos tehát, hogy a fiatalokba fektessünk. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy hitük legyen az ország jövőjében. Jó oktatási lehetőségeket kell biztosítani, idesorolva a gyakorlati és tanulmányi állásokat is, mind a jelenlegi uniós tagállamokban, mind pedig a szomszédos országokban. Úgy gondolom, hogy rendkívül fontos az, hogy a Nyugat-Balkánon az ifjúság európainak tekintse magát, mert kizárólag Európán belül képzelhető el térség jövőjének megoldása. Az EU szempontjából pedig, készen kell állnunk arra, hogy bátorítsuk ezt a folyamatot és hangoztassuk, hogy ezt az EU-tagság perspektívájának fényében kell végigvinni. A stabilizációs és társulási megállapodás egy olyan eszköz, melyet az egész folyamat során használni kell. Ugyanakkor Bosznia lakosságának és politikáinak is aktívan, pozitívan, és partnerként kell fellépnie, ha a közös reményünket és víziókat sikerre akarjuk vinni.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Csatlakozni szeretnék ahhoz a sok képviselőhöz, aki már korábban nagyon helyesen köszönetet mondott Doris Packnak. Az ő személye egy olyan embert jelent számunkra, akinek ideje és erőfeszítése remélhetőleg nem lesz hiábavaló, és aki valóban rengeteg időt és energiát szentel ennek a területnek. Osztom örömet és azok örömet, akik azt mondták, hogy már történtek bizonyos előrelépések a térségben, például a rendőrségi együttműködés területén. Ez nagyon fontos, ha azt akarjuk, hogy ott a helyszínen is ésszerű irányba haladhasson az élet.

Ennek ellenére úgy gondolom, hogy továbbra is fel kell hívnunk a tárgyalópartnerünk figyelmét arra, hogy Bosznia-Hercegovinában nekik személy szerint is és az általuk képviselt oldalnak is még sok mindent kell megtennie, még annál is többet, mint amit idáig számos területen tettek. A belső együttműködés és az etnikai csoportok között megvalósítandó együttműködés iránti hajlandóság egy olyan dolog, amit folyamatosan követelnünk kell. Nem akarjuk, hogy mindenki csak a saját útját próbálja meg követni. A Nyugat-Balkánon kialakuló regionális együttműködésben való részvétel szintén nagyon fontos.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Elnök úr! Ők mind, Európa egyik legkozmopolitább városában, Szarajevóban éltek. Abban az időben, Szarajevó egy nyitott Bosznia szimbóluma volt, ahol muzulmánok, szerbek és horvátok éltek.

De aztán vakon lecsapott a nacionalizmus, ami férfiak és nők lemészárlásához, és a kulturális jelképek válogatás nélküli lerombolásához vezetett, mint például a szarajevói könyvtár – az oly gazdag könyvtár – ami az emberiség ostobaságának esett áldozatul. Mindez nagyon rég volt – 16 évvel ezelőtt.

Azért veszem magamnak a bátorságot, hogy emlékeztetsek ezekre a tragikus eseményekre, hogy felmérhessük az elért eredményeket, és hogy kellő megvilágításba helyezhessük a stabilizációs és társulási megállapodáshoz vezető hosszú utat. Ezek alapján mindenkinek örülnie kellene a jelenlegi helyzetnek. Való igaz, hogy 2500 Eurofor katona marad az országban. Való igaz, hogy egy olyan országban, ahol még mindig egy másik népcsoport politikai uralmától való félelem a meghatározó, az október 5-i helyhatósági választások eredménye újra a nacionalista pártok meghatározó szerepét tükrözi.

Az Európai Parlament ma délutáni gesztusa azonban egyfajta bizakodásra és egy olyan jövőben való hitre ad okot, ahol oldódnak a feszültségek, újra felfedezzük a kulturális sokszínűséget és ahol hajlandóság mutatkozik arra, hogy elfogadják e kulturális sokszínűség képviselőit. A mai napon emlékeznünk kell a

remény ezen üzenetére, és sohase felejtjük el Mitterand elnök e Házhoz intézett szavait: „a nacionalizmus háború”.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Üdvözlöm ennek a megállapodásnak az aláírását, mivel ez nemcsak ennek az országnak, de a Balkán egészének a politikai és gazdasági stabilitásához is hozzá fog járulni. Bosznia-Hercegovinának sikerült legyőznie az etnikumok közötti szörnyű háborút, miközben Bulgáriára mindig olyan példaként hivatkoznak a Balkánnal kapcsolatban, ahol a civil társadalom tanúbizonyságot adott bölcsességéről, amely lehetővé tette a megbékélést. Nem lehet elhanyagolni az oktatás szerepét. Ezért fontos, hogy a bosnyák hatóságok hangsúlyt helyezzenek a békére való nevelésre. Ezen túlmenően, támogatniuk kell a kultúrák és a hitek közötti párbeszédet annak érdekében, hogy megakadályozzák a menekültek, a hazájukba visszatérők, és a helyi lakosság közötti konfliktusokat.

A munkanélküliség arányát csökkenteni kell oly módon, hogy nagyobb jelentőséget tulajdonítunk a képzési programoknak, és a fiatalok körében folytatott agyelszívást visszafordítjuk. Rendkívül fontos a regionális együttműködés, amikor az államot az európai struktúrába kívánjuk beilleszteni. Az infrastruktúra fejlesztését prioritásként kell kezelni. Úgy gondolom, hogy hasznos lehet egy szabadkereskedelmi terület kialakítása, ami felkészítheti az országot az európai szabványok elfogadására.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Nemrégiben egy kis időt Koszovóban töltöttem és szeretném felhívni a figyelmet a Koszovóban és Bosznia-Hercegovinában kialakult helyzet közötti párhuzamosságokra. Ahogy azt mindannyian tudjuk, az Európai Unió és a tagállamok többsége elismerte Koszovó függetlenségét, de a helyzet továbbra is rendkívül nehéz abban az országban, különösen az északi részen. Párhuzamos struktúrák alakultak ki és a körülmények nem teszik lehetővé a rendfenntartó erőik működését. Egyre többet beszélnek Koszovó esetleges felosztásáról. Azt szeretném kérdezni a miniszter úrtól és a biztos úrtól is: ez a helyzet Koszovóban nem emlékeztet-e a bosznia-hercegovinai helyzetre? Mit lenne hajlandó tenni az Európai Unió abban az esetben, ha nem sikerülne összetartanunk Bosznia-Hercegovina széttagozott állam modelljét?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr! Szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy feltegyek még egy kérdést Rehn biztos úrnak. Tájékoztatna-e bennünket a leszerelésre és lefegyverkezésre, illetve a fegyverfelesleg legális megsemmisítésének biztosítására fordított pénzeszközök helyzetéről?

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, kedves McMillan-Scott úr, Rehn biztos úr, hölgyeim és uraim! Nagyon köszönöm ezt a gazdag és érdekfeszítő vitát. Szeretnék még egyszer köszönetet mondani Pack asszonynak, aki rendkívül aktív szerepet vállalt, és aki alaposan ismeri ezt a térséget és rendszeresen tartózkodik a helyszínen, aki a legtöbb beszélgetést folytatta le a helyi vezetőkkel – ezért tehát szükségünk van az együttműködésre – és aki szerepet vállalt abban, hogy sikerüljön az Európai Unióhoz való közeledés anélkül, hogy bármit is engednénk az értékekből.

Hozzá hasonlóan a Tanács is aggódik – mint ahogy azt korábban elmondtam – a Bosznia-Hercegovinában tapasztalt politikai helyzet miatt, amit számos felszólaló korábban jellemzett. Ez az ország – ahogy azt kihangsúlyozták – keresztúthoz érkezett, ahol azzal az ellenmondással találja magát szembe, ami a központi állam és testületek közötti kapcsolat, valamint az Európai Unióhoz vezető út közötti húzódnak meg. Vezetőinek teljes felelősséget kell vállalnia az ország fejlődéséért, és ezáltal biztosítaniuk kell az egész térség hosszú távú stabilizációjának megszilárdulását.

Ami a feltett kérdésekre adandó választ illeti, nos az a válasz, hogy a biztonsági helyzet továbbra is nyugodt. Sem Koszovó függetlensége, sem pedig Karadzic úr letartóztatása nem vezetett nyugtalansághoz az országon belül. Mivel túl vagyunk a helyhatósági választások október 5-i határidején, mostantól az Európai Uniónak annak érdekében kell nyomást gyakorolnia, hogy Bosznia-Hercegovina az európai menetrendjére összpontosítson.

Swoboda úrnak teljesen igaza volt a terrorizmustól való félelem és Bosznia-Hercegovina többnemzetiségű jellege közötti felszínes összehasonlítással kapcsolatos válaszában. Pontosan ezen utóbbi az, ami gazdaggá teszi ezt az országot, és amivel hozzájárulhat az Európai Unióhoz. Ami a jövőt illeti, vigyázni fogunk arra, hogy még csak fel se merülhessen annak gondolata, hogy az Európai Unió magára hagyta Bosznia-Hercegovinát. Szeretném ezzel kapcsolatban megnyugtatni Czarnecki urat: az Európai Uniónak annak tudatában kell egyértelműen döntenie a főképviselő hivatalának kérdésében, hogy nem kívánjuk a hivatal feltétel nélküli idő előtti bezárását, sem pedig a hivatal mesterséges továbbműködtetését.

Ami az EUFOR-Althea katonai művelet jövőjének kérdését illeti, ezt nem tudjuk a végtelenségig meghosszabbítani. Az Uniónak át kell alakítania ezt a műveletet, amit a külügyminisztereknek a Tanács november 10-i ülésén kell megvitatnia.

Befejezésképpen, azt szeretném több felszólalónak válaszként mondani, hogy a bosznia-hercegovinai helyzetet regionális keretek közé kell helyezni. A célunk annak biztosítása, hogy az egész térség előrehaladhasson az Európai Unióhoz való közeledéshez vezető úton. Ezzel kapcsolatban, számos pozitív fejleményt ki kell emelni.

Az a tény, hogy Horvátország egy aktív tárgyalási szakaszba lépett, egy jó dolognak tekinthető. Az a tény, hogy Szerbiában, most először van egy olyan kormány, amely elkötelezett az Európai Unióval kialakítandó szorosabb kapcsolatok mellett, és Karadzic úr letartóztatásával betartotta kötelezettségvállalásait, ami egy teljes egészében pozitív tényező és dicséretet érdemel.

A bosnyák vezetőknek vigyázni kell arra, hogy nehogy ennek a fejlődésnek az oldalon maradjanak azért, mert kizárólag a múlt háborúiból örökölt sérelmekkel foglalkoznak. McMillan-Scott úrhoz hasonlóan, én is hallottam ebben a Házban François Mitterrand beszédét. Én is emlékszem a szavaira, de valószínűleg az a fontos, hogy túllépjünk ezeken a konfliktusokon ugyanazon elvek nevében, mint amelyeket Mitterrand elnök úr akkor kihangsúlyozott.

Befejezésképpen, az Európai Unió által elvárt reformoknak nemcsak az a célja, hogy ez az ország képes legyen szorosabb kapcsolatokat kialakítani az Európai Unióval, hanem mindenekelőtt annak biztosítása, hogy a teljes lakosság élvezhesse az általunk szorgalmazott fejlődés eredményeit. Teljes mértékben egyetértek Maaten úrral. Egyértelmű, hogy büszkék lehetünk arra, hogy európaiak vagyunk, és arra, amit a Bizottság és többi intézmény tesz azért, hogy támogassa Bosznia-Hercegovinát az egyetlen értelmes úton, ami a közeledéshez vezető út, összhangban az értékekkel, az Európai Unióval!

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is szeretném megköszönni a bosznia-hercegovinai politikai helyzetről folytatott nagyon tartalmas és felelősségteljes vitát. Szeretném továbbá megköszönni azt is, hogy ilyen széleskörűen és határozottan támogatják az országgal kötött stabilizációs és társulási megállapodást. Ennek alapvető fontossága van Bosznia-Hercegovina gazdasági fejlődése és politikai stabilitása, valamint európai célkitűzései szempontjából is.

A mai vita során felmerült kérdések közül különösen kettőre szeretnék reagálni. Az első a jogállamiság és annak jelentősége az egész gazdaság és társadalom alapjának meghatározásában. A jogállamiság és a jogbiztonság jelentik az európai modell sarokkövét. Sajnos, ma ez egy másik rendkívül sebezhető pontja Bosznia-Hercegovinának.

Annak ellenére, hogy elismerjük, hogy vannak bizonyos eredmények, a szervezett bűnözés és korrupció továbbra is komoly problémát jelent az országban, és ezekkel a kihívásokkal sürgősen foglalkoznia kell.

Másodszor, ami az alkotmányos reformot illeti, mindannyian tudjuk, hogy ez egy szükséges és egyben kényes kérdés. A Bizottság részéről elmondhatom, hogy mi inkább alkotmányos fejlődést nem pedig forradalmat képzelünk el, amit meg lehet és meg is kell valósítani a Dayton-Párizs béke-megállapodás értelmében. A Bizottságnak nincs előre elkészített terve arra vonatkozóan, hogy Bosznia-Hercegovinában milyen alkotmányos reformot hajtsanak végre, de ugyanakkor mint Európai Unió, mi is érdekeltek vagyunk benne.

Mi mind érdekeltek vagyunk ebben az alkotmányos reformban abban az értelemben, hogy feltétlenül szükség van arra, hogy Bosznia-Hercegovina, mint egy jövőbeni tagállam, mint egy tagjelölt ország egységes álláspontot képviseljen az Európai Unióval kapcsolatban és az Európai Unióban, és arra, hogy az országnak egy hatékony és működőképes állami szerkezete és intézményi szerkezete legyen, amely az európai jogszabályokat és szabályokat országszerte képes megvalósítani és érvényesíteni. Ez az, amit polgárai akarnak és megérdemelnek.

Az ország politikai vezetőinek és állampolgárainak kell azt eldönteni, hogy milyen alkotmányt akarnak, de biztosíthatom Önöket arról, hogy a Bizottság hajlandó jogi és alkotmányos szakértelemmel, valamint pénzügyi támogatással is segítséget nyújtani egy alkotmányos reformhoz.

Dióhéjban összefoglalva, Bosznia-Hercegovinának ma sürgősen meg kell oldania a jelenleg fennálló politikai patthelyzetet ahhoz, hogy komolyan elindulhasson az Európai Unió felé vezető úton. Ezt nem tudjuk megtenni helyettük, de azt világossá tehetjük az állampolgárok és a vezetők előtt, hogy akarjuk és el is várjuk tőlük, hogy sikerrel járjanak, és ennek megvalósításában támogatjuk őket. Ennek érdekében a Bizottság és én is, továbbra is együttműködünk az elnökséggel, Javier Solanával, az Európai Parlamenttel, minden más partnerünkkel és érintett féllel a szerepvállalásunk megerősítése érdekében, hogy az elkövetkező 2009-es év, végül is a Nyugat-Balkán éve és egyben egy olyan év is legyen, amely során Bosznia-Hercegovina előrelépést tehet az Európai Unió irányába.

Doris Pack, előadó. – (DE) Elnök úr, tanácsi soros elnök úr, biztos úr! Azt szeretném képviselőtársamnak mondani, aki már nincs itt és talán Belder úrnak is, hogy legyünk nagyon óvatosak: ne kössük a terroristaveszélyt Bosznia-Hercegovinához. Lehetünk harciasok, de ez a túlzás csak a szélsőségesek és nacionalisták malmára hajtja a vizet. Emlékszem, hogy pontosan az ilyen fajta túlzásokkal operált Milosevic úr is és vitte félre a dolgokat, ahogy minden mást is. Erről nem szabad megfeledkeznünk.

Az EU-hoz vezető úthoz többek között, szükség van a korrupció, a szervezett bűnözés elleni határozott harcra és átláthatóságra a privatizáció, és egy energiapiacot is magába foglaló közös piac létrehozása során. Csak azok a politikusok érdemesek az állampolgárok bizalmára és az Európai Unió bizalmára, akik valóban ezt akarják, és akik ennek megfelelően cselekednek. A többieknek pedig olykor piros lapot kell felmutatnunk. Ez az egyetlen dolog, amit ott megértenek.

Néha elszörnyedve látom, hogy Bosznia-Hercegovina, a Rehn biztos úr által vázolt keresztútnál az elszigeteltséghez vezető utat választja. A Bosznia-Hercegovinával szomszédos országok – ahogy Hannes Swoboda is elmondta – valószínűleg sokkal gyorsabban fognak célba érni, és éppen ezért a mi feladatunk az, hogy Bosznia-Hercegovinának továbbra is segítségünk a helyes út megtalálásában, majd ezt követően pedig az Európai Unióhoz való csatlakozásban amint a feltételeket teljesítette. Az Európa közepén elhelyezkedő Bosznia-Hercegovina stabilitása, egyúttal a mi stabilitásunkat is jelenti.

Néha azt kívánom, hogy bárcsak Bosznia-Hercegovina vezetőinek is annyi álmatlan éjszakájuk lenne mint nekem, amikor az országukra gondolnak. Talán akkor jobb munkát végeznének.

Elnök. – Egy állásfoglalásra⁽¹⁾ irányuló indítványt nyújtottak be az eljárási szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése szerint.

A vitát lezárom.

A szavazásra 2008. október 23-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Dragoș Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) Mindenek előtt gratulálni szeretnék Pack asszonynak mindazon erőfeszítéséhez, amit az állásfoglalás-tervezet elkészítése érdekében tett, amely távolról sem volt könnyű feladat. Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás tanúbizonysága az EU azon elszántságának, hogy továbbra is fontos szerepet kíván játszani a balkáni térségben, hozzájárulva a térség politikai, gazdasági és társadalmi stabilitásához.

Ez a megállapodás új perspektívákat kínál Bosznia-Hercegovina számára a gazdasági fejlődés és különösen új lehetőségeket az európai integráció területén, ami nemcsak stabilitást biztosít a térség számára, de megnyitja a lehetőségeket a gazdasági kapcsolatok előtt is, ami egy meghatározó lépést jelent az európai piacba való integráció irányába.

Tunne Kelam (PPE-DE), írásban. – Üdvözlöm a Bosznia-Hercegovinával közelmúltban aláírt stabilizációs és társulási megállapodást. Az EU bővítése a nyugat-balkáni országok irányába egy további kulcsfontosságú kérdést jelent Európa egységesítésében és annak biztosításában, hogy múlt erőszakos cselekményei többé ne ismétlődhessenek meg a térségben.

Ezért felszólítom Bosznia-Hercegovina hatóságait is, hogy a reformokat következetes és átlátható módon hajtsák végre, ami biztosítja az EU-val való gyors integrációt.

Aggudalommal veszem tudomásul, hogy egyes politikusok az ország destabilizálására tesznek kísérletet, és felszólítom az EU-t, hogy adjon tanúbizonyságot politikai akaratáról és elkötelezettségéről Bosznia-Hercegovinával kapcsolatban, hogy megakadályozzon minden etnikai vagy vallási alapú konfliktust.

Tekintettel arra, hogy az EU-ba való belépéshez szükséges vízum még mindig komoly problémát jelent Bosznia-Hercegovina állampolgárai számára, arra kérem a Bizottságot, hogy folytassa a párbeszédet, és kövessen el minden tőle telhetőt a menetrendek végrehajtása érdekében, amelyek célja, hogy egy mielőbb létrejöjjön a vízummentesség Bosznia-Hercegovinával. Javasolom, hogy a tagállamok minimálisra csökkentsék a vízumkérelemnél felmerülő bürokratikus akadályokat és hozzanak létre egy egyszerűsített rendszert a diákok és a civil társadalom szereplőinek vízumkiadására.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Dumitru Oprea (PPE-DE), írásban. – (RO) Amikor megemlíjtük Boszniát, akkor valójában a régóta szenvedő Balkán-félsziget történelmének egy másik fejezetére gondolunk. Boszniában a háború az ország több mint 75%-át pusztította el, több mint 200.000 ember halálát okozta és 1,8 millió ember vált menekültté.

A stabilizációs és társulási megállapodás EU-val történő aláírására 13 évvel a háború befejezése után került sor. „A megállapodás Bosznia-Hercegovina polgárai számára megnyitja a sikeres jövőhöz vezető kaput, miközben egyúttal arra szólítja fel a bosnyák politikusokat, hogy hagyják maguk mögött a múltat és lépjenek tovább” mondta egyszer Sven Alkalaj, az ország külügyminisztere. Van miért előrehaladniuk. Gondoljanak csak Szarajevóra, az 1984-es téli olimpiai játékok egykori megrendezőjére, az öreg mostari hídra, ami szerepel az UNESCO Világörökség Listáján, a kravicai vízesésre, a sutjeski nemzeti parkra vagy Jahorina és Bjeszanica hegységeire, ahol valaha olimpiai versenyeket rendeztek – oly sok hely, amiért érdemes ellátogatni Bosznia-Hercegovinába. Ugyanakkor ez egy olyan ország, melynek többek között fel kell gyorsítania az állam reformját és a megkülönböztetésektől mentes hozzáférést.

ELNÖKÖL: WALLIS asszony

alelnök

13. Kérdések órája (a Bizottsághoz intézett kérdések)

Elnök. – A következő napirendi pont a kérdések órája (B6-0475/2008).

A következő kérdéseket nyújtották be a Bizottságnak.

Első Rész

40. kérdés, előterjesztette: **Armando França** (H-0733/08)

Tárgy: A kábítószer-ellenes stratégia

A kábítószer-ellenes stratégia kampányának végrehajtása két cselekvési tervre és két különböző időszakra épül, azaz a 2005-2008 és a 2009-2012 közötti időszakra. Várható továbbá 2008-ban egy „hatásvizsgálat”, ami egy világos ütemterv alapján, még a 2009-2012-es cselekvési tervet megelőzően készül el.

Nagyon nyugtalanító az a helyzet, ami a kábítószerrel kapcsolatban az EU-ban jelenleg tapasztalható, és a probléma megoldására kiválasztott konkrét eszközöknek rendkívül szigorúnak, határozottnak, tartósnak és következetesnek kell lennie.

Hogyan vélekedik Bizottság a 2005. 2006. és a 2007. évi jelentések alapján a jelenlegi helyzetről és milyen volt az intézkedések végrehajtási szintje 2005 és napjaink között?

Mi a helyzet a hatásvizsgálattal, amit 2008-ban kell befejezi? Mi a Bizottság 2009-2013 közötti időszakra vonatkozó előrejelzése, különösképpen ami a kábítószer elleni harc során alkalmazott új eszközöket és a rendőrségen belüli együttműködést és jogi vonatkozásokat, valamint a civil társadalom részvételét illeti?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony! Teljesen egyértelmű, hogy a kábítószeresek kérdését illetően senki sem lehet elégedett. 2008. szeptember 18-án a Bizottság elfogadott egy javaslatot az Európai Unió 2009-2012-es időszakra vonatkozó kábítószer-ellenes cselekvési tervéről, amelyhez csatolt egy végső értékelő jelentést a 2005-2008-as időszakra vonatkozó kábítószer-ellenes cselekvési tervről. Ez az a hatásvizsgálat, amire a kérdésben utaltak.

Mindkét dokumentum arra az időpontra, a Parlament rendelkezésére állt. Az értékelést az Európai Bizottság 2008 első felében hajtotta végre, összhangban a cselekvési terv 45.3 intézkedésével. Az értékelés jelentős tartalmi segítséget nyújtott az új cselekvési terv elkészítéséhez. A következő megállapításokat tartalmazza:

Az EU új kábítószer-ellenes cselekvési tervének végrehajtásával kapcsolatban levonhatjuk azt a következtetést, hogy szinte minden egyes konkrét célkitűzés és fellépés esetében változó sikerrel, de sikerült előrehaladást elérnünk. Az EU kábítószer-ellenes cselekvési terve megfelelő módon tükröződik a tagállamok nemzeti politikájában és a nemzeti politika részévé vált, és/vagy ezek a célkitűzések már tükröződtek az érvényben lévő dokumentumokban.

A tagállamok arról számolnak be, hogy a cselekvési terv nemzeti szinten megjeleníti a legfőbb szakpolitikai területeket. Az értékelés azt mutatja, hogy a cselekvési terv támogatja a tagállamok kábítószer-ellenes politikái közötti konvergenciafolyamatot, amit a Bizottság igen fontosnak tart.

Ami a kábítószerrel kapcsolatos helyzetet illeti, nem történt jelentős csökkenés a kábítószer-használat elterjedtségében, de úgy tűnik, hogy a legelterjedtebb kábítószer egy némelyikének használata állandósult és/vagy enyhén vissza is esett. Egyes tagállamokban a kokainfogyasztás felfelé ívelő tendenciát mutat. A hosszú távú uniós tendencia a kábítószerrel kapcsolatos fertőző betegségek, különösen a HIV és az AIDS fertőzések elterjedtségét illetően azt mutatja, hogy ezeket sikerült az elmúlt években csökkenteni éppúgy, mint a kábítószerrel kapcsolatos halálesetek számát.

A kábítószer-használatban új tendenciák jelentek meg, főleg a politoxikomán kábítószer-használatot illetően. A kokain lefoglalások száma és mérete nő, miközben a kannabisz, a heroin, az ecstasytabletta valamint az amfetaminok lefoglalásának száma úgy tűnik, hogy állandósult. A tiltott anyagok ára általánosságban visszaesett, miközben a tisztasági szint viszonylag állandósult.

Ami a cselekvési tervnek a kábítószer helyzetre gyakorolt hatását illeti, a hatásvizsgálat, amire a tisztelt képviselő utalt, feltételezem az a végrehajtásra vonatkozó értékelő jelentés. A kábítószerrel kapcsolatos fertőző betegségek és halálesetek számának folyamatos csökkenése egy részről, és az EU-szerte megvalósított ártalomcsökkentő intézkedések más részről, arra utalnak, hogy egyértelmű az összefüggés a cselekvési tervekkel annak ellenére, hogy egy ilyen kapcsolatot közismerten nehéz minden kétséget kizáróan bizonyítani.

Néhány tagállamnak sikerült drasztikusan csökkentenie a kábítószerrel kapcsolatos egészségi károsodások számát azt követően, hogy bevezették az ártalomcsökkentő intézkedéseket. Hasonló következtéseket lehet levonni a kábítószer-kínálat csökkenése és az európai koordináció, valamint a kábítószer-ellenes bűnüldözésben kialakuló együttműködés esetében is.

Armando França (PSE). – (PT) Köszönöm, elnök asszony! Szeretnék külön köszönetet mondani a Bizottság képviselőjének elsősorban a kérdésemre adott válaszáért, de a válasz minőségéért is. Nagyon figyelmesen olvastam el a Bizottság dokumentumait.

Először is el kell mondanom, hogy egyetértünk a stratégiával és a cselekvési tervvel, amely elsődlegesen a kínálat azt követően pedig, a kereslet kérdésével foglalkozik. Most a kínálattal kapcsolatban szeretném elmondani a véleményem.

A kínálat kérdését illetően rendkívül aggasztónak tartjuk, hogy a piacon óriási mennyiségben találhatóak a kokain és a szintetikus kábítószer. Ezen túlmenően rendkívül aggasztónak tartjuk, hogy helyi konfliktusok alakulnak ki a bandák között, amelyek egyes tagállamokban harcot folytatnak a kábítószerpiac feletti ellenőrzés megszerzéséért. Azt kérem Öntől, hogy a lehető legpontosabban magyarázza el nekem, hogy milyen konkrét intézkedéseket javasoltak a tagállamok közötti és a tagállamok rendőrsége és igazgatóságai közötti együttműködés területén egy részről, és más részről a tagállamok és az előállító országok, különös tekintettel a kokain-előállító országok közötti együttműködés területén. Rendkívül nyugtalanítónak találjuk a stratégiának ezt a területét, és ezzel kapcsolatban konkrét válaszokat szeretnénk a Bizottságtól hallani.

Sïim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, természetesen a tagállamok közötti együttműködés a kábítószer, a drokartellek és a kábítószerrel kapcsolatos bűnözés elleni küzdelemben alapvető fontosságú, ugyanakkor rendkívül nehéz, mivel óriási pénzüsszegek mozognak. Az elsődleges prioritásunkat, ahogy azt a cselekvési tervben is láthatták, valójában a kokain ellátási lánc megszüntetése jelenti. Számos olyan kezdeményezésünk van, amely elővetíti és megszervezi a latin-amerikai és nyugat-afrikai ellátó országok közötti együttműködést annak érdekében, hogy megszünjön a kokain-kereskedelem. Speciális központok léteznek, mint például a Tengerészeti Elemzési és Műveleti Központ – Kábítószer és a *Centre d'Enquête et de Coordination de la Lutte Anti-drogue en Méditerranée*. Mindkét kezdeményezés a kokaincsempészet ellen irányul.

Létezik tehát együttműködés és vannak kezdeményezések is, de a terület nehéz és a harc nagyon kemény. Ki kell emelnem, hogy semmi okunk sem lehet elégedettségre. Ez többé-kevésbé egy vég nélküli küzdelem. Ugyanakkor örömmel számolok be néhány pozitív eredményről. Csökkent a betegségek éppúgy, mint a kábítószerrel kapcsolatos halálesetek száma.

Elnök. – 41. kérdés, előterjesztette: **Péter Olajos** (H-0755/08)

Tárgy: Baromfihús-készítmények behozatala Kínából

Az Európai Bizottság 2008. július 30-i 2008/638/EK⁽²⁾ számú határozatával módosította a harmadik országból származó húskészítmények behozataláról szóló 2007/777/EK⁽³⁾ határozatot. A korábbi rendelkezés értelmében Kína csak olyan hőkezelt baromfihús-készítményeket exportálhatott a Közösségbe, amelyet hermetikusan lezárt tartályban három vagy annál több F⁰ értékig kezeltek.

A Bizottság ugyanakkor az illetékes kínai hatóságok kérésére jóváhagyta, hogy az ország Shandong tartományából olyan baromfihús-készítményeket is behozhassanak, amelyeken kevésbé szigorú, azaz 70°C-os minimum-hőmérsékletű kezelést végeztek el.

A fentiek figyelembevételével kérdezem a Bizottságot, hogy véleménye szerint a szabályok enyhítése nem vezet-e az Európai Unió magas szintű állat-egészségügyi-, élelmiszerhigiéniai- és állatjóléti szabályozásának fellazulásához? Nem tartja-e aggályosnak olyan döntés meghozatalát, amely egy ország egyetlen tartományára vonatkozik, illetve teljes körűen ellenőrizhetőnek tartja-e, hogy az adott baromfihús-készítmények kizárólag Shandong tartományból érkeznek? Nem gondolja-e, hogy egy tartomány számára az engedély megadása tömeges szabályenyhítési kérelmek benyújtásához fog vezetni más tartományokból (mint ahogyan ennek előjelei már tapasztalhatóak)? A meghozott intézkedések nem veszélyeztetik-e az Unió baromfitermelők helyzetét?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony! A kínai baromfihús-exportra vonatkozó állat- és közegészségügyi szabályok ugyanazt a védelmi szintet biztosítják, mint amit az EU-ból származó termékek esetében. Ezek az importszabályok garantálják, hogy minden importált termék ugyanazoknak a magas követelményeknek feleljen meg, mint amelyek az EU tagállamok termékeire vonatkoznak, nemcsak a higiénia és a fogyasztók biztonsága, de az állat-egészségügyi státusz szempontjából is. Az alapelv, amely alapján biztonságosnak tekinthető egy élelmiszer, függetlenül annak származási helyétől, képezi az EU megközelítésének központi elemét.

A Kínában működő hivatalos ellenőrzési rendszert, ott a helyszínen, három bizottsági vizsgálat is ellenőrizte. A vizsgálat eredményét a DG SANCO honlapján ismertettük. Az ellenőrző látogatások azt mutatták, hogy az illetékes hatóságok, különösen Shandong tartományban, kellően jó szervezetszervezetűek ahhoz, hogy gondoskodni tudjanak arról, hogy a hőkezelt baromfihús termékek összhangban legyenek a közösségi jogszabályokkal. Ezen túlmenően, ezek a vizsgálatok azt is megállapították, hogy az illetékes hatóságok képesek teljesíteni a közösség behozatali követelményeit.

Ennek a vizsgálatnak az eredményeként, a kínai hatóságok bebizonyították a bizottsági szolgálatoknak, hogy az Európai Unióba exportált hőkezelt baromfihús szállítmányok esetében igazolni tudják, hogy ezeket a közösségi követelményeknek megfelelően állították elő és hogy ezek kizárólag Shandong tartományból érkeznek.

A közösségi listán szereplő létesítmények közül az összes olyan jóváhagyott üzem, amelyből engedélyezett a hőkezelt baromfi importja, mind Shandong tartományban található. Ezt, a helyszínen járt három tényfeltáró látogatás is igazolta: egy 2004-ben; kettő 2006-ban.

Az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedésekről szóló WTO-megállapodás értelmében, bármely harmadik ország kérhet exportengedélyt a területe egészére vagy annak egy részére a Bizottságtól, ez, az érvényes közösségi követelmények alapján kerül mérlegelésre és értékelésre. Amennyiben a harmadik ország által adott garanciákat kielégítőnek tartják, és hatékonyan ellenőrizték, akkor elfogadják a harmadik országokból érkező ilyen kéréseket és megadják az exportengedélyt.

Megakadályozható minden versenytorzulás, amely veszélyeztethetné az EU baromfitermelőit, mivel a meglévő intézkedések elégséges garanciát jelentenek arra vonatkozóan, hogy az egyes régiókból érkező baromfihús megfeleljen az EU által szükségesnek tartott védelmi szintnek. A fogyasztók megalapozott döntése jelenti a választ a verseny nyomására.

A kínai hatóságok kifejezték azon kívánságukat, hogy szeretnék, ha a Bizottság jóváhagyná a Jilin tartományból származó hőkezelt baromfihús importját is. Ehhez a jóváhagyáshoz azonban a kínai hatóságoknak garantálnia

⁽²⁾ HL L 207., 2008.8.5., 24. o.

⁽³⁾ HL L 312., 2007.11.30., 49. o.

kell, hogy a Jilin tartományban a hőkezelt baromfihús gyártása során alkalmazott egészségügyi feltételek megfelelnek-e az EK-követelményeknek és a Bizottság a helyszíni bevizsgálásokkal fogja ellenőrizni ezeket a garanciákat.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, Biztos úr a választ. A probléma az, hogy idén hat ellenőrzés lett volna Kína ellen, ebből egyetlen egy sem valósult meg a mai napig. Most októberben kellett volna egy baromfiellenőrzést végrehajtani, és ez sem jött létre, mert a kínaiak nem értek rá. A kérdésem az, hogy ha idén a hatból egyetlen egyet sem tudtunk végrehajtani, jövőre pedig tizenötöt terveztünk be, akkor hogy fogják ezt a tizenötöt végrehajtani? És ha a kínaiak nem együttműködők az európai féllel, akkor miért nyitjuk ki az importkapukat Kína számára, és miért tesszük tönkre az európai baromfitermelőket? Ha Kína nem működik együtt, akkor nekünk sem kell megnyitnunk az importkapukat, ez a véleményem. Köszönöm szépen.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Először is azt szeretném elmondani, hogy Kína hajlandó együttműködni, és semmilyen jelzésünk sincs arra vonatkozóan, hogy ne lenne hajlandó az együttműködésre. Másodszor, ami az ellenőrzéseket és a látogatásokat illeti, ezeket a vizsgálatokat eddig kielégítőnek tartottuk. Amennyiben kételyek vagy kérdések merülnek fel, akkor új látogatásra fog sor kerülni. A legutóbbi látogatások óta mostanáig eltelt idő, két kínai minisztérium között kialakult igazgatási okokkal magyarázható. Ugyanakkor – legalábbis a Bizottság részéről – nem mondhatjuk el, hogy ne lennének hajlandóak együttműködni velünk a termékek szabványát és minőségét illetően.

Ha bármilyen erre utaló jelek lennének, akkor a Bizottság hajlandó új látogatásokat megszervezni. Ez idáig, ezeket nem tartottuk szükségesnek.

Jim Allister (NI). – Biztos úr, hallom amit mond, de a kísértetiesen emlékeztet a brazil szarvasmarha ellentmondásos kérdésére, amikor a Bizottság hónapokon keresztül ott állt, ahol most Ön áll és arról biztosított minket, hogy minden a legnagyobb rendben van, majd végül olyan helyzetbe kényszerült, hogy tilalmat kellett elrendelnie.

Ön azt mondta, hogy ezt a húst is hasonló ellenőrzéseknek fogják alávetni. Biztonsággal tudja-e azt állítani, hogy minden egyes darab importált húson egyaránt elvégzik majd azokat a szigorú állat-egészségügyi ellenőrzéseket, amiket a saját termelőinktől elvárunk? A termelést ugyanolyan arányban fogják majd ellenőrizni, és honnét fogják tudni, hogy termék valóban Shandong tartományból származik? Elég, ha csak a feldolgozás történik ott? Ezek azok a kérdések, amelyek ellenőrzést váltanak ki a termelőinkben, akiknek a legkülönbözőbb követelményeknek kell megfelelniük, beleértve a ketrecek kérdését is. Ugyanilyen mértékben fog ez Kínában is megvalósulni? Úgy gondolják, hogy az olcsó importtal alájuk kínálnak.

Armando França (PSE). – (PT) Nagyon köszönöm elnök asszony, rövid leszek. A kérdésem hasonló ahhoz, amit az előző képviselő feltett. Egyetértek azzal, hogy a közelmúltban volt egy próbálkozás a termékek bevizsgálására és ellenőrzésére és fontos hogy ezek a próbálkozások továbbra is megmaradjanak. Ugyanakkor biztos, hogy nem képzelhető az el, hogy meglazulnak ezek a szabályok? Sőt, éppen hogy a szabályok megerősítésére van szükség, pontos és egyértelmű szabályokat kell az Európai Uniónak megállapítania, melyeket Kína-szerre kell érvényesíteni, és nem csak az egyes tartományokban, mint ahogy erre a képviselőtársam az imént utalt. Értékelném, ha egyértelmű választ kaphatnék ezzel kapcsolatban. Nagyon köszönöm biztos úr.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Ez idáig minden, ebben a tartományban előállított terméket, ellátták címkével. Ebben a tartományban a hatóságok a felelősek a minőségért és a származási szabályokért is.

Természetesen mindig ott van az a kérdés, hogy nem lehet minden egyes csirkét ellenőrizni – ugyanez a helyzet az Európai Unióban is. De amit a Bizottság megtehet az ellenőrzései során – és arról értesültem, hogy a következő ellenőrzésre jövő évben kerül sor, tehát már tervbe vettük – az annak ellenőrzése, hogy az igazgatási rendszer képes-e ellenőrizni a csirke előállításának módját és az állategészség-védelem színvonalának mértékét. Ez idáig, a válaszokat kielégítőnek találtuk.

Természetesen folyamatosan ellenőrizni fogjuk a tényeket, de ezek a Világkereskedelmi Szervezet szabályai, és mindig is hasznunkra vált a nyitottság. Fontos a minőség; fontosak a szabványok. Ez idáig meg vagyunk arról győződve, hogy a Kínából érkező baromfi-termékek minősége kielégítő, és a következő tartomány, ahogy azt már említettem, szintén hajlandó szállítani.

Elnök. – 42. kérdés., előterjesztette: **Ona Juknevičienė.** (H-0786/08)

Tárgy: Az Európai Szociális Alap felhasználása a tagállamokban

Az Európai Szociális Alapot (ESZA), mint az EU egyik strukturális alapját, abból a célból hozták létre, hogy csökkentse az EU-tagállamok és régiók között meglévő gazdasági jólét és az életszínvonalbeli különbségeket, és hogy előmozdítsa a foglalkoztatottságot, valamint a gazdasági és társadalmi kohéziót. A 2007-2013 közötti időszakban a cél megvalósítása érdekében közel 75 milliárd€ kerül szétosztásra a tagállamok és a régiók között. A tagállamok számos különböző programot finanszíroznak, és ezzel kapcsolatban fontos azt tudni, hogy a tagállamok, elsősorban az új tagállamok, hogyan használják fel a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket és milyen eredményeket értek el az életszínvonal növelése és a foglalkoztatottság előmozdítása terén.

Tervezi-e a Bizottság, hogy kiad egy közleményt az ESZA tagállamokban történő felhasználásáról és ha igen, mikorra számíthatunk egy ilyen közleményre? Amennyiben a Bizottság tervezi egy ilyen közlemény megjelentetését, számíthatunk-e arra, hogy ebben szerepelni fog az ESZA alapok felhasználásának mind minőségi, mind mennyiségi elemzése? Alapvető jelentősége van annak, hogy ne csak azt tudjuk meg, hogy mennyi pénzt költöttek el a különböző programok megvalósítására, hanem hogy arról is gondoskodjunk, hogy az EU-polgárok számára ezek kézzelfogható és fenntartható előnyöket is jelentsenek.

Amennyiben a Bizottság nem tervezi egy ilyen közlemény megjelentetését, akkor annak mi az oka és ez esetben miként tudja a Bizottság garantálni az ESZA átlátható és hatékony felhasználását?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – A Bizottság emlékeztet arra, hogy az EK-Szerződés 146. cikke hozza létre az Európai Szociális Alapot annak érdekében, hogy a belső piacon javuljon a munkavállalók foglalkoztatási lehetősége, ezáltal hozzájárulva az életszínvonal növeléséhez. A Szociális Alap olyan tevékenységeket is folytat, amelyek a gazdasági és társadalmi kohézió megerősödéséhez vezetnek.

A Bizottság egyetért a tisztelt képviselővel az Európai Szociális Alap által elért konkrét eredményeket tartalmazó jelentés jelentőségében. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak szándékában áll egy sor tematikus jelentés elkészítése, amelyek tartalmazzák az Európai Szociális Alap által nyújtott támogatást és tevékenységeket, a tényleges kedvezményezetteket és az elért eredményeket. Az első jelentések várhatóan 2009 elejére készülnek el.

Ezen túlmenően az EK-Szerződés 159. cikke előírja, hogy a Bizottságnak minden három évben egy jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a gazdasági és társadalmi kohézió megvalósítása terén elért előrehaladásról. Az utolsó kohéziós jelentés 2007-ben jelent meg, amely különös figyelmet szentelt az emberi erőforrásba történő beruházás kérdésének. A következő kohéziós jelentés 2010-ben kerül benyújtásra. Ezen kívül, a köztes években a Bizottság egy úgynevezett „értékelő jelentést” fog kiadni.

Ona Juknevičienė (ALDE). – Nagyon elégedett vagyok a pontos és konkrét válaszával, nagyon szépen köszönöm. Nagyra értékelem, hogy a Bizottság az általam felvetett kérdést, nemcsak a parlamenti képviselők, de a Bizottság számára is fontosnak tartja. Úgy gondolom azonban, hogy ez a kérdés az állampolgáraink számára a legfontosabb. Tisztában kell lenniük az alapok felhasználásának átláthatóságával és hatékonyságával. Ezért tehát 2009 elején várni fogom a jelentést.

Lenne szíves tájékoztatni arról, hogy melyik Főigazgatóság fogja ezt a jelentést 2009-ben elkészíteni?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Kiváló Špidla kollégám irányítása alatt a Foglalkoztatási Főigazgatóság felelős ezekért a jelentésekért. A számok érdekesek, és az Európai Unióban kilenc millió ember képzséhez járunk hozzá évente, szóval az eredmények adottak.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Lehetőség van az építkezésekkel és a felújításokkal kapcsolatos költségek ellenőrzésére. Az Európai Szociális Alapból finanszírozott európai projektek esetében, a célcsoportok know-how-hoz, új szakértelemhez és tapasztalathoz jutnak, ezért a mérleg jelentős mértékben a tisztviselők szubjektív megítélésétől függ. A nem kormányzati szervek és a független testületek fizetésektelensége, ami a tagállamok bürokratikus gyakorlatának következménye, sok esetben megakadályozza az Európai Szociális Alapból történő finanszírozás címzettjeit abban, hogy a program keretébe tartozó egyéb tevékenységekbe is bekapcsolódjanak. Milyen eszközök állnak a Bizottság rendelkezésére annak biztosítására, hogy a tagállamok ne állítsanak felesleges igazgatási akadályokat, amikor az Európai Szociális Alapból finanszírozott projektekkel összefüggő költségek visszatérítése történik?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Megkérhetném arra a biztos urat amennyiben lehetséges, hogy vizsgálja meg, hogy most amikor a recesszió a sarkunkban csahol, van-e lehetőség arra, hogy a Szociális Alap együttműködjön a helyi fejlesztési partnerségi tanácsokkal, ott ahol a tagállamokban ezek léteznek, mint például az Ír Köztársaságban, de a többi tagállamban is? Ezzel összefüggésben megbeszéléseket folytathatna az OECD-vel, amely készített egy tanulmányt a továbbképzés, az oktatás, a mikro munkahelyek létrehozásának támogatása és a munkanélküliséggel szembesülő emberek környezetének javítása terén történt helyi fejlesztések hatékonyságáról.

Nem várom el a biztos úrtól, hogy ma minden kérdésemre képes legyen válaszolni, valójában azt kérem tőle, hogy vizsgálja meg ezt a lehetőséget, és esetleg vitassa meg az OECD-vel, hogy a Szociális Alap, a szociális partnerség és a helyi fejlesztési partnerségek hogyan tudnának közösen összefogva javítani a közösségi képzéseken és polgáraink, elsősorban a városi területeken élők foglalkoztatási igényein.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Először is, ami a bürokráciát és az igazgatási terheket illeti: ezek léteznek, ez kétségtelen. Mint ahogy már elmondtam, Špidla kollégám felelős a pénzek elköltéséért, én pedig, a mentesítésért vagyok felelős: annak biztosításáért, hogy egyetlen fillér se menjen kárba. Ez persze mindig egy dilemmát jelent.

Megpróbálunk olyan rugalmasak lenni amennyire csak lehetséges, de ugyanakkor a nemzeti hatóságok, a kifizető ügynökségek és feltehetőleg a felelős minisztérium is alaposan megvizsgálja az előnyöket és a várható eredményeket. Ebbe beletartozik az Európai Számvevőszék és a saját Főigazgatóságunk is, tehát az ellenőrzés, különböző szinteken történik.

Az eredmény értékelésére a nyilvánosság jelentős részvétele mellett kerül sor, a projekteket láthatóvá kell tenni, tehát most van egy kötelezettségünk arra vonatkozóan, hogy a finanszírozással kapcsolatban mindent megjelentessünk a weboldalon, hogy ezáltal mindenki számára nyomon követhető legyen. A Szociális Alap azonban, főleg a képzést finanszírozza.

Ami a következő kérdésre adott választ illeti: létezik együttműködés a strukturális alapok finanszírozásának különböző forrásai között, beleértve a Szociális Alapot és a regionális fejlesztési alapokat, és legalábbis az én hazámban ezek nagyon szorosan együttműködnek. Ez az együttműködés a nemzeti hatóságoktól függ. Csak támogatni tudjuk a jó együttműködést és a pénz hatékony felhasználását.

Második Rész

Elnök. – 43. kérdés., előterjesztette: **Dimitrios Papadimoulis** (H-0746/08)

Tárgy: A Közösség társfinanszírozott projektjei és a Siemens fekete pénzei

A görög és német igazságügyi hatóságok továbbra is vizsgálatot folytatnak a *Siemens* fekete pénzeinek ügyében, amiket a vállalat politikai pártok és illetékes személyek megvesztegetésére használt fel annak érdekében, hogy jelentős állami munkákat és szerződéseket nyerjen el. A német bíróság már elítélte a vállalat egy korábbi vezető tisztségviselőjét, aki elismerte, hogy Görögországban is léteznek fekete pénzek.

Mivel ezek a megvesztegetések érinthetik a Közösség társfinanszírozott projektjeit is, elmondaná-e a Bizottság, hogy az OLAF, vagy bármely szolgálata folytat-e vizsgálatot az ilyen projektek odaítélési eljárásainak és végrehajtásának jogszerűségével kapcsolatban?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Ezek mindig nagyon bonyolult és komoly kérdések. Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) illetékes a vizsgálat lefolytatására olyan esetekben, amikor EU-alapok érintettek, és amikor kellően komoly gyanú merül fel azzal kapcsolatban, hogy az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást vagy szabálytalanságot követtek el.

Olyan esetekben, amikor a projekteket EU-alapok társfinanszírozzák – mint a strukturális alapok esetén – akkor a tagállamok és a Bizottság közösen felelősek ezen alapok kezeléséért. Ennek alapján tehát, elsődlegesen a tagállamok felelősek a kiadások elosztásáért és a szükséges ellenőrzésekért. Ezen túlmenően, az ilyen ellenőrzések, vizsgálatok esetében, valamint ha az OLAF a csalás és szabálytalanság esetének esetleges fennállásáról értesül, bizonyára tudja a tisztelt képviselő, hogy a 1681/94/EK rendelet értelmében léteznek olyan szabályozási rendelkezések, amelyek előírják a tagállamok számára, hogy a megfelelő szakaszban jelentést kell a Bizottság számára készíteniük, amiben megadják a csalás és szabálytalanság esetének esetleges fennállásával kapcsolatos vizsgálatok részleteit. Ezen túlmenően, amennyiben indokoltnak ítélik, úgy az ilyen jellegű ügyek vizsgálata során az OLAF szoros kapcsolatot tart fenn az illetékes nemzeti hatóságokkal.

Azokkal az ügyekkel kapcsolatban, amelyekre a tisztelt képviselő hivatkozott, az OLAF arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy tud a Németországban és Görögországban folyamatban lévő ügyekről, de ez idáig egyik tagállam igazságügyi hatósága sem kért a Siemens görögországi és/vagy németországi strukturális alapokat érintő ügyével kapcsolatban közvetlen segítséget az OLAF-tól. Ezen túlmenően, a Bizottság utalna arra a válasza, amit a tisztelt képviselő írásban feltett kérdésére már megadott, nevezetesen hogy a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet 3. cikke értelmében a Bizottság és a tagállamok hatóságainak részéről egyidejűleg nem kerül sor ellenőrzések lefolytatására az érintett gazdasági szereplőknél ugyanazon tények vonatkozásában, a Közös ágazati rendeletei vagy nemzeti jogszabályok alapján. Emellett, a Bizottság bármely pillanatban jogsértési eljárást kezdeményezhet a tagállamok ellen az EK-Szerződés 226. cikke értelmében, amennyiben elegendő tény utal a közbeszerzések közösségi jogszabályainak megsértésére. A tisztelt képviselő által felvetett konkrét ügyekkel kapcsolatban, a Bizottság nincs olyan tények birtokában, amelyek alapján indokolt lenne egy jogsértési eljárás megindítása.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Biztos úr, pontosan ezt kérdezem Öntől. Pontosan tudja, hogy a Siemens, amely egy hatalmas, történelmi múltú vállalat, a társfinanszírozott programokból több millió eurós szerződéseket nyert el. A németországi székhelyű vállalat Görögországban és máshol is szerződéseket nyert el. A vállalat részéről történt megvesztegetéssel és korrupcióval kapcsolatos vádemelésekre és beismerő vallomásokra is sor került.

Hogyan lehet ilyen biztos abban, hogy nem használtak ugyanilyen fekete pénzeket a társfinanszírozott programok esetében is? Biztos úr, mennyi ideig kíván még a Németországban és Görögországban folytatott vizsgálatok mögé bújni? Ön, a saját kezdeményezésére is eljárhat. Illetékes biztusként, szándékában áll-e felkérni az OLAF-ot az ügy kivizsgálására, vagy semmit sem kíván tenni, mert fél az Siemensnek nevezett óriás birodalomtól?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Nem, nem félek a Siemenstől, és boldogan elküldöm az OLAF-ot, hogy vizsgálja ki ezeket az ügyeket, de persze létezik egy világos jogi keret, amely keretei között kell működnünk és a vizsgálatot megindítanunk. Figyelemmel követjük a helyzetet, mint ahogy már mondtam, és szorgalmazhatjuk a tagállamoknál és megkövetelhetjük tőlük, hogy tájékoztassanak bennünket (bár egyébként is van tájékoztatási kötelezettségük), és legyenek aktívabbak. De jelenleg, a tagállamoknak kell jeleznie és kérnie az OLAF segítségét. Ez idáig erre nem került sor, de figyelemmel fogjuk kísérni a helyzet alakulását.

Nagyon világosan és esetenként nagyon kényes aprólékossággal történt a tagállamok és a közösségi testületek közötti felelősségek és kötelezettségek megosztása. Ez különösen ott igaz, ahol a vizsgálatokra vonatkozó szabályok nagyon pontosan kerültek meghatározásra.

Elnök. – Mivel Heaton-Harris úr, a 44. kérdés szerzője nincs jelen, ezért ez a kérdés kimarad.

45. kérdés., előterjesztette: **Nirj Deva** (H-0752/08)

Tárgy: Adminisztratív ügyek és a Lisszaboni Szerződés

Vázolná-e részletesen a Bizottság, hogy a Lisszaboni Szerződés milyen változásokat eredményezett volna a Személyzeti és Igazgatási Főigazgatósághoz tartozó EU-hatáskörökben? Tervezi-e a Bizottság, hogy ezen reformok bármelyikét is bevezeti?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – A Lisszaboni Szerződés tartalmazza az Európai Unió működéséről szóló módosított Szerződés három fontos adminisztratív ügyekkel foglalkozó rendelkezését, ezek: az igazgatási együttműködésről szóló 197. cikk, a nyitott, hatékony és független európai igazgatásról szóló 298. cikk és a személyzeti szabályzat 336. cikk.

A 197. cikk lehetővé teszi, hogy az Unió, a harmonizáció kivételével bármilyen olyan intézkedést hozzon, amivel támogathatja a tagállamok azon erőfeszítéseit, amelyek az uniós jog végrehajtásához szükséges kapacitásaik javítására irányul. A 336. cikk módosítása az intézmények személyzeti szabályzatának elfogadására vonatkozó eljárást rendes jogalkotási eljárásra változtatja – ami a rendes együttdöntést jelenti – jelenleg a Tanács pedig, a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel határoz, miután egyeztetett a többi intézménnyel.

Az új 298. cikk pedig olyan jogszabályok elfogadását teszi szükségessé, amelyekkel biztosítható egy „nyitott, hatékony és független európai igazgatás”, amit már most is, a Lisszaboni Szerződés végső hatálybalépésének kivárása előtt, megpróbálunk megvalósítani.

Nirj Deva (PPE-DE). – Hadd köszönjem meg a biztos úrnak a nagyon egyértelmű válaszát, és gratulálok ahhoz a nyitott és hatékony módhoz, ahogyan a Bizottságot vezeti annak ellenére, hogy a Lisszaboni Szerződés sohasem fog életbe lépni.

Mindezek alapján megkérdezném, hogy tervezi-e a Bizottság azon reformok megvalósítását, amelyekhez talán nem szükséges a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése – mint például a személyzeti szabályzatra vonatkozó EU-jogszabályok megvalósításához szükséges kapacitások javításának reformja?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Tisztelt képviselő úr, azt kell hogy mondjam, hogy mi minden egyes nap javítani próbálunk az adminisztráció munkáján és jelenleg is intenzív vitákat folytatok a szakszervezeteinkkel a parlamenti asszisztenseket érintő szabályozásról, ami szintén része a személyzeti szabályzatnak. Ez határozottan nagyobb átláthatóságot és nagyobb egyértelműséget fog eredményezni ezen – az ez idáig – problémás területen. Ezért nagyon örülünk annak, hogy több weboldalt is nyitottunk, ami hatalmas mértékben növeli a tevékenységünk átláthatóságát.

Tehát ez a munka jelenleg is folyik. Ami a személyzeti szabályzatot illeti – ami egy vaskos dokumentum – ez egy hatalmas és bonyolult projektet jelent, amennyiben valóban változásokat akarunk elérni. A Parlamenttel valószínűleg a következő ciklusban fogjuk megbeszélni az esetleges változtatásokat, de kisebb reformok most is folyamatban vannak. A házban belül a közelmúltban változtattuk meg például az úgynevezett „szakmai előmeneteli jelentés” szabályait. Szóval, gyakorlatilag minden nap történnek változások.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Biztos úr, Ön utalt arra a tényre, hogy a Bizottságnak kell és fog is végérvényesen változtatni és javítani a személyzeti szabályzatán. Az elmúlt évek során az egyik komoly aggodalomra okot adó fejleményt az jelenti, hogy jelentős mennyiségű feladat – valójában egyre több és több – kerül ki ügynökségekhez és más igazgatási egységekhez. Nem sérti ez az igazgatási egységek elvét, főleg az adminisztráció politikai ellenőrzésének egységességét?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Ez egy jó kérdés, amiről gyakran beszéltek a parlamenti Költségvetési Ellenőrző Bizottságban is. Az adminisztrációért, ellenőrzésért és a csalás elleni küzdelemért felelős biztосként természetesen nagyon aggodom; Dalia Grybauskaitė képviselőtársammal együtt mindig kérdéseket teszünk fel azzal kapcsolatban, hogy szükség van-e új testületek létrehozására, és ragaszkodunk ahhoz, hogy az új testületekre vonatkozó szabályok éppoly átláthatóak és egyértelműek legyenek, mint amennyire a mi legfőbb testületeinkben és székhelyeinkben azok.

Az, hogy olyan ügynökségek legyenek, amelyek rugalmasabban és pontosabban tudják végrehajtani az EU-szakpolitikákat, elsősorban egy politikaalkotási döntés. Nagyon sok szó esik erről itt a Parlamentben és számos egyéb alkalommal is támogatjuk.

Én lehetek az a hivatalnok, aki mindig kérdéseket tesz fel azzal kapcsolatban, hogy hogyan vizsgáljuk és ellenőrizzük ezeket az ügynökségeket, de ugyanakkor nem gondolom, hogy rossz ötlet az EU-intézmények egy bizonyos fokú szétagoltsága vagy kiterjesztése. Ezért hát mérlegeljük és vizsgáljuk meg mindkét oldalt: a politikaalkotás igényeit és hozadékait az egyik oldalon és a világos adminisztrációt és a világos ellenőrzést a másik oldalon. Minden egyes döntésünk esetében, megpróbáltunk egy bizonyos egyensúlyt elérni.

Elnök. – 46. kérdés., előterjesztette: **Ryszard Czarnecki** (H-0789/08)

Tárgy: EU-tisztviselők által elkövetett visszaélések és korrupció

Az európai közvéleményt egyre gyakrabban rázzák meg az EU-tisztviselők által elkövetett visszaélésekről és korrupcióról szóló jelentések. Megkérhetem-e a Bizottságot, hogy részletesen tájékoztasson arról, hogy milyen mértékű volt ez probléma az elmúlt hónapok, ez év és a múlt év során, valamint az előző évekhez képest?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Először is azt kell elmondanom, hogy a Bizottságnak nincs arról értésülése, hogy több lenne a csalással kapcsolatos esetek száma, mint bármely más szervezet esetében. A Bizottság rámutat a brit Lordok Háza különleges jelentésére, amely megállapította, hogy semmilyen bizonyíték sem utal arra, hogy a Bizottságon belül széles körben terjedne a korrupció, valamint arra, hogy az EU-költségvetés terhére elkövetett csalások mértéke nem magasabb annál, mint a hasonló jellegű kormányzati kiadási programok esetében, beleértve Nagy-Britanniát is.

Ami az összes intézmény tisztviselőit illeti, az OLAF évente átlagosan körülbelül 40 vizsgálatot indít. Ezen esetek közel felénél állapítja azt meg, hogy további intézkedésekre van szükség, ami lehet igazgatási, fegyelmi, igazságügyi, pénzügyi vagy jogi jellegű vagy akár ezek közül többnek a kombinációja is.

A Bizottság zéró tolerancia politikája és a tisztviselők azon kötelezettsége, hogy haladéktalanul jelenteniük kell a súlyos szabálytalanságokat, hozzájárul ahhoz, hogy fokozott éberséggel lépünk fel az esetleges csalások és korrupció ellen. Elképzelhető, hogy ez jelentős számban fog olyan vizsgálatokhoz vezetni, ahol a kezdeti gyanú végül alaptalannak bizonyul.

Ami a Bizottságot illeti, 15 munkatársát érintettek fegyelmi intézkedések 2007-ben, összehasonlítva a 2004 és 2006 közötti időszakban, amikor átlagosan 5 munkatárs volt érintett. 2007-ben hét esetben került sor szankciókra a legkülönbébb fegyelemsértések miatt, beleértve a munkahelyen kívül a Bizottság tekintélyével összeegyeztetetlen módon való viselkedést, az igazolatlan távolléteket és a pénzügyi szabálytalanságokat.

A személyzeti szabályzat egy jól kidolgozott fegyelmi rendszert biztosít a lehetséges szankciókkal együtt, kezdve a figyelmeztetéstől egészen a lefokozásig, és a legsúlyosabb esetekben elbocsátásra is sor kerülhet a nyugdíj jogosultság csökkentésével együtt. Ezen túlmenően, a személyzet egy tagja akár személy szerint is pénzügyileg felelhet a rosszhiszemű magatartása miatt bekövetkezett súlyos kárért.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Elnök asszony, biztos úr! Nem volt szükség erre a védekező álláspontra. A mostani Bizottság egyértelműen büszke lehet arra, hogy ha Santer úr Bizottságához hasonlítjuk, akkor a fehérről is fehérebb. Van még valami, ami nagyon fontos, azt szeretném megkérdezni, volt-e már arra példa, hogy az Európai Unió bármely adminisztratív munkatársát letartóztatták vagy büntetőeljárást indítottak ellene, és nem csak egyszerűen csak elbocsátották.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Mint ahogy már mondtam, vannak jelenleg is folyamatban lévő ügyek, de az elmúlt hat évben egyetlen lezárt büntetőeljárásra sem volt példa. Az Európai Bizottság egyetlen tisztviselőjét sem ítélték el. Vannak folyamatban lévő ügyeink, de ezeket mind nemzeti bíróságok vizsgálják. Ezen túlmenően, 2002 óta a Bizottság megszüntette a mentelmi jogot. Amennyiben egy tisztviselő ellen vizsgálat folyik, akkor a Bizottság dönt a mentelmi jog megszüntetéséről. Eddig a mentelmi jog megszüntetésére – bíróságon zajló bűnügyeknél – 35 fő esetében került sor, idáig ezek felét felmentették, és az eseteket lezárták. Vannak még további folyamatban lévő ügyek, és idáig még nem született büntetőítélet. Ez a helyzet a bizottsági tisztviselőket érintő büntetőeljárásokkal kapcsolatban. Meglehetősen biztosak vagyunk abban, hogy lesznek jogerős ítéletek, de egyes nemzeti bíróságoknál ez nagyon sokáig tart. Határozottan együttműködünk ezeknél a vizsgálatoknál.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Biztos úr, Ön pont most utalt arra a tényre, hogy mint bíróság által büntetendő bűncselekményt, a korrupciót is a nemzeti bíróságoknak kell kivizsgálnia, és ott kell ellenük vádat emelni. Ezeknek az eseteknek a többsége – gondolom, igen – belga eset, vagy a korrupció vádjával más tagállamokban is állnak bíróság előtt tisztviselők?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – A legtöbb, talán az összes eset a belga bíróság előtt van, mert a tisztviselők Belgiumban dolgoznak. Ezért az esetek többségét Belgiumban – és Luxemburgban tárgyalják.

Elnök. – Mivel ugyanazt a témát érintik, a következő kérdéseket együtt tárgyaljuk: 47. kérdés., előterjesztette: **Eoin Ryan (H-0712/08)**

Tárgy: KKTA hatásvizsgálat

Ez év júniusában az ECON bizottsághoz intézett beszédében Kovács biztos úr utalt a KKTA hatásvizsgálatra, amit „kulcsfontosságú”-nak tartott a jogalkotási javaslata szempontjából. Szolgálna-e a Bizottság további részletekkel a hatásvizsgálatra vonatkozóan és megerősítene-e, hogy amennyiben ez a vizsgálat nem lenne kedvező a KKTA javaslata nézve, akkor a Bizottság elveti-e egy ilyen jogalkotási javaslatra vonatkozó tervét?

48. kérdés., előterjesztette: **Marian Harkin (H-0724/08)**

Tárgy: KKTA

Mi a jelenlegi helyzet a közös konszolidált társasági adóalap bevezetésével kapcsolatos tanácskozásokkal, azoknak az aggályoknak a fényében, amelyeket az ír szavazók fejeztek ki a témával kapcsolatos Lisszaboni szavazás során, módosította-e ez bármilyen értelemben is a Bizottság a megközelítését?

László Kovács, a Bizottság tagja. – Jelenleg folyamatban van a közös konszolidált társasági adóalap (KKTA) hatásvizsgálatának elkészítése. Ez a vizsgálat a társasági adórendszer EU-szintű reformjának több lehetséges elképzelését is tartalmazni fogja.

A Bizottság jelenlegi gyakorlatának megfelelően egy ilyen javaslatot egy hatásvizsgálatnak kell kísérnie, amely a hatásvizsgálati iránymutatásokban meghatározott fő elemző lépésekkel összhangban készül el. A

fő elemző lépéseket a probléma meghatározása, a célok megállapítása, a főbb szakpolitikai lehetőségek kidolgozása, ezek hatásainak elemzése, a lehetőségek összehasonlítása és a szakpolitikai ellenőrzés és értékelés felvázolása jelenti.

A hatásvizsgálat bemutatja és rámutat a belső piacon jelentkező határokon átnyúló társaságiadó-akadályokra, és meghatározza a reform által elérendő célokat. Az akadályok leküzdését célzó számos szakpolitikai lehetőség, beleértve a KKTA-t is, elemzésére és ezek gazdasági, környezeti és társadalmi hatásainak vizsgálatára fog sor kerülni.

Ami a különböző szakpolitikai lehetőségek legmegfelelőbb típusait illeti, a vizsgálat célja annak megvizsgálása lesz, hogy: (a) az alternatív adóreform egész gazdaságot érintő hatása hogyan hat az EU versenyképességére, és jólétére; (b) ezeknek milyen hatása lesz a vállalatok megfelelési költségeire; és (c) mindenekelőtt, hogy ezek egyenként milyen hatást gyakorolnak a nemzeti társasági adóalapra és az adóhatóságok költségeire.

Jelentős eredményeket sikerült elérnünk a hatásvizsgálat előkészítésében, de a munka még nem zárult le. Mihelyt elkészült a hatásvizsgálat és a különböző lehetőségeket megvizsgáltuk, a Bizottság levonja majd a szükséges következtetéseket. Maga az a tény, hogy a Bizottság hatásvizsgálatot végez, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy javaslatot is fog tenni.

Eoin Ryan (UEN). – Enyhe kifejezés, hogy csalódott vagyok a választ illetően; pontosan ezt mondta nekünk tavaly júniusban is. Azt mondta akkor nekünk, hogy ezt, most szeptemberben megkapjuk. El kell, hogy mondjam, hogy komoly pletykák keringenek arról, hogy Ön kapott egy időközi jelentést a KKTA-ról. Ön ezt nem fogadta el hivatalosan, de ha jól gondolom, ez a jelentés nem kedvező a KKTA elképzelésére nézve és annak, hogy nem láthatjuk a jelentést, annak az az oka, hogy Ön hivatalosan nem fogadta el.

Szeretném megkérdezni, hogy ez valóban így van-e, mert ezt rendkívül tisztességtelennek tartom, mivel ez egy olyan téma, amelyről már jó ideje vitatkozunk. Mindkét oldalon komoly érzelmeket vált ki, és úgy gondolom, hogy meg kell nekünk mutatnia ezt a jelentést, vagy időközi jelentést, hogy láthassuk, hogy pontosan mit mond a jelentés erről a nagyon, nagyon fontos kérdésről. Nagyon határozottan kérem Önt erre. Helytelennek tartom, hogy amennyiben kapott egy időközi jelentést, azt azért nem mutatja meg nekünk, mert nem azt tükrözi, amit ezzel a kérdéssel kapcsolatban a Bizottság akar.

Marian Harkin (ALDE). – Újra el akarom ismételni Ryan úr megjegyzését. A konkrétan feltett kérdés az volt: amennyiben ez a vizsgálat nem lenne kedvező, akkor a Bizottság elveti-e a KKTA megvalósítására vonatkozó terveket? És erre a kérdésre még nem kaptunk választ.

Ezenkívül számos egyéb vizsgálatra is sor került – ezeket nyilvánvalóan nem a Bizottság végezte – amelyek több szempontból is azt mutatták, hogy a KKTA a saját súlya alatt össze fog omlani.

De mivel Ön nem adott választ a feltett kérdésre, még egy-két kérdést felteszek Önnek. Nem értene Ön azzal egyet, hogy ez nem jelente leegyszerűsítést? Jelenleg 27 adóalapunk van. A KKTA-val együtt ez a szám végül 28 lesz. Amennyiben életbe lépne, nem gondolja, hogy károsan hatna Európa közvetlen külföldi befektetéseket vonzó képességére, azáltal hogy az az adó, amit a multinacionális vállalatok egy országban befizetnek, többé már nem az adott állam joga alapján kerülne meghatározásra, hanem egy bonyolult képlet alapján történne, amit csak visszamenőlegesen lehet kiszámítani? Más szóval, megszűnne a szakpolitikai biztonság és ez mindennél jobban elijeszti majd a közvetlen külföldi befektetéseket. Szeretném tudni biztos úr, hogy mi erről a véleménye.

László Kovács, a Bizottság tagja. – Igen, való igaz, hogy az volt a célunk, hogy az év őszén elkészítsünk egy javaslatot, de meg kell értenie, hogy egy olyan ambiciózus projekt esetében, mint a KKTA, nem lehet előre pontosan megmondani, hogy mikor tudunk előállni a javaslattal, mivel a javaslat elkészítésének időzítése függ a hatásvizsgálat befejezésétől és annak bizottsági értékelésétől.

Ami a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos ír népszavazás és a KKTA közötti összefüggést illeti, szeretném kihangsúlyozni, hogy a Bizottság egy olyan megfontolt megközelítést alkalmaz, amely a KKTA-val kapcsolatban folytatott széles körű konzultációkra és minden részletére kiterjedő részletes tanulmányozására épül. A Bizottság tisztában van azokkal a kérdésekkel, amiket a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos írországi népszavazás során a választók felvetettek. Ugyanakkor szeretnék rámutatni arra, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseinek, semmilyen közvetlen befolyásuk sincs arra a folyamatra, amely alapján a tagállamok végül határozni fognak a KKTA-ra vonatkozó esetleges bizottsági javaslatról szóló bármilyen előterjesztésről.

(Eoin Ryan bekiabál)

Elnök. – Sajnálom, Ryan úr. A szabályok értelmében egy kiegészítő kérdést tehet fel. Nem adom meg Önnek a szót.

Elnök. – 49. kérdés., előterjesztette: **Georgios Papastamkos** (H-0716/08)

Tárgy: Az EU és Kína közötti vámegyüttműködés

Hogyan értékeli a Bizottság az EU és Kína közötti vámegyüttműködés szervezetségének és hatékonyságának szintjét?

László Kovács, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök asszony! Ha lehet, kérem engedje meg, hogy nagyon röviden válaszoljak Ryan úr megjegyzéseire. Csak azt szeretném elmondani, hogy hamarosan egy teljes körű, jogilag megalapozott választ fog a Kabinetirodám vezetőjétől kapni. Ennek alapján érteni fogja az álláspontunkat.

Ami a második kérdést illeti, a vámegyüttműködés, az EU és Kína közötti stratégiai partnerség fontos részét képezi. Az EU és Kína között létrejött vámügyi együttműködésről és kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról szóló megállapodás jelenti az együttműködés jogalapját. Az EU és Kína közötti vám-együttműködési vegyes bizottság évente egyszer ülésezik annak érdekében, hogy irányítsa és figyelemmel kísérje a megállapodás végrehajtását.

A vámügyi együttműködésről szóló megállapodás értelmében, az EK és Kína jelentős együttműködést alakít ki a kulcsfontosságú területeken, amely egyértelműen az Európai Közösség érdekeit hivatott tükrözni.

A hamisítás problémáját kulcsfontosságú prioritásként kezeljük Kínával kapcsolatban, ami az EU külső határain keresztül beérkező hamisított termékek első számú forrását jelenti. A 2008-as januári és áprilisi pekingi látogatásaim során megállapodtam a kínai tárgyalófelelőmmel abban, hogy egy ambiciózus cselekvési tervet készítsünk a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről, amely konkrét célokat és intézkedéseket tartalmaz, és amely elfogadására a decemberi EU-Kína csúcstalálkozón kerülne sor. Ennek többek között tartalmaznia kell, a szellemi tulajdonjogok kockázataira vonatkozó információcsere-rendszert, az operatív tisztviselők közötti csereprogramot, valamint a partnerségi együttműködés kialakítását a Kínában és az Európai Unióban működő üzleti körök között.

Az ellátási lánc biztosítása jelenti az EU-Kína közötti vámegyüttműködés egy másik lényeges pontját. A biztos és biztonságos kereskedelmi útvonalakra vonatkozó közös kísérleti projekt már 2007 novembere óta működik, ebben három kikötő vesz részt, Kínában a shenzeni, Hollandiában a rotterdami és az Egyesült Királyságban a felixstowe-i kikötő.

E projekt célja a biztonság megerősítése, miközben a modern technológiák alkalmazásával és az előzetes információcserékkel elősegíti az EU és Kína közötti kereskedelmet. Ugyanakkor összehangoltabban tudunk fellépni az illegális termékek kereskedelme ellen. Ezen túlmenően, az is célja a projektnek, hogy előkészítse a terepet a biztonsági intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló jövőbeni megállapodás, valamint az engedélyezett gazdálkodó (AEO) és ennek kínai megfelelője számára. Ez érinti az együttműködést az olyan fontos területeken, mint például a kínai biztonsági jogszabályok összehangolása, az információcsere és a kockázatelemzés. Időközben 2008. április 1-től, Kína elfogadta és érvényesítette is a saját AEO jogszabályát, ami nagyon hasonlónak tűnik az Európai Közösség elképzeléséhez.

Az EU és Kína közötti együttműködés javítása természetesen más fontos területeket is érint. A kábítószer-prekursorok kereskedelmének összehangolt ellenőrzéséről szóló megállapodás várhatóan a közelgő EU-Kína csúcstalálkozón kerül aláírásra, ez lehetővé teszi számunkra a tiltott kábítószerek kereskedelme ellen való hatékonyabb fellépést.

Megállapodtunk abban, hogy tovább erősítjük az együttműködésünket a csalás elleni küzdelem területén, a kialakított kölcsönös segítségnyújtási mechanizmusokon keresztül.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) egy ügynökséget állított fel Kínában annak érdekében, hogy támogassa a hivatalnak a csempészet és hamisítások elleni tevékenységét, különös tekintettel a cigarettacsempészetre.

Az EU továbbra is kész segítséget nyújtani Kínának a vámkapacitás fejlesztéséhez, beleértve a közelmúltban kiadott részletes vámtervezet alkalmazását.

Miközben jelentős előrehaladást értünk el a vámegyüttműködés javítása terén, további lépésekre van szükség, különös tekintettel a hamisításokra és a kalózkodásra. A fent említett kezdeményezések megfelelő megvalósítása, különösen ami a szellemi tulajdonjogok védelmének megerősítésére javasolt cselekvési tervet illeti, fogja meghatározni az együttműködés hatékonyságának mértékét.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Köszönöm a válaszát, biztos úr. Az EU és Kína közötti kereskedelmi mérleg hiánya 2007-ben összesen 160 millió euro volt az Európai Unió kárára. Ez a hiány jelentős mértékben visszavezethető az EU és Kína közötti vámegyütműködés hiányosságaira. A számadatok mellett, nagyon érdekel bennünket – ami érthető is – a közegészségügy, az európai fogyasztók védelme és természetesen az európai termékek versenyképessége.

Úgy gondolom, hogy a közeljövőben sor kerül majd ezekre az ellenőrzésekre, hogy képesek legyünk megvédeni azokat a közérdekű területeket, amelyekre utaltam.

László Kovács, a Bizottság tagja. – Teljes mértékben osztom az Ön aggodalmait – véleményem szerint a hamisítás sokkal több egy pénzügyi problémánál.

Először is, ez egy jogi kérdés: a szellemi tulajdonjog megsértésének kérdése.

Másodsorban, ez egy pénzügyi és gazdasági probléma is, mivel hátrányosan érinti a tagállamok bevételeit és kedvezőtlenül hat az eredeti terméket gyártó vállalat nyereségére, sőt tagállamainkban még akár munkahelyek megszűnéséhez is vezethet.

De harmadsorban – és ez az ami miatt igazán aggódom – egy új fenyegetést is jelent a polgáraink biztonságára az egészségére – sőt akár az életére is – tehát ahogy azt Ön nagyon világosan kihangsúlyozta, ez egy fogyasztóvédelmi kérdés. Amikor először értesültem arról, hogy az EU vámhatóságok lefoglaltok egy gyógyszerzállítmányt, ami szív- és érrendszeri megbetegedésekre használt gyógyszerkészítményeket tartalmazott, és kiderült, hogy ezek a kapszulák téglaport és sárga festékanyagot tartalmaznak, nagyon megdöbbentem.

Tehát, ez jóval több, mint pénzügyi vagy jogi kérdés. Ez a probléma a polgáraink biztonságáról szól és ezért mindent tőlünk telhetőt meg kell tennünk.

Azt mondhatom, hogy most optimistább vagyok: áprilisban találkoztam Kínában az új tárgyalópartneremmel, a vámuügyekért felelős új miniszterrel. Bizonyos pozitív változásokat tapasztaltam a kínai hozzáállásban, a tárgyalási stílusukban. 2005 óta ez egyre konkrétabbá és egyre célirányosabbá vált és Kína már bizonyos lépéseket is tett. Például már megváltoztatták a hamisítás elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályt is.

De igaza van abban, hogy még mindig nem optimális módon működik. Éppen ezért kezdeményeztünk egy cselekvési tervet és nagyon világossá tettem az új partnerem számára azt, hogy Kínától konkrét intézkedéseket és konkrét eredményeket várunk el a piacon és azt hiszem, hogy megértette az üzenetet.

Egy-két további ok az optimizmusomra: először is, Kína amely egy feltörekvő hatalom, amely egyre fontosabb szerepet játszik a világ gazdaságban és a világpolitikában, úgy gondolom, hogy egyszerűen nem engedheti meg magának, hogy úgy ítéltesse meg, mint a hamisított termékek első számú forrása. Másodsorban, Kína egyre inkább célországga válik. Nemrégiben hallottunk a kínai tejporhamisításról, amely következtében kínai gyermekek haltak meg. Tehát nemcsak forrásország, de célország is, a hamisítók célpontjává vált.

Avril Doyle (PPE-DE). – A Kínai Népköztársasággal fenntartott kapcsolatokért felelős európai parlamenti küldöttség tagjaként érdeklődéssel figyeltam az Ön válaszát.

Tapasztalható-e egyáltalán bármilyen javulás a termékhamisítások vagy szellemi tulajdon megsértése területén a WTO-hoz való csatlakozása óta, és milyen módon próbálják Kínát rábírn arra, hogy eredményeket érjen el ezen a területen?

Megemlítette az EU és Kína közötti vám-együtműködési vegyes bizottságot. Ki vesz ebben részt az EK részéről, és milyen lépések szükségesek a tagsághoz?

Az utolsó felvetésem: rendelkezik-e már a vegyes bizottság arra vonatkozó feltételrendszerrel, hogy miként kezelje az Európából Kínába irányuló különböző hulladékok lerakását?

László Kovács, a Bizottság tagja. – Az egyik adat, amire hivatkozni tudok a válaszomban az, hogy 2005-ben a lefoglalt hamisított termékek több mint 80%-a Kínából származott. Most ez az arány 60% körül van. Úgy gondolom még túl korai lenne azt mondani, hogy ez a vámuügyi együtműködésről szóló megállapodás következménye, vagy hogy annak az eredménye lenne, hogy a vám-együtműködési bizottság évente ülésezik, de szinte biztos vagyok abban, hogy valamilyen összefüggés van a kettő között.

Ahogy azt már korábban elmondtam, történtek bizonyos változtatások a kínai jogszabályokban: a hamisított termékek gyártása és forgalmazása már bekerült a büntető törvénykönyvbe, korábban ez nem így volt, és

kiviteli ellenőrzéseket is bevezettek. Az azonban nem mondható el, hogy a kivitel ellenőrzése rendszeres és teljes körű lenne. Ezek azok a konkrét lépések, amelyek mutatják, hogy Kína egyre nagyobb hajlandóságot mutat az együttműködésre, és sokkal komolyabban veszi azt. Korábban már utaltam a kínaiak motiváltságára.

Ami a vám-együttműködési vegyes bizottságot illeti, a társelnökök a kínai részről a miniszter úr és jómagam pedig az EU vagy EK részéről, de a vegyes bizottságban is minden tagállam szakértői szinten képviselteti magát. Szakértői szinten évente több mint egy alkalommal üléseznek. Évente egyszer a vegyes bizottság két elnöke is találkozik és megvitatják a kérdéseket.

Elnök. – 50. kérdés., előterjesztette: Sean Ó Neachtain (H-0708/08)

Tárgy: Az európai regionális repülőterek védelmi intézkedéseinek finanszírozása

2008 végére várható, hogy a Bizottság kiad egy jelentést az európai regionális repülőterek védelmi intézkedéseinek finanszírozásáról, ami elvezethet egy új jogalkotási javaslatához a kérdéssel kapcsolatban.

Mivel a védelmi kiadások jelentős terhet jelentenek az európai regionális repülőterek számára, meg tudja-e a Bizottság mondani, hogy milyen megoldásokat tart szükségesnek ahhoz, hogy a regionális repülőterek képesek legyenek megfizetni az egyre magasabb védelmi költségeket? Ezen túlmenően, tervezi-e a Bizottság olyan új intézkedések bevezetését, amelyek minden tagállamot arra köteleznék, hogy vállaljanak részt az európai regionális repülőterek védelmének finanszírozásában?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, a polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló 300/2008/EK rendelet 22. cikkében vállalt kötelezettséggel összhangban és az előző rendelet hatályaon kívül helyezésével, ez év decemberében a Bizottság egy jelentést fog benyújtani az európai repülőtereken alkalmazott védelmi intézkedésekkel összefüggő költségek finanszírozásáról.

A helyzet alapján, a Bizottság megvizsgálja az érintett felekkel és tagállamokkal folytatott konzultációk eredményét annak érdekében, hogy meghatározza a témára vonatkozó új jogalkotási javaslat tartalmát. A Bizottság a következtetéseit a szóbanforgó jelentésben fogja ismertetni és ahhoz, hogy a konzultációk során felmerült kérdésekre válaszolni tudjon lehetséges, hogy a Bizottságot a témával kapcsolatos további lépések megtételére szólítják fel.

Seán Ó Neachtain (UEN). – Elnök asszony! Több információt szeretnék kapni. Pontosan mit szándékozik a Bizottság tenni annak érdekében, hogy támogassa azokat a repülőtereket, amelyeket ezek a költségek érintenek? Északnyugat-Írországbán, a választóközteremben öt repülőtér van és gazdaságilag nagyon nehezen tudnak helytállni a rájuk nehezedő nyomás miatt. Ebbe beletartozik két nemzetközi repülőtér, a Shannon repülőtér és az Ireland West repülőtér, három regionális repülőtérrel együtt. Milyen segítséget tud a Bizottság nyújtani ezeknek a repülőtereknek a túléléshez és ahhoz, hogy gazdaságosan tudjanak működni

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Ó Neachtain úr, attól tartok nem tudok most rögtön olyan konkrét válasszal szolgálni, mint amit hallani szeretne. A Bizottság azonban áttekinti azon konzultáció eredményeit, amit annak érdekében tartott, hogy megvizsgálja és ennek alapján megállapítsa, hogy mi, hogyan és milyen mértékben vonatkozik a tagállamokra és hogy csak a tagállamokra vonatkozik-e, de először be kell fejeznünk ezen konzultációs eredmények áttekintését.

Amint befejeztük a konzultációk eredményének értékelését, amennyiben szeretné, azonnal tájékoztatni fogom Önt, de mindenesetre még az év vége előtt benyújtjuk az egész ágazatról szóló jelentésünket, ahogy azt már korábban is elmondtam. Már csak néhány hetet kell ahhoz várni, hogy tisztviselőink elkészüljenek az összes konzultáció végső értékelésével. A hivatalom és a munkatársaim mindig rendelkezésre állnak, hogy megadják Önnek a szükség információit, hogy választóit tájékoztatni tudja.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Biztos úr! Mindazok alapján amit most elmondott, lehetséges lesz-e minden egyes tagállam és regionális repülőtér védelmi követelményeinek értékelése - mert erre vonatkozott a kérdés – ott is ahol nagyon sok van belőlük, mint például a görög szigeteken, Olaszországban, Spanyolországban és Portugáliában?

Nyilvánvalóan tisztában van azzal, hogy hány sziget és hány ilyen terület van; tehát arányos és differenciált lesz-e az Önök teljes költségvetéséből történő finanszírozás?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Tudjuk, hogy a költségeket nyilvánvalóan az utasokra hárítják. Éppen ezért kell differenciálni. Manapság már nincs olyan nagy különbség a között, hogy vasúttal, például a TGV-vel vagy más nagy sebességű vasúttal, vagy pedig repülővel utazunk. Ha megnézi a vasútállomásokon, vagy a

repülőtereken található védelmi intézkedéseket, úgy gondolom, hogy ezeket talán jobban össze lehetne hangolni. Lehetségesnek tartja azt, hogy teljesen azonos jogszabályi rendelkezések kerüljenek itt bevezetésre?

Elnök. – Biztos úr...

(Jim Higgins bekiabál)

Nagyon sajnálom, Higgins úr. Két kiegészítő kérdést fogadtam el, ennél többet nem tudok elfogadni, és a lehető legkörültekintőbben foglalkoztunk ezekkel.

(Jim Higgins bekiabál)

A szabályzat értelmében két kiegészítő kérdésre van lehetőség. Sajnálom, de nem tudok vitába bonyolódni Önnel. Ez tisztességtelen azokkal szemben, akik még arra várnak, hogy feltehessék a kérdésüket.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – *(IT)* Elnök asszony! Szeretném elmondani azoknak a képviselőknek, akik az eljárási szabályzat értelmében nem tudnak választ kapni azokra a kérdésekre, amelyeket fel szeretnének tenni, hogy a hivatalom kész minden olyan hatáskörébe tartozó információt megadni amire csak szükségük van ahhoz, hogy választ kaphassanak a kérdésükre.

Ami Mavrommatis úr kérdését illeti – lényegében azt a kérdést tette fel, hogy a tagállamok a 300/2008/EK rendelet szerint meghatározott védelmi intézkedésekhez képest, elfogadhatnak-e szigorúbb intézkedéseket is – a tagállamok természetesen dönthetnek úgy, hogy a szabályozási keretben lefektetett intézkedéseknél szigorúbbakat fogadnak el. Ezek a szigorúbb intézkedések azonban, hátrányosan érinthetik a légi közlekedés belső piacát, mivel sok esetben az intézkedések tagállamonként változhatnak.

A jelentésben ami, biztosíthatom Önöket, hamarosan meg fog jelenni, a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy vajon ezek a szigorúbb intézkedések nem vezetnek-e a repülőtérsaságok és a repülőterek közötti versenytorzuláshoz. Ami a szigetekre lévő repülőterek kérdését illeti, a Bizottság ezt a kérdést is áttekinti a megadott válaszokkal összefüggésben. Természetesen a szigetekre lévő repülőterek is szerepelnek ebben a jelentésben, amely az általános repülőterrendszerrel foglalkozik. Tudják hogy a Bizottság számára milyen fontosak a régiók, mint például az Ön országában található szigetek, de azok is, amelyek azokban az általam jól ismert országokban találhatók, amelyek csak repülővel vagy hajóval közelíthetők meg. A Bizottság éppen ezért nagy figyelmet szentel ezeknek az összeköttetéseknek.

Ami Rübig úr kérdését illeti, a Bizottság megvizsgálja a különböző lehetőségeket. Lehetőség van állami források felhasználására, ami az egyik lehetséges megoldása lehet a légi közlekedés védelmével kapcsolatos költségek finanszírozásának. Tehát nincs arról szó, hogy emelni kellene a jegyárakat. Más finanszírozási formák alkalmazásáról is szó lehet. Hogy teljesen őszinte legyek és ne csak egy hivatalos választ adjak, szeretném kihangsúlyozni, hogy Bizottság alaposan megvizsgál minden beszerzett információt, és amint ezeket mind megvizsgáltuk, átnéztük és értékeltük, akkor megpróbálunk majd egy olyan javaslatot készíteni, amely kiegyensúlyozott, és tekintettel van az európai polgárok érdekeire.

Rübig úr, ugyanazt szeretném mondani Önnek is, mint amit a másik tisztelt képviselőnek mondtam, hogy bármilyen tisztázandó kérdés esetén a hivatalom minden képviselő számára mindig rendelkezésre áll, sőt ha a közlekedési ágazattal kapcsolatos kérdéseket velem kívánná megbeszélni, ezt is megszervezi.

Elnök. – 51. kérdés., előterjesztette: **Stavros Arnautakis** (H-0713/08)

Tárgy: A magas színvonalú közlekedés és az Európai Unió kis szigeti térségei

Milyen lépéseket fog tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Uniónak fenntartható és magas színvonalú közlekedési rendszere legyen, és hogy megvédje a polgárok jogait és biztonságát? Hogyan kíván hozzájárulni egy olyan megbízható közlekedési rendszer (hajó-repülő-helikopter) kialakításához, amely az Európai Unió kis szigeti térségeire is kiterjed?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – *(IT)* Elnök asszony! Ez, bizonyos értelemben a Mavrommatis úr által feltett kérdésnek a folytatása. Annak érdekében, hogy Európában biztosítani tudjuk a fenntartható, magas színvonalú közlekedést és hogy megvédjük a polgárok jogait és biztonságát, egy megfelelő jogi és szabályozó keretet javasolunk az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és amint a jogalkotók ezt elfogadták, mi gondoskodni fogunk ennek megvalósításáról.

Engedjék meg, hogy három példával szolgáljak: az utasok jogai, a fenntartható közlekedés és az utasbiztonság. Azt is kérte, hogy konkrétan mondjam el, hogy ezen erőfeszítések hogyan fognak hozzájárulni az Európai

Unió kis szigeti térségeire kiterjedő megbízható közlekedési rendszer kialakulásához, legyen szó akár hajóról, repülőgépekről vagy helikopterről. Ebben a jelentésben az alapvető kihívást a finanszírozás kérdése jelenti. Ezzel tehát visszatérünk az előző kérdés témájához.

Tisztelt képviselők – akár azt is mondhatom, hogy képviselőtársak, mivel sohasem feledkezem meg arról, hogy évekig én is európai parlamenti képviselő voltam – nagyon egyértelműnek kell lennünk ebben a kérdésben. A tagállamok és a regionális hatóságok döntenek abban a kérdésben, hogy mennyi és milyen minőségű összeköttetés legyen a kis szigeti térségeken belül, illetve ezen térségek és a kontinens között. A mi szerepünk, a Bizottság szerepe másodlagos és két jól meghatározott feladatból áll. Egy részről, a Bizottság hajtja végre az európai kohéziós politikát, amely a földrajzi és természeti hátrányokkal küzdő régiók fejlesztését támogatja. A kohéziós politika keretei között a Közösségnek lehetősége van társfinanszírozásra, hogy javítson a szigetek megközelíthetőségén. Más részről pedig, a Bizottságnak kötelessége gondoskodni arról, hogy a közlekedési szolgáltatóknak megítélt pénzügyi támogatás, ne vezessen a közös érdekekkel ellentétes versenytorzuláshoz a belső piacon.

Ennek biztosítékát a belső közlekedési piacra vonatkozó közösségi jogszabály garantálja. A Bizottság nem engedélyezhet állami támogatást a szigetekre történő, és a szigetek közötti színvonalas közlekedés számára, különösen nem egy közszolgáltatási kötelezettség kompenzációjának formájában. A tengeri és a légi szállítás ágazatának belső piacára vonatkozó szabályozás elég teret biztosít a tagállamoknak ahhoz, hogy maguk döntsenek a szigeteket a kontinenssel és egymással összekötő tömegközlekedési szolgáltatások megszervezéséről, amennyiben minden lehetséges közlekedési szolgáltató számára azonos feltételek biztosítottak a szóban forgó közszolgáltatás ellátásához.

Costas Botopoulos, a szerző helyett. – (IT) Tajani biztos úr! Mivel olaszul beszéltem nagy kísértést érzek arra, hogy én is olaszul beszéljek, de visszafogom magam, és inkább görögül fogok beszélni.

(EL) Biztos úr! Az én kérdésem nem elsősorban a finanszírozás kérdésére vonatkozott, amiről a tisztelt barátom, Mavrommatis úr részletesen beszélt; itt a kérdés az Ön által említett három konkrét pontra vonatkozott, amelyekről most részletesebben kívánok szólni. Az első a közlekedés színvonalára vonatkozik, ami egy nagyon fontos terület. A második kérdés a nagyon kis szigetek különleges helyzetével kapcsolatos; ahogy azt Ön is tudja, hazámban rengeteg kis sziget van, ami egy különleges helyzetet eredményez, és a harmadik kérdés pedig, a kis szigetek lakosainak lelkiállapotára vonatkozik, akik ebben a pillanatban egy kicsit elszigetelve érzik magukat Görögország többi részétől és általában véve Európától, amikor nem tulajdonítunk különleges fontosságot a problémáiknak, különösképpen a közlekedés területét illetően. Ezért tehát a kérdésem politikai jellegű, ami túlmutat a finanszírozás kérdésén: úgy gondolja, hogy az Európai Uniónak politikai szerepet is kellene itt játszania?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Szeretném megköszönni a tisztelt képviselőnek, hogy az anyanyelvemen válaszolt. Jómagam is kísértést érzek azíránt, hogy ógörögül válaszoljak Önnek, mivel évekig tanultam – az édesanyám sok éven keresztül tanította az ógörög nyelvet is, de biztos vagyok abban, hogy nagyon sok hibát követnék el és lehet, hogy nem értene meg. Mindesetre köszönöm a gesztust.

Botopoulos úr, magam is ezt mondtam, amikor egy olyan választóközrész voltam a parlamenti képviselője ahol sok kis sziget van, ezért pontosan tisztában vagyok azzal, hogy milyen súlyos összeköttetési problémákkal néznek szembe különösen télen, távol a szárazföldi területektől. Mivel ezeknek a szigeteknek a többsége idegenforgalmi célpont, a nyár folyamán hajók szállítják a látogatókat és a szigeten lakókat, akiknek ezért ez alatt a két-három hónap (június, július, augusztus) alatt nincsenek nehézségeik. A probléma szeptemberben kezdődik, és akkor fennáll annak kockázata, hogy elszigeteltnek érzik magukat.

Hiszem, hogy az Európai Bizottság, amely közvetlenül nem dönthet erről a kérdésről – mint ahogy azt a felszólalásomban is említettem, mi mindig tekintettel vagyunk a szubszidiaritás elvére – képes segítséget nyújtani ahhoz, például bizonyos közlekedési rendszerek társfinanszírozása révén anélkül, hogy a belső piac torzulna, hogy lehetővé váljon ezen polgárok számára, akik európai polgárok és akiknek ugyanolyan joguk van a mobilitáshoz, főként az utazáshoz és a szállítmányok kézhezvételéhez - mivel ez a kérdés egyes szigetek élelmiszer- és vízellátását is érinti - mint a nagy városokban vagy a szárazföldön élőknek.

Tisztelt képviselő úr, osztom és támogatom az aggodalmát. Az Európai Bizottság, amely mindig szem előtt tartja az állampolgárok jogainak védelmét, arra törekszik, ahol az csak lehetséges és amennyire a jelenlegi jogszabályok ezt lehetővé teszik, hogy mindent megtegyen a legkisebb szigetekeken élők védelme érdekében, és gyakorlati válaszokat adjon ezen polgárok igényeire, akik különösen a téli hónapokban valóban kedvezőtlen feltételek között élnek.

Az Ön és minden görög európai parlamenti képviselő rendelkezésére állok, - természetesen ez nem csak a görög képviselőkre vonatkozik - amennyiben bármilyen elfogadásra szánt kezdeményezést kívánnának megbeszélni annak érdekében, hogy a kis szigetek polgárainak gyakorlati válaszokat adhassunk.

Avril Doyle (PPE-DE). – Tudna-e további részletekkel szolgálni a megfelelő szabályozási keret tartalmát illetően, amelyről jelezte, hogy kidolgozása már folyamatban van, különös tekintettel a kis szigeti térségek közlekedési elérhetőségének gazdasági fenntarthatóságára?

Kaphatok-e biztosítékokat Öntől biztos úrra nézve, hogy a jelenlegi közszolgálati kötelezettség rendszerét semmilyen módon sem fogja befolyásolni az Önök által elképzelt jövőbeli szabályozási keret? Ennek alapvető jelentősége van ezen kieső térségeknek a gazdasági fenntarthatósága szempontjából.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Köszönöm Önnek tisztelt képviselő asszony, hogy feltette ezt a kérdést. Úgy hiszem, hogy már utaltam erre a bevezető felszólalásomban, amivel meg is válaszoltam a kérdést. Az a szándékunk, hogy mindenféle versenytorzulást megakadályozzunk. Minden esetre, bármilyen beavatkozás kizárólag a polgárok igényeit szolgálhatja, anélkül hogy az megzavarná akár a belső piacot akár a versenyt, csak és kizárólag, megismétlem, abból a célból kerülhet erre sor, hogy azoknak az embereknek, akik ezeken a területeken élnek és hátrányos helyzetben vannak – elsősorban a téli hónapokban – lehetőségét biztosítsunk arra, hogy ugyanolyan polgárok legyenek mint bárki más. A támogatásunk célja, anélkül hogy ez bárkit is hátrányos helyzetbe hozna, annak biztosítása, hogy ezek a polgárok ugyanolyan körülmények között élhessenek, mint az Európai Unió bármely más polgára.

Ezért ami a kétségeit illeti, megnyugtathatom Önt, hogy a célunk az, hogy úgy segítsünk ezeknek a polgároknak, hogy az ne vezessen a piac vagy a verseny torzulásához.

Elnök. – 52. kérdés., előterjesztette: **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0715/08)

Tárgy: Az európai hajózás biztonságára vonatkozó jogalkotási intézkedések

Értékelte-e a Bizottság, hogy milyen hatást gyakorolna az európai hajózásra, az európai hajózás biztonsága érdekében hozott jogalkotási intézkedések hatálybalépése, amelyek átfedik az ez idáig egységes nemzetközi szabályokat?

Miért nem tartja a Bizottság elegendőnek a tagállamok számára azt, hogy ratifikálják az IMO nemzetközi egyezményt, hogy ezáltal azok az ügyek, amelyekben kizárólagos a hatáskörük és azok, amelyekben az Európai Közösséggel együtt vegyes hatáskörük van, kizárólag a nemzetközi jogszabályok szabályozása alá tartozzanak, amiket a tagállamok szuverén jogukon alapuló kizárólagos hatáskörük alapján határoznak meg?

Azzal, hogy kizárólagos közösségi hatáskörre és új jogosultságokra törekszik egy olyan időszakban, amikor az európai polgárok különösen érzékenyek a hazájuk szuverén jogaira, különösen egy olyan ágazat esetében, amely hatalmas gazdasági nyomás alatt áll, mint a hajózás, nem áll fenn annak veszélye, hogy a Bizottság, több kárt okoz mint amennyi jót összességében tesz?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony! Mavrommatis úr mindig rendkívül aktív és mindig részt vesz a szállítást érintő kérdésekben. A Bizottság javaslatait mindig kíséri egy hatásvizsgálat. Különösen igaz ez, a harmadik tengerbiztonsági csomagról szóló 2005. novemberi javaslatok esetében.

Ennek az ágazatnak az esetében, a Bizottság javaslatai különösen tekintettel vannak a vonatkozó nemzetközi egyezményekre. Az esetek többségében a jogalkotási javaslatoknak az a célja, hogy felszólítsa a tagállamokat az egyezmények ratifikálására, vagy azok Közösségen belül történő végrehajtására. Sohasem abból a célból születnek meg, hogy új hatásköröket próbáljunk megszerezni. Szeretnék eloszlatni egy gyakori félreértést: a közös közlekedéspolitikai keretei között a Közösség már rendelkezik a tengerbiztonsághoz szükséges hatáskörökkel. Az azonban elkerülhetetlen, hogy amikor az Európai Parlament és Tanács jogszabályt alkot, a tagállamok képessége, hogy nemzetközi szinten önállóan járjanak el, korlátozott.

Mindezek ellenére, ez nem jelent hátrányt a tagállamok számára. Valójában a nemzetközi közösségen belüli közös befolyásunk megerősödését szolgálja, ami megnöveli a polgárok életének és a környezetének védelmi szintjét. Néha Európának egyszerűen magára kell vállalnia a kezdeményezést. Ez történt például akkor, amikor határoztunk az egyhéjazatú olajszállító tartályhajók gyorsított visszavonásáról, amit azután a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet részéről egy hasonló döntés követett.

Mavrommatis úr, Ön pontosan ismeri a Nemzetközi Tengerészeti Szervezettel kapcsolatos problémákat: nem tudjuk minden esetben egyedül meghozni a döntést. Vannak olyan hatáskörök is, amelyek nem vonatkoznak Európára, ezért döntéseinket folyamatosan össze kell vetnünk ezen szervezet döntéseivel, nem utolsósorban azért mert tengereinket olyan hajók is használják, amelyek nem az Unió valamely országának lobogója alatt közlekednek.

A tengerek biztonságával kapcsolatos új jogszabályra tett javaslattal a Bizottság azt reméli, hogy sikerül helyreállítania a tengeri szállítás globális dimenziójának egyensúlyát, amelyhez globális megoldásokra van szükség, ugyanakkor figyelembe veszi a globális jogi keret korlátait.

Mavrommatis úr, a közösségi fellépés a tagállamok közös erőfeszítéseinek és kötelezettségvállalásainak kézzelfogható kifejeződése, nem pedig egy kívülről rájuk erőltetett, érdekeikkel ellentétes lépés. A mi és az Önök erőfeszítésének köszönhetően, rohamosan visszaesett azoknak az európai vizeken közlekedő hajóknak a száma, amelyek nem felelnek meg a jelenleg érvényes szabványoknak. A Bizottság továbbra is kiegyensúlyozott, de proaktív politikát fog folytatni, amely legfőbb célja polgáraink életének és megélhetésének védelme.

Manolis Mavrommatis, a szerző helyett. – (IT) Biztos úr! Ön tudja, hogy mennyire élvezem az eszmecsereinket és vitáinkat. Ezen túlmenően, mindig van válasza a kérdéseimre. Természetesen szeretném megköszönni azokat a szempontokat, amelyek az Európai Unió minden országát érintik.

(EL) Egy olyan időben amikor az európai polgárok különösen érzékenyek a hazájuk szuverén jogaikra, különösen egy olyan ágazat esetében amely hatalmas gazdasági nyomás alatt áll, mint például a hajózás, nem gondolja hogy azzal, hogy a Bizottság kizárólagos közösségi hatáskörre és új jogosultságokra törekszik több kárt okoz, mint amennyi jót összességében tesz?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Mavrommatis úr! Nem gondolom, hogy fennáll annak a veszélye, hogy ez bármiféle kárt okozna, de a mi célunk az, hogy harmonizálni próbáljunk adott keretek között, ami a tengerjog esetében mindig egy nehéz kérdés volt, sajnálatos módon mindig szembesülnünk kell az IMO döntéseivel, és amint már mondtam szerencsére néha előfordul, hogy Európa az aki élenjár, és a nemzetközi szervezet pedig követ minket.

Még egyszer megismétlem, nem az a szándékunk hogy korlátozzuk a tagállamok jogait, hanem mindössze az, hogy megpróbáljuk megvalósítani a harmonizációt, amely mindössze azt szolgálja, hogy gyorsabb és megbízhatóbb válaszokat adhassunk az EU-polgároknak.

Colm Burke (PPE-DE). – Felmerült bennem, hogy vajon a biztos úr elégedett-e azon lépések összességével, amelyeket a tagállamok a jelenlegi jogszabályok és előírások végrehajtásával összefüggésben tettek. A jogi ügyintézés terén saját tapasztalatokkal rendelkezem egy súlyos baleset kapcsán, és ahol 12 hónappal a baleset után a hajós társaság még mindig nem tett eleget az akkor már létező és három éve érvényben lévő jogszabályi előírásoknak.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Szeretném a tisztelt képviselőnek megköszönni ezt a kérdést, mert ez lehetőséget biztosít számomra, hogy rámutassak arra a rendkívül pozitív eredményre, amit két héttel ezelőtt Luxemburgban a Közlekedési Tanácson sikerült elérnünk, amikor végül a Tanács zöld utat adott a harmadik tengeri biztonsági csomag jóváhagyásához. Ehhez a sikerhez hozzájárult az Európai Parlament kitartása, kötelezettségvállalása és az a tény, hogy felszólalt a Bizottsággal egyetemben annak érdekében, hogy egy átfogóbb szabályozást sikerüljön megvalósítani a közbiztonság megóvása érdekében, amely minden területre kiterjed, beleértve a tengereinket, a környezetvédelmet és a balesetekhez kapcsolódó felelősséget is.

Amint ezek a szabályok hatályba lépnek, a közösségi ellenőrzés egyértelműen fokozódni fog, a Bizottság kötelezettségeit illetően biztosíthatom Önt afelől, hogy továbbra is gondossággal és figyelemmel fogjuk követni a helyzet alakulását, többek között a lisszaboni ügynökségünk által végzett munkán keresztül annak érdekében, hogy minden érvényes jogszabályt minden esetben tiszteletben tartsanak és mindenekelőtt annak érdekében, hogy az Európai Unió hatáskörébe tartozó tengereken végrehajtott közös jogi és operatív tevékenységek révén biztosítsuk hogy tengereink a lehető legbiztonságosabbak legyenek.

Elnök. – 53. kérdés., előterjesztette: **Emmanouil Angelakas** (H-0717/08)

Tárgy: A városi közlekedés javítása

Tény, hogy a városi közlekedés jelenleg nem lehető legjobb az európai polgárok számára. A komoly közlekedési dugók okozta feszültség, a városokon belüli légszennyezés és utazások magas szintje, ami a teljes közúti közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás több mint 40%-áért felelős, valamint az, hogy a járművezetők és a veszélyeztetett csoportok, mint például a gyalogosok és biciklisták egyáltalán nincsenek biztonságban, csak néhány azok közül a problémák közül amivel a nagy városokban az európai polgárok nap mint nap szembetalálják magukat. Milyen célokkal és lépésekkel kíván a Bizottság reagálni erre a helyzetre annak érdekében, hogy létrejöhessenek a városi közlekedés fenntarthatóbb formái, és milyen menetrendet határozott meg az intézkedésekre a célkitűzései megvalósítása érdekében?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony! A városi közlekedés témája, arról szeretném tájékoztatni a tisztelt képviselőket – először mindig a „képviselőtársak” megszólítás jut eszembe biztos megszokásból; mivel csak néhány hónapja vagyok biztos, viszont több éven keresztül voltam európai parlamenti képviselő és még mindig a Parlament tagjának érzem magam – hogy ez volt az egyik téma a 2008. szeptember 1-én és 2-án La Rochelleben tartott Tanács informális ülésén, és részletesen megvitattuk ezt a kérdést. A Bizottság és a tagállamok is komoly figyelmet szenteltek a kérdésnek, szakértőket, nagy és közepes méretű városok polgármestereit és ágazati szakembereket hívtak meg, hogy a városi közlekedésről beszéljenek.

Magam is beszéltem erről a témáról a néhány nappal ezelőtt Párizsban megtartott közlekedésbiztonsági napon – ami a Bizottság és a Tanács hivatalos napja a közlekedésbiztonsági hét során – ahol kihangsúlyoztam, hogy a közlekedésbiztonságnak egyben egy jó városi közlekedési rendszert is jelentenie kell: az útjaink, mindenek előtt a nagy városokban, akkor lesznek majd biztonságosabbak, ha egy jó városi közlekedési rendszer van. Véleményem szerint ez mindenféleképpen csökkenteni fogja a nagy városokban előforduló balesetek áldozatainak számát, ott ahol a balesetek és az áldozat száma a legnagyobb.

A Bizottság egy cselekvési tervet készít a városi mobilitással kapcsolatban, amely a zöld könyv megjelenését követő konzultációkon alapul. Szándékunkban áll még az év vége előtt megjelentetni ezt a tervet. A terv, az elkövetkező évekre vonatkozó európai uniós szintű konkrét lépésekre is javaslatot tesz.

Az Európai Bizottság semmilyen hatáskörrel sem rendelkezik erre vonatkozóan: ezek a területek a tagállamokat érintik, de mi a szubszidiaritás elve alapján, ami mint ahogy azt Önök is tudják a *subsidiarity* szóból származik, segíteni akarjuk a tagállamokat és a nagy városok polgármestereit. Mindezt tanúsíthatja Milánó előző polgármestere Gabriele Albertini, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság alelnöke: ezen a cselekvési terven keresztül biztosítani fogjuk, hogy minden rendelkezésünkre álló információ, minden tanács, minden elképzelés, minden javaslat hozzáférhető legyen a közlekedési problémákkal küszködő városok, elsősorban nagy városok számára.

A cselekvési terv a politikai döntéshozók számára helyi, nemzeti és regionális szinten is segítséget jelent majd a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartása – megismétlem, teljes tiszteletben tartása – mellett. Azok a lépések, amelyeket javasolni fogunk, elősegítik majd a költségek csökkentését, az egységes piac megfelelő finanszírozásának biztosítását, az új technológiák új piacainak megteremtését, kifejlesztve egy fenntartható városi mobilitást. Nem véletlen egybeesés, hogy éppen tegnap este sikerült lezárnunk a vitát és egy olyan irányelvről szavaznunk, amelynek ösztönöznie kellene, amelynek célja, hogy ösztönözze a helyi hatóságokat a csökkentett káros gázkibocsátású tömegközlekedési eszközök beszerzésére.

Ma azonban még túl korai lenne körvonalazni, vagy konkrétan beszélni a cselekvési terv tartalmáról, de mindezek ellenére mi és Önök is arra számíthatnak, hogy magában foglalja majd a zöld területekhez való hozzáféréssel, a városi áruszállítással és logisztikával, az európai városok tömegközlekedési eszközeit érintő jobb tájékoztatással kapcsolatos szabályok rendszerezését, illetve széles körű terveket tartalmaz majd a fenntartható városi mobilitással kapcsolatosan, és javaslatokat tesz a városi tervezés és mobilitás integrálásának lehetséges módjaira. Lehetséges, hogy a cselekvési terv javaslatokat fog tartalmazni az információcserére és a jobb adatgyűjtési és kutatási gyakorlatokra vonatkozóan, sőt elképzelhető, hogy a finanszírozás kérdésével is foglalkozni fog, ami egy rendkívül kényes terület. Mindez pedig, megismétlem, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásán fog alapulni.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Biztos úr! Nagy érdeklődéssel várjuk az Ön által javasolt cselekvési tervet és ezt követően ismét lehetőségünk lesz erről beszélni.

Ugyanakkor szeretném hallani a következő témával kapcsolatos személyes véleményét: sok szó esik a Londonban, Rómában és Stockholmban és más hasonló nagy városokban bevezetett dugódíjakról, amelyekkel úgy tűnik, sikerült csökkenteni a közlekedési dugókat és növelni a tömegközlekedést használó utasok számát. Ugyanakkor más városokban, ahol nincs szervezett hálózat még mindig kételyek vannak, és ezzel kapcsolatban szeretném hallani Önnel, mint tapasztalt biztosnak a személyes véleményét arról, hogy egyetért-e, illetve milyen mértékben támogatja vagy ellenzi ezeket a dugódíjakat.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Tisztelt képviselő úr, ez egy rendkívül kényes kérdés: ha Albertini úr, aki mindig nagyon nagyvonalú meghívna minket kávézni, akkor ott megbeszélhetnénk ezt a kérdést és hallhatnánk egy nagy európai város polgármesterének ezzel kapcsolatos tapasztalatait.

Erre a kérdésre nincs könnyű válasz. Én magam Róma város önkormányzatának voltam öt éven keresztül tagja, mialatt európai parlamenti képviselő voltam és ugyanezekkel a kérdésekkel foglalkoztam. Ezeket a dolgokat városonként és esetenként külön-külön kell megvizsgálni, mivel bizonyos városoknak – és itt Rómára gondolok – keskeny utcájú történelmi központja van, ahol nagyon nehéz a forgalomnak haladni. Más városokban másmilyen a városi környezet, tehát nagyon nehéz mindenre egyetlen szabályt alkalmazni.

Úgy gondolom, hogy a szubszidiaritás elvének mindenkor érvényesítése mellett, a polgármestereknek az önkormányzatokkal egyetértésben, a dugódíj bevezetése mellett kellene dönteni, amennyiben ezt hasznosnak találják és amennyiben az igazgatásuk alatt álló városban szükség van a forgalom korlátozására, mivel az öreg városok központjában nagyon könnyen alakulnak ki közlekedési dugók. Tehát a helyzet városonként eltérő és ezért nehéz megoldást találni. Egyértelműen azt mondom, hogy nem szabad figyelmen kívül hagyni ezt a lehetőséget, még akkor sem, ha néha zűrzavarhoz vezethet. Azt kell megnézni, hogy ez mekkora kört érintene. Szeretném újra elmondani, hogy ezt a döntést minden egyes városnak magának kell meghoznia. Én személy szerint, alapvetően nem vagyok ellene, de bizonyos esetekben igazságtalan lehet a bevezetése, míg más esetekben pedig, kifejezetten helyénvaló lehet.

Ismerve tehát az európai városok sokszínűségét, úgy gondolom, különösen ebben az esetben, hogy a végső döntést mindig a helyi hatóságoknak kell meghoznia, annak ellenére, hogy a cselekvési tervben mi is megfogalmazunk javaslatokat és elképzeléseket. Az a fontos, hogy a polgárok mindig tájékoztatva legyenek, és tisztában legyenek azzal, hogy mi történik és milyen döntések születtek, mert amikor az adófizetésre kerül a sor, akkor mindig jó az a polgárok számára, ha tisztában vannak azzal, hogy pontosan mi az amiért fizetnek.

Sajnálom, hogy nem tudok határozott elvi választ adni. Őszintén azt gondolom, hogy meg kell vizsgálnunk a tényeket és a hatásokat, beleértve a városi környezetet érintő hatásokat is, és minden egyes esetben külön-külön kell meghozni a döntést. Végezetül szeretném ismét elmondani, hogy alapvetően nem ellenzem, de lehetnek olyan esetek, amikor teljesen értelmetlen lenne egy ilyen adónak a bevezetése.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Biztos úr, két Ön által használt szó ütötte meg a fületem: az egyik az, hogy a finanszírozás egy „kényes” kérdés, és többször megismételte a „szubszidiariás” szót, ami fontos.

Aggódik-e a Bizottság amiatt, hogy a tagállamok gazdasági nehézségei lelassítják majd a hatékony tömegközlekedési rendszer kialakításához szükséges beruházásokat? Ugyanakkor lehetséges lesz, hogy a tagállamok a nagyvárosokban azokra a szorult helyzetben lévő motorosokra is kivetik ezt a dugódíjat, akiknek pedig nincs választási lehetőségük.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Kedves Tajani úr, természetesen nagyon örülünk annak, hogy lehetőségünk van itt kérdéseket feltenni, különösen a városi közlekedésre vonatkozó versenytárgyalási eljárásokkal kapcsolatban. Tervezik-e, hogy a városi közlekedésre pályázatot írnak ki, mint ahogy ez Svédországban már számos esetben megtörtént, ahol mostanra kialakult a verseny a városi közlekedésben?

Másodszor pedig: valóban léteznek-e Európára kiterjedő, egységes ellenőrzési rendszerre vonatkozó tervek? Amikor egy külföldi városba érkezik az ember, sokszor nehezen lehet megérteni, hogy hogyan is működik a rendszerük, és talán itt is elkelne egy bizottsági javaslat.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony! Köszönöm a kérdést. Először is azt gondolom, hogy a benyújtandó cselekvési tervünkben ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy megfelelő tájékoztatást adjunk az európai polgároknak, amikor az egyik városból a másikba mennek, azért hogy tisztában legyenek a helyzettel és tudják, hogy mire számíthatnak ha Stockholmból Madridba vagy épp ellenkezőleg, Rómából Bécsbe utaznak, hogy megértsék a felépítményt, hogy milyen adókat kell fizetniük, és hogy megszervezhessék az útjukat, legyen az akár szolgálati vagy magán út. Ez már ma is fontos és úgy gondolom, hogy még sok munka vár ránk.

Tisztelt képviselők, természetesen azért helyezek hangsúlyt a szubszidiaritás elvének kérdésére, mert nem az Európai Unió dolga, hogy olyan ügyekbe avatkozzon, amelyek szigorúan a helyi hatóságok hatáskörébe tartoznak. Ugyanez vonatkozik a pénzügyi szempontokra is; a Bizottság nem avatkozhat be. A finanszírozás egy probléma. Természetesen a cselekvési tervünkben arra fogunk törekedni, hogy összegyűjtsük a különböző meghallgatások során elhangzott összes javaslatot annak érdekében, hogy szolgáltatást és támogatást nyújtsunk a helyi hatóságoknak, akik ezt követően szabadon dönthetnek ezek elfogadásáról vagy elvetéséről. A mi célunk az, hogy megpróbáljuk harmonizálni a rendszert, legalábbis ami a polgárok tájékoztatását illeti, és a különböző helyi hatóságoknak a lehető legtöbb információt adni a többi városban szerzett tapasztalatokról, melyeket aztán saját belátásuk szerint használnak fel. Ez nagyon fontos.

Ami a finanszírozást illeti, úgy gondolom, hogy minden helyi hatóság saját belátása szerint járhat el, anélkül persze, hogy ez bármilyen módon is megzavarná a piacot vagy a polgárok szabad mozgását. Minden egyes esetben a legmegfelelőbb megoldást kell választani. Ami a Rübig úr által feltett utolsó kérdést illeti, a közszolgálati kötelezettségekről szóló irányelv meghagyja a helyi hatóságoknak azt a szabadságot, hogy eldöntsék hogy kiírnak-e pályázatot, avagy sem. Úgy gondolom, hogy az Európai Unió e tekintetben ismét ragaszkodott a szubszidiaritás elvéhez.

Úgy gondolom, hogy ez helyes, mert munkánk nem lehet beavatkozó: nem szabályozhatunk mindent és bármit, nekünk a nagy kérdésekkel kell foglalkoznunk, nagy válaszokat kell adnunk és abban kell segítenünk a helyi testületeket és a tagállamokat, hogy megoldják a problémáikat ott ahol tudják, esetleg az Európai Unió segítségével és támogatásával, de ez a támogatás sem meghatározó sem pedig beavatkozó sem lehet. Véleményem szerint a helyi tömegközlekedésben ennek egy olyan alapelvnek kell lennie, amihez tartanunk kell magunkat és úgy gondolom, hogy ezt is akarjuk.

Elnök. – Ezzel lezárom a kérdések óráját.

Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdések írásban kerülnek megválaszolásra (lásd a mellékletet).

(Az ülést 19.45-kor felfüggesztik, és 21.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY
alelnök

14. Megemlékezés a holodomorról, a nagy ukrainai éhínségről (1932-1933) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a holodomorról, a nagy ukrainai éhínségről (1932-1933) történő megemlékezésről.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy üdvözljem az Európai Parlamentben a nagykövet úr által vezetett Ukrajnából érkezett küldöttséget.

(Taps)

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, tisztelt képviselők, nagy megtiszteltetés számomra, hogy részt vehetek ezen a vitán, amely során megemlékezünk az 1932. és 1933. évi nagy éhínségről, ami a XX. század egyik legnagyobb tragédiája volt. Sok éves hallgatás után, a szenvedésekről szóló tanúbizonyságok, valamint a szörnyű eseményeket elszenvedett túlélők elbeszélései ismét figyelmünk előterébe állította ezt a kérdést.

Rendkívül fontos, hogy sohasem szabad elfelejtenünk azt, ami a holodomor során történt. A nagy éhínség története nemcsak az ukrán nép tragédiáját mutatja be, hanem ismét emlékeztet minket arra, hogy mire is képesek az emberek. A holodomor ugyanakkor valami nagyon fontos dologra is megtanít bennünket: a sok ember áldozatvállalása nem volt hiábavaló. Az áldozatuk arra figyelmeztet minket, hogy sohasem fogadhatjuk el, hogy egy állam leigázhassa az embereket, akármilyen okból vagy célból is történjen ez. Az a végzetes éhínség megmutatta a jogrendszer felsőbbrendűségét egy olyan rendszerrel szemben, amely semmilyen más gondolkodást sem tűr meg. A holodomorhoz hasonló tragédia csak azokban az emberi társadalmakban történhet meg, ahol megsértik a polgárok jogait, a jogállamiságot és a demokratikus alapelveket.

Az Európai Unió a háború hamvaiból és számos totalitárius rendszerből született újjá, olyan diktatúrákból, amelyek mély sebet ejtettek Európa és az egész világ történelmében. Ugyanezekből a tragédiákból és katasztrófákból nőttek ki Európa demokráciái és az elmúlt ötven év során, a béke korszaka épült fel ezeken

a romokon, egy olyan béke, melyet kötelességünk megvédeni, és az Unió határain túlra is kiterjeszteni: az ötven éve tartó béke jelenti az egységes Európa legnagyobb vívmányát.

Mára Ukrajna is megváltozott. Független országgént, az Európa Tanács tagjaként és az emberi jogok európai egyezményének és számos más olyan nemzetközi jogi aktusnak az aláírójaként, amelyek mind ezeket az alapvető jogokat védik, Ukrajnának rendkívüli lehetősége van arra, hogy megszilárdítsa önmagát, és megerősítse helyzetét, mint az emberi jogokat és a jogállamiságot tiszteletben tartó demokratikus állam. Ez nyilvánvalóan egy ambiciózus és nehéz feladat. Sok problémát láttunk már; sok politikai csata jellemezte az ország elmúlt néhány évének történelmét, aminek demokráciája erősebbé vált.

Ebben a történelmi időszakban, minden politikai támogatásunkat és bátorításunkat meg kell adnunk az igazságszolgáltatás függetlenségének biztosításához. Fontos hogy Ukrajna továbbra is folytassa a korrupció elleni harcot és vegye tudomásul a közelmúltban lezajlott választások eredményét annak érdekében, hogy tiszteletben tarthassa a demokratikus elveket. Nem feledkezhet meg a leggyengébbek és a társadalom periferiájára szorultak védelméről sem, bármilyen fajhoz, etnikumhoz vagy valláshoz is tartozzanak, vagy akármilyen is legyen a szexuális irányultságuk vagy egészségi állapotuk.

Az Európai Unió továbbra is támogatni fogja Ukrajnát ezekben a fontos törekvésekben. Ezzel egy időben továbbra is együttműködünk ukrán partnereinkkel annak érdekében, hogy a nemzet minden egyes polgárának javuljon az életszínvonala azáltal, hogy új piacokat nyitunk meg, nagyobb lehetőségeket biztosítunk a gazdasági tevékenységek és a beruházások számára, amellet, hogy elmélyítjük a polgáraink közötti kapcsolatokat.

A közlekedésért felelős biztostként szeretném még ezt azzal kiegészíteni, hogy ami a transzeurópai hálózatokat illeti, emlékeznünk kell arra, hogy ezek nemcsak a belső piac megerősödését szolgálják, de egyben egy eszközt is jelentenek Európa határainak kibővítésére, hogy Európa előtt új távlatok nyíljanak meg, és szorosabbá váljanak a kapcsolatok az Európai Unióval határos közeli és barátságos országokkal, mint amilyen Ukrajna is.

A holodomor áldozatai előtt azzal róhatjuk le leginkább tiszteletünket, ha egy virágzó, stabil és demokratikus Ukrajnát sikerül létrehozni, ami biztos intézményi alapokra és egy tevékeny civil társadalomra épül. Csak abban az esetben, ha sikerül megvalósítani ezeket a célokat mondhatjuk azt, hogy nem volt hiábavaló az oly sok ártatlan ember áldozata.

Charles Tannock, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Az Európai Unió a megbékélésre épül: arra a hitre, hogy jobb jövőt tudunk teremteni azáltal, hogy beismerjük a múltunkat annak minden kegyetlenségével együtt.

Németország helyesen szembenézett a holokauszttal és a náci korszak elmondhatatlan borzalmaival és megpróbálta jóvátenni azt. Az Uniónk újabb tagállamai az igazságkeresésnek és a megbékélésnek a saját útját járja, a kommunista totalitárius múltjuk őszinte és megalkuvás nélküli vizsgálatán keresztül. De még mindig vannak olyan országok, melyek megpróbálnak elbújni a múltjuk elől. Törökország például, véleményem szerint még mindig tagadja a népirtást, amit az I. világháború leple alatt az örmények és az asszírok ellen követett el. Oroszország is nagyon nehezen néz szembe Sztálin kommunista diktatúrájának kegyetlenségével.

Ennek az állásfoglalásnak ma este az a célja, hogy kifejezzük borzalmunkat a holodomorral, az 1932-1933 közötti időszakban szándékosan keltett éhínséggel szemben. Az állásfoglalás tükrözi azt az eltökélt szándékunkat, hogy megemlékezzünk a több millió áldozatára, akik közül néhányan még ma is életben vannak, hogy elmondhassák szörnyűséges történetüket. Rendkívül nagy jelentősége van a vallomásunknak, mert hamarosan már senki marad közülük. Csak abban az esetben, ha mindig emlékeztetjük önmagunkat ezekre az emberiség ellen elkövetett gyalázatos bűncselekményekre tudjuk azt biztosítani, hogy ezek soha többé ne történhessenek meg. Ez az állásfoglalás nem tartalmazza azt a szót, hogy „népirtás”, mivel a tisztelt Ház egyes képviselőcsoportjai szerint ennek a fogalomnak a szigorú értelemben vett fogalommeghatározását nem lehet a holodomorra alkalmazni. Végül is csak a II. világháború után jött létre a népirtásról szóló egyezmény. De talán még inkább azért nem, mert attól félnek, - és szerintem ez még sajnálatosabb - hogy ezzel megsértjük a modern kori Oroszországot.

De egyikünk sem kívánja kisebbiteni azt az elképzelhetetlen szenvedést, ami Ukrajnát érte. Nincs olyan szó és nincsenek olyan szavak, amelyekkel le lehetne írni a holodomor borzalmait. Nem annyira az általunk használt szövegek, hanem inkább azok az érzelmek a fontosak, amiket az állásfoglalásunkban próbálunk

kifejezésre juttatni – a szolidaritás, melyet Ukrajnával vállalunk a sokáig szenvedő népe ellen elkövetett tömegmészárlás 75. évfordulóján.

A történelem egyik tanulsága számunkra a szilárd nemzetközi jog és igazságszolgáltatási struktúrák jelentősége - melyek ma már léteznek - hogy valaha is megbűnhődhessenek az ilyen borzalmak kiagyalói. Nürnberg jelentette ennek a hosszú, hosszan tartó folyamatnak az első lépését. A volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűnökkel foglalkozó bíróság, amely hamarosan kihallgatja Radovan Karadžićot megmutatja, hogy ezek az elvek ma fontosabbak, mint eddig bármikor. A tegnapi napon a tisztelt Ház egyértelműen támogatta, hogy Joseph Kony az ugandai Úr Ellenállási Hadseregének vezetőjét a Nemzetközi Büntetőbíróság elé állítsák. A zsarnokok, akár hol is legyenek, ebben az esetben mi Joszif Sztálinról beszélünk ma este, akit tömeggyilkosságok és rombolások terhelnek, sehol sem találhatnak menedékjogot maguknak.

Ukrajna sok szenvedést élt meg történelme során, és igazán remélem, hogy ennek a dicsőséges történelemnek a következő szakaszában Ukrajna, a nem túl távoli jövőben, az Európai Unió teljes jogú tagjaként kívívja a neki jogosan kijáró helyet. A grúziai válság után teljesen egyértelművé vált, hogy az orosz nacionalisták nem örülnek például annak, hogy Ukrajnának szuverenitása van a Krím felett. De biztos vagyok abban, hogyha mindannyian szolidaritást vállalunk az ukrán néppel, akkor egy nap elfoglalja majd a helyét az európai nemzetek családjában.

Adrian Severin, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Ez egy nagyon különleges vita. Politikai testületként az Európai Parlamentet arra kéri, hogy jogszabályokat alkosson és politikai iránymutatást adjon a legfőbb döntéshozóknak ahhoz, hogy megfelelően képesek legyenek megbirkózni korunk kihívásaival, lehetőségeivel és veszélyeivel. Más szóval mi történelemépítők és nem történészek vagyunk. Nem arra kérnek minket, hogy ítélkezzünk a múltról, hanem hogy építsük a jelent és majd a jövőnek kell ítélkezni felettünk.

Ezért a szocialista képviselőcsoport vonakodva bár, de hajlandó volt aláírni ezt az állásfoglalást, amely láthatóan történelmi igazságot kíván tenni abban a tragikus eseményben, amely a múltban, Ukrajnában megtörtént.

Azért tettük mégis meg, mert megértettük, hogy az ukrán néppel és szenvedésével vállalt szolidaritás megerősítheti az ukránokat azon törekvésükben, hogy egyesítsék hazájukat, hogy demokratizálják, modernizálják, és hogy bevonják őt természetes családi környezetébe, az Európai Unióba. Ugyanakkor megértettük, hogy ha feledésbe merülnek a múlt tragédiái és büntetetei, akkor nyomasztó mértékben fennáll annak veszélye, hogy újra megismétlődnek. A bűncselekmények történelmi elítélése nem jelenthet jóvátételt sem az áldozatok, sem pedig örököseik számára, azonban egy erkölcsi jóvátételt igen. Sőt egy szellemi és politikai garanciát is jelent arra nézve, hogy ne ismétlődhessenek meg ezek a bűncselekmények, és ne támadhassanak fel azok a rossz ösztönök, amelyek kiváltották ezeket.

Azáltal, hogy elítéljük a régi totalitárius bűncselekményeket, nemcsak a múlt bűneinek elkövetőit szégyenítjük meg, hanem azokat is, akikben felmerülhet annak gondolata, hogy ugyanezeket a bűnös módszereket alkalmazzák a jövőben. Ha mindenki számára egyértelmű, hogy semmi sem maradhat büntetlen, az talán visszatérteti őket ezek elkövetésétől.

Ma ki kell jelentünk, hogy nincs olyan ésszerű érv, nincs olyan társadalmi cél vagy ideológiai elv, ami mentség lehetne egy olyan büntetetre mint amilyen a holodomor, az oly sok ártalmatlan embernek szenvedést okozó szándékosan keltett éhínség volt. Ez egy örült kísérlet volt az erkölcsi méltóság, a nemzeti büszkeség és a nagy ukrán nemzet biológiai létezésének lerombolására.

Ugyanakkor miközben elítéljük a büntetteket, kifejezzük az áldozatok iránti szolidaritásunkat, és elítéljük egy egész nép kiirtására tett kísérletet, nem hibáztathatunk egy másik népet ezekért a büntettekért.

A holodomor egy totalitárius politikai rendszer terméke volt. Minden nép, amely a rendszer alá tartozott, különböző hasonló bűncselekménynek és nehézségnek esett áldozatul. A mai eszmecserének nemcsak arra kell bennünket emlékeztetnie, hogy mindig egységesen kell fellépünk a totalitarizmus ellen, de arra is, hogy a mai ukrán nemzedéknek, a holodomor áldozatainak nevében és emlékében, ki kell irtani hazájából és történelméből minden önkényuralmi ösztönt, hajlamot és gyakorlatot. Meg kell erősíteniük a nemzeti egységüket és közösen kell megvalósítaniuk a demokratikus eszméiket.

Hasonlóképpen, szolidaritásunk kifejezése az ukránokat szolidaritásra és megbékélésre kell hogy ösztönözze, mind országukon belül mind azon kívül is. Az országon belül a honfitársaikkal, akik más etno-kulturális csoportokhoz tartoznak, és kívül a szomszédainkkal.

Ez az egyik legeredményesebb út, amely elvezetheti őket az európai uniós tagsághoz, és ha ezt az utat választják, akkor az azt jelenti, hogy a ma esti vitánk nem volt hiábavaló. Ukrajna számára az EU-tagság jelentené a legjobb történelmi jóvátételt, amit maguk az ukránok a holodomor áldozatai számára nyújthatnak.

Grażyna Staniszevska, a ALDE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony! A holodomor, a szándékosan keltett ukrajnai éhínség, az egyik legnagyobb bűntett, amit Európában a XX. század során elkövettek. Annak érdekében, hogy bebizonyítsa, hogy a kollektív gazdaságok működőképesek, és hogy tönkretegy a kommunista Szovjetunióra nézve legfőbb fenyegetést jelentő független ukrán parasztságot, Sztálin rendszere a szándékosan keltett éhínséggel több millió ukrán ember halálát idézte elő. Az embereknek lévő minden élelmiszert elkoboztak. Az éhínség miatt az emberek nagy számban vándoroltak vidékről a városok felé, amiket azonban lezárták a hatóságok azáltal, hogy belső útleveleket állítottak ki és betiltották a vasúti közlekedést. Azok, akik a falvakban maradtak arra kényszerültek, hogy a kollektív gazdaságok földjén próbáljanak meg illegálisan élelemhez jutni, amiért viszont börtönbüntetés, sőt olykor halálos ítélet is járt. Egyetlen marék gabonát sem tarthattak meg maguknak. Bevezették az „öt búzakalász” szabályt, ami alapján halálbüntetést kapott bárki, aki öt búzakalásznál többet tépett le.

Sajnos a holodomor, avagy a nagy éhínség történelmünk olyan eseménye, ami gyakorlatilag még mindig ismeretlen több nyugat-európai országban. Egészen a közelmúltig a Szovjetunióban teljesen egészében tagadták ezeket a történelmi tényeket. A Szovjetunió összeomlása előtt a téma pusztán említése kimerítette a „szovjetellenes propaganda” bűncselekményét. A nyugati újságírók félretájékoztatására a legkülönbözőbb eszközöket használták fel. Csak a közelmúltban napfényre kerülő népesség-nyilvántartással kapcsolatos iratokból derül ki, hogy hány embert is érintett a tömeges éhezés.

Az ukrán éhínséget 26 ország kormánya vagy parlamentje ismerte el népirtásként, beleértve Lengyelországot is. Határozott meggyőződése, hogy az Európai Parlament sem lesz közömbös ebben a kérdésben. El kell ismernünk, hogy a holodomor az ukrán nép és az emberiség ellen elkövetett bűncselekmény volt, és határozottan el kell ítélnünk azokat a cselekedeteket, melyeket a sztálinista rendszer az ukrán parasztok ellen elkövetett.

Úgy gondolom, hogy annak is itt az ideje, hogy az éhínséggel kapcsolatos minden információ nyilvánossá váljon. A volt Szovjetunió utódállamainak meg kell nyitniuk az 1932-1933 között Ukrajnában megtörtént holodomorral foglalkozó levéltáraikat a tudományos kutatók előtt, hogy pártatlan tanulmányokat végezhesse.

Idén van a 75. évfordulója ennek a megdöbbentő bűncselekménynek. Szeretném kihasználni ezt az alkalmat, hogy kifejezzem mély együttérzésemet az ukrán néppel, melynek át kellett élni ezt az óriási tragédiát.

Rebecca Harms, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, szinte azonos módon kívántam indítani a beszédem, mint ahogy azt Tannock úr tette. Ez pedig nem gyakran fordul elő. „A múlt nem más mint a jövő előjátéka” ez a mondás található a washingtoni Nemzeti Levéltár bejáratánál, és jó okkal. Ez a kifejezés magába foglalja azt a reményt, hogy az emberek képesek tanulni a történelemből. Néha sikerül nekik, de nem mindig. Mindenképp legalább meg kell próbálnunk.

Több alkalommal megfigyeltem – és a holodomorról szóló indítvány is egy olyan alkalom volt, amikor megint ez történt – hogy kelet- és nyugat-Európa múlt századi történelmének egyes fejezeteit eltérő mértékben ismerjük. Amikor a politikai képviselőcsoportok arról vitatkoztak, hogy vajon benyújtsák-e a mai állásfoglalást, kezdetben a véleményeket döntő mértékben a kételkedés jellemezte; és amikor rákérdeztek, akkor a képviselők többsége bevallotta, hogy fogalmuk sincs arról, hogy mi a holodomor, és hogy pontosan mit takar. Ez talán egy közös tanulási folyamat első lépése lehet, amely során megtanulhatjuk, hogy mi is volt a történelemnek ez a borzalmas időszaka, amire Európa szívében került sor nem egészen egy évszázaddal, alig több mint fél évszázaddal ezelőtt, és most esélyünk lehet arra, hogy a túlélők segítségével pontosan megírjuk a történelmet.

Ami a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportját illeti, azzal, hogy aláírjuk ezt az állásfoglalást az elismerés középpontjába a tragédia áldozataira való megemlékezést akarjuk állítani. Véleményünk szerint, az áldozatokról való tisztességes megemlékezés csak akkor lehetséges, ha ismerjük ezt a tragédiát, ezt a súlyos bűncselekményt, amit a szovjet rendszer követett el.

Másodszor, reméljük, hogy ezt a történelmet Ukrajnában és Oroszországban közösen fogják feldolgozni. Azt viszont nem akarjuk – és ezt németként mondom, aki az 50-es években született – hogy a történelemnek ez a feldolgozása és ez a korrekt módon való megírása, elmélyítse a népek közötti árkot. Sem Ukrajnán belül, sem pedig Oroszország és Ukrajna között nem akarjuk ezt.

Ezért hiszem, hogy mindezeknek fontos előfeltétele a levéltárak megnyitása. Ezt a követelést teljesíteni kell. Az Európa Tanácsban is meg kell ezt vitatni annak érdekében, hogy Moszkva megnyissa ezeket a levéltárakat.

Örülök annak, hogy az Európai Parlamentnek sikerült egységes álláspontot kialakítania. Őszintén remélem, hogy Ukrajnában a fő hangsúlyt a történetírásra és az áldozatokról való megemlékezésre helyezik, és nem fogják ezt a katasztrófát politikai célokra felhasználni. Ekkor egy jelentős lépést tettünk annak elérésének érdekében, hogy teljesüljön az a kívánságunk, hogy az emberek valóban képesek legyenek tanulni a múltjukból.

Adam Bielan, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony! Idén van az 1932-1933-as ukrajnai éhínség 75. évfordulója. Az éhínség nem egy természeti katasztrófa, hanem Joszif Sztálin népirtási tervének a megvalósítása volt, ami miután végzett az ukrán értelmiséggel, Ukrajna vidéki lakosságának teljes elpusztítását tűzte ki célul. Közel tízmillió férfi, nő és gyermek halt meg ennek a népirtásnak a következtében. Ez a Szovjetunió hatóságai által végrehajtott céltudatos és módszeres megsemmisítés volt. A kommunisták bűnös szándéka egyértelmű volt. Miközben az ukránok éhen haltak, a szovjetek több millió tonna gabonát exportáltak, és lezárták Ukrajna határait, hogy a megtépzott lakosság ne hogy Oroszországba mehessen. Visszautasították a nemzetközi humanitárius segélyeket arra hivatkozva, hogy az éhínség nem létezik.

A jelenlegi Orosz Föderációban képmutató magatartást tanúsítanak a kommunista bűncselekmények történelmével kapcsolatban, és Sztálint egy hatékony vezetőként állítják be. Egyes nyugati országok hallgattak, amikor az ukrán nép elszenvedte ezt az óriási tragédiát, mivel a Szovjetunióval próbáltak diplomáciai kapcsolatokat kialakítani, amit a gazdasági együttműködésnek akartak alárendelni. Ma nem maradhatunk csendben, és kötelességünk hogy tiszteletben tartsuk a holodomor áldozatainak emlékét.

Helmuth Markov, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos úr! Olyan valakiként szólok Önökhöz, aki életében több évet töltött Ukrajnában, aki ott élt, és aki ezért természetesen, érzelmileg nagyon érintett.

Egyetlen egy ok vagy egyetlen egy kifogás sem igazolhatja vagy indokolhatja az 1932-1933-as éhínséget. Érintette Ukrajnát, Oroszországot, főleg a Volga, a Don és a Kubán menti területeket, Nyugat-Szibériát, az Urál déli részét és Kazahsztán északi területeit. Ukránok, oroszok, kazahok, zsidók, németek, fehéroroszk, tatárok és sokan mások haltak éhen. Meg kell emlékeznünk ezekről az áldozatokról, és világosan ki kell mondanunk, hogy az éhínség egy embertelen politikának, annak a bűncselekménynek volt a kifejeződése és eredménye, amely miközben gabonaféléket exportált, engedte, hogy saját népe éhen haljon.

Akkor viszont miért nem tudok egyetérteni ezzel az állásfoglalással? Először is azért, mert ez az állásfoglalás ezt a katasztrófát és ezt a bűncselekményt, kizárólag Ukrajnához és az ukrán nemzetiségű emberekhez köti. Ahogy azt az elején is elmondtam, ez nem tükrözi a történelmi igazságot. Aki egyidejűleg nem emlékezik meg a Szovjetunió többi szocialista köztársaságáról és a különböző egyéb nemzetiségekről, az rasszizmussal és azzal vádolható, hogy semmibe veszi a többi érintett ember szenvedését.

Másodszor, ez az állásfoglalás a holodomort népirtásnak ismeri el. A fogalommeghatározás értelmében a népirtás etnikai alapon történő megsemmisítést jelent. Ez különösen a holokausztra vonatkozik. Ha kettő közé egyenlőséget teszünk, akkor azzal aláássuk azt az érvet, hogy egyedi jellegű volt Európában a zsidóság megsemmisítésére elkövetett nemzeti szocialista bűncselekmény, melynek elismeréséről mára széles körű demokratikus megegyezés jött létre.

Ahhoz hogy komolyan elítéljük a Szovjetunióban megtörtént eseményeket, ahhoz nincs szükség ilyen egyenlősítésre. Meggyőződése, hogy ez volt a fő oka annak a nyilatkozatnak, amit Izrael ukrajnai nagykövete, Kalay-Kleitman asszony tett, amikor a *Serkalo Nedeli*-vel készített riportban kijelentette, hogy Izrael a holodomort nem tudja etnikai népirtásként elismerni.

Harmadszor, 2008. december 10-án lesz az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulója. Az emberi jogok egyetemesek és oszthatatlanok. Az emberi jogokat nem lehet szelektíven, a körülményektől függően vagy célszerűségi alapon megközelíteni. A XX. században nagy számban került sor borzalmas bűncselekményekre, ezek ugyan nem összehasonlíthatóak egymással, de ettől függetlenül több millió ártatlan ember halálához vezettek: az I. világháború, a fasiszta megszállás, Japánnak Kína és Korea elleni agressziója, az atombombák amiket az USA Hiroshimára és Nagaszakira dobott le, Sztálin saját népe elleni politikája, a különböző gyarmatosító hatalmak saját befolyásuk alá tartozó területeken véghezvitt pusztítása, a Vörös Khmer terrorja, a tutsik és hutuk lemészárlása. Ez az elborzasztó lista még folytatható lenne. Az Európai Parlamentnek érdeke kell hogy legyen, hogy elítélje az ilyen embertelenség minden formáját.

Negyedszer, soha többet nem kerülhet sor éhezésre – sem politikai sem gazdasági okból. Figyelembe véve azt a több milliárdot, amit a bankok támogatására fordítottak, Ingeborg Schäubel a *Welthungerhilfe* leköszönő elnöke egy olyan mentőcsomag létrehozására szólított fel, amely a világ éhezőin kíván segíteni. A fejlődő országok mezőgazdaságának évi 14 milliárd euróra van szüksége ahhoz, hogy teljesíteni tudjuk a millenniumi fejlesztési célokat és 2015-re az éhező emberek számát a felére csökkentsük. 2007-ben ez a szám 923 millió fő volt.

Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az éhezést ugyanúgy sikerüljön eltüntetnünk a föld felszínéről, mint a pestist.

Bastiaan Belder, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony! A holodomor két ukrán szóból tevődik össze, a *holod* (éhezés) és a *moryty* (halálra ítélni) szóból, tehát azt jelenti „éhezés általi halál”. A holodomor arra a 6-7 millió éhezés általi halállal elpusztult emberre utal, akik közül 1932 és 1933-ban 3,5 millió Ukrajnában, 2 millió Kazahsztánban, több százezer a Volga mellett Észak-Kaukázusban és Nyugat-Szibériában élt.

A holodomor azt jelenti, hogy az ukrán paraszt lakosságot Sztálin és az ő pribékjei erőszakosan megfosztották gabonatermésüktől, ami hatékony bolsevista eszközként szolgált a vidék népének a mezőgazdaság erőszakos kollektivizálásának szellemében végrehajtott neveléséhez.

A holodomor azt jelenti, hogy a sztálinisták tudatosan eltagadták az Ukrajna és a Szovjetunió más területein létező súlyos éhínséget, így a több millió áldozat nem juthatott semmilyen belső vagy külső segítséghez.

A holodomor azt jelenti, hogy a szovjet vezetés 1932-1933 között töretlenül folytatta a gabonaexportot annak ellenére, hogy ez körülbelül másfél millió ember élelmezését biztosította volna egy egész éven keresztül.

A holodomor az ukrán falusi lakosság népiirtását jelenti, egy világos és egyszerű kiéheztetési politikát alkalmaztak oly módon, hogy teljes gazdasági blokádot vezettek be az ukrán vidékekre, természetbeni bírságokat vetettek ki, befagyasztották az ellátást és feketelistákat vezettek be az 1932. novemberi dekrétum alapján, amit Molotov, Sztálin akkori harkovi megbízottja rendelt el.

A holodomor jelenti Sztálinnak az ukrán nacionalizmussal kapcsolatos paranoiáját, mert a nagy vezér ebben látta az európai magtárakból szerinte elégtelen mennyiségben érkező gabonaellátás fő okát.

A holodomor Sztálin azon törekvéseit jelenti, amelyekkel végérvényesen el akarta tiporni az autonómia vagy akár a függetlenség kivívására szőtt ukrán álmokat.

Ma már tudjuk, hogy ördögi tervét nem tudta megvalósítani.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök asszony! Lenin Szovjet-Oroszországtól kezdve napjaink Kim Ir-Szen-i Észak-Koreájáig, Mao Kínáján, Mengisztu Etiópiáján, és Pol Pot Kambodzsáján keresztül, és sajnos ez a lista még nem teljes – elmondható, hogy az éhínség a kommunizmus velejárója.

Azonban az éhínség, ami közel 10 millió ukrán halálához vezetett 1932 és 1933 között, nemcsak a kommunizmus gazdasági és politikai abszurditásának, vagy a paraszt közösségek iránt érzett gyűlöletének volt az eredménye, ezt a szovjet hatóságok tervezték el, amelyek egy részről elkobozták a parasztok teljes élelmiszerkészletét, beleértve a gabonát is és másrészt, a rendőrséget használták fel arra, hogy bármilyen eszközzel, de megakadályozza az ukránok tömeges elvándorlását, akik megpróbáltak elmenekülni az elkobzások következtében kialakult éhhalál elől. Pontosan ez történik még ma is Észak-Koreában.

A Nemzetközi Büntetőbíróság Statútumának 6. cikke úgy határozza meg a népiirtást, mint valamely nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoport, mint olyan, teljes vagy részleges megsemmisítésének szándékával való elkövetését és itt idézem: „a csoportra tudatosan oly életfeltételeket erőszakol, melynek célja a csoport teljes vagy részleges fizikai elpusztulásának előidézése”. Éppen ezért az éhínség által történő megsemmisítés, a holodomor, pontosan illik ebbe a fogalommeghatározásba, akármilyen legyen erről Markov képviselőtársunk véleménye.

2006. november 28-án az ukrán parlament népiirtásként határozta meg a holodomort. Sajnálatos, hogy az ENSZ, az orosz vétő és Franciaország illetve az Egyesült Királyság kormányának gyávasága miatt nem fogadta el ezt a fogalommeghatározást. Az utóbbi, emellett, nem vonja kétségbe az orosz nép tisztességességét, amelyik szintén a kommunizmus áldozata volt, és elítéli ennek a totalitárius rendszernek a szörnyűségeit, amely világszerte több mint 200 millió ember halálához vezetett, és amit mi, és ezt el kell mondani, csak nagyon megkésve ítélnünk el.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Elnök asszony! A mai vitánknak az a célja, hogy megemlékezzünk (hogy emléünkben továbbéljen) annak a több millió embernek az áldozatáról, akik áldozatul estek annak a békeidőben eddig még sohasem látott demográfiai katasztrófának, amely Sztálin politikájának volt a következménye.

Elnök asszony! Hiszem, hogy az éhínség, amit ezek az emberek elszenvedtek, a kollektivizálást határozottan ellenző ukrán parasztság ellen irányuló közvetlen támadás volt.

Ahogy arra már többen is utaltak ebben a Házban, különösképpen Bielan úr, ez egy szándékosan elkövetett tett volt, mivel az 1932-es termés, igaz nem érte el az átlagos terméshozamot, de elég lett volna a teljes lakosság élelmiszerellátásához, amit az tény is bizonyít, hogy abban az évben a Szovjetunió több mint egy millió tonna gabonát exportált Nyugat-Európába.

Ennek lett az a következménye, amit a vitában minden egyes felszólaló kiemelt, hogy az egész Szovjetunióban hat-nyolc millió ember halt meg, ez a szám Ukrajnában pedig öt és hat millió között volt. Ennek az eseménynek a súlyossága nemcsak az elhalálozott emberek nagy számából, de a hallgatásból és a tények eltitkolásából is fakadt.

Tisztelt elnök asszony, ezért tartom rendkívül fontosnak, hogy az Európai Parlament, ahogy azt már más intézmény, mint az ENSZ vagy az EBESZ parlamenti közgyűlés is megtette, tisztelettel adózzon az áldozatok emléke előtt, és őrizze meg mindannyiunk emlékezetében azoknak az embereknek az áldozatát, akik egy totalitárius és bűnös eszmének estek áldozatul.

Ugyanakkor elnök asszony, és már ezt is elmondták itt a Parlamentben, a legfontosabb dolog az, hogy a jövő felé tekintünk, és biztosítsuk, hogy azok a gyermekek, akik ma születnek ebben a nagyszerű országban, Ukrajnában, a dokumentációs könyvtárakból és történelemkönyvekből megismerhessék azokat a borzalmakat, amiket az előző nemzedékek a holodomor alatt átéltek.

József Pinió (PSE). – (PL) Elnök asszony! Az Európai Parlament ma tartja megemlékezését az ukrainai tömeges éhínség 75. évfordulójáról, ami a XX. század egyik legnagyobb emberiség ellen elkövetett bűncselekménye volt. Ez az éhínség, ami Ukrajnában, a Volga térségben, Kazahsztánban és a Szovjetunió más részein 1932-1933 között megtörtént nem természeti okoknak, hanem a sztálini rendszer hatalmi politikájának volt a következménye. A mezőgazdaság erőszakos kollektivizálása és a vidéki magántulajdon elleni harc, a középosztály és a magánvállalkozók tönkrététele egy totalitárius diktatúra alatt, a parasztok ellen elkövetett állami erőszak, ezek mind több millió ember leigázáshoz, éhezéséhez és borzalmas körülmények közötti halálához vezettek. Az Európai Unió tisztelettel adózik a bűncselekmény áldozatai előtt, és fejet hajt ezen szörnyű tragédia túlélői, az utolsó élő szemtanúk előtt.

A nagy éhínség különösképpen az ukrán népet sújtotta. Sztálin, Ukrajnában folytatott politikáját egy részről a embertelen körülmények között végrehajtott kollektivizálás, más részről pedig a nemzeti kultúra és a templomok tönkrététele és az értelmiség elnyomása jellemezte. Az 1930-as években több ukrán író lelőttek, bebörtönöztek vagy munkatáborokba küldtek. 1932-ben feloszlatták a még működő írócsoportokat. Számos nemzeti kulturális személyiség elpusztult. A *Rozstriliane Vidrodzenniya* („a kivégzőosztag reneszánsza”) jelképezte Ukrajnát a XX. században.

Az Ukrajnában és a Szovjetunió más területein pusztító tömeges éhínség egy alapvető fontosságú kutatási feladatot jelent a totalitárius rendszerekkel foglalkozó történészek, politikai elemzők és tudósok számára. A nagy éhínség sem ideológiai manipulációnak, sem nacionalista politikának nem képezheti tárgyát. A sztálinista rendszerrel kapcsolatos levéltárakat meg kell nyitni, részletes tanulmányokat kell elvégeznie az áldozatok számának megállapítása céljából, és pontos tudományos leírást kell adni az éhínség okairól, a folyamatáról és következményeiről. A múlt igazságának ismerete elősegíti majd az egység kialakulását és a demokratikus kultúrának, mint Európa szilárd alapjának a megteremtését.

Szeretném a vita kapcsán megragadni az alkalmat arra, hogy megemlékezzünk a lengyel emigráns Jerzy Giedroyc számos nagy művére, akinek a Párizsban kiadott *Kultura* című műve megértést hozott Lengyelország és Ukrajna között. Szeretném felhozni azt az ukrán nyelvű antológiát, ami 1957-ben jelent meg a *Kultúra*-ban, ami az ukrán írók kivégzéséről szól, *Rozstriliane Vidrodzenniya*, amit Lavrinenko adott ki, valamint az 1952-es lengyel-ukrán krónikát, amit Bohdan Osadchuk professzor úr ugyanebben a lapban jelentett meg, mint egy példaként arra, hogy ha Európa együtt dolgozik, akkor képes felülkerekedni a történelmi fatalizmuson, és képes a nemzetek között megállapodásra jutni egy jövőbeni demokratikus közösség kérdésében.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Hölgyeim és uraim! Az ukrainai nagy holodomor éhínség olyan eseménye volt Európa történelmének, amelyről nem szabad elfeledkeznünk. Meggyőződésem, hogy az éhínséget egy olyan népiirtásként kell elismernünk, amit a Szovjetunió követett el az ukrán nemzet ellen. Ez az egyik legszörnyűbb bűncselekmény, amit az emberiség ellen elkövettek a Szovjetunió fennállása alatt. Az ukrán nép tragédiája egy féltve őrzött titok volt; még Európában is csak kevesen tudják, hogy a XX. század egyik legbrutálisabb bűncselekményét nem valami távoli földön, hanem itt Európában és békeidőben követték el. Több millió ukrán esett a szovjet hatóságok által leveleznyelt éhhalál áldozatául. Az a tény, hogy a szovjet totalitárius rendszer tönkretette a parasztságot, Ukrajnában a nemzeti öntudat válságát is jelentette. Ezért tehát először el kell ítélnünk azokat, akik a volt szovjet tagköztársaságokban a rendszer védelmezői, akik tagadják mindezt és a kommunista korszak többi bűncselekményét is; másodsorban támogatnunk kell Ukrajna célkitűzését, a leendő szövetségesünk célkitűzését, hogy az ukrán nemzet ellen elkövetett népiirtást nemzetközi szinten is elismerjék. Harmadszor, a holodomor csak egy a kommunizmus bűncselekményei közül, a kommunizmus aminek bűncselekményeiről mindenképpen egy második nürnbergi per során kell beszélni.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Elnök asszony! Az Európai Unió több más országgal egyetemben, a holodomor néven ismert 1932-1933 között Ukrajnában megtörtént katasztrófát, az ukrán nép ellen elkövetett bűncselekménynek tekinti. 2007-ben még az ENSZ közgyűlésén is elfogadtak egy állásfoglalást a holodomor áldozatainak megemlékezéséről és a rendszer elítéléséről.

A Szovjetunióban a sztálinista rendszer mesterségesen idézett elő élelmiszerhiányt, hogy Ukrajna – de nem csak Ukrajna - mezőgazdaságát belekényszerítse a tervgazdaságába. Ez a cél sokkal fontosabb volt az akkori vezetők szemében, mint az emberi életek megmentése. Semmilyen tekintettel sem voltak az emberekre, és több millió embernek kellett gyötrelmes halált halnia. Ez tehát azt jelenti, hogy holodomor nem egy természeti katasztrófa; hanem ember által megtervezett és hideg vérrrel elkövetett bűncselekmény volt.

Üdvözlöm a mai vitát. A következőket elégtétellel és a bűncselekmények ismertetésével tudjuk csak a múltat feldolgozni. A levéltárak megnyitása jelenti a helyes irányba tett első fontos lépés. Ez nemcsak Ukrajnára vonatkozik, hanem minden olyan országra, amely a szovjet kommunista uralom alatt élt, és természetesen magára Oroszországra is.

Mint ahogy azt a levéltárakkal kapcsolatos tapasztalatok mutatják, az általános és a nyilvános hozzáférés önmagában nem elegendő. Sokkal fontosabb, hogy támogatást biztosítsunk az információk keresése során. Ezt azzal lehet elérni, ha például megnyitjuk a dokumentációs központokat, és történéseket alkalmazunk.

A bűncselekményeket nem lehet meg nem történné tenni, de ezekről – és még inkább az áldozatokról – soha sem szabad elfeledkezni. Az a tény, hogy világszerte elismerték, hogy a holodomor az ukrán és más népek ellen elkövetett tömeggyilkosság volt, óriási jelentőséggel bír a világpolitika számára. Ez példaértékű lehet más nemzetek számára, amelyek múltjában tömeggyilkosságot követtek el.

Minden esetre az Európai Unió világos üzenetet küld Oroszország számára azzal, hogy felidézi, és mélyen elítéli az elkövetett bűncselekményt, és ezzel teljesen egyértelművé teszi, hogy a soron következő partnerségről és társulásról folytatott tárgyalások során az EU egyik alappillére, nevezetesen az emberi jogok tiszteletben tartása nem képezheti vita tárgyát.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Elnök asszony! 1932-1933-ban a Szovjetunió hatóságai megkezdtek Ukrajnában a termelőszövetkezetek élelmiszerkészletének erőszakos elkobzását, aminek következtében a mezőgazdasági dolgozók élelem nélkül maradtak. Ez vezetett a *holodomor* néven ismert éhínséghez, és egy olyan ország több millió lakosának a halálához, amely korábban a legnagyobb gabonatermő vidék volt. Mivel ez a művelet, amiért Sztálin és kegyencei voltak a felelősek, az ukrán parasztok, mint társadalmi csoport és mint nemzetiség ellen irányult, a *holdomor* megfelel az 1948. évi ENSZ egyezményben rögzített népiirtás fogalom meghatározásnak.

Az állásfoglalás, melyet a *holodomor* 75. évfordulójára készítettünk egy olyan kompromisszum, ami nagy mértékben elismeri ennek a bűncselekménynek az igazságtartalmát. Mindössze az hiányzik belőle, hogy egyértelműen kimondja, hogy maga a *holodomor* az a népiirtás büntette. Ennek oka a Parlament több képviselőcsoportjában keresendő. A kompromisszumos tárgyalások során észrevettem, hogy a szocialisták képviselőcsoportja általánosságban ellenzi a történelmi jellegű vitákat. Ez egy nagyszerű hozzáállás, ha figyelembe vesszük azt, hogy az európai szocialisták milyen lelkesek, ha a nácizmus vagy Franco tábornok elítéléséről van szó, ugyanakkor érzelmileg nem hajlandók ugyanezt megtenni a szovjet hatóságok vagy a spanyol köztársaságiak esetében.

Ezen tárgyalások során hallottam, hogy az áldozatokról való megemlékezés milyen mély tiszteletadást jelent, ezért kerülni kell az olyan szavakat, mint a népirtás. Az ilyen fajta moralizálás és szelektív memória az európai szocialisták részéről megmutatja, hogy a történelmi materializmust kiszorította a hisztérikus relativizmus. Csak remélni tudom, hogy ez nem vonatkozik a Ház minden baloldali képviselőjére.

Azt is hallottam, hogy a szocialisták nem akarnak a történelmi igazságról szavazni. Ez az őszinte igazság. Az a probléma, hogy itt nem a *holodomor* igazságáról beszélünk, hanem csak a saját igazságunknak adunk hangot. A történelmi kérdésekről szóló állásfoglalás mindig az értékek egy elismerését jelenti, míg az ha valakinek nincs álláspontja, az már önmagában is egy álláspontot jelent. Ez azt jelenti, hogy csak üres mondatok hangzanak el. Hogyan lehet az ember értékekhez való viszonyát másképpen kifejezni, mint hogy múltbéli eseményeket értékelünk? A népirtás az népirtás, független attól, hogy Hitler vagy Sztálin követte-e el, vagy hogy hogyan vélekedik róla a jelenlegi orosz kormány. Ha ma bárki azt mondaná, hogy a holokauszt áldozatai kevesebb figyelmet érdemelnek, mint a gázkamrák, annak erősen megkérdőjelezhető lenne a szavahihetősége. A törvény és az igazság előtt mindannyian egyenlők vagyunk!

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Elnök asszony! Az ukrajnai éhínség kommunista-ellenes ütőkártyáját ismét előhúzzák, hogy kiszolgálják a kommunista-ellenes kampány igényeit és újraírják a történelmet, hogy befeketítsék a kommunista ideológiát és betiltsák a kommunisták megmozdulásait. Emellett számos olyan országot tudnánk példaként felhozni, ahol a kommunista pártok jelképeit, megmozdulásait a mai napig betiltják, olyan országokat amelyek az Európai Unióhoz tartoznak.

Ily módon leplezetlen kísérlet történik a történelmi tények eltorzítására és azoknak önkényes és tudománytalan módon történő értelmezésére egyszerűen azért, mert az alapvető célt a szocializmus és kommunizmus stratégiai becsméréseinek alátámasztása jelenti.

Az antikommunizmus mindig együtt járt az emberek ellen elkövetett legdurvább és legbrutálisabb támadásokkal. Ahogy az Európai Unió felülről jövő támadása a munkás osztály által kemény küzdelemmel és áldozattal kivívott alapvető jogok ellen egyre erősebb, ahogy a tőke általi kizsákmányolásuk egyre durvább és brutálisabb, ahogy az Európai Unió országok és nemzetek ellen folytatott imperialista politikája egyre agresszívabb és bűnösebb, úgy erősödik az antikommunizmus, a szocializmus reakciós becsmérése, amit a XX. században láthattunk, és erősödik a munkásosztály élcsapata és a kommunista pártok elnyomott csoportjai elleni támadás.

Ez a vulgáris propaganda annak következménye, hogy közönséges hazugságokat és rágalmozásokat próbálnak meg terjeszteni annak érdekében, hogy elsősorban az ifjúság szemében befeketítsék a szocialista rendszert; a fasiszmus legyőzésében játszott szerepét, és hozzájárulását, az emberiség történelmében először, az embernek ember által való kizsákmányolásától mentes szabad társadalom felépítéséhez. Megpróbálnak egyenlőséget tenni a szocializmus, ami a haladó emberi gondolatok összessége, és a között a reakciós és az embertelen fasiszmus között, ami egy embertelen kapitalista rendszer igazi gyermeke.

Ez az konkrét éhínség Ukrajnában főleg, és ebben minden objektív történész is egyetért, a gazdag parasztok tömeges szabotálásának volt a következménye, akik az új szovjet hatalom és a föld kollektivizálásával szembeni fellépésként először polgárháborút robbantottak ki, majd lerombolták a gépeket, megölték az állatokat, felgyújtották a kolhozok tulajdonát és általában minden lehetséges módon szabotálták a gabona vetését és aratását, valamint a nagy szárazságnak és az Ukrajnában akkor kitört tifuszbajráványnak volt az eredménye.

Nyilvánvaló, hogy egy ilyen vitát, amely célja a történelmi igazság feltárása, nem lehet ilyen módon lefolytatni. Amennyiben valóban úgy gondolják, hogy vannak érveik, szervezzenek egy vitát, ahol lehetőség nyílik az igazság feltárását elősegítő tudományos tények ismertetésére.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, a holodomor az egy tény és az egyik legembertelenebb módja az emberek lemészárlásának. Az egyszerű emberek szolgálatára létrejött ideológia olyan formát öltött, ami ma minden képzeletet felülmúl. Egy egyszerű módszer volt – nem volt szükség fegyverekre, emberekre, vagy gázkamrákra. Mindössze be kellett mindent gyűjteni, amit a föld adott, és az „engedetlen” lakosság eltűnt a falvakból, mert nem illett bele a rendszerbe. Az emberekre egy utópisztikus víziót erőltettek, amit mindannak ellenére, hogy milyen borzalmakkal járt és milyen ára volt, még ma is sokan vonzóznak találnak és amit a Parlament egyes baloldali képviselői még ma is védelmeznek. A bolsevik ideológia olyan módszereket alkalmazott, amelyek semmilyen körülmények között sem igazolhatók. Az Ukrajnáról készült PhD dolgozatomban, azoknak az embereknek a traumájával foglalkoztam, akik túléltek ezt a szocialista rémtettet, jóllehet a túlélők voltak a kivételek. A túlélők beszámolóit alapján kiderült, hogy az éhínség kannibalizmushoz

vezetett; ismerünk például egy olyan esetet amikor egy anya az erdőbe küldte télen a hat éves gyermekét, mert a faluban nem maradt volna életben, mert ott megették volna.

Egy részről, itt vannak az 1930-as évek, Joszif Sztálinnal, a bölcs atyával és a világorradalmat hirdető népek barátjával, más részről pedig, itt van a több millió ember aki felpuffadt hassal halt meg az utcákon. Ez még a hatóságok szolgálatában álló politikai komisszárok számára is szörnyű látvány lehetett. Ez így működött Kelet-Ukrajnában. 10 évvel később azonban hasonló jellegű, igaz kisebb mértékű tragédiát éltek át a lengyelek az akkori Kelet-Lengyelországban. Az ukrán UPA nemzeti ideológiája, amely összejárt a náci ideológiával, etnikai tisztogatást hajtott végre a lengyelek között. Itt is hasonlóan brutális módszereket alkalmaztak: élve égették el embereket, felvágták a terhes nők hasát, baltával vágták le a gyermekek fejét. A férfiak ebben az időben a fronton voltak. Ma, ez a kelet Golgotája, ahogy a túlélők nevezik, tabu tárgya és zavart csend övezi, és ami a legironikusabb, hogy most szobrokat emelnek az akkori nacionalista vezéreknek. Talán ez az alkalom arra, hogy – és most Ukrajnából is vannak itt megfigyelők – miközben tisztelettel adózunk a holodomor áldozati előtt – tisztelettel adózzunk azok előtt a lengyelek és ukránok előtt, akiket azért gyilkoltak meg brutális módon, mert nem értettek egyet azzal az ideológiával. Nem könnyű beismerni az ilyen tényeket, de ha nem tesszük ezt meg, akkor nem tudjuk közelebb hozni egymáshoz a népeket, és integrálni Ukrajnát az európai értékek körébe, amelyekért oly sokat teszünk itt ebben a Házban.

Megértem Oroszországnak az Európai Unióval szembeni kifogásait. Ha a holodomorról akarunk beszélni, ahogy azt ők javasolják, akkor beszélni kell arról is, hogy a gyarmatosítók kiirtották az indiánokat az Új Világban. A holodomor azonban különleges elítélést érdemel. Ugyanakkor azt is tegyük hozzá, hogy több millió embert küldtek munkatáborokba, azaz haláltáborokba, Szibériába a II. világháború során – ukránokat, lengyeleket, tatárokat. Csak a tisztelt jelenlévők kedvéért szeretném hozzátenni, hogy Paulus tábornok hadseregéből százezer hadifoglyot küldtek Sztálingrád után Szibériába, akik közül csak 5000 maradt 1955-ig életben. Európa érdekében, a Parlamentje nem engedheti meg magának, hogy ne vegye komolyan ezeket a XX. századi tragédiákat.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) A XX. század legnagyobb magyar költője azt mondta, hogy „A múltat be kell vallani!” Igen, a múltat be kell vallani, de nem azért, hogy népek és országok között békétlenséget keltsünk. Minden népnek a saját bűneivel kell szembenéznie és példaadó az, ahogyan a németek szembenéztek második világháborús szerepükkel. Zaleski úr lengyelként utalt arra, hogy nagyon sok népnek van mit bevallani a saját bűnei közül, és nem csak a holodomor az egyetlen az. Én egy olyan népnek a képviselőjeként szólok, amelynek parlamentje először ítélte el 2003-ban a holodomort. Ugyanakkor nagyon szeretném, ha ez a vita nem egy oroszellenes vita lenne, mert nem ártana tudni a teremben lévőknek, akik fölszólalnak, hogy ha ismernék Ukrajna etnikai térképét, és tudnák, hogy mely megyéket érintette ez a sztálini borzalom, amely a kommunista diktatúrának a parasztság kiirtására irányult – döntően ukránok haltak meg, de nem csak ukránok. Hát azokban a megyékben, Donyec, Dnyetropetrovsz megyében, Odesszában meghaltak románok, oroszok, zsidók, más nemzetiségűek. Itt a parasztságot akarták kiirtani.

El kell ismerni, ez egy népiirtás volt, de nem etnikai alapon. Egy vállalhatatlan, megbukott, XX. századi sztálinista, kommunista diktatúra elve alapján akartak egy osztályt kiirtani, a parasztságot, a középparasztságot. Ennek döntően ukránok voltak az áldozatai, de minden nemzetiségtől független áldozat előtt nekünk fejet kell hajtani! És nem igaz az, amit mondott Roszkowski úr, hogy a szociáldemokrata frakció itt valamit tisztára akar mosni. Nem, mi csak a tényeket tiszteljük, és a tényekhez ragaszkodunk, mert amikor a holodomor mellett állást foglalunk, akkor nem vagyunk hajlandók belemenni Oroszország elítélésébe – bár Oroszországnak komoly szembenézni valója van a sztálinizmus miatt, a kátyini mészárlás miatt – de azt se felejtjük el, hogy a sztálini diktatúrától az oroszok legalább annyit szenvedtek, legalább annyi áldozata volt, mint a többi népnek.

Ezért én azt mondom, hogy hajtsunk fejet, de ezekkel a vitákkal próbáljuk egy kicsit a történelmi tényeket tisztelni. Fejet hajtunk a Holodomor áldozatai előtt, de nem szolgálhatjuk az ukrán nacionalizmust, hanem azt szolgálhatjuk, hogy a múlttal szembe kell nézni, Oroszországnak, Ukrajnának és minden népnek meg kell békélnie!

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Tisztelt Elnök Asszony! Hosszú évek tagadása, elhallgatása után ma már senki nem vitatja, hogy a holodomor a XX. század történelmének egyik legsúlyosabb, tudatosan előidézett, politikailag motivált tömeggyilkossága volt. Az Európai Parlament régi adósságát teljesíti, amikor fejet hajt az áldozatok emléke előtt. A bűn legerősebb szövetségese a közöny és a felejtés. Mi nem felejthetünk! Milliók haltak meg azért, hogy Sztálin megvalósíthassa diktatórikus tervét. A terv nem csak az volt, hogy erőszakosan kollektivizálják a mezőgazdaságot – ez is célja volt –, de legalább annyira célja volt, hogy megtörje az ukrán nemzeti öntudatot, felszámolja a nemzeti identitás intézményeit. A holodomor éveiben és a harmincas

években az ukrán értelmiség 80%-át kivégezték. Az önálló ukrán egyházat fős számolták. Az ukrán nyelvet kizsorították a közéletből. A holodomor ezért az ukrán nemzeti identitás és kollektív emlékezet kitörölhetetlen része.

El kell ismernünk azt az áldozatot, amit Ukrajna polgárai hoztak azért, hogy szabadon élhessenek, és maguk dönthessenek saját jövőjükéről. Az Európai Parlament elismeri Ukrajna európai ambícióit. Most, amikor ezt a határozatot elfogadjuk, egyúttal azt üzenjük, hogy nemcsak Ukrajna múltja, hanem jövője is elválaszthatatlanul összeforr Európával. Köszönöm a szót.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hölgyeim és uraim! A szándékosan keltett ukrainai éhínség vagy az éhínséggel elkövetett népirtás, a világtörténelem egyik legnagyobb emberiesség ellen elkövetett bűntett volt. Minden kritérium alapján megfelel a népirtás fogalmi meghatározásának. Először is etnikai jellegű volt, mivel a lázadó ukrán nép ellen irányult, amely több alkalommal is kinyilvánította ellenkezését az oroszosítás ellen. Másodszor egy szociális népirtás volt a sikeres ukrán parasztok ellen, jóllehet az éhínségbe mindenki belehalt független attól, hogy mennyire volt sikeres. Ez egy teljesen cinikus bűncselekmény volt. Sztálin totalitárius kommunista rendszere megtalálta a lehető legolcsóbb módját annak, hogy hogyan lehet rengeteg embert megölni. Több millióan haltak meg Ukrajnában a lassú, borzalmas éhhalálban. Mára hozzáférhetővé váltak az írásos dokumentumok, amelyek azt bizonyítják, hogy az 1930-as években maguk a nácik mentek el Moszkvába, hogy a tömeggyilkosság megszervezéséről szerezzenek tapasztalatokat. Az élelmiszer elkobzásáról a döntést abban az időben, Moszkvában hozták meg. A 2006-os Ukrajna és Oroszország közötti gázháborúval kapcsolatos döntések meghozatalára megint csak Moszkvában került sor. A modern kori Oroszország külpolitikai elképzelései egyértelműen azt bizonyítják, hogy környezetében vissza akarja szerezni pozícióját. A Moszkvát kiszolgáló történészek nem szégyellik azt mondani, hogy a szándékosan keltett éhínséget kizárólag az emberek idézték elő. Csak remélni lehet, hogy Grúzia után, nem Ukrajna lesz a soron következő állam, amely ellen Oroszország brutális támadást fog intézni. Egyértelműen ki kell mondanunk, hogy ami Ukrajnában történt, az népirtás volt. Az én hazám Lettország már megtette ezt, éppúgy ahogy számos más államban is sor került erre a parlamenti nyilatkozatok útján. Még egyszer szeretném kihangsúlyozni, hogy a totalitárius kommunizmus bűncselekményeit ugyanolyan módon kell elítélni, mint ahogy a náci bűncselekményeket. Egy újabb Nürnbergre van szükség, mert az ártatlan áldozatok, áldozatok maradnak független attól, hogy ki követte el a bűncselekményt ellenük. Annak ellenére, hogy népeink különböző történelmi tapasztalattal rendelkeznek, feltétlen szükség van arra, hogy az Európai Unióban egységesen értelmezzük a történelem eseményeit. Valójában ez képezi a közös jövőnk alapját.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök asszony! A szándékosan előidézett, ember által okozott éhhalál a kommunista totalitárius diktatúrák egy módszeresen alkalmazott eszköze volt. Hetvenöt évvel ezelőtt, Sztálin elhatározta, hogy gyökeresen kiirtja az ukrán nemzeti identitást és ellenállást azáltal, hogy Európa legnagyobb gabonatermő vidékén ilyen éhínséget idéz elő.

Az éhség sújtotta térségektől, nem csak a segítséget vonták meg. Ennél rosszabb történt, több száz falut zárt körbe a Vörös Hadsereg. Az éhező embereket megfosztották a legalapvetőbb emberi joguktól – a biztos haláltól való elmenekülés jogától. Azokat, akik megpróbálták elmenekülni levadászták, mint a vadállatokat és lelőtték. A mai napon a kommunista diktatúra egyik legborzalmasabb bűncselekményéről beszélünk. Ezeknek a bűncselekményeknek a hiteles értékelése már régóta esedékes.

Az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények minden áldozatát ugyanez a státusz illeti meg. Nincs olyan, hogy a nácizmus áldozatai első osztályúak, a kommunizmus áldozatai pedig másod osztályúak csak azért, mert Európának még mindig nincs egységes álláspontja az összes totalitárius rendszerről és nem volt képes egyértelműen állást foglalni a kontinens keleti részén történt bűncselekményekkel kapcsolatban.

Kötelességünk megtudni, hogy mi történt Sztálin alatt éppúgy, mint hogy mi történt Hitler alatt. Nemcsak szolidaritást kell vállalnunk az ukrán nemzettel, és valójában minden nemzettel, amely elszenvedte a totalitárius bűncselekményeket, de egy erkölcsi ítéletet is hoznunk kell. Csak ebben az esetben tudjuk megvalósítani ezeknek a vitáknak a célját: azt, hogy garantáljuk, hogy az emberi életnek és méltóságnak ez az óriási mértékű, pusztító semmibevétele soha többé ne ismétlődhesen meg Európa egyetlen egy részén sem.

Egy összeurópai megbékélésre van szükségünk, egy olyan megbékélésre, ami csak az igazságon és az igazságosságon alapulhat. A mi feladatunk annak biztosítása, hogy a híres „soha többé” egyaránt érvényes legyen az ukrán nemzetre is.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Amikor megkérdezték, hogy érdemes-e vállalni egy atomháború kockázatát a kapitalizmus megdöntése érdekében, Mao Zetung azt mondta, hogy akár több száz millió

emberi életet is érdemes feláldozni annak érdekében, hogy az emberiség többi része boldogan élhessen a kommunizmusban. Joszif Sztálin ugyanezt a rémisztő, bűnös logikát követte. Amikor a parasztok körében megnőtt a kollektivizálás szembeni ellenállás, elhatározta, hogy fizikailag semmisíti meg azokat az embereket, akik a legerősebben ellenálló térségekben éltek. Ezeken a területeken ukránok éltek. A megsemmisítésük egyben a nemzetiségi problémát is megoldotta, mivel ahogy azt Sztálin egy másik alkalommal elmondta: „a nemzetiségi probléma alapvetően egy parasztsággal kapcsolatos probléma”.

Az megtervezett gyilkos kampány következtében, csak magában Ukrajnában, emberek milliói haltak meg. Elég ha csak megnézzük az Ukrajna népességéről készült hivatalos statisztikákat, amely szerint 1926-ban az ukrán népesség több mint 31 millió volt, míg 1939-ben, a jelentős természetes népességnövekedés ellenére, ez a szám csak 28 millió volt.

Nem csak a szovjet Ukrajna lakosságát sújtotta a halál. Közigazgatásilag elrendelték az élelmiszerek elkobzását, amivel együtt járt a más térségekből érkező élelmiszerimportra kivetett tilalom és mindezek, éhínséghez vezettek a Volga és Kubán térségében, valamint az Észak-Kaukázusban. Ezeken a térségeken a népesség nagy része ukrán volt, de oroszok is éltek közöttük. Ma azért is foglalkozunk az ukrán éhínség kérdésével, hogy kifejezzük azon meggyőződésünket, hogy még nem tudunk eleget a közös Európánk ezen tragikus történelmi eseményéről.

(Taps)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Elnök asszony! Az elmúlt évszázadban rengeteg borzalmas tömegmészárlás történt. Volt ahol az embereket lelőtték, elgázosították, fejszével vagy vasvillával gyilkolták meg és volt ahol éhezéssel ölték meg őket. Az akkori szovjet Ukrajna területén, több millió embert éhezés általi halálra ítélték egy olyan területen, amely a világ legerőteljesebb talajával rendelkezik. Ezt szándékosan követték el és nem időjárás vagy természeti katasztrófának volt a következménye.

Aggódalomra ad okot, hogy az elmúlt évek során ezt az ukránok, lengyelek és oroszok ellen elkövetett népirtást nem neveztük a nevének, mint ahogy az is aggasztó, hogy azt a népirtást amit az ellen a több százezer lengyel, zsidó és ukrán ellen követtek el, akik a II. világháború alatt Lengyelország akkori és mai területén ellenálltak az ukrán nacionalisták fasizmusának, szintén nem nevezzük népirtásnak. Még ennél is aggasztóbb azonban az a tény, hogy nem történt meg ezen gyilkosságok elítélése. Ennek elmulasztása, napjainkban igazolja és legitimizálja azokat a szervezeteket, amelyek a gyilkosok örökségét viszik tovább. Ezek a szervezetek ma legálisan működnek Európában. Nem létezik politikailag indokolható népirtás. Mindent a nevének kell nevezni és el kell ítélni.

Ari Vatanen (PPE-DE). – Elnök asszony! Most, 75 évvel az események után, azért beszélünk erről az ember által okozott éhínségről, mert ha most nem beszélünk erről, akkor ez olyan lenne mint az éjfél leple alatti igazságszolgáltatás. Még két óra van éjfélig, és mi építjük a jövőt. Nem építhetjük a jövőt ingatag alapokra. Szilárd alapokra kell építeni, és a szilárd alap magát az igazságot jelenti. Nem lehet a jövőt hazugságokra építeni, hiszen ez olyan lenne, mintha homokra építenénk.

Nem igazán az számít, hogy hány ember halt meg. Az számít, hogy ennek az ember által okozott éhínségnek az áldozatai – az ukrán népesség – érezzék, hogy igazságot szolgáltatunk, mert helyre kell állítani az emberek igazságba vetett hitét. Ellenkező esetben nem tudunk igazságos társadalmat építeni, és nem tudnak majd a jövőben hinni. Minden áldozat kiáltását meg kell hallani, függetlenül attól, hogy a náciizmus, az apartheid, a rabszolgaság vagy a kommunizmus áldozatáról van-e szó.

Ez a Ház az emberiség alapvető értékeit képviseli. Nem küldhetünk egy kétértelmű üzenetet. Ezért nem szabad elfogultnak lennünk, akármennyire is fájdalmas ez politikailag számunkra. Ha nem ezt tesszük, akkor nem védjük meg az emberi méltóságot. Nagyon riasztó, hogy Oroszországban ma újraírják a történelmet, hogyan tudunk így közös jövőt építeni? Ez a megfelelő időpont az ukrán helyzet megvitatására, mert éppen most 2008-ban, Ukrajna segítségre szorul. Szüksége van a jobb jövő reményébe vetett hitre, ami azt jelenti, hogy egy nap Ukrajna is csatlakozni fog az EU-hoz.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Az éhínség egy gondosan megtervezett, módszeres politika volt J.V. Sztálin részéről, amelynek világos célkitűzései voltak: a földtulajdonról történő önkéntes lemondás, a mezőgazdasági szövetkezetek létrehozása, a mezőgazdasági terményeknek és a vetőmag készleteknek az orosz hadsereg ellátására történő felhasználása és az ukrán városok tudatos kiéheztetése. A legfőbb célt, Ukrajnának, mint nemzetnek az elnyomása és lerombolása jelentette. Ebbe beletartozott az ország polgári lakosságának politikai vagy faji okokból való üldöztetése, ezért tehát ez megfelel az emberiség ellen elkövetett bűncselekmény jogi fogalom meghatározásának. Ez nem egyszerűen az éhínségről való

megemlékezés kérdése. Ez az áldozatoknak szóló jelképes jóvátétel kérdése, az alapos tanulmányozás, elemzés, megismerés és a közös felelősségvállalás elismerésének kérdése, amit egy európai szintű közös lezárásnak kell követnie. A kommunizmus az emberiesség ellen elkövetett bűncselekmény. A következményei a fasizmus és a náciizmus következményeihez hasonlíthatóak.

Ezért hát hozzuk létre az Európai Lelkiismeret Európai Intézményét és ünnepeljük meg augusztus 23-át, mint az összes totalitárius rendszer áldozatainak napját. A kommunizmusra úgy tekintünk, mint a közös európai történelmünk egy borzalmas korszakára. Csak abban az esetben tudjuk megtalálni a jövőhöz vezető utat, ha közösen elismerjük a múlttal kapcsolatos felelősségünket. Az a helyzet, ami az iraki társadalomban és például a világ más pontjain kialakult, érthetővé teszi számunkra, hogy minél mélyebbek a társadalmon ejtett sebek, annál fájdalmasabb, költségesebb és nehezebb emberi oldalról behegeszteni ezeket. Ukrajna még mindig súlyos sebeket hordoz magán. Ajánljuk fel neki segítségünket.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony! Ma az Európai Parlament megemlékezik Sztálin egyik legnagyobb bűncselekményének áldozatairól, a Szovjetunióban uralmon lévő zsarnok bolsevik rendszer által szándékosan előidézett éhínség áldozatairól, amelynek az volt a szándéka, hogy meggyengítse és elpusztítsa az ukrán nemzetet, és ezáltal megfojtsa a szabadság és egy független saját állam létrehozása iránti vágyát. Ukrajna, éppúgy mint Dél-Oroszország, Észak-Kaukázus és Kazahsztán egyes területein, éhhalállal küszködő egész családok éltek át szörnyűséges, borzalmas szenvedést és kétségbeesést.

Ma mindazok előtt kívánunk fejet hajtani, akiket az ukránai nagy éhínségben öltek meg. A tömeggyilkosságok, a katonai vérfürdők és az etnikai tisztogatások áldozatai egyformán méltók arra, hogy tisztelegjünk emléküik előtt, és emlékezzünk az ellenük elkövetett szörnyűségekre. Függetlenül attól, hogy milyen okból követték el, vagy hogy milyen ideológiai célok vezérelték a bűncselekményeket, a közös nevező minden esetben az áldozatok szenvedése.

Vállaljunk hát szolidaritást az ukrán néppel, de kérjük meg Ukrainát arra, hogy próbáljon megbirkózni történelme sötét fejezeteivel. 1939-1945 között a nacionalista Ukrán Nemzeti Hadsereg kegyetlenül meggyilkolt 150.000 lengyelt, főleg nőket és öregeket. A Szibériába száműzött férfiak és apák, lehet, hogy a poklok poklát élték át, de élt bennünk a remény, hogy a keleti határon élő családjuk biztonságban van. Sajnos ezek a családok a nacionalisták áldozataul estek, akik szerint a lengyel szomszédainak semmi keresnivalója sem volt az új ukrán állam területén. A keleti határon történt mészárlás áldozatai várják azt a napot, amikor az ő sorsukat is bevéssük Európa közös lelkiismeretébe, mint ahogy ez ma megtörtént a nagy éhínség áldozatainak esetében.

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök asszony, Írországból jövők, egy olyan országból ahol szintén tragikus éhínség pusztított több mint 150 évvel ezelőtt éppen ezért pontosan megértem, hogy az ukránok arra vágnak, hogy megemlékezzünk az 1932-1933 közötti szándékosan keltett éhínség áldozatairól.

A Parlament állásfoglalására azt követően került sor, hogy más intézmények, mint például az UNESCO és az EBESZ részéről már születtek megemlékező állásfoglalások. Az ukránai holodomor áldozatairól való megemlékezésről szóló állásfoglalásunkat az UNESCO közgyűlés 34. ülésén fogadtuk el, amit többek között Írorság is támogatott.

A 2007. novemberi madridi EBESZ miniszteri találkozón 30 ország csatlakozott ahhoz a nyilatkozathoz, amit Ukrajna a holodomor 75. évfordulója alkalmából tett.

Az európai integrációnak továbbra is arra kell alapulnia, hogy készek vagyunk szembenézni a XX. század tragikus történelmével. Az Európai Parlamentnek ez a mostani állásfoglalása egy fontos felhívást intéz a Szovjetunióról levált országokhoz, amellyel felszólítjuk őket, hogy nyissák meg a tragédiáról szóló levéltárakat, hogy teljes körű vizsgálatot lehessen végezni annak érdekében, hogy feltárhassuk és kivizsgálhassuk ennek az éhínségnek az okait és következményeit.

Az áldozatok családtagjai ma megpróbálják lezárni ezt a tragédiát, és ezért joguk van hozzáférni minden ilyen információhoz annak érdekében, hogy megérthessék Ukrajna modern kori történelmének legnagyobb katasztrófáját.

Szeretném én is kifejezni együttérzésemet azzal a több millió ukránnal, aki elszenvedte ezt a szörnyűséget és a szándékosan keltett éhínségben meghalt emberek rokonaival.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Édesapám, Štefan Kányai, aki több mint tíz borzalmas évet töltött az orosz gulágokon az Urálban, Karagandában és Kazahsztánban gyakran mondta nekem „még mindig vannak élő tanúk, akik végignézték és még emlékeznek Sztálin népirtására, a fegyverek nélkül elkövetett

tömeggyilkosságra. A Sztálin-rendszer oldalakat tépett ki az európai történelem évkönyveiből és ezért a ti feladatotok megnyitni a levéltárakat a volt Szovjetunióban, és pótolni a hiányzó oldalakat. Az áldozatok emléke szent ezért hát cselekednetek kell!”

Nagyon nagy meghatottságot érzek azzal kapcsolatban, hogy az én nevem, együtt más képviselőtársaim nevével a PPE-DE képviselőcsoportból és más politikai képviselőcsoportból, szerepel annak az állásfoglalásnak a fejlécén, amellyel megerősítjük, hogy az európai integráció alapját az jelenti, hogy készek vagyunk megbékélni a XX. század tragikus történelmével. Legyen ez az állásfoglalás, amire 2008-ban az éhínség 75. évfordulóján kerül sor, az ukrán emberek és a még életben lévő éhínség-túlélői, valamint az áldozatok családja és rokonai iránti szolidaritásunk kifejezése.

Legyen ez az állásfoglalás egy tanulság az új nemzedék számára, amely nem élte át az üldöztetést. A szabadság egy drága kincs, amiben sohasem lehetünk biztosak. A gonoszságot, ami még mindig létezik, le kell küzdenünk.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony! Csak a keleti tömb összeomlása után kezdtük megismerni a szörnyűségeket igazságot arról, hogy mi is történt Ukrajnában és a Szovjetunió más részein Sztálin alatt. A totalitarizmus nem tette lehetővé, hogy a világ megismerje ezeket az emberiség ellen elkövetett borzasztó bűncselekményeket. Az 1932-1933 közötti ukrán nagy éhínség egy történelmi tény, amit a kommunista hatóságok a Szovjetunió fennállása alatt végig tagadtak. Most már számtalan olyan ártatlan emberről tudunk, akit lassú éhhalálra ítélték. Jóllehet sok év telt már el a holodomor óta, még távolról sem tudjuk, hogy pontosan hányan estek Sztálin politikájának áldozatául.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy a nagy éhínségnek népiértésként való elismerése, vagy a sztálinista totalitárius rendszer leleplezése nem a Kremlin ellen irányul, mint ahogy azt sokan félremagyarázzák. Egyszerűen a tiszteletünket fejezzük ki a totalitárius rendszer áldozatai előtt. Az Európai Uniónak, mint egy olyan nemzetközi intézménynek, amely oly elkötelezett az emberi jogok mellett, világosan és egyértelműen kifejezésre kell juttatnia az álláspontját. Ha méltósággal és őket megillető módon akarunk fejet hajtani az áldozatok emléke előtt, akkor egy olyan állásfoglalást kell elfogadnunk, amely egyértelműen feltárja a történelmi igazságot és kifejezi az Európai Unió szolidaritását és együttérzését.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Elnök asszony! Nehéz ma elképzelni, hogy valójában mit is jelent a tömeges éhezés. Azt is nehezen tudjuk elképzelni, hogy hogyan volt az lehetséges, hogy Ukrajnában, amely képes volt egész Európát élelmiszerekkel ellátni, több millió ember halt éhhalálra. Ez a totalitárius kommunizmus eredménye volt, amelynek következtében gyermekek, nők, férfiak ukránok és az akkor Szovjetunió területén élő más nemzetiségűek haltak meg. Hogyan nevezzük ezt a bűncselekményt, amit 75 évvel ezelőtt követtek el? Egyetlen egy név van erre, és az a népiértés. Ha valaki a termelőszövetkezetből ellopott öt búzalkalászt, azt vagy halálra ítélték, vagy pedig évekre munkatáborokba küldték.

Ma amikor erről az eseményről beszélünk, akkor nem Oroszország ellen szólunk. Meg akarunk emlékezni a kommunizmus áldozatairól és hangosan és világosan azt akarjuk kimondani: soha többé nem történhetnek meg ilyen bűncselekmények.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Tisztelt elnök asszony, tisztelt képviselők! Azt gondolom, hogy elmondtunk mindent, amit csak el lehet mondani a sztálinista diktatúra által elkövetett szörnyűségeket bűncselekmény elítélésével kapcsolatban, ami egyike volt annak a két bűnös diktatúrának amely tönkretette Európát a múlt században. Nincs szükség további szavakra, mert azok a képviselők, akik felszólaltak, igen meggyőző és méltó módon beszéltek.

Tisztelt elnök asszony! Azal szeretném lezárni ezt a vitát, hogy felolvasok néhány mondatot a nagy írótól Vasilij Grossmantól, aki a holodomor legtragikusabb pillanatait örökítette meg regényében a *Forever Flowing*-ban. Úgy olvastam a könyvet mint egy világi imát, mint egy megemlékezést a több millió áldozatról, akikkel együtt meg kell emlékezni a többi ártatlan áldozatról, akiknek az áldozata, újra elmondom, nem lehet hiábavaló Európa számára.

A múlt század kegyetlen diktatúrái által okozott több millió ember halála kell, hogy jelentse azt a magot amelyből a demokráciának kell kicsíráznia. A bűnös diktátorok szándékával éppen ellenkező hatást kell, hogy kiváltson. Az Európai Unió, ahogy azt a nyitóbeszédemben is elmondtam, azért született meg, hogy építse a békét és biztosítsa a békét. Mi azonban sohasem felejthetjük el a sok ártatlan ember áldozatát.

Felolvasom Önöknek azokat az egyszerű szavakat amelyekkel Grossman felidézte a sok évvel ezelőtt bekövetkezett tragédiát: „Az éhezés a földig rombolta az országot. Először a gyermekek haltak meg, azután

az öregek majd a középkorúak. Kezdetben sírokat ástak, hogy eltemessék a halottakat; majd leálltak az ásással, amikor már nem volt hozzá erejük. A halottak a sírkertben heverték, de a legvégén már a kunyhóikban maradtak. Minden némaságba burkolózott és az egész ország megtizedelődött. Nem tudom, hogy ki halt meg utoljára.”

Nous n'oublierons jamais. Miközben egy más fajta jövőt szeretnénk felépíteni, sohasem fogjuk elfeledni ezeket az ártatlan áldozatokat.

Elnök. – Négy állásfoglalásra⁽⁴⁾ irányuló indítványt nyújtottak be az eljárási szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése szerint.

Lezárom ezt a megindító vitát.

A szavazásra holnap, október 23-án csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

András Gyürk (PPE-DE), írásban. – (HU) Meggyőződése, hogy az Európai Parlamentnek az integráció elmélyítése mellett erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében is, hogy következetesen feldolgozza közös történelmünk legsötétebb időszakait is. Éppen ezért örömtelinek tartom, hogy a mai ülésen lehetőségünk nyílik arra, hogy felhívjuk a figyelmet az ukrainai éhínségre, a 20. századi kommunista diktatúrák egyik legszomorúbb, érthetetlenül elfeledett mementójára.

A mintegy 3 millió emberéletet követelő éhínséget övező viták jól világítanak rá arra, hogy a történelem ezen időszakának feldolgozása mind a mai napig nem fejeződött be. Nem értünk egyet azokkal, akik a katasztrófa bekövetkeztét csupán az átlagosnál rosszabb termésátlagokra, az ukrán lakosság ellenállására, vagy éppen pár elhibázott gazdaságpolitikai döntésre vezetik vissza.

Ki kell mondanunk, hogy az ukrainai tragédia egyenes következménye az állami szintre emelt terrornak. Az erőltetett kollektivizálás és a padláslesöprések leállításával a Szovjetunió vezetői milliónyi emberéletet menthettek volna meg, de nem tették. Éppen ezért a korai 30-as évek ukrainai eseményeit semmi sem különbözteti meg a történelem legszörnyűbb népirtásaitól.

Úgy vélem, hogy a diktatúrák, legyen szó akár a nemzetiszocialista vagy a kommunista rendszerek kegyetlenségeiről, egy töről fakadnak. Minden lehetséges eszközt meg kell ragadnunk ahhoz, hogy erősítsük a felnövekvő nemzedékek tudatosságát a kommunizmus rémtetteivel kapcsolatban. Egy, a diktatúrák történetét feltáró európai intézet és emlékhely felállítása jelentős szerepet játszhat majd ebben a folyamatban.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), írásban. – (PT) 75 évvel ezelőtt történt, hogy a sztálinista gépezet véghezvitte az Európa által valaha is ismert legszörnyűbb bűncselekményt: a holodomort, a nagy éhínséget, amely több mint három millió ukrán halálához vezetett.

Megfosztották őket, mint ahogy ma is megfosztják őket a közös identitásuk fontos meghatározó elemeitől, szándékosan megfosztották az ukránokat az élelmiszertől, ami a „valódi szocializmus” kegyetlen módon való igazolását szolgálta, összefüggésben azzal az erőszakos kollektivizálással és a szovjetítés kampányával, amit a történelem leggyilkosabb rendszere vitt végbe.

Az ukránok minden más európaival együtt, ma megemlékeznek a rájuk zúduló kommunista brutalitásról, zsarnokságról, erőszakról, ami a nemzetközi jog alapján egyértelműen népirtás volt. Az a szándék, hogy „a csoportra tudatosan oly életfeltételeket erőszakol, melynek célja a csoport teljes vagy részleges fizikai elpusztulásának előidézése” ami szó szerint megtalálható az 1948-as népirtás büntetvének megelőzéséről és megbüntetéséről szóló egyezményben teljesen egyértelmű.

Egy évvel ezelőtt ennek a Parlamentnek az elnöke úgy jellemezte a holodomort, mint az „emberiesség ellen elkövetett borzalmas bűncselekmény”-t. Teljesen egyetértek ezzel a véleménnyel és fejet hajtok az áldozatok emléke előtt. Tisztelettel köszöntök minden ukránt, különösen azokat, akik hazámban Portugáliában élnek és dolgoznak.

⁽⁴⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

15. Repülőtéri díjak

Elnök. – A következő napirendi pont a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság nevében Ulrich Stockmann repülőtéri díjakról szóló második olvasatra tett ajánlása. (08332/2/2008 – C6-0259/2008 – 2007/0013(COD)) (A6-0375/2008).

Ulrich Stockmann, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ez után a nagyon megindító téma után, most sokkal technikai jellegűbb kérdésekre kell rátérnünk. Holnap akarjuk második olvasatban megszavaztatni a repülőtéri díjakról szóló irányelvet, és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban lezajlott egyértelmű szavazás után biztos vagyok abban, hogy ezt meg is tudjuk tenni.

Miről is szól ez az irányelv? Egységes elveket és eljárásokat vezet be Európa-szerte a repülőtéri díjak felszámítására vonatkozóan. Ez azt jelenti, hogy a tisztességes repülőtéri díjak kialakítása során figyelembe vett tényezők közé tartozik többek között az, hogy a kiszámítás alapja átlátható legyen, a légitársaságokkal szemben érvényesüljön a megkülönböztetésmentesség elve, és legyenek egyeztetési eljárások. Egy független felügyeleti hatóság képes rendezni a világos szabályok alapján felmerülő konfliktusokat. Ez megerősíti majd a repülőterek és a repülőtársaságok közötti rendszeres partnerséget és megakadályozza a piaci erőfölénnyel való esetleges visszaélést.

Mi volt a kiindulópont? Az elmúlt 15 év során két kísérletet is tettünk arra, hogy ezen a területen megoldjuk a repülőterek és a légitársaságok közötti érdekellentéteket. A sikertelenség egyik oka az volt, hogy az eljárások és struktúrák teljesen eltérőek az egyes tagállamokban. Például az Egyesült Királyságban egy szigorú szabályozó hatóság van, amely rögzítheti a felső határokat, öt tagállamban repülőtéri hálózat van és a kereszttámogatás gyakorlata érvényesül, vannak olyan parlamentjeink amelyek maguk döntenek a repülőtéri díjakról, Németországban decentralizáltak a hatáskörök, és még sok egyéb más forma is létezik. Mindezek ellenére sikerült a Tanáccsal együtt, egy fenntartható kompromisszumot kialakítanunk.

Melyek hát az alkotóelemei ennek a kompromisszumnak? Az irányelv hatályát azokra a repülőterekre terjesztettük ki, amelyek éves utasforgalom meghaladja az öt milliót, valamint minden tagállam legnagyobb repülőtereire. Jelenleg ez azt jelenti, hogy az Európai Unióban 69 repülőtér tartozik az irányelv hatálya alá. Bevezettünk egy kötelező eljárást a repülőterek és a légitársaságok közötti rendszeres konzultáció céljára, és ezzel egy időben, előírtunk egy strukturált egyeztetési eljárást pontos határidőkkel együtt, és természetesen felállítottuk a felügyeleti hatóságot, amire már utaltam.

Mit értünk tisztességes díjazáson? A repülőtéri díjakat a jövőben szorosabban kell kötni a költségekhez, kiszámításuknak átlátható módon kell megtörténnie, és a szolgáltatások megállapított szintjére kell hogy vonatkozzanak. Ezzel egyidejűleg szigorú tilalom vonatkozik a megkülönböztetésre. Ez lényegében azt jelenti, hogy egyazon repülőteren minden légitársaság egy adott szolgáltatásért ugyanazt a díjat érvényesíti, természetesen bizonyos esetekben ettől el is térhetnek. Annak örülök, hogy most először, ezt a zajra és szennyezettségre is lehetővé tettük. Lesznek olyan országok, amelyek továbbra is egységes díjazást alkalmaznak majd a korábban említett repülőtéri hálózatok, vagy az ugyanazon várost vagy konurbációt kiszolgáló repülőtéri rendszerek esetében, de ezeknek is meg kell felelniük az irányelvben megfogalmazott átláthatóság követelményének.

Azzal, hogy lépéseket teszünk az infrastruktúrának a díjakon keresztül történő előfinanszírozására, a kelet-európai tagállamok képviselői által megfogalmazott bizonyos aggodalmakra próbálunk meg reagálni. Erre lesz lehetőség, még akkor is, ha a nemzeti kritériumok alapján nehéz lesz, feltéve, ha betartják az ICAO-szabványokat.

Mit várunk a hatásoktól? Nagyobb versenyt az európai repülőterek között, nagyobb versenyt a légitársaságok között egy adott repülőteren, és talán fokozatosan csökkenő jegyárakat, amennyiben a légitársaságok az utasok felé is érvényesítik az alacsonyabb díjakat.

Az irányelvet két éven belül kell megvalósítani.

Köszönetet szeretnék mondani a sikeres tárgyalásainkért az árnyékelőadóknak, a Tanács szlovén soros elnökének és a Bizottságnak.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony! Szeretnék gratulálni az előadónak, Stockmann úrnak kiváló munkájához: nagyon jól felvázolta egy szöveg tartalmát, egy irányelvre vonatkozó javaslatot, amelyet várhatóan elfogadunk. Ennek a javaslatnak az a célja, hogy a közösségi jogba bekerüljenek bizonyos

alapelvek, amelyekhez a tagállamok már nevüket adták az ICAO keretén belül: a megkülönböztetésmentesség, az átláthatóság és az egyeztetés.

Az irányelv által meghatározott keret lehetővé teszi számunkra, hogy strukturáljuk a díjak megállapításával és beszedésével kapcsolatos, fuvarozók és a repülőterek közötti párbeszédet. Például, az irányelv arra kötelezi majd a repülőtereket, hogy egyeztessenek a légitársaságokkal, azt megelőzően, hogy a repülőtéri díjakkal kapcsolatban bármilyen döntést hoznának. Én is hasonlóképpen jártam el, egyeztettem a légitársaságokkal és a repülőterekkel a javaslat elkészítése előtt, amit lényegében mindkét fél elfogadott.

Ahogy azt Stockmann úr említette, az irányelvben megjelenik a nemzeti független felügyeleti szervek elképzelése. Ezeknek a testületeknek jelentős szerepük lesz, mivel ezek lesznek felelősek annak biztosításáért, hogy az általam vázolt alapelveket tiszteletben tartsák. Nagy vonalakban ezek a javaslat céljai. Szeretnék ismét köszönetet mondani az előadónak munkájáért, amit a második olvasat kapcsán végzett annak érdekében, hogy sikerüljön a Tanáccsal megállapodásra jutni. Igaz az eredményhez sok munkára, számos találkozóra volt szükség és egy kötelezettségvállalásra mindannyiunk részéről, de úgy gondolom, hogy egy jó dokumentumot sikerült készítenünk.

A tárgyalások eredménye egy sor módosításban megtalálható, ezekre a Bizottságnak azért van szüksége, hogy teljes egészében támogatni tudja. Nagyon örülök annak, hogy a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság szintén egyhangúlag támogatta ezt a megállapodást. Természetesen kész vagyok figyelemmel kísérni a vitát és feljegyezni minden észrevételüket.

Zsolt László Becsey, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (HU) Köszönöm, Elnök Asszony! Biztos úr! Az eső ellenére szép nap lehet a mai. Gratulálni szeretnék mind a jelentéstevőnek, mind árnyék-jelentéstevő kollegáimnak, hiszen a Bizottsággal, és a szlovén, majd a francia elnökséggel karöltve, hosszas tárgyalás után egy jó kompromisszumot tudtunk kötni. Magunk is beleugrunk a sötétbe, ezért is szeretném, ha minél hamarabb, ne csak a kialakított lehetséges két év múltán alkalmazzák a tagállamok ezt a jogszabályt. Ezáltal a valóságban láthatjuk majd, hogy mit is ér törvényhozó tevékenységünk, és a szükséges kiigazító lépéseket a négyéves felülvizsgálatnál meg tudjuk tenni.

Remélem, hogy a tagállamok megértik ezt, és a szükséges intézményfejlesztéseket – ha kell – gyorsan elvégzik. Bízom abban is, hogy az irányelv eredményeként átlátható árképzés, és mérsékelt áremelkedések jönnek létre, így el tudjuk kerülni azt, hogy erőfölényével visszaélve valamely ragadozó légitársaság egy másikkal szemben ugyanolyan szolgáltatásért alacsonyabb árakkal előnyt szerezzen a kliensekre áhítózó reptereknél. Egyúttal azt is elkerülhetjük, hogy a repterek átláthatatlan és önkényes, sokszor ugrásszerű áremeléseket hajtsanak végre. A cél mindkét esetben az, hogy a fogyasztó európai polgárok csak azt fizessék ki, amit valóban igénybe vettek. Ezért is nem engedjük az árképzésbe belekeverni a biztonsági ellenőrzés, vagy a fogyatékkal élő személyek kezelésének költségét. Jó kompromisszumnak tartom azt is, hogy a reptéri kereskedelmi tevékenységek hasznának beszámítását, vagy annak elhagyását az illetékes tagállam hatáskörébe utaltuk. Jó eredmény az is, hogy a reptéri hálózatra vonatkozóan sikerült megegyezni abban, hogy lehet közös irányítási hatóság, de az árképzéseket illetően a versenyvizsgálatnak – a Bizottság ígérete szerint – a résztvevők ki lesznek téve akkor is, ha más országok közelben lévő reptereivel szemben piactorzítás veszélye áll fenn. A hatáskört illetően a kompromisszum jó.

Magam szerettem volna az évi 5 millió főnél nagyobb forgalmú, valamint a tagállam legnagyobb repterén kívül, még a közelben lévő esetleg versengő kisebb reptereket is bevonni, ezt azonban a megegyezés miatt feladtam, bár a következő felülvizsgálatnál szeretném ezt az elemet is megnézni. Elfogadom, ha nem is örülök annak, hogy az előfinanszírozás lehetőségét az ICAO szabályozásra utalva, a hivatkozásokban megerősítettük, bár szerettem volna ezt a főszövegben látni. Remélem, hogy egy fokozatos költségemelés révén finomabban jelenik meg az utazóközönség számára, és nem hirtelen emeléssel, de majd ezt is a felülvizsgálatnál kell megnéznünk. Eredmény az állami, vagy más köztámogatás átláthatósága, a repterek versenyében ez is fontos tényező, akárcsak a környezetvédelmi szempontok fokozott figyelembe vétele. Legnagyobb eredménynek azt látom, hogy minden tagállamban egy erős, független nemzeti hatóságot kell felállítani jelentős szereppel, és arra is büszke vagyok, hogy elfogadták és a jelentésbe beépítették azt, hogy az árképzési viták esetén ne legyen végtelenségbe nyúló egyeztetés. Legyen interim döntés, amellyel elindulhat az egyeztetési folyamat. Köszönöm szépen, Elnök Asszony!

Brian Simpson, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Üdvözlöm képviselőtársam, Ulrich Stockmann jelentését, és köszönöm azt a kemény munkát, amit végzett ezen a nehéz dokumentáción.

A jelentés elkészítésének folyamata során, a képviselőcsoportom végig annak biztosítását tartotta a legfontosabbnak, hogy a repülőtéri díjak Európa-szerte tisztességesek és átláthatóak legyenek, és vitás esetben

legyen egy részletes jogorvoslati eljárás. Az emberek gyakran úgy gondolják, hogy a légiközlekedés egyetlen iparág, de ha az emberi közelebről megvizsgál olyan kérdéseket, mint a repülőtéri díjak kérdése, gyorsan világossá válik, hogy a repülőtereknek és a légitársaságoknak eltérő a szándéka és a törekvése.

Az előttünk lévő jelentés egy olyan kiegyensúlyozott megoldást kínál, amely sem a légitársaságokat, sem a repülőtereket sem részesíti előnyben. Míg én személy szerint jobban szerettem volna, ha a hatály alapját a nemzeti utasok százaléka jelentette volna, nem pedig egy tetszőlegesen megállapított szám, az előadó a jelentésében azonban garantálta, hogy az öt millió fős utasforgalom egy ésszerű szint – ellentétben a Bizottság által javasolt nevetségesen alacsony egy millióval, és azt, hogy a tagállamok legnagyobb repülőtereinek is a hatály alá kell tartoznia.

A megbeszéléseink során végig kulcsfontosságú tényező volt az a kérdés, hogy vajon bizonyos repülőterek élveznek-e kereskedelmi erőfölényt. A képviselőcsoportom úgy gondolja, hogy ahol ez a helyzet, ott szükség van a repülőtéri díjak szabályozására. Azonban több repülőtér is versenyhelyzetben van és a légitársaságok szabadon dönthetnek arról, hogy hol fognak leszállni. Az én térségemben, a Manchester Airportnak 22 milliós utasforgalma van éves szinten, de versenyeznie kell a 150 km-es körzetben található másik nyolc repülőtérrel. Egyértelmű, hogy ilyen körülmények között, már maga a piac egy jó szabályozó.

Ezért üdvözlöm azt, hogy az Egyesült Királyság fenntarthatja a repülőtéri díjak ellenőrzésének jelenlegi rendszerét, mivel egy olyan szabályozási kerete van, amely csak az erőfölényben lévő repülőtereken ösztönzi a versenyt és szabályozza a díjakat a saját felügyeleti hatóságán keresztül. Elképzelhető, hogy más ország is alkalmazni fogja ezt a szabályozó keretet, mint a tisztességes és átlátható repülőtéri díjrendszer megteremtésének módját.

Remélem most, hogy második olvasati szakaszában sikerül megállapodnunk ebben az irányelvben. Ezzel egy olyan irányelvet tudunk létrehozni, amely véget vet majd azoknak a titkos találkozásoknak, ahol monopóliumhelyzetből és kereskedelmi erőfölényből kerül sor a repülőtéri díjak megállapítására. Komolyan remélem, hogy a légitársaságok azt is felismerik, hogy most már egy átlátható rendszerünk lesz, egy részletes jogorvoslati eljárással, teljes körű konzultációval, amely véget vet a repülőtéri díjakkal kapcsolatos panaszoknak, és együttműködnek majd a repülőterekkel annak érdekében, hogy mind a repülőtér használók, mind pedig az utasok számára, egy költséghatékony, ár-érték arányos szolgáltatást tudjanak biztosítani.

Arūnas Degutis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (LT) Biztos úr, hölgyeim és uraim! Úgy gondolom, hogy semmi kétség sem fér ahhoz, hogy szükség van átláthatóságra és igazolhatóságra az Európai Közösség repülőterek díjainak és költségeinek vonatkozásában, ha másért nem hát azért, mert a Közösség egyes repülőterei egy természetes monopóliumhelyzetet élveznek. Azonban a dokumentum megvitatásának első pillanatától kezdve az Európai Parlament nagyon alaposan megvizsgálta a Bizottság javaslatait és kívánságait, amelyek több mint 150 közösségi repülőtérrel akartak ellenőrzés alá vonni.

Amikor az Európai Parlament képviselői különböző dokumentumok előkészítésében vesznek részt, nagyon sokszor dilemma elé kerülnek, amikor arról döntenek, hogy mennyi ellenőrzés és szabályozás szükséges, mielőtt azok öncélúvá válnának és bénítóan hatnának magukra a tényleges ellenőrző tevékenységekre.

Ez különösen a jelenlegi válságban nagyon fontos, amikor igazán szükség van arra, hogy érzékenyen közelítsük meg az üzleti tevékenységek számára fontos kérdéseket.

Úgy gondolom, hogy ebben a dokumentumban, amelyről holnap fogunk szavazni, az Európai Parlamentnek sikerült megtalálnia és megvédenie egy örömteli köztes megoldást azáltal, hogy meghatározta azoknak a repülőtereknek számát, amelyeket ellenőrizni kell. Örülök, hogy a Tanács is hasonló véleményt képviselt és hogy a Bizottság megfelelő rugalmasságot tanúsított annak érdekében, hogy egy konstruktív kompromisszumot sikerüljön kialakítani.

A másik hasonlóan fontos kérdést azt jelentette, hogy sikerüljön egyensúlyt találni az ágazatban működő legfontosabb szereplők között, azaz a repülőterek és a légitársaságok érdekei között. Úgy gondolom, hogy ezen a téren is bebizonyítottuk, hogy valóban képesek vagyunk mindkét fél elvárásait kielégíteni. Annál is inkább, mivel bármilyen egyoldalú, kiegyensúlyozatlan javaslat így vagy úgy, de befolyásolná az EU-fogyasztók azon lehetőségeit, hogy a lehető legbiztonságosabb közlekedésmódot válasszák.

Mindez az előadó szakértelmen alapuló erőfeszítéseinek köszönhető. Stockmann úr mindig is híres volt arról, hogy pártatlan politikus, aki minden oldalt meghallgat. Ez a negyedik alkalom, hogy együttdolgoztunk a légiközlekedés szabályozására vonatkozó dokumentáció előkészítésében. A mostani alkalom sem okozott csalódást számomra, sőt további tapasztalatokkal gazdagított. Mivel az Európai Parlamentben a

dokumentummal kapcsolatos vita a végéhez közeledik, szeretnék köszönetet mondani és gratulálni Stockmann úrnak és a többi kollégának. Szeretnék az Európai Bizottságnak is sok sikert kívánni, mivel most már rá hárul az irányelv megvalósításának és hatékonysága ellenőrzésének nehéz feladata, és minden képviselőnek sok sikert szeretnék kívánni.

Roberts Zile, az UEN képviselőcsoport nevében. – (LV) Köszönöm elnök asszony, Tajani úr! Először is szeretnék gratulálni az előadónak, Stockmann úrnak és minden árnyékelőadónak ahhoz a kompromisszumhoz, amelyet sikerült a Tanáccsal a második olvasat során tető alá hoznunk. Véleményem szerint, az irányelv hatályára vonatkozó megállapodás szintén üdvözlendő, mivel minden egyes tagállamot érint azáltal, hogy legalább a legfontosabb repülőtereiket szabályozza. Remélem, hogy két év múlva, amikor ez az irányelv hatályba lép, többé már nem lesz arra lehetőség, hogy az Európai Unióban még egyszer olyan jogilag érthetetlen bírósági határozat szülessen, mint amit a közelmúltban egy litván területi bíróság hozott egy lett légitársaság és annak elsődleges repülőtere ellen. Ezzel a határozattal az egyik tagállam bírósága olyan tulajdont foglal le, amely nemcsak hogy egy másik ország repülőterének, de egy másik tagállamban egy másik ország légitársaságának a tulajdona. A bírósági határozat a Lettország elsődleges repülőterén a repülőteri díjakra vonatkozó szokatlan diszkrimináció alkalmazásán alapult. Nagyon remélem, hogy ezen irányelv alapján a jövőben nem lesz lehetőség ilyen jogilag homályos magyarázatokra, mivel ezeknek káros hatása van a légiközlekedéssel kapcsolatos üzleti tevékenységre. Köszönöm.

Gerard Batten, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, ez a jelentés azt a célt hivatott szolgálni, hogy megakadályozza, hogy az egyes repülőterek visszaéljenek piaci erőfölényükkel és hogy a szolgáltatók számára egyenlő feltételeket teremtsen és megvédje a fogyasztói érdekeket.

Hányszor hallottuk már ezeket az érveket? Amennyiben ezt végrehajtják, akkor a repülőteri díjaknak ez a harmonizációja valószínűleg éppannyira lesz sikeres, mint az a harmonizáció, amely megteremtette számunkra közös mezőgazdasági politikát, a közös halászati politikát és a vállalkozások számára egyre nagyobb terheket jelentő EU-szabályozást, ami az Egyesült Királyságnak legalább 26 milliárd GB összegbe kerül évente.

Azt fogja elérni, hogy teljesen feleslegesen meg kell majd változtatnunk a repülőteri díjakkal és a közlekedést érintő témákkal kapcsolatos brit jogot. Megköveteli majd egy állítólagosan független felügyeleti hatóság felállítását, amely egy újabb bürokratikus szint bevezetését fogja jelenteni, az ezzel szükségszerűen együtt járó költségnövekedéssel együtt.

Az Egyesült Királyságban természetesen ármaksimalizáló szabályozás van érvényben, amely célja, hogy a repülőtér-üzemeltetőket költséghatékonyságra ösztönözze. Ennek a folyamatos jogszabályáradatnak az a célja, hogy az élet minden területét harmonizálja az Európai Unió belül és végül mindent az Európai Unió jogkörébe vonjon. Minden más szempont másodlagos és lényegtelen. Egy dolog van, amiben teljesen biztosak lehetünk, mégpedig az, a légi utasok költségei növekedni fognak.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, alelnök úr! Azt hiszem, hogy az előttem szóló egész egyszerűen nem értette meg a dokumentációt. Mi most itt szabályokat állapítunk meg annak érdekében, hogy átlátható rendelkezések vonatkozzanak a repülőteri díjak felszámolására és ennek az egésznek az a lényege, hogy biztosítsuk, hogy a repülőteri díjak objektíven kerüljenek megállapításra és hogy csökkentsük őket a felhasználók javára. Ez a mi dolgunk.

Valójában két különböző helyzetről van szó. Egyes repülőterek olyan erőfölényben vannak, hogy a repülőtársaságok alapvetően egy monopolhelyezettel kerülnek szembe és valószínűleg túlságosan magas repülőteri díjakat fizetnek. Más, feltehetőleg kisebb repülőtereknél, a légitársaságok a repülőteri díjak nagysága alapján dönthetnek arról, hogy használják-e a repülőteret vagy sem, ami egy teljesen más helyzet.

Ezért tehát azt kell mondanom, hogy ebben a jelentésben Stockmann úrnak azt sikerült elérnie – és ezért köszönettel tartozom neki – hogy nagyon jó kritériumok kerültek meghatározásra, amelyek révén korrekt, kellően megalapozott repülőteri díjakat lehet megállapítani, amiket az utasoknak szintén viselniük kell, egy nemzeti felügyeleti hatósággal együtt, amely ellenőrző testületként működik.

Alelnök úr! Önnek az elkövetkező két év során természetesen arról kell majd gondoskodnia, hogy ezek a nemzeti felügyeleti hatóságok valóban függetlenek legyenek. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságoknak nem szabad összekapcsolódnia a repülőterekkel vagy összefonódnia a légitársaságokkal. Ragaszkodunk ahhoz, hogy ez a felügyeleti hatóság egyfajta tisztességes egyensúlyt biztosítson a légitársaságok és a repülőterek között az utasok érdekében.

Másodszor, az új kritériumok alkalmazásával, a repülőterek közötti tisztességesebb versenyt akarjuk elősegíteni. Vannak olyan esetek, amikor két különböző tagállamban a repülőterek mindössze néhány kilométerre vannak a közöttük lévő országhatártól. Biztosítani akarjuk, hogy ilyen esetekben ne alakulhasson ki tisztességtelen verseny. Úgy gondolom, hogy az új kritériumok helyesek.

Engedje meg, hogy befejezésképpen egy kérdést tegyek fel Önnek, alelnök úr. Azt hiszem, hogy közel két év telt el azóta, hogy a Bizottság iránymutatásokat bocsátott ki a regionális repülőterekkel kapcsolatban. Az elmúlt hónapok során Önök vizsgálatot folytattak azzal kapcsolatban, hogy részesültek-e bizonyos repülőterek jogellenes támogatásban, ez alatt az egyes repülőtereknek juttatott állami támogatást értem, amely torzíthatja a versenyt. Mindannyian szeretnénk tudni, hogy milyen következtetésekre jutottak. Reméljük, hogy a mai napon ígéretet tud arra tenni, hogy hamarosan ismertetni fogja az illegális vagy legális regionális támogatásokkal kapcsolatban lefolytatott vizsgálatot, mert itt egy rendkívül fontos kérdéssről van szó: azt akarjuk, hogy a repülőterek között, az utasok javát szolgáló tisztességes verseny alakuljon.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Gratulálni szeretnék Stockmann úrnak ahhoz az erőfeszítéshez, amely révén sikerült közös álláspontot kialakítania a Tanáccsal, tekintettel annak az irányelvnek az elfogadására, amely közös elveket határoz meg a repülőtéri díjak közösségi repülőtereken történő felszámítására vonatkozóan. A repülőterek használói számára a javasolt jogszabály a díjmeghatározás olyan keretét jelenti, amely őket is bevonja a döntések meghozatalába, amely átlátható, és amely alapján lehetőség van jogorvoslatra.

A Tanács elfogadta a Parlamentnek azt a javaslatát, hogy a hatályt csak az 5 milliónál nagyobb utasforgalmat bonyolító repülőterekre és egyes tagállamok legnagyobb repülőtereire terjesztik ki. A repülőtéri díjak differenciálásának átlátható, objektív és világos kritériumokon kell alapulnia. A közös állásponttal összhangban a repülőtereknek költséghatékony módon kell működnie, és ösztönöznie kell a hátrányos helyzetű és a legkülső régiókba irányuló új útvonalakat. Ezeket a kedvezményeket azonban átlátható kritériumok alapján kell újítani.

Támogatjuk azt az elgondolást a közösségi jogszabályokkal összhangban tett bizottsági tájékoztatás alapján, hogy a tagállamok felhatalmazhatják a repülőtér-irányító szervezeteket arra, hogy azonos, átlátható repülőtéri díjrendszert alkalmazzanak azon repülőterek esetében, amelyek azonos várost vagy konurbációt szolgálnak ki feltéve, ha mindegyik repülőtér eleget tesz az irányelvben rögzített átláthatósági követelményeknek. Ezen túlmenően, a repülőtéri díjak kialakításakor környezetvédelmi kritériumokat is figyelembe vesznek. A repülőtér-irányító szervezet a repülőtéri díjak módosítására vonatkozó döntését, legalább két hónappal annak hatálybalépése előtt közzéteszi.

Ami a repülőtéri beruházások előfinanszírozását illeti, a tagállamoknak ezt vagy az ICAO-politikákhoz, vagy pedig saját biztosítékaikhoz kell kötnie. A Parlament szükségesnek tartja, hogy a független felügyeleti hatóság teljes felelőssége mellett, ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazását más független felügyeleti hatóságoknak delegálhassa, feltéve, hogy a végrehajtás ugyanolyan szabályszerűen történik.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). – (PL) Elnök asszony, biztos úr! Szeretnék én is azokhoz csatlakozni, akik gratuláltak Stockmann úrnak munkája eredményéhez. Egy olyan területről beszélünk, ahol szabályozásra van szükség és sem az ilyen jellegű szabályozás, sem pedig a szabályozó intézmények nem zavarják az általam képviselt liberális szellemiséget. Most, a pénzügyi válságot követően láthatjuk, hogy a szabadpiacnak működnie kell és működik is, de olyan rendszereket kell kialakítanunk, amelyek egy modern gazdaságban alkalmasak annak a mechanizmusnak a szabályozására, amely alkalmanként megakad, vagy túlmegy a gazdasági verseny, a tiszta szabadpiaci verseny szokásos mechanizmusain.

Most egy olyan dokumentumnak, egy olyan munkának a végső tervezetéről folytatunk vitát, amelyről a kezdetektől fogva mindannyian tudtuk, hogy egy nagyon hosszú folyamat lesz, mint ahogy minden természetes monopólium szabályozása - és a repülőterekre nyilvánvaló okok miatt általában a természetes monopólium szabályai vonatkoznak - nehéz. Ez egy olyan előrelépés, amely polgáraink, és az Európai Unió polgárainak érdekét szolgálja, akik ettől a Parlamenttől és az Európai Bizottság munkájától ismét valami kézzelfoghatóat kapnak, amely kihat az életükre. Gratulálok azoknak, aki részt vettek ebben a munkában, és remélem, hogy az alatt a két év alatt, ami alatt a rendszer megvalósításra kerül, a tagállamok felnőnek a feladathoz.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) A Parlamentben közülünk sokan, az interneten keresztül foglalja le járatát és veszi meg a jegyét. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy sokan nem tudjuk, hogy hogyan kerül megállapításra a repülőtér díj, amit a repülőjeggyel együtt fizetünk ki.

Én úgy tudom, hogy nem csak a repülőtéri díjak vannak feltüntetve a jegyen szereplő díjak között, szeretném ha végigcsinálnának velem egy kis gyakorlatot: ha egy utas Lisszabonból Brüsszelbe utazik, például a Brussels Airlines-zal, a jegyen feltüntetett díj 48 euro; ha a portugál TAP légitársasággal utazik akkor a díj 2 euróval kevesebb. Ugyanakkor az ellenkező irányban eltűnik ez a különbség és az utasnak utanként, 15 euróval többet számítanak fel. Miért van ez?

Ugyanakkor, ha a képzeletbeli utasunk Londonba utazik a Brussels Airlines-zal, Brüsszelből Gatwick Airportig, akkor egy visszaútra a díjak 124 eurót tesznek ki, míg ha a BMI-vel repül Heathrow-ra akkor díjként csak 65 eurót kell fizetnie. Ha BMI-vel repül a Heathrowra és Lufthansával jön vissza, akkor viszont 70 eurót fizet ki a díjakra. Miért vannak ezek a különbségek? Az odaútra kifizet egy bizonyos összeget és a visszaútra pedig, egy másik összeget kell fizetnie. Néha a légitársaságok egy azon repülőtérre ugyanazt a díjat számolják fel, néha viszont nem. Bizonyos esetekben lehet, hogy az ember nem is tudja, hogy mennyit fizetett.

Ugyanakkor önmagában az a tény, hogy különböző repülőtéri díjak léteznek, nem egy rossz dolog. A különböző szolgáltatásoknak különböző díja kell, hogy legyen. Ami viszont nem kívánatos az az, hogy azonos díjak vonatkozzanak különböző szolgáltatásokra és fordítva, szemmel láthatóan azonos szolgáltatásokra eltérő díjakat állapítsanak meg.

Leginkább azt akarjuk elérni, hogy ezek a díjak érthetőek legyenek, valamint világos és átlátható kritériumok alapján kerüljenek megállapításra. Ez a végső célunk. Biztosítani akarjuk, hogy tisztességes és átlátható verseny alakuljon ki a legnagyobb európai repülőterek között, ami által nemcsak a belső piac letisztulását segítjük elő, de az utasok számára a jegyvásárlása során felmerülő költségek is csökkenni fognak. Ezzel magyarázható, hogy reménnyel a szívünkben, támogatjuk ezt az irányelvjavaslatot.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Elnök asszony! Először is gratulálni szeretnék képviselőtársamnak, Stockmann úrnak a csodálatos jelentéséhez és türelméhez és kitartásához, amellyel előrevitte ez az ügyet.

Ez a szöveg segítségünkre lesz a közös légtér megteremtésében és annak előkészítésében, különös hangsúlyt helyezve az átláthatóságra és a megkülönböztetésmentességre, ami majd egy nagy ugrás lesz egy egységes európai égbolt felé.

A repülőtér használói által fizetendő díjak beszédésének egységes rendszerén keresztül, képesek leszünk fenntartani a tisztességes és átlátható versenyhez szükséges feltételeket. A jövőre is felkészülünk azzal, hogy díjak eltéréseinek indokaként környezetvédelmi kritériumokat is figyelembe vesszünk, valamint azzal, hogy a fogyatékkal élő utasok szolgáltatásnyújtás díjai nem esnek az irányelv hatálya alá.

Ki kell emelnem, hogy milyen figyelemmel voltak annak megakadályozására, hogy a kis repülőterhek ne nehezedjen felesleges teher azáltal, hogy évi öt millió utasban állapították meg a minimális szintet.

Végezetül örülünk annak, hogy elismerték azt, hogy a repülőtér-hálózatok irányítását egyetlen testületnek kell ellátnia, mivel ennek jó működése már bebizonyosodott – mint ahogy ez a spanyol repülőtér-hatóság, az AENA esetében is így van – valamint azt, hogy a jogszabályok szigorú betartása alapján történő ellenőrzés és díjmegállapítás egyéb módjait is figyelembe vették – csak úgy, mint hazámban – amellet, hogy ezt a független felügyeleti hatóságon keresztül is megteszik.

Én is gratulálni szeretnék az előadónak ahhoz, hogy szigorú határidőket szabott meg a határozatok kihirdetésére. Ezzel elkerülhetővé válik a jogi bizonytalanság, és garanciákat fog nyújtani a használóknak arra vonatkozóan, hogy mikor kerülnek majd megvalósításra ezek a határozatok. Ez is egy pozitívum, mert a parlamenti ellenőrzést is figyelembe veszi ezeknél a határidőknél és határozatoknál.

Fiona Hall (ALDE). – Elnök asszony! Üdvözlöm, hogy az új szabályok révén megnőtt a repülőtéri díjak átláthatósága. Nagyon gyakori, hogy a repülőterek titkolóznak a létrejött megállapodásokkal kapcsolatban, még olyan esetekben is, amikor a repülőtér tulajdonosa részben vagy egészében állami hatóság. A nyilvánosságnak joga van megtudni, hogy az ilyen repülőterek hogy jutnak pénzhez, és hogyan költik azt el. Csalódott vagyok azonban amiatt, hogy a nagyobb jelentési küszöböt öt millióban állapítottuk meg, és nem történt hivatkozás a nemzeti piaci részesedés százalékára.

Ez a küszöbszám olyan regionális repülőtereket hoz majd különösen nehéz helyzetbe, mint amilyen Newcastle. Évi hat millió utasával Newcastle még mindig csak egy kis hal a nagy óriás repülőterekhez, Heathrowhoz és Gatwickhez viszonyítva. Mivel a regionális repülőterek főleg a legközelebbi szomszédokkal versenyeznek, tisztességesebb lett volna egy olyan rendszert létrehozni, amely azonos módon kezeli a kis- és közép méretű repülőtereket.

Ezért sajnálom, hogy a Tanács nem azt a lehetőséget részesítette előnyben, hogy az irányelv hatályát azokra a repülőterekre korlátozza, amelyek éves utasforgalma meghaladja az öt millió főt és a nemzeti utasforgalma pedig a 15%-ot. Ez a küszöbszám is biztosította volna azt, hogy ne kerülhessen arra sor, hogy Európa nagy repülőterei a repülőtéri díjakat zárt ajtók mögül diktálják. Remélem, hogy amikor a Bizottság felülvizsgálja az irányelvet, akkor alaposan megvizsgálja majd, hogy vajon a Newcastle-hoz hasonló regionális repülőtereket sújtja-e a piactorzulás.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim! Először is Stockmann úrnak szeretnék gratulálni ahhoz a kompromisszum iránti nyitottságához és hajlandóságához, amit ennek a kiváló jelentésnek az előkészítése során tanúsított, amely közvetlenül fog vonatkozni a több mint öt milliós utasforgalmat bonyolító repülőterekre, különösképpen a hazámban, Faroban és Lisszabonban található repülőterekre.

Ezt a javaslatot ennek a Parlamentnek és a Tanácsnak is el kell fogadnia, mert ez garantálja a repülőtéri díjak megkülönböztetésmentességét, kivéve ott, ahol erre szükség van és összhangban áll a Szerződéssel. A repülőtér-irányító szervezetek és a repülőterek használói közötti rendszeres konzultáció céljára kötelező eljárást kell kialakítani. A repülőtéri díjak differenciálásának átláthatónak, objektívnak kell lenni és világos kritériumokon kell alapulnia. A repülőterek azonos szolgáltatásért azonos repülőtéri díjakat fognak felszámolni, igaz a szolgáltatások színvonala alapján a repülőterek használói engedményben is részesülhetnek, feltéve, ha nyilvános, átlátható és objektív feltételek mellett a repülőtér összes használója szintén részesülhet ezekből az engedményekből. Engedmény biztosítható azon használók számára is, akik a versenyjoggal összhangban új útvonalakat nyitnak meg. Egy nemzeti felügyeleti hatóságot kell létrehozni, amely abban az esetben fog közbelépni, ha a repülőtéri díjakra vonatkozó döntés kapcsán nézeteltérés merül fel. Engedélyezni kell új útvonalak létrehozására irányuló ösztönzőket, a hátrányos helyzetű és a legkülső régiókkal való összeköttetés előmozdítása céljából. Végezetül, a tagállamok, a repülőtér-hálózatok repülőtér-irányító szervezetei számára engedélyezhetik olyan repülőtéri díjszabási rendszer bevezetését, amely kiterjed a repülőtér-hálózat egészére.

Elnök asszony! Ezzel az új irányelvvel, a repülőtereinken, még az olyan legkülsőbb régiók esetében is ahonnét én származom, a jövőben felszámított repülőtéri díjak mindenki számára egyetemlegesen biztosítani fogják a légiközlekedéshez való hozzáférést. Ez különösen fontos egy olyan régió esetében, mint amilyen az enyém, ahol a légiközlekedés jelenti az odajutás és az elutazás egyetlen lehetséges módját. Ezért remélem, hogy holnap elfogadásra kerül ez az irányelv, és a Bizottság és a Tanács is rendben elfogadja majd

Robert Evans (PSE). – Elnök asszony! A többi képviselőtársamhoz hasonlóan én is csak köszönetet tudok mondani Stockmann úrnak ahhoz, amit ő, mint 69 európai repülőtér érdekét szolgáló működőképes kompromisszumként jellemzett.

Egyetértek azokkal a szavakkal, melyeket a tisztességes és átlátható versenyről Becsey úr és Brian Simpson képviselőtársam is elmondott. Örülök annak, hogy ez a jelentés a jelenlegi formájában, egy jó kompromisszum nemcsak London három repülőtere, a heathrowi, a stanstedi és a gatwicki repülőtere számára, de Európa többi repülőtere számára is, legyen szó Zile úr Lettországról, Țicău asszony Romániájáról, vagy Portugáliáról, és a biztos úr számára – az olasz repülőterekről, és úgy gondolom Németországban is vannak repülőterek, igaz kevesen mennek ezekre.

De azt is gondolom, hogy ez egy jó egyezséget jelent az európai utasok számára is, és persze a repülőterek mit sem érnek a polgárok és az utasok nélkül. Ezek a mi prioritásunkat jelenti, éppúgy – pont annyira – mint a környezetvédelem, amivel úgy gondolom, szintén foglalkozik ez a jelentés.

Batten úr, londoni kollégám talán legjobban cserbenhagyásos hozzájárulásként (mivel már elment) jellemezhető hozzászólásában elhintette, hogy új testületeket hoznak létre és egyéb rémhíreket is terjesztett. Ezek a testületek – a légi közlekedési hatóság – már léteznek. Ezért úgy gondolom, hogy ez egy félreértés a részéről – hogy udvariasan fogalmazzak vele kapcsolatban.

És Fiona Hallnak, nem vagyok biztos abban, hogy Newcastle közvetlenül versenyben áll Londonnal. Jó nagy távolság van a kettő között, és bárkinek, aki úgy dönt, hogy inkább Londonba megy Newcastle helyett, óriási távolságot kell még megtennie. Ezért úgy gondolom, hogy Ön két nem összehasonlítható dolgot hasonlít össze.

Úgy gondolom, hogy ez egy jó, működőképes kompromisszum. Azt hiszem, hogy sikerült érintenünk mindazokat az eredetileg felmerült aggályokat, amelyekkel foglalkozni akartunk és csomagként valóban biztosítja azt az egyensúlyt – a légitársaságok és az utasok érdekét szolgálva – amit kerestünk, miközben elegendő szabadságot biztosít a repülőterek számára ahhoz, hogy versenyképes környezetben működhessenek.

Annak reményében élek, hogy ennek eredményeként egy nap talán – sohasem lehet tudni, képviselőtársaim, sohasem lehet tudni – tisztességes szolgáltatást kapunk Strasbourgba jövet. Ez még messze van, de sohasem lehet tudni – és érdemes ezért dolgozni.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök asszony! Először is szeretnék köszönetet mondani előadónknak, Ulrich Stockmann úrnak. Jelentős mennyiségű munkát végzett el, kezdve az irányelvjavaslattal, amit innovatív módon közelített meg, mivel megfelelő módon akarta előkészíteni a jelentést együttműködésben a Bizottsággal és a Tanáccsal, amit sikerült is megvalósítania. Mindenekelőtt azt a kezdeményezését szeretném kihangsúlyozni, amelynek célja a repülőtéri díjak és másodsorban az érintett repülőterek, a repülőtéri szolgáltatások szintje és a repülőtér-üzemeltetők kötelezettségei közötti összefüggés fogalommeghatározásainak pontosítása volt. Ugyanilyen fontos, főleg az új tagállamok számára az infrastrukturális projektek finanszírozása. Egy olyan irányelvjavaslatot készítettünk, amely az utasok szempontjából lehetővé teszi azt számunkra, akik itt Európában használjuk, működtetjük, vagy megfizetjük a szolgáltatásokat, hogy megtudjuk, hogy mennyit és miért kell fizetnünk, és hogy mire költik el a pénzünket. Ez egy jelentős előrelépés irányába, hogy létrehozunk egy valódi európai rendszert és kialakítsuk az európai légitársaságok hálózatát. Köszönöm ezt Önnek, és őszintén hiszem, hogy ez az irányelvjavaslat a polgári légitörekedés érdekeit is szolgálja.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Az Európai Unió belső piacának működése szempontjából fontos, hogy a repülőtéri szolgáltatások zökkenőmentesen működjenek. Mind az utasok, mind pedig a légitársaságok bírálják az átláthatóság hiányát és a néha túlságosan magas repülőtéri adókat, amely indokolatlan mértékben megnöveli az utazás költségét. Végre reagálunk erre azáltal, hogy második olvasatban elfogadjuk ezt az irányelvet. Az öt milliónál nagyobb utasforgalmat bonyolító repülőtereket arra fogja a szabályozás kötelezni, hogy díjaikat átláthatóvá tegyék és költségeiket megindokolják. A repülőtér használók és a repülőtér működtetők közötti vitákat is leegyszerűsíti. Határozottan hiszem, hogy ez a költségek csökkentéséhez fog vezetni, és javítani fog a versenyképes környezeten. Örülök annak, hogy a Tanács is elismerte a pályázati eljárások megindítását, ami hozzájárul majd a hátrányos helyzetű és a legkülső régiókba irányuló új útvonalak megnyitásához, és örülök annak, hogy lehetővé vált egy egységes fogalommeghatározás kialakítása azon repülőterek hálózatával kapcsolatban, amelyeket egyazon irányító szervezet fog működtetni. Gratulálok az előadónak ezekhez az eredményekhez.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Elnök asszony, biztos úr! Stockmann úr megérdemli a dicséző szavainkat. Ez valóban egy nagyon jó kompromisszum. Gratulálok neki.

Ma öntjük végső formába a repülőtéri díjakkal kapcsolatos munkánkat. Röviden, két év múlva, egy Európai Unió-szerte megvalósuló egységes rendszerünk lesz ezen díjak felszámítására vonatkozóan. Ez, az öt milliót meghaladó éves utasforgalmat bonyolító repülőtereket és az egyes országok legnagyobb repülőtereit fogja érinteni. Lehetséges, hogy ezekről még mindig lehetne vitatkozni, de én úgy gondolom, hogy jók ezek a számok. Amennyire én tudom, ez közel 80 repülőteret fog ez Európai Unióban érinteni.

Az elfogadott szabályozás különleges erényét az átláthatóság jelenti, ami segítséget jelent majd a felügyeleti hatóságok számára. A hátrányos régiókban lévő repülőtereknek lehetőségük lesz a rendelkezésükre álló kedvezmények érvényesítésére. Figyelembe vette a környezetvédelemmel kapcsolatos szempontokat és a fogyatékkal élők helyzetét is. Remélem, hogy az irányelv nemcsak tisztességes versenyt fog a repülőtereken eredményezni, de az utasbiztonságon is javítani fog és megvédi majd az utasokat a túlságosan magas le- és felszállási díjaktól.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony! Úgy gondolom, hogy ez a mai vita megmutatta, hogy a Parlament és a Bizottság is jó munkát végzett, és a Stockmann urat ért dicséretetek is mind azt bizonyítják, hogy a helyes utat követte. Szeretném nyilvánosan még egyszer megköszönni a munkáját és a Bizottsággal annak érdekében folytatott együttműködését, hogy sikerüljön egy sikeres kompromisszumos megoldást találni, amivel kapcsolatban ahogy én látom, minden felszólaló elismeréssel szólt.

Úgy gondolom, hogy a vizsgálatunk tárgyát képező irányelvjavaslat, amit remélem hogy elfogad majd a Ház, ahogy azt Ayala Sender asszony mondta, nem más,

mint egy lépés az egységes égbolt megvalósításának irányába, annak a célnak az irányába, amit véleményem szerint a Bizottságnak a Parlament majd ezt követően a Tanács támogatásával azért kell továbbvinnünk, hogy még ennek a parlamenti ciklusnak a vége előtt egy határozott üzenetet küldjünk. Támogatok minden megoldást és véleményt, ami a független hatóság létrehozásával kapcsolatos, amely az Unió több országában már létezik. Úgy gondolom, hogy ezt kell továbbvinnünk; ez egy pozitív döntés, amit közösen hoztunk meg.

Mielőtt befejezném, szeretnék ismét köszönetet mondani minden képviselőnek aki hozzájárult ehhez a vitához, és szeretném megválaszolni a Jarzembowski úr által feltett kérdést. Hét regionális repülőtér érintett. Az eljárások, amelyek 18 hónapig tartanak, 2007. júliusában kezdődtek. Ezért arra számítok, hogy az eredményeket év végére, vagy jövő év elejére várhatjuk.

Természetesen az eredményeket majd közzéteszük, de helytelen lenne részemről a munka lezárása előtt bármit is mondani ezzel kapcsolatban. Azonban amint lezárult és amint a Bizottság határozott a kérdésében, a Parlamentet tájékoztatni fogjuk és akkor Jarzembowski úr teljes körű választ kap majd, túlmenően azon a tájékoztatáson amit a Bizottság hét – szeretném ezt kihangsúlyozni, a hét – vizsgálat alatt álló ügyre vonatkozó javaslatáról adhattam.

Ulrich Stockmann, előadó. – (DE) Elnök asszony! Szeretnék még egyszer köszönetet mondani képviselőtársaimnak igazán konstruktív együttműködésükért és az izgalmas eszmecsereért. Jelentős támogatásra számítok a holnapi nap során. Már késő van és eleget beszéltünk. Holnap jöjjenek a tettek. Örülök annak, ha a jogalkotási eljárást második olvasatban le tudnánk zárni.

(Taps)

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, október 23-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) A repülőtéri díjak szabályozásának európai kerete alapvető fontosságú az Európai Unión belül utazó emberek költségeinek csökkentése és ezáltal a munkavállalók, elsősorban a magasan szakképzett munkavállalók mobilitása szempontjából.

A munkavállalók mobilitása valójában egy kulcsfontosságú eleme egy hatékony munkaerőpiacnak, a lisszaboni stratégia vonatkozó fejezetében foglaltakkal összefüggésben, amely célja a gazdasági növekedés és a munkahelyek számának növelése. Ezen túlmenően, a magasan képzett munkavállalók mozgásának megkönnyítése, az információáramláshoz és az ismeretek bővüléséhez vezetne a magas hozzáadott értékkel rendelkező termelési területeken, ami összhangban van a lisszaboni stratégia azon céljával, hogy az európai gazdaságot a világ legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává alakítsuk.

Christine De Veyrac (PPE-DE), írásban. – (FR) Hölgyeim és uraim! Egy kompromisszum jött létre a Tanács és intézményeink között, amely lehetővé teszi, hogy második olvasatban lezárjuk ezt az ügyet.

Örülök ennek a megállapodásnak, amelynek különösen az erőfőlénnyel való visszaélést kell megakadályoznia és az európai repülőtéri ágazat kiegyensúlyozott fejlődését, kell megkönnyítenie.

Ez a repülőtéri díjakról szóló irányelv egy valódi előrelépést jelent azáltal, hogy: átláthatóbbá válik a repülőterek és a légitársaságok közötti kapcsolat, amely révén lehetőség nyílik arra, hogy a sok esetben átláthatatlan és konfliktusos kapcsolatok megerősödjenek és megjavuljanak.

Ezen túlmenően, egy független hatóság létrehozásával lehetővé válik, hogy a partnerek között felmerülő bármilyen konfliktus objektív módon kerüljön megoldásra.

Ezen új szabályok kedvezményezettjei végső soron, a légiközlekedés felhasználói lesznek, és ennek örülök.

Köszönöm figyelmüket.

16. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

17. Az ülés berekesztése

(Az ülést 23.10-kor berekesztik.)